PREFAŢĂ PENTRU PERIOADA LUCRĂRII CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU PRIN SORA SFINTEI VIRGINIA, MARIA (LELICA)

Ceasul plecării la cer a sfintei Virginia, pe care creştinii o numeau *„mămica Gigi“,* a însemnat o grea cumpănă pentru poporul strâns în jurul Duhului dumnezeiesc vreme de douăzeci şi cinci de ani, deşi Domnul profeţea încă din anul 1967: *«Verginico, nu te mai gândi la moarte, căci tu, chiar dacă vei adormi, tu pururea vei fi vie. Va muri cine va fi să moară, dar tu în veci nu vei muri. Să fii cuminte şi să asculţi poruncile Mele, căci vom hrăni mulţi flămânzi, că acest popor va întâmpina pe Domnul la venirea Sa pe norii cerului, şi acest sobor îl vei hrăni multă vreme»* (citat din Cuvântul lui Dumnezeu, octombrie 1967).

După chemarea sfintei Virginia la ceruri, Dumnezeu Şi-a continuat lucrarea Sa de coborâre a cuvântului prin sora ei, Maria, o fiinţă tot la fel de simplă, având şi ea ca pregătire doar o şcoală elementară. Alegerea Mariei n-a fost întâmplătoare. Despre aceasta sfânta Virginia spunea: *«Daţi-vă bine seama, că eu puteam să înaintez lucrarea Domnului printr-un suflet care cunoştea Scriptura, şi atunci aţi fi zis că le ia din Scriptură şi vi le scrie. De aceea am ales pe lelica mea, pentru că ea nu ştie decât ce-i dau eu»* (citat din Cuvântul lui Dumnezeu, vorbirea sfintei Virginia, 24 mai/6 iunie 1982).

Lelica, aşa cum o striga sfânta Virginia ca pe o soră mai mare, şi de la care a învăţat şi poporul la fel s-o numească, nu luase parte niciodată la vorbirile Domnului prin sfânta Virginia. Pe atunci lelica era la casa ei, iar lucrările Domnului erau ţinute în taină.

Când Domnul Se aşeza cuvânt din cer, Se folosea de trupul lelicăi ca de un vas de pe pământ, de aleasă trebuinţă, aşa cum se întâmplase şi cu sfânta Virginia, şi Îşi începea mereu vorbirea Sa cu binecuvântarea Preasfintei Treimi şi cu cântarea *„Sfinte Dumnezeule“.*

Nu a existat niciodată vreo îndoială pentru cei ce cred, că prin sora sfintei Virginia (lelica Maria) Dumnezeu Şi-a continuat în acelaşi fel lucrarea Sa, dar, din păcate, nu toţi creştinii au crezut aşa. În anul 1989 Domnul spunea: *«Acest trup era să fie de mult plecat, dar i-am pus un căpătâi de viaţă, ca să înrolez prin ea ce mai am de înrolat»* (citat din Cuvântul lui Dumnezeu, 7/20 aprilie 1989). Aceşti ani dăruiţi de Domnul, care au prelungit viaţa lelicăi, au fost o probă, un prilej de sortare pentru creştinii din preajma lucrării cuvântului. Unii, care au simţit ca o constrângere îndemnul de a trece la o viaţă creştinească mai sinceră şi mai curată, au preferat autosugestia, mulţumindu-se a-şi imagina că vorbirea Domnului a încetat odată cu plecarea la cer a sfintei Virginia, în anul 1980. Ei au respins de atunci posibilitatea unui fir continuator de coborâre cerească. Mulţi dintre ei au găsit prilej de poticnire în *„pregătirea mai puţină a vasului“* prin care se continua vorbirea din cer, spunând că *„lelica n-a avut postul cel de patruzeci de zile“*. Printre aceştia au fost şi cei din casa ei, adeverindu-se şi aici Scriptura care spune că *«proorocul nu este primit în patria sa»,* iar *«duşmanii omului sunt casnicii lui».* O parte din creştini a rămas însă fidelă lucrării cuvântului, şi ei au înţeles că pe cel ce vrea cu adevărat să fie creştin, Dumnezeu nu-l abandonează niciodată. Şi aşa, Dumnezeu Şi-a pus treptat planul în înfăptuire, ca să aibă parte de roadele lui şi cei care se obişnuiseră cu vorbirea directă a Domnului prin sfânta Virginia. Aşa S-a îngrijit, deci, Domnul, ca să poată să nu fie ei zdruncinaţi, şi să creadă că lucrarea a continuat şi merge înainte. A fost nevoie însă de o *„punte de trecere“,* pentru că trupul sfintei Virginia devenise neputincios în a mai fi folosit pentru o aşa de mare lucrare. Dintotdeauna rodul lucrării a fost foarte sărac, deoarece creştinii stăruiau în a-şi păstra atât slăbiciunile şi poftele, cât şi locul şi numele de creştin, lucru care se răsfrângea cu mare zdrobire în trupul firav al trâmbiţei lui Dumnezeu, Verginica, mereu bolnav şi vlăguit şi plin de suferinţă. De aceea Domnul anunţase în mai multe rânduri ridicarea vasului Său, Verginica, şi până la urmă aşa a făcut. Privind la poporul rămas opintit pe cale, sfânta Virginia spunea din cer cu durere: *«Pentru cei pentru care eu n-am murit, aceşti zece ani au fost parcă zece zile, iar pentru cei care nu m-au aşteptat, au fost zece ani. Iată că şi poporul meu a rătăcit prin pustiul necredinţei zece ani»* (citat din Cuvântul lui Dumnezeu, vorbirea sfintei Virginia, 1/14 decembrie 1990).

Până în anul 1980 sfânta Virginia se dăruia cu sufletul şi cu trupul misiunii de naştere din nou şi de ocrotire, apoi, a unui popor creştin-ortodox, care să trăiască într-un gând şi în aceeaşi inimă, uniţi cu Dumnezeu, lucru pe care ea l-a continuat, cu ajutorul surorii ei, lelica Maria, şi după ce s-a mutat la cer. Sfânta Virginia a transmis mai

departe poporului creştin învăţături şi poveţe cereşti prin sora ei, Maria, după cum Domnul profeţise încă din anul 1979: *«Dacă nu va mai fi această fiinţă, Dumnezeu va grăi prin rămurică de copac»* (citat din Cuvântul lui Dumnezeu, 16/29 august 1979).

După anul 1990 chemarea Domnului şi-a deschis larg ecourile spre cei din lume mai mult decât până atunci, îndemnându-i mereu să-şi schimbe viaţa, căci cei fără de Dumnezeu care trăiesc în numele lui Dumnezeu, zic ei, nu ştiu că şi-au pregătit din faptele lor un sfârşit chinuitor. Această chemare le-ar fi putut fi de ajutor şi celor care intenţionau să părăsească lucrarea Domnului, amăgindu-se cu gândul că vor putea trăi creştineşte şi în rândul lumii, dar aceasta doar dacă ei ar fi avut urechi să audă.

Sora sfintei Virginia, lelica Maria, a fost puntea de trecere de la o generaţie de creştini la alta.

În anul 1990 Dumnezeu reuşise să-Şi pună temelia unui nou început al Bisericii Sale dreptmăritoare pe pământul român. Atunci El i-a ales dintre cei chemaţi pe cei ce rămăseseră credincioşi lângă El şi i-a aşezat pe pământul ales de la Glodeni-Pucioasa, pe care în anul 1991 urma să fie ridicată Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, după legea creştin-ortodoxă. Odată cu această temelie văzută, care împlinea în duh profeţia Apocalipsei, de cer nou şi pământ nou, şi în paralel cu lucrarea de coborâre a cuvântului Său prin sora sfintei Virginia, Dumnezeu a pus în aceste locuri şi o temelie tainică şi trainică. El i-a ales pe acei creştini care de atunci încoace aud şi scriu cuvântul lui Dumnezeu, acest nou fir de coborâre cerească, lucru pe care Domnul îl profeţise demult prin sfânta Virginia, iar acum îl întărea şi îl certifica prin sora ei, lelica Maria, adeverindu-i împlinirea.

«...Dar va veni timpul, şi vine, când voi sta în faţa voastră mereu cu cuvinte sfinte. Vine dacă am pentru cine.»
(citat din Cuvântul lui Dumnezeu, 2/15 ianuarie 1980)

Ucenicii

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ÎNTRE ANII 1982 - 1998

1982

Întoarcerea cu duhul a trâmbiței Domnului

... Adevăr grăiesc, luați aminte! O, a venit la voi Verginica, cea care v-a părăsit numai cu trupul, care era plin de suferință, iar duhul ei a trecut prin moarte la viață fericită și veșnică. Așa zice Domnul: Cel ce Mă iubește pe Mine și face voia Mea, deși va muri viu va fi și va trece de la moarte la viață veșnică și fericită, și nu va avea parte de judecată. Și mai zice Domnul: Vei merge, Verginico iarăși pe pământ în chip nevăzut și vei răzbate văzduhul zi și noapte și vei folosi trâmbița Domnului de odinioară prin mlădița crescută într-o rădăcină cu tine, și nu vei fi văzută decât de ea.

O, poporul meu și al Domnului, scumpele mele oițe câștigate prin lucrarea Domnului de altădată, deșteptați-vă, treziți-vă la viață! Sună trâmbița de pregătire, scumpii mei.

... Alergați acum cât sunteți în trup după mântuire, că dincolo de mormânt n-o s-o mai găsiți, și veți plânge amar, că osânda de veci o să vă aștepte.

1981-1982

Sfânta Virginia, trimisă de Domnul, îndeamnă la veghe păstorii şi poporul.

... Of, Lelico, Lelico, mult împovărato și alergato și amărâto, [...] de când alerg după tine [...] să-ți spun și eu focul meu, durerea mea, pentru care mă cobor. Mă despart de ceata proorocilor, că mă trimite Domnul: *„Du-te, Verginica, du-te, că au intrat lupii în oile tale. A intrat lupul pierzării în oile tale cele mai apropiate de casa ta, la care te-am trimis în tot timpul să le binecuvintezi, să le mângâi, să le sfinţeşti hrana pe care o mănâncă. Şi ele ce fac pentru tine şi pentru Mine? Of, pierd ce au sus pregătit! A intrat vrajba, lăcomia şi invidia, care distrug lumina şi credinţa“.*

Of, Daniele şi Cristea, veniţi în ajutorul oilor mele! Nu le lăsaţi să piară, să piardă lumina tocmai acum, când mai e un pic. Un pic mai e.

Lelica, spune-le să te creadă că eu le vorbesc, eu, mămica lor, păstorul care le-am păstorit atâta vreme cât am stat în trup, şi mi-e teamă că vă pierd tocmai acum. Nu v-am părăsit. Mereu vin şi vă cercetez şi vă binecuvintez masa şi casa şi pe toţi. Luptaţi-vă să înmulţiţi turma, nu să pierdeţi şi din cele care sunt.

... S-au înrăit de tot vrăjmaşii poporului meu şi vor să mi-l înghită. Toţi lucrează să nu mai poată poporul creştin nici rugăciunea s-o facă. A ajuns poporul Domnului să-şi facă rugăciunea pe furiş, de frica vrăjmaşului.

23 ianuarie/5 februarie 1982

Domnul trezeşte spre lucru pe sfânta Virginia, trâmbiţa Sa, pentru redeşteptarea poporului născut şi hrănit prin cuvânt.

... O, Românie, Românie, ţară sfântă! Eşti scrisă de Domnul în Cartea Vieţii cu litere de aur. O, conducător al României, te iubeşte Domnul într-un fel, că iubeşti munca şi pacea, dar ce faci cu poporul pe care îl conduci fără frică de Dumnezeu şi fără frică de sfârşit, şi în marele desfrâu?

Poporule creştin-ortodox, popor care mai ai milă de Creatorul tău, roagă-te la fiecare rugăciune a ta şi pentru ţara ta, şi pentru conducătorul ei, şi pentru poporul fără Dumnezeu. Cine vrea şi iubeşte pe Domnul, să vină după El şi să-L urmeze aşa cum cere Domnul. Cine vrea să vadă fericirea, să sufere pentru Domnul.

9/22 februarie 1982

Trâmbiţa Domnului dă să-şi strângă poporul ca o pasăre care îşi adună puii sub aripi.

... Oițele mele, cele care stați la îndoială să credeți toate bine acuma, că eu vă văd, nu mai sunt în trup și sunt în duh și văd tot și știu tot. Nu e nevoie să vă spun numele, dar vă spun: cine crede va fi cu mine sus, iar cine nu crede nici nu mă vede.

... Iar am venit, Lelico, iar am venit. Nu mai am răgaz, nu mai am odihnă, alerg în fiecare noapte să-mi ocrotesc oițele, să-mi ocrotesc casa mea cu copilașii mei. Of, ce durere mare aș avea dacă aș pierde pe cineva din turma mea și din casa mea! Ca o cloșcă zbătându-se cu uliul ca să nu-i ia din pui, cum câinele ciobănesc își ocrotește turma de oi și se zbate cu fiarele să nu-i ia din oi, așa și eu mă zbat să nu vă pierd.

,... Aceste rânduri să meargă în mâna tuturor care au auzit lucrarea și m-au cunoscut și m-au iubit.

.... Vai de sufletele care sunt cu dracu în gură, că Domnul numai asta aude pe pământ! Ce s-or face când or veni la El? Feriți-vă ca de foc de cele neplăcute Domnului!

... Of, măi copiii mei, cât e de bine, să-i faci unui suflet ce-i trebuiește la rândul lor, să treacă și el să se ducă la locul lui! Of, câte suflete stau pe la vămi ani și ani de zile, că nu le face ce le trebuie, și o să vină Domnul și-i apucă tot acolo. Of, măi copilașii mei, oițele mele, turma mea, fiți cuminți, și cu luare aminte să nu vă înșele satana cu ceva să vă pierd pe vreuna, că mai e un pic, și vine Domnul să mă prezint în fața Lui cu turma mea de oițe câștigate prin lucrarea Domnului. Mai e un pic și o să vedeți și o să vă bucurați unde v-a pregătit Domnul, dacă vreți să fiți cu mine.

... Eu vă las, oițele mele și copiii mei, să vă conduceți singuri, și nu vă mai spun minciuni așa cum văd și vă aud eu, dar dacă nu vă conduceți bine, așa cum vrea Domnul să veniți la fericirea care vă e pregătită, voi veți veni la judecată pentru

osândă, să știți, copiii mei și oițele mele, că eu voi fi martorul că am venit să vă fiu proptea bună, puternică, și nu m-ați primit și nu m-ați ascultat.

... Am o singură soră amărâtă pe pământ. Cât am fost cu ea am ajutat-o trupește. Acum vreau să-i dau ajutorul cel mai scump și sfânt, dacă mă ascultă. Dacă nu, îi dau bătaie și o și iau. Așa fac cu toți cei care văd că dați înapoi pentru osândă, vă și iau sus.

7/20 martie 1982

Sfânta Virginia îşi îndeamnă poporul spre curăţie şi spre pocăinţă cu ascultare.

... Vă aduc de sus o binecuvântare sfântă şi o dulce sărutare de mamă pentru copilaşi, pentru scumpă turma mea de oiţe. Am venit să vă bucur, nu să vă întristez. Am venit să vă spun un cuvânt scump şi sfânt, şi vă rog să-l împliniţi. Cercetaţi-vă hăinuţa şi inima, ca să nu aveţi nimic neplăcut Domnului. Feriţi-vă de tot ce este rău, că nu vreau să vă pierd, că e gata, scumpii mei, să sune trâmbiţa şi să vă adune mama, iar voi să fiţi uşori ca să vă pot sui sus, acolo unde doriţi şi doresc şi eu, dar vă spun cu mare foc: cel mai mare păcat care îngreuiază trupul, şi nu încape cu cerul, este ura şi invidia. Oiţele care nu se iubesc, care nu se ajută una pe alta, care se împung, în loc de iubire sfântă, acelea nu încap cu cerul, şi vor plânge amar.

... O, scumpe oiţe, nu mai sunt în trup ca să mă vedeţi şi să mă auziţi, şi nici atunci nu-mi dădeaţi ascultare după voia Domnului. Acum tot eu sunt, tot această lucrare este, şi puţin va mai fi şi se va termina cu toate.

O, scumpii mei, sunt eu, un sufleţel care răzbate văzduhul zi şi noapte, un sufleţel al unei mame care şi-a lăsat puii pe pământ şi se zbate pentru ei şi le aduce hrană să-i mai hrănească puţin până va veni ziua cea scumpă. Dar copiii, cum sunt copiii rămaşi singuri, îşi fac de cap, în loc să asculte de mama lor, care le vrea binele şi fericirea.

2/15 aprilie 1982

... Am să stau de vorbă cu fiecare oiță în parte, acelea care greșesc, să le arăt greșeala, ca să vadă că nu sunt părăsite.

12/25 aprilie 1982

Îndemn la curățirea sufletului. Călătoria unui suflet la cer. Pomii sufletelor în cer. Sfânta Virginia, însoțitoarea sufletelor care pleacă din trup din poporul cuvântului.

... Uite ce zice Domnul: Cine are urechi, să audă, și cine are inimă pentru Domnul, să înțeleagă. Domnul a lăsat căsătoria, Domnul a și oprit-o, pentru că nu mai e timp de întinare și de poftele trupești. E timpul curățirii sufletului și a hăinuței, s-o ai cât mai curată și nepătată, și cei căsătoriți înfrânați-vă poftele trupești, că nu știți când vine moartea și vă găsește cu hăinuța pătată.

... O, dacă ați vedea voi, măi copiii mei și oițele mele, ce văd eu aici, nici n-ați mai mânca, nici apă n-ați mai bea. Când pleacă un suflet de pe pământ și vine la cer, la Cel ce ia dat suflare de viață, și dacă e păcătos, știți cum se țin duhurile necurate de el ca să-l ia în mână, zicând: *„E al nostru, e al nostru”*. Îngerașul stă departe de el și plânge și suspină de mila lui. Iar sufletelul care este credincios îl ia îngerașul de mână și îl înfățișează în fața Domnului numai în cântece de slavă. Dar prin câte trece un suflet până se vede la locul lui! Se țin duhurile necurate și după sufletele credincioase, dar nu au putere să se apropie de îngeraș să i-l ia din mână. O, câtă frică e pe bietul sufletel atunci!

... Pentru copiii care nu-L ascultă, dacă sunteți așa destoinici să vă conduceți singuri, să nu aveți nevoie de nicio proptea, și când oi vedea că dați în lături de pe drumul cel drept, dau cu biciul, nu eu, ci Domnul, dar numai cu sfârcul să vă ating, și vă ustură până la sânge. O, scumpii mei, poporul meu, oițele mele, copilașii mei, nu vă lăsați înșelați de satana. Nu dați ocazie de biciul Domnului, că e mult usturător.

... O, scumpii mei, zice Domnul: De ce nu slobozește și satana un muritor din iad, să vină să spună la toată lumea cum este în iad și să nu mai facă rele? O, lume, lume, ce vei zice și ce vei face când vei vedea cum te-au înșelat aceia care spun că nu este Dumnezeu?

... Măi scumpii mei, este în poarta cerească o grădină mare cât vezi cu ochii, plină cu pomi. Fiecare suflet pe pământ are câte un pom. Acele suflete care au făcut fapte bune pe pământ, un pom în cer, e plin de roade bune. Acele suflete care au dat roade rele pe pământ, pomii lor au niște fructe pe care nu le poți nici mânca, nici gusta. Și pomii celor care au avortat au, în loc de fructe în pomi, niște păsări mari, care strigă cu glas de copil: *„Vai de noi și de noi și de cine ne-a făcut pe noi!”* O, și cum să mai țină Domnul ce e pe pământ? Fiți gata, poporul meu, spălați-vă hăinuța și fiți pregătiți, și nu mai folosiți nimic ce-i al satanei, ca să vă poată Domnul duce unde voiește El. Amin.

... Se roagă Domnul de popor să fie cuminte și ascultător, să nu folosească nicio o unealtă de-a satanei, o, că e mare înșelător, și ar vrea să înghită toată suflarea în haosul iadului. Scumpii mei, plânge pământul și strigă la cer: *„Hai, Doamne, de mă spală odată, că nu mai pot răbda împuțiciunea de pe mine. Nu mai pot răbda această lume rea, nu mai pot răbda, Doamne, că nu mai calcă piciorul Domnului pe pământ”*.

... O, cât de bucuros este Domnul că a găsit acest mijloc, ca să folosească trâmbița Lui de odinioară pentru puțină vreme, ca să-Și hrănească și să-Și pregătească poporul cel iubit!

... Și să știți, când va pleca de pe pământ vreuna din oițele mele, și eu voi fi lângă ea. De aceea vă spun mereu să fiți cu fapte bune și să iubiți pe Domnul.

13/26 aprilie 1982

... O, scumpii mei, poporul meu, turma mea, copilașii mei, vă e foame de hrana scumpă și sfântă pe care v-o aduc. O, nu știu ce cuvinte mai dulci și ce hrană mai scumpă ca aceasta să vă dau, ca să vă fac să mă ascultați, ca să fiți fericiți pe veci. O, ferice de cine e ascultător, și le va folosi și le va păstra cu sfințenie, și vai de acela care nu ascultă și nu le primește, că nici Domnul nu-l va primi pe el, și nici atunci nu mă ascultați așa după voia Domnului, dar și acum tot eu sunt, tot această lucrare este, și puțin va mai fi și se va termina cu toate. Măi scumpii mei, sunt eu, un sufletel care răzbate văzduhul zi și noapte, un sufletel al unei mame care și-a lăsat puii pe pământ și se zbate să-i ridice și pe ei la cer, și de aceea le aduce hrană scumpă și sfântă să-i mai hrănească puțin, până va veni ziua scumpă să-i ridice sus. Dar copiii rămași singurei își fac de cap, în loc să asculte de mămica lor, care le vrea binele, să-i facă fericiți.

17/30 aprilie 1982

Ocrotirea celor ascultători de mânia care va veni peste pământ.

... Oile mele scumpe, luați bine seama ce vă spun. Cu foc vă spun: Acest acoperământ al meu este și va fi de nezdruncinat, de neclintit. Aici va aduce Domnul toate oițele care-L ascultă și vor fi ferite de ce va veni peste lume, așa cum a adunat Noe în corabie pe toți ai lui. O, vă supărați că faceți câte o treabă în acest acoperământ? Tot ce faceți este scris sus în cartea vieții, și acest acoperământ să-l aveți în suflet ca pe cel mai scump obiect, pentru că a fost lucrarea Domnului, și va mai fi pentru oițele care ascultă.

... Cine face treabă în acest cămin al meu fără supărare și cu dragă inimă, să știți, măi copiii mei și oițele mele, cu sfințenie vă spun, că sub el vă veți aciua când va suna trâmbița de pieire. Luați aminte ce vă spun.

aprilie 1982

Păstorii poporului primesc îndemnul trâmbiţei Domnului spre păstorirea oilor Sale.

... O, scumpi păstori pe care v-am lăsat să păstoriţi turma mea de oi, fiţi cât mai blânzi cu oile, aşa cum este şi Domnul, şi daţi-le cuvinte dulci şi mângâiere şi ridicaţi-le pe cele căzute; nu le lăsaţi să piară, că multe oiţe mai mult se depărtează de lucrare. O, vorba dulce mult aduce. O, de m-aţi vedea cât sunt de zdrobită şi de disperată din pricina oilor care nu mă ascultă! Întrebaţi pe lelica mea, că ea mereu mă vede. Sunt aşa cum mă vedeaţi, zdrobită de dureri, cerând milă de la Domnul să-mi aline durerile. Aşa sunt şi acum, şi cer milă de la oi, ca să mă asculte.

18 aprilie/1 mai 1982

... O, scumpul meu popor și scumpele mele oițe, și cei mici și cei mari, și cele de aproape și cele de departe, pentru toți mă zbat să vă dau de mâncare când vă e foame, dar nu prea vă place la toți s-o mâncați cu poftă.

... Lelica mea scumpă, ascultă de învățăturile mele ce-ți spun eu cu foc. Eu văd tot. Ți-am spus că te urmăresc pas cu pas. Unde pleci și eu sunt cu tine. Văd lupta ta ca să faci și voia Domnului. Nu te supăra de viața ta cea oropsită și amărâtă. Ascultă-mă pe mine și te fac fericită. Hrănește-mi oile cu hrana pe care ți-o dau eu și vei vedea unde te duc și ce plată vei lua.

24 aprilie/7 mai 1982

Sfânta Virginia îndeamnă poporul să primească prin sora ei învăţăturile cereşti. Ea îşi vesteşte surioara pentru primirea cuvântului.

... O, iubite oiţe, iubitul meu popor, această fiinţă prin care Domnul mi-a dat voie să înaintez lucrarea Lui prin ea, nu este alta decât surioara mea, lelica mea iubită de mine. Ne-am iubit, ne-am ajutat una pe alta cu ce am putut. Amândouă am avut o viaţă necăjită pe pământ din pricina suferinţelor mele grele, şi vreau s-o fac şi pe ea fericită dacă va asculta să facă voia Domnului şi să hrănească oiţele mele cu hrana pe care i-o dau eu.

26 aprilie/9 mai 1982

Oprirea căsătoriei în poporul cuvântului. Cântarea pregătitoare coborârii cuvântului sfintei Virginia.

... Scumpii mei, țineți bine trupul și limba în frâu, nu-i mai dați voie să vă ducă la prăpastie. Hrăniți corpul, scumpii mei, cu hrană plăcută Domnului, ca și corpul să poată da hrana cea bună sufletului. Dacă strângi hrană numai pentru corp, corpul e muritor, și rămân toate de el. Sufletul dacă e hrănit bine cu hrana care trebuie, va merge la viața cea fericită. Dacă corpul e hrănit și îmbuibat, nu mai are nevoie și nici milă de suflet.

... V-am spus și vă spun mereu de înfrânarea poftelor trupești: Domnul a lăsat căsătoria, Domnul a și oprit-o în poporul Său, că nu mai este vreme de întinare și e vremea de spălarea hăinuței. Să fiți gata, că mai e un minut, și nu puteți intra sus cu hăinuța întinată.

Cu poporul Domnului stă Domnul de vorbă, nu cu lume care se căsătorește și curvește până vine pieirea peste ei, dar vai ce-i așteaptă! Ei nu zic că mai au moarte.

... *„Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi!“* Numai prin cântare pot vesti pe surioara mea că vin la ea.

... Vedeți măi scumpii mei și oile mele, cu câtă milă și dragoste iubește Domnul poporul Lui și turma de oi, că mă trimite pe mine, care v-am hrănit și cât am fost între voi, și acum să vă aduc hrană și învățăturile cele mai scumpe, ca să știți de ce să vă feriți.

27 aprilie/10 mai 1982

Pedeapsa în cer a fărădelegilor: umblarea femeilor cu capul descoperit, pedeapsa celor care avortează și înfrânare de la păcate și de la vorbirea în deșert.

Scumpii mei, luați aminte ce vă spun cu mare durere. Femeile măritate care umblă cu capul gol, de nu se mai știe care-i fecioară sau femeie, o, e plin pământul de bătrâne, nu numai tinere, umblă cu capul gol și se duc și-și vopsesc părul cum vor, și îl ard la coafor. Of, să le vezi cum fug cu capu-n flăcări, și nu știu unde să-și ascundă căpșorul să-l stingă.

Of, și pământul e plin de copilași făcuți bucățele și aruncați de măicuțele lor la gunoi și la crematoriu să ardă. Vai, vai, măicuțelor, ce vă așteaptă! Ce veți răspunde? Toate bucățelele acelea împuțite ca hoitul le dă să mănânce, și ele nu vor, că le e scârbă, și le bate cu vergele de fier înroșite în foc.

... O, lume, lume, dacă ai și ți ce te așteaptă nici n-ai mai mânca, nici n-ai mai bea, nici n-ai mai dormi, numai întruna te-ai ruga.

Scumpul meu popor, zice câte cineva din lume: *„înseamnă că e bine pe lumea cealaltă, că din cei care au plecat n-a venit nimeni să plângă că e rău”*. Apăi dacă ar veni cineva să spună unde-i duce satana și ce face cu ei, l-ar lua și l-ar pune pe cruce ca pe Domnul Iisus.

... Poporul meu, înfrânați-vă corpul și limba de la păcate și vorbele deșarte. După cum v-am spus mereu că limba omului este ca și calul nărăvaș. Nu-l ții bine în frâu, te duce în prăpastie și la pieire. Luați aminte, scumpii mei, și împliniți aceste învățături scumpe, ca să vă pot duce la fericirea cea de sus.

3/16 mai 1982

Îndemnul trâmbiţei pentru pocăinţa lumii; păstrarea tainei coborârii Domnului; îngrijirea curată a casei coborârii cuvântului.

... O, dacă pe toată lumea de pe faţa pământului ar câştiga-o Domnul, câtă bucurie ar fi în cerul sfânt! Ar coborî Domnul cu toată slava Lui pe pământ. Cât e de întinată lumea

de azi cu tot felul de păcate, dacă ar părăsi toate păcatele şi s-ar întoarce la Domnul, ar şterge Domnul tot, numai s-o scape de iad şi de muncile cele veşnice. O, cât de milos şi de îndurător este Domnul, şi cum Se uită la Măicuţa Lui, care se roagă să mai amâie de azi pe mâine pieirea lumii!

... Fiţi ascunşi, să nu vindeţi aceste scrisori, că sunt de sus, de la Domnul, nu din mormânt, de la morţi. Cine va vinde va cădea în osânda lui Iuda Iscarioteanul.

... Sfânta cruce, scumpii mei, este și va fi propteaua cea mai întărită și nebiruită armă contra satanei, dar lucreaz-o dreaptă așa cum este ea și vei birui tot ce va veni peste tine. O, lumea de astăzi cu ce să biruiască pe satana? Cu crucea strâmbă pe care o face? Decât o sută de închinăciuni strâmbe ca să te osândească, mai bine o sfântă cruce dreaptă și-ți va fi de mare folos.

7/20 mai 1982

Despre neorânduiala nunților și a botezurilor

... Să nu intre lumea cum nu trebuie în biserică. Măi scumpul meu popor, sunt biserici care sunt de sute de ani, și nedărâmate și neclintite, de ce? Pentru că sunt păstrate cu sfințenie de preoții care au lucrat și au primit și au îndrumat poporul după voia Domnului. O, poporul meu, de ce nu mai e acum ca înainte vreme? Preoții din vremuri nu primeau să facă nunți în posturi și când nu era permis, și nu primea în biserică nici să calce pragul o nuntă dacă mireasa nu era fecioară și era îmbrăcată în rochie de mireasă. O trimitea acasă să-și ia altă rochie și așa-i cununa, și nu călca ce nu era voie. În ziua de azi se fac și cununii și botezuri când nu trebuie, se fac și mirese bătrâne cu copii și vin în sfânta biserică întinați. Nu mai au oprire. Nu mai are cine-i îndruma după voia Domnului.

10/23 mai 1982

Sfânta Virginia face trezirea la pocăinţă a preoţilor.

... O, deschide ochii să vezi pe Domnul Care te ține pe pământ, lume înșelătoare, că Domnul a hotărât pieirea ta, că nu te mai poate răbda! S-a umplut pământul de tot felul de spurcăciuni și împuțiciuni, și vrea Domnul să-l spele ca pe o oală nouă, să se folosească numai poporul Lui de el.

13/26 mai 1982

Trâmbiţa Domnului îşi întăreşte poporul.

... Folosiți armele cele mai biruitoare: postul și rugăciunea și sfânta cruce, măi scumpii mei! Faceți crucea dreaptă când vă închinați. O sfântă cruce dreaptă vă va ajuta și să vă fie de folos pentru biruință, nu pentru osândă. Închinăciunea lumii de azi rănește pe Domnul, și pe om îl osândește, pentru că dacă nu este crucea dreaptă nu poate birui pe satana, o, și privegheați ziua și noaptea, că Domnul la miezul nopții va veni.

... Eu sunt, scumpii mei. Trâmbiţa care a sunat odinioară sună şi acum. Mă trimite Domnul nu ca să vă piardă, ci ca să fiţi ai Lui pe veci. De ce nu trimite şi satana un muritor din iad ca să spună la lume să nu mai facă relele cu care ajunge la iad? Satana dacă ar avea putere ar duce toată suflarea de pe pământ la iad. Dar vouă vă trimite Domnul trâmbiţa Lui ca să vă întărească. Fiţi treji, că la miezul nopţii va veni Iisus cu pas domol, și vai de cel ce-l va găsi dormind cu sufletul gol de fapte bune! Pace vouă și o binecuvântare sfântă la tot poporul Domnului!

17/30 mai 1982

Lucrarea cerească a sfintei Virginia.

... Mă trimite Domnul din înaltul cerului și răzbat văzduhul zi și noapte să vă ocrotesc, să vă hrănesc cu hrana cea mai scumpă, adusă nu după vâlcele sau după drum, din țărână sau din lume, și este adusă de sus de la Domnul. Trâmbița Lui este să sune poporului Domnului, să și-l pregătească pentru viața cea de veci, pentru că v-am spus mereu că satana aleargă ca să înghită și poporul Domnului, că lumea deja este a lui.

22 mai/4 iunie 1982

Sfânta Virginia întăreşte credinţa creştinilor şi ascultarea. Păstorii sunt îndemnaţi la veghe.

... Să nu mai ziceţi *„Nu cred până nu văd“*, că niciodată nu veţi vedea. Cel ce nu vede şi crede, acela va vedea şi pe Domnul şi toată slava Lui şi pe cine s-a luptat pentru El.

... Să vă intre în inimă şi să nu mai staţi la îndoială. Daţi-vă bine seama, că eu puteam să înaintez lucrarea Domnului printr-un suflet care cunoştea Scriptura, şi atunci aţi fi zis că le ia din Scriptură şi vi le scrie. De aceea am ales pe lelica mea, că ea nu ştie decât ce-i dau eu. Alerg după ea şi o aştept, o urmăresc pas cu pas, şi îi dau şi crezământ, că-mi spune mereu că n-o mai trage inima să-mi scrie ce-i dau eu, că vede şi ea ceva, şi mai primeşte şi înfruntări, parcă le-ar lua de pe drum sau din vâlcele. Poporul meu, copilaşii mei, vă spun din sufletul ăsta îndurerat, vă spun că sunt trâmbiţa Domnului, nu altceva. Puţin va mai suna şi se va termina, şi atunci vor vedea şi cei ce au ascultat, şi cei ce nu au ascultat; şi cei ce au primit, şi cei ce nu au primit.

24 mai/6 iunie 1982

Domnul face trecerea spre popor tot prin lucrarea trâmbiţei Sale.

... O, cât de bucuros este Domnul că a găsit acest mijloc ca să folosească trâmbiţa Lui de odinioară, pentru puţină vreme, ca să-Şi hrănească şi să-Şi pregătească poporul cel iubit!

... E singurul mijloc prin care mai poate Domnul să vă hrănească și să vă pregătească. Dacă nu luați aminte, să știți, scumpii mei, că vă înșelați amar, că hoțul de satana asta voiește.

25 mai/7 iunie 1982

Plânsul pământului către Domnul.

... Eu îmi fac datoria către Domnul. Mai e un pic și se închide ușa, scumpii mei. Plânge pământul și strigă la cer: *„Hai, Doamne, de mă spală, de mă curăță odată, că m-am umplut de toată spurcăciunea, nu mai pot răbda, nu mai pot suporta ce e pe mine. Mi-e greu, Doamne, mi-e greu, că nu mai calcă piciorul Domnului pe pământ. Cerul e plin de toată slava și mărirea, iar eu sunt plin de povară. Nu mai pot suporta această povară grea și plină de toate poftele satanei”.*

28 mai/10 iunie 1982

Sfânta Virginia îndeamnă păstorii pentru pregătirea poporului Domnului.

... Păstoraşi ai oilor Domnului, nu mai vin cântând ca oarecând, ci vin plângând şi oftând. A sosit timpul, iar plânsul şi cuvântul Domnului nu-şi mai vede rodul. În zadar răzbat văzduhul zi şi noapte ca să-mi pregătesc poporul pentru

fericire, nu pentru osândire. O, credeţi că Domnul mă trimite cu basme şi poveşti, de nu vreţi să luaţi aminte? Că zice Domnul să nu mă uit la faţa omului. Oricât de mult ar iubi Domnul pe poporul Lui, nu poate să-i dea fericirea de sus până nu Şi-l pregăteşte aşa cum e voia Lui.

29 mai/11 iunie 1982

Biserica întemeiată pe sfințenie și pe smerenie nu se va clinti în veac. Osânda celor care vin îmbrăcați necuviincios în biserică. Proorocie pentru curățirea pământului.

... Scumpul meu popor şi scumpii mei copilaşi şi scumpii mei vecini! Nu mă vedeţi, nu mă auziţi că răzbat văzduhul ca o săgeată de la pământ la cer, şi de la cer la pământ, şi nici nu mă simţiţi când vin şi vă mângâi şi vă binecuvintez cu binecuvântare sfântă şi vă cercetez pe fiecare cum trăiţi.

... Dar scumpii mei, de ce este lupta cu ispitele satanei mai mare și mai grea, și plata Domnului este și mai mare, și iubirea Domnului este nemărginită.

... Niciun bine făcut nu rămâne neînsemnat de Domnul, și niciun rău făcut nu rămâne neînsemnat de satana.

O, nu vă lăsaţi biruiţi de nicio ispită a satanei, că mai avem un pas. Sus crucea! Cu lacrimi de foc vă spun mereu: nu daţi înapoi. Hai înainte cu Domnul, că mai avem un pas, şi punem crucea sfântă a Domnului în vârful Golgotei. Uite, Domnul vrea să înceapă secerişul, să aleagă neghina din grâu şi s-o spulbere, să cureţe pământul, că se apropie anul 2000 şi va începe Domnul judecata şi va alege caprele din oi şi va fi pământ nou şi popor nou.

O, scumpii mei, de ce mă zbat să vă am pe placul Domnului! Să nu vă lăsați, să nu ieșiți din turma Domnului, să ne înveselim cu toții și să dăm slavă Domnului. Cei ce nu mă văd acum și mă ascultă, se vor bucura atunci când vor vedea că sunt cu mine în patria cerească.

... Să știți că mereu sunt în mijlocul tuturor și vă privesc pe toți cum lucrați, că nu mai poate Domnul răbda, măi scumpii mei. Se luptă satana să câștige poporul Domnului. Să nu vă lăsați, să nu dați voie la nicio unealtă de-a satanei să intre între voi, scumpii mei. Postul și rugăciunea și sfânta cruce dreaptă când vă închinați, cu acestea veți birui, și unirea și iubirea unul față de altul să nu le lepădați.

... Scumpii mei, scumpii mei, nu mai stați la îndoială să credeți sau să nu credeți, că eu sunt, măi scumpii mei. Trâmbița care v-a sunat odinioară vă sună și acum. De ce? Că se apropie sfârșitul și vreau să vă am cu mine. [...] Dar uite, Bunul nostru Mântuitor vă vine în ajutor și vă trimite trâmbița Lui să vă întărească.

... Cine crede și nu vede va veni timpul să și vadă. Cine zice: nu cred până nu văd, nu va vedea.

2/15 iunie 1982

Sfânta Virginia îndeamnă preoții bisericii la sfințenie și la smerenie. Învățătură pentru semnul sfintei cruci, spre închinăciune dreaptă.

... O, păstorilor ai bisericii şi ai poporului, îndrumaţi-vă poporul să se poarte după voia Domnului şi nu după voia omului. Păstraţi biserica cu sfinţenie şi cu smerenie, ca să vă fie temelie de nezdruncinat. Biserica păstrată de popor aşa cum cere Domnul, oricâte vijelii şi cutremure vor veni peste ea, nu se va dărâma, dacă preoţii o păstrează aşa cum cere Domnul.

... Păstraţi cu sfinţenie locaşul Domnului când mergeţi la biserică, fiindcă lumea întinează biserica. La biserică vin femei îmbrăcate în lux şi în pantaloni, vopsite, şi cu capul gol, şi mai sărută şi chipurile Măicuţei Domnului şi ale Domnului şi ale sfinţilor, şi mai rău se osândesc. O, oameni ai lumii, faceţi crucea dreaptă, nu în bătaie de joc! Degeaba veniţi, degeaba vă rugaţi aşa. Cu aşa închinăciune strâmbă, Domnul mai rău Se răneşte.

7/20 iunie 1982

Întărirea veghii peste poporul creştin. Sfânta Virginia îşi îndeamnă surioara la lucrul ceresc.

... Luaţi aminte la aceste scumpe învăţături de mamă, pe care vi le spun cu lacrimi de foc, că numai lelica mea mă vede cum apar în faţa ei şi o pun mereu să-mi scrie tot focul ce mă arde pe inimă. Vede Domnul că acei copii rămaşi fără mamă şi fără învăţăturile cele scumpe îşi fac de cap, şi a găsit Domnul la repezeală acest văsuleţ crescut dintr-o rădăcină cu mine. Am fost două surori ca două flori într-o rădăcină, şi am fost de mici rămase fără tată, fără sprijin, decât cu mămica noastră. Scumpii mei copilaşi vecini, iubiţi-vă ca fraţii şi ca surorile duhovniceşti, nu ca fraţii lumeşti. Iubiţi-vă şi ajutaţi-vă unii pe alţii şi fiţi cu milă unul de altul. Nu fiţi nepăsători, ca nici Domnul să nu fie nepăsător la rugăminţile fiecăruia.

10/23 iunie 1982

Trezindu-şi surioara, sfânta Virginia o îndeamnă spre răspândirea scrisorii cereşti.

... Slăvit să fie Domnul în cer şi pe pământ,
De îngeri şi de oameni, căci El e Domnul sfânt.
Slăvit să fie Domnul, acum şi pân' la moarte,
Aceasta e cântarea, nu vorbele deşarte.

Lelica mea, trezeşte-te şi mă vezi, că am venit şi vin mereu, dar nu mai am mult de venit. Mai am un pic, mai am un pas. Serveşte-mă, lelica mea, că mă serveşti în binele tău şi al poporului şi al tuturor celor care mă ascultă şi mă primesc. Cel care m-a primit, să mă primească mai departe, că nu se va înşela, şi mult va folosi. Tot poporul care are urechi de auzit, să audă, că nu mai e timp să stai la îndoială. Cine alege fericirea, pentru vecii vecilor o alege. Cine alege neascultarea, iar, pe vecii vecilor o alege, că se va închide uşa şi va rămâne pe afară.

O, Își cheamă Domnul poporul Său, Se roagă Domnul de popor să nu se lipsească de El, să nu se depărteze de El, și de vi se pare jugul greu nu dați înapoi, nu-l lepădați, și cereți ajutor de la Domnul. Vine în grabă ajutorul, decât să-Și piardă poporul. O, destul că plânge Domnul de mila acestei lumi, care trăiește fără El, și o duce satana cum vrea și unde vrea. O, lume, lume, cum nu mai are cine te deștepta din somnul morții, cum nu vrei să deschizi ochii să vezi cum mergi pe drumul pierzării, pe drumul întunericului. Și când vei scăpa în curând în haosul satanei atunci vei vedea că te-ai înșelat amar. O, toate poftele acestei lumi numai iadul le oprește și le și plătește. Dacă ar veni Domnul și te-ar opri de la toate, L-ai lua din nou și L-ai răstigni pe cruce.

O, popor al Domnului, tinerii mei din turma mea, vă roagă Domnul să nu vă supăraţi pe El că v-a oprit căsătoria, că v-a oprit acum, când e gata să vă dea răsplata ca să fiţi ai Lui, ai cerului, şi nu ai iadului. Răspândiţi această hrană la toate oile care sunt câştigate prin trâmbiţa Domnului, că mai sunt oi care nici nu ştiu că S-a întors Domnul înapoi la ei ca

să-i pregătească pentru fericire.

... O, poporul meu scump, oile mele scumpe, pentru voi mă lupt şi pentru voi am pus trâmbiţa în lucrare. Fiţi ai mei, fiţi gata pregătiţi, că vine Domnul în curând.

12/25 iunie 1982

Îndemn la trezire din nepăsarea de suflet.

... O, suflete care trăiești nepăsător de Domnul, Care plânge lângă tine acum și te roagă să-L primești și tu nu voiești, o, suflete care nu primești pe Domnul acum când plânge după tine și te roagă să dai ascultare la glasul Lui, mai e un pas, și vine și plânsul tău cel amar și greu. Domnul a plâns de mila ta, dar tu plângi că nu vei putea răbda, pentru că osânda iadului e grea. Of, cum nu vă e frică de ea, că n-o să puteți răbda nicio secundă, niciun minut, măi, d-apăi pe vecii!

... Spune Domnul cu foc, și voi stați la îndoială și nu vreți să vă pregătiți. Domnul știe că se apropie ziua cea mare, și poporul Lui nu e pregătit, că satana îi dă târcoale și-l face să mai întârzie ca să rămână pentru el. Zice Domnul: Mă doare inima să folosesc bătaia, dar decât să se bucure satana de poporul Meu, mai bine folosesc bătaia.

20 iunie/3 iulie 1982

Suferințele sunt flori pe calea spre patria cerească. Suferința trâmbiței în închisoare.

... Silvica, miorița mea și a Domnului, fii cuminte, scumpa mea. Nu mai fi cu gând de plecare în altă parte, că nu te lasă Domnnul să pleci în altă parte. Acolo te-a trimis Domnul, acolo să stai. [...] Ceea ce primiți, de vă face să plângeți, primiți cu drag, că sunt flori scumpe, și puneți-le la inimă, că acelea vă duc la cer. Domnul a fost Domnul și a primit cât a primit, și tot Domnul a plâns de mila celor ce-L huleau și-L batjocoreau. Luați pilda Domnului, măi scumpele mele, că acela care nu suferă nimic nu vine în patria cerească. Și eu cât am suferit, măi mămică, și suferințele trupului meu o viață pe care am trăit-o în dureri, și în durerile celor din jur, și dusă prin închisori și balamuc, și pe Domnul nu L-am părăsit. Eram cu mâinile legate și făceam semnul crucii cu limba în gură și mă rugam cu gândul și nu L-am părăsit pe Domnul, și nici El pe mine.

22 iunie/5 iulie 1982

Trâmbiţa Domnului îndeamnă poporul la ascultare şi la pregătire.

... O, am folosit învățăturile și cuvintele cele mai dulci și folositoare care să fie pentru mângâierea și pregătirea fiecărui sufletel pentru a merge sus la Domnul.

O, zice Domnul: *„Ce să mai folosesc acum, decât bătaia? Pe copiii Mei cei care nu ascultă, decât să-i las satanei, mai bine îi bat până or zice: O, Doamne, de acuma Te ascult şi fac voia Ta!" Satana umple iadul, de geme suflete la chin şi la foc. Mă doare când văd că Eu, Domnul, am făcut pe om și pe femeie și tot ce-i pe pământ, și în loc pe Mine să Mă asculte toată suflarea, ascultă pe satana.*

... O, suflete care trăieşti nepăsător de Domnul, Care plânge după tine acum şi te roagă să-L primeşti şi nu voieşti. [...] Domnul a plâns de mila ta, dar tu vei plânge că nu vei putea răbda, pentru că osânda iadului e grea.

... Măi popor al Meu iubit, de ce nu vrei să iei aminte și nu vrei să vezi cu ochii mari cât te iubesc Eu, Domnul, de ți-am venit în ajutor ca să te pregătesc pentru fericire, nu pentru osândire? Cu ce-Mi plătești tu Mie, fiule creștin, binele, fericirea scumpă pe care voiesc Eu să ți-o dau? Dacă tu nu te înduri nici ascultare să-Mi dai, nu te înduri să Mă primești acum când te strig, nu ți-e teamă că acum vine timpul să mă strigi și tu pe Mine, și nici Eu nu te voi primi, nu te voi auzi? Adevăr grăiesc vouă, că spălarea de păcate și pregătirea pentru fericire vă este acolo pe pământ cât sunteți în trup. A ieșit sufletul din trup nepregătit, la Domnul nu are ce căuta și trece la osândă.

23 iunie/6 iulie 1982

Unirea într-un duh a poporului creştin la glasul trâmbiţei Domnului.

... O, poporul meu de altădată, oiţele mele împărtăşite, vrea Domnul să-Şi strângă oiţele şi să-Şi împlinească turma, s-o pregătească pentru fericirea cea de veci. Nu mai şovăiţi, nu mai zăboviţi, şi grăbiţi-vă cât mai rapid. Lepădaţi toate cele neplăcute Domnului, alungaţi uneltirile satanei: minciuna, vrajba, ura și cearta! Fiţi blânzi şi iubitori de pace. Folosiţi armele cu care veţi putea învinge orice ispită a satanei. [...] Privegheaţi ziua şi noaptea, că nu ştiţi ceasul când vine Domnul. Fiţi gata, poporul meu. Uniţi-vă într-o inimă şi un gând, că vine Domnul în curând. Scumpul meu popor, luaţi aminte şi primiţi aceste scumpe învăţături de sus, aduse de trâmbiţa de altădată, de Verginica, de cea care v-a părăsit cu trupul că era plină de suferință, dar duhul și trâmbița vi le-a trimis Domnul înapoi, în ajutorul poporului Domnului, că nu vrea Domnul să-L apuce satana. Cine are urechi de auzit, să audă. Cine are inimă caldă, să primească, iar cine le va arunca sau le va vinde, va cădea în osânda lui Iuda.

26 iunie/9 iulie 1982

Trâmbița Virginia îşi îndeamnă surioara la lucru, iar Domnul o trezeşte spre trâmbiţare peste popor.

... O, lelica mea, fii bine atentă la ce spun eu, la ce te rog eu. Avem mult de lucru. Când mai terminăm? Cine să mă ajute pe mine să îndeplinesc ceea ce mi-a dat Domnul? Lasă la o parte toate şi ajută-mă. Uite ce zice Domnul: *„Unde ţi-e poporul, Verginica? Aveai o turmă mai mare de oi. De ce le-ai lăsat să se răspândească? Sună din trâmbiţă mai tare, să audă toate oile, tot poporul să audă, să se trezească din somn, din nepăsare. Sună goarnă de pregătire. Trezeşte-te, poporule, din amorţire! Dezbrăcaţi-vă de omul cel vechi şi îmbrăcaţi hăinuţa omului nou. Nu mai staţi pe gânduri, nu mai staţi la îndoială".* Scumpul meu popor, pregăteşte-te iute, nu mai sta. Te cheamă Domnul să-ţi dea ceva ce n-ai avut în viaţa ta.

... Poporul meu iubit, oile mele din toate colţurile, voi, care aţi avut parte de lucrarea Domnului de altădată, vă strigă Domnul şi vă cheamă să vă treziţi, să vă adunaţi şi să vă îndemnaţi, că uite, Domnul v-a luat trupul cu lucrarea de altădată, că era plin de dureri şi suferinţe, dar v-a trimis duhul cu lucrarea înapoi.

... Folosiți armele cele mai plăcute Domnului și învățăturile ce vi le aduc de sus și fiți cuminți și ascultători, că Domnul nu mai are alt cuvânt și altă voință, decât să vă pregătiți. Poporul meu, fericirea cea veșnică pe care o dă Domnul poporului iubit este scumpă, dar nu se cumpără cu bani; se cumpără cu ascultarea învățăturilor sfinte. [...] Nu

râvniţi la lumea care trăieşte în marele desfrâu, cu toate poftele ei şi ale satanei. O, vai şi amar, că nu ştie această lume ce o aşteaptă şi cum va plăti acest desfrâu, pe care-l trăieşte! Nu mai are cine să vină lumii în ajutor, căci cine este astăzi la putere, îi spune că nu este Dumnezeu.

... I-a fost milă Domnului să vă lase aşa, ca pe copiii fără mamă, dar nu staţi pe gânduri, nu staţi la îndoială. Cât mai rapid trageţi-vă şi pregătiţi-vă!

27 iunie/10 iulie 1982

... Pregătiţi-vă şi iar pregătiţi-vă şi iar pregătiţi-vă! Nu am altă rugăminte, nu am alt cuvânt, decât să vă am cu mine sus la Domnul. Nu aveţi ce mai răspunde când veţi fi întrebaţi de ce nu v-aţi pregătit, pentru că Domnul v-a trimis mereu înştiinţarea, mereu v-a suflat la ureche.

30 iunie/13 iulie 1982

... O, pe tot poporul meu îl strigă Domnul cu mare foc, şi pe cel ce s-a depărtat de trâmbiţa Domnului, căci vrea Domnul să arate la tot poporul mila Lui, mila Lui pe care o are de poporul Lui.

... Ce zici, că nu vii în curând la Domnul? Dinaintea Lui nu mai ai unde te duce, şi când vei veni, ce vei răspunde când vei fi întrebat de ce nu te-ai pregătit? Poţi tu spune, creştinule, că nu te-am înştiinţat? Măi poporule scump al meu, cu glas de foc te strig: ascultă-mă, ascultă-mă! E vremea de pe urmă, măi, e ultima vreme, nu mai ai timp să trăieşti pe pământ aşa cum vei vrea, că vă iau sus în cer pe vecii vecilor, şi la fericire, nu amărât cum ai fost pe pământ. Vreau să fii viu sus. Cine vine nu mai moare niciodată, stăpâneşte fericirea pe vecii vecilor.

... O, scumpul meu popor, şi cel de aproape şi cel de departe şi copilaşii mei, către tot poporul. Adevăr grăiesc, că dacă aţi şti şi aţi vedea ce ştiu şi ce văd eu, scumpii mei, n-ar mai fi nevoie să mă zbat şi să strig aşa cu foc la popor să mă asculte, şi nici n-aţi mai sta pe gânduri şi niciun pas n-aţi mai face fără voia Domnului, şi singuri v-aţi strădui cu toată puterea să câştigaţi fericirea.

... Poţi spune, creştinule, că nu te-am înştiinţat? Măi poporule scump al meu, cu glas de foc te strig, ascultă-mă, ascultă-mă! E vremea de pe urmă, măi, e ultima vreme. Nu mai ai timp să trăieşti pe pământ aşa cum vrei tu.

... Ce să mai fac, decât să vă plâng de milă când vă voi vedea la osândă, las să vă aducă Domnul şi cu bătaie la El, că bătaia este ruptă din rai, şi în rai vrea să vă ducă pe toţi cei care ascultaţi şi care nu ascultaţi. O, de ce nu mă iubiţi aşa cum vă iubesc eu? De ce nu-mi daţi ascultare fără să supăraţi pe Domnul, Care vă plânge de milă?

7/20 iulie 1982

Trâmbiţa Domnului îndeamnă tot poporul să împlinească voia Domnului pentru trezirea la viaţă şi la lucrare sfântă.

... O, poporul meu din toate părţile, oile mele din toate părţile şi din toate colţurile ţării, v-a părăsit numai trupul meu, dar duhul meu de mamă vi l-a trimis Domnul înapoi ca să vă mai hrănească un pic cu hrana de întărire şi de pregătire, să vă întăriţi aripioarele ca să puteţi zbura de la pământ la cer, că este cale lungă de la pământ la cer, şi dacă nu mâncaţi bine şi nu folosiţi bine hrana pe care v-o dau să vă întărească, nu puteţi zbura.

... O, treziţi-vă la viaţă! Daţi-vă mâna şi ridicaţi-vă unul pe altul. Îndemnaţi-vă, ajutaţi-vă şi rugaţi-vă unul pentru altul, că aşa veţi împlini voia Domnului. [...] Cât de greu este de trăit în vremea de acum în această lume, în această vreme rea! Dar frate şi soră, dacă aţi trăit pe pământ şi aţi hrănit numai trupul cu toate poftele lui, şi sufletul nu l-aţi hrănit cu hrana ce i-a trebuit, trupul se duce în mormânt spre hrana viermilor, dar sufletul se duce la altă viaţă, şi mai amară ca aceea de pe pământ, iar sufletul va lua osândă şi va da seama pentru tot ce a făcut trupul.

O, scumpele mele oiţe din toate colţurile ţării, uniţi-vă într-o inimă şi un gând! Părăsiţi toate poftele trupului şi toate uneltele satanei şi înarmaţi-vă cu armele Domnului.

9/22 iulie 1982

Sfânta Virginia cheamă poporul să iubească hrana cuvântului şi purtarea sfântă. Domnul îi întăreşte ei trâmbiţarea.

... Am băgat de seamă că vi se pare amară hrana mea. Văd că nu vă mai place a o mânca. O, cum nu vreţi să luaţi aminte să mă ascultaţi! Domnul pentru asta a slobozit trâmbiţa Lui iară pe pământ, pentru ca pe poporul Lui să-l pregătească în aşa fel să nu aibă parte de înfricoşata judecată.

Ştiţi cum să vă fie cuvintele? Dulci ca mierea, şi să vă uniţi şi să vă iubiţi ca albinele în stup; cum lucrează ele şi muncesc şi aleargă toată ziulica din floare în floare, şi din munca lor iese numai unire şi dragoste şi miere dulce, de se îndulcesc toţi care mănâncă. Fiţi deosebiţi de lume şi la purtare şi la cuvinte şi la post şi la hrană. Fii deosebit cu totul de lume, ca să te cunoască Domnul când va veni să aleagă oile din capre, şi neghina din grâu.

... O, zice Domnul: *„Verginico, vei merge înapoi pe pământ şi întări-voi trâmbiţa Mea prin mlădiţa crescută dintr-o rădăcină cu tine, pentru pregătirea poporului pe care l-ai câştigat“.*

19 iulie/1 august 1982

Privindu-şi satul natal (Maluri), trâmbiţa Verginica îi face trezirea cu duhul cuvântului ei.

O, sătuţul meu natal unde m-am născut şi am crescut, unde în căsuţa mea mică şi săracă am împlinit ceea ce Domnul mi-a dat să împlinesc! În această căsuţă săracă a fost începutul suferinţelor mele, a fost începutul lucrării Domnului, început care nu se uită niciodată. Şi în acest sătuţ al meu natal am o mânuşiţă de oiţe şi neamuri şi consăteni ai mei iubiţi, la care mă trimite Domnul să-i trezesc la viaţă, să-i trezesc din somn. O, neamurile mele, mânuşiţa mea de oiţe, consătenii mei, deschideţi ochişorii şi deşteptaţi-vă la viaţă. Sună trâmbiţa Domnului, sună de deşteptare şi de pregătire pentru tot poporul iubitor de Dumnezeu! A venit Verginica! V-a părăsit numai cu trupul, dar cu duhul este vie şi răzbate văzduhul zi şi noapte, trimisă de Domnul să sune trâmbiţa de deşteptare şi de pregătire a poporului pe care l-a câştigat prin lucrarea ce s-a lucrat prin ea.

O, haideţi, măi scumpii mei, că mai e un pas şi vine prăpădul, vine pieirea acestei lumi, care trăieşte fără Dumnezeu şi după poftele trupului şi ale satanei. O, a sosit timpul, măi, şi strigă pământul la cer: *„Haide, Doamne, de mă spală odată de tot ce e pe mine, că nu mai pot suporta!”*. O, aţi trăit destul în poftele satanei şi ale trupului şi aţi trăit cum aţi putut şi cum aţi vrut, şi mai bine şi mai rău, şi fericit şi amărât.

Că zice Domnul: *«Cel ce Mă iubeşte pe Mine şi face voia Mea, deşi va muri, viu va fi, şi va trece prin moarte la viaţă veşnică şi fericită»*. Acum vine vremea de pe urmă, şi nu mai ai timp, tânărule, să îmbătrâneşti ca să te pocăieşti. O, tânărule, pregăteşte-ţi hăinuţa. Haideţi la Domnul acum, când vă cheamă El. Lepădaţi haina omului cel vechi, şi îmbrăcaţi haina omului cel nou. Puneți frica de Domnul la gură și la toate poftele corpului. Corpul și gura sunt ca și calul nărăvaș, de nu le ții bine în frâu te duc de prăpastie. Trupul dacă-i faci toate poftele îl faci ca un butoi, și vine moartea și-l ia și se duce în pământ ca hrană viermilor, iar sufletul, vai de el, se duce la osânda cea de veci ca să-și dea seama de toate poftele trupului. O, scumpii mei, nu vă lăsaţi biruiţi de poftele trupului şi de satana, ci trăiţi puţinelul timp care mai e şi după voia Domnului, ca să vă scape Domnul de osânda iadului. O, ce bine și ce fericit este omul care trăiește împăcat cu Dumnezeu! De va veni moartea acum sau mai târziu, Domnul îl primește cu brațul întins și îl face fericit pe vecii vecilor.

Măi scumpii mei, cu toată inima și puterea fugiți din calea pierzării și veniți la Domnul acum când vă cheamă, nu când închideți ușa și rămâneți pe-afară. Căutaţi pe Domnul acum, când sunteți pe pământ și în trup. Dincolo de mormânt nu mai ai mântuire şi te aşteaptă judecata.

O, ce amară va fi desărțirea, când va veni Domnul ca să aleagă caprele din oi, și neghina din grâu. Atunci va fi plângerea cea mare.

O, scumpii mei, luați aminte ce vă spun, să vă intre în inimă ca un fier fierbinte, că sunt învățături sfinte aduse de sus de la Domnul pentru pregătire, pentru mântuire și pentru binele fiecăruia ca să nu vă las la pierzare, ci să vă aduc fericire.

O, luptați-vă, scumpii mei, cu toată puterea să aveți parte de fericire și nu de osândire, că de-asta m-a trimis Domnul în ajutorul poporului. Mi-am pregătit surioara, mi-am pregătit mlădița crescută într-o rădăcină cu mine ca să-mi înaintez lucrarea pentru pregătirea poporului. Păstrați, măi scumpii mei, această lucrare ca pe un lucru de cel mai mare preț, și nu o aruncați în picioarele porcilor. Luați seama, că acel ce va vinde va lua încă de trei ori osânda lui Iuda, și gata, a și terminat Domnul cu ce-i pe pământ.

Harul Domnului Iisus să fie cu tot poporul, și pacea Domnului de sus să fie cu voi! Amin, amin, amin.

21 iulie/3 august 1982

... Să vă schimbe Domnul purtarea și inima de până acum cu o purtare și o inimă ca a albinelor, care tot ce ele fac, și toată munca lor și unirea lor, este numai mierea, care îndulcește toată lumea care o mănâncă.

... Și vă mai spun ca să știți, că dacă cineva va omorî o albină, mare păcat face: ca și cum a omorât un om, tot același păcat. [...] Dar albina, scumpii mei, e păcat mare s-o omori, pentru că tu nu ești în stare, suflete de om sau de femeie, să faci ce face ea, o albină. Tu nu ești în stare să îndulcești toată suflarea cu fapta ta, cu munca ta, cu vorba ta.

23 iulie/5 august 1982

Deşteptarea din amorţire la glasul trâmbiţei Domnului.

... O, poporul meu şi al Domnului, oile mele scumpe de altădată, Ardealul meu, Ardealul Domnului, vă cheamă Domnul să vă dea hrana cea scumpă şi sfântă pentru pregătirea tuturor oilor de prin toate colţurile. Sună trâmbiţa Domnului pentru deşteptare. Treziţi-vă din somn, din amorţire, să primiţi hrana pentru pregătire, pentru toată pregătirea, şi cu frică primiţi, că nu sunt basme şi poveşti, şi este Domnul şi ajutorul Lui, pe care-l trimite poporului Lui să-l pregătească pentru viaţa şi fericirea cea de veci. Trăiţi în vremea de pe urmă, bate prăpădul la uşă. Nu mai poate Domnul răbda, şi nici pământul suporta această lume vremelnică şi rea. O, plânge pământul şi strigă la cer să-l spele Domnul mai curând, mai curând: *„Mi-e dor, Doamne, mi-e dor să vină pe pământ mai curând o turmă şi un păstor!“*

Fiți deosebiți de lume ca să vă cunoască Domnul când va veni. Nu mai e nimic pentru Domnul, toate-s după voia satanei. Lumea de astăzi nu mai gândește că mai are sfârșit, nu mai gândește că toate poftele trupului și gura nestăpânită va duce la osânda cea de veci. Astăzi dăinuiesc pe pământ toate uneltele satanei: luxul și mândria, beția și curvia, vrajba, dușmănia și întinarea. Aceste unelte pe cine stăpânește osândă va primi.

... O, poporul meu, oile mele scumpe, turma mea, deschideţi-vă inima şi ochişorii şi staţi de vorbă cu Verginica cea de odinioară, cea care a trecut prin moarte la viaţă veşnică şi fericită.

... O, scumpii mei, cu foc mare vă spun, că eu sunt sus și văd și răul și binele, și fericirea și osândirea și de aceea mă lupt și mă zbat ca peștele pe uscat să nu aveți parte nimeni din poporul iubitor de Dumnezeu de osânda iadului. Crucea dreaptă, scumpii mei. Când vă închinați, decât să faceți o sută de închinăciuni strâmbe și în bătaie de joc, una dreaptă ca să-ți fie de mare folos. Crucea dreaptă mântuiește, crucea strâmbă osândește.

... O, cât este de înșelător satana, cum înșeală pe om, și când îl duce la osândă își bate joc de el! Fugiți din drumul lui satana, că e foc și vai, scumpii mei! Fiți blânzi ca mielușeii și dulci la inimă și la cuvinte, să atrageți și să îndulciți pe cei din jur, să ia pildă și ei. Nu plătiți cu rău la cei ce fac rău. Nu faceți ca lumea ca să mergeți unde merge lumea. Fiți iubitori de pace, că așa veți împlini voia Domnului. Harul Domnului Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

... Măi, asta voiește Domnul. Pentru asta m-a trimis iarăși la voi pe pământ. Zice Domnul: Verginico, sună trâmbița tare și strânge oile de prin toate părțile și pregătește-le, că vine Păstorul să le ia în primire.

Oile mele scumpe, primiți-mă și ascultați-mă. Oricât de amărâtă ar fi viața, oricâți mărăcini vă vor ieși în cale și vă vor înțepa, nu dați înapoi, că mai e un pas, măi, și o să puneți crucea acolo unde a pus-o și Domnul.

... O, astăzi nu se mai cunoaște care e fecioară și care e femeie, că umblă cu capul gol, și ai să vezi cum pune satana foc la păr și o să fugă cu capul în flăcări țipând, și n-o să știe unde să bage capul ca să-l stingă. O, cât este de înșelător satana, cum îl înșeală de ușor pe om și cum îl duce la osândă și-și bate joc de el!

25 iulie/7 august 1982

Trâmbiţa Domnului cheamă poporul la luptă contra lui satana. Păstorii poporului dau hrană şi întărire sfântă poporului.

... Priveşte Domnul pe pământ, şi ce vede Se înspăimântă, că aleargă satana ca un balaur şi zice că a ajuns el stăpân peste toată suflarea. Şi zice Domnul: *„Orice gard fără proptea putrezeşte şi se prăbuşeşte“*. Tot aşa şi poporul meu, dacă nu-i trimit o mânuşiţă de ajutor, un pic de proptea, se

prăbuşeşte în bezna satanei. Şi iată, ăsta este ajutorul, asta e propteaua care v-a venit în ajutor. M-a trimis Domnul înapoi pe pământ, la popor să-l înştiinţez, să-l pregătesc aşa cum pregăteşte mama copilul în haine de sărbătoare.

O, scumpii mei şi ai Domnului păstori, vă roagă Domnul şi vă strigă să fiţi cât mai apropiaţi de oi, şi adunaţi oile de prin toate văile, de prin toate colţurile şi hrăniţi-le şi adăpaţi-le cu hrana şi apa cea mai sfântă şi vie. Hrăniţi-le cu hrana cea de pregătire, ca nu cumva să vină timpul să vină la Domnul nepregătiţi, să spună că n-au ştiut. O, câte oi sunt amărâte şi căzute în deznădejde şi pline de amărăciunea lumii de azi! Nu le lăsaţi să se cufunde şi mai rău. Daţi-le mânuşiţă de ajutor şi ridicaţi-le!

... Scumpii mei și ai Domnului, să îndulciți tot poporul cu cuvintele și cu purtarea, să ia și poporul povață de la păstori. O, câte oi sunt amărâte și căzute în deznădejde și pline de amărăciunea lumii de azi. Nu-i lăsați să se cufunde și mai rău și dați-le mânușiță de ajutor și ridicați-i, nu-i lăsați. Cu blândețe și cu cuvinte dulci, nu cu mustrare lumească, că Domnul nu a mustrat pe nimeni, chiar dacă merita mustrare.

27 iulie/9 august 1982

Trâmbița Virginia îndeamnă la sfinţenie şi curăţenie.

... Măi scumpule popor și scumpule creștin, când pleci undeva sau ai plecat cândva, nu te-ai îmbrăcat cu hainele şi cu toate până la piele curate? Ba ai făcut şi o băiţă ca tot omul, să fii curat. Cred că n-ai plecat niciodată jumătate îmbrăcat curat, şi jumătate murdar. Acum de ce nu voieşti să te îmbraci curat cu toate, până la piele şi dincolo de piele? Adică să-ţi îmbraci trupul şi pe dinafară şi pe dinăuntru cu hăinuţă curată, curată, fără niciun fel de pată, că aşa te vrea Domnul şi aşa te poate ridica sus la El. De ce, măi scumpule creștin, nu vrei să te grăbești? De ce nu vrei să scapi de toate necazurile, de toate lipsurile, de toți care te supără, și pentru totdeauna să scapi de toate? [...] Când pleacă un tată undeva, strigă și copiii la el: tăticule, ia-ne cu matale. Tăticul zice: nu vă iau, tată, duceți-vă la mămica să vă îmbrace curat și să vă spele, și așa vă iau cu mine. Tot așa și Tăticul ceresc, vă vrea să fiți curați, cu hăinuța sufletului curată și neîntinată. Întinarea, scumpii mei, este prima în planul Domnului. Cine nu leapădă întinarea nu va intra în patria cerească. Aici sunt mai multe înțelesuri. Cine are minte înțeleaptă și inimă caldă, înțelege, primește și se umilește și se smerește.

Femeia care este adevărată femeie creştină, este cheia tuturor hăinuţelor. Ea curăţă hăinuţa soţului şi a copiilor şi pe a ei, prin viaţa ei trăită după voia lui Dumnezeu, şi prin smerenie şi înţelepciune ea va curăţi hăinuţele de la toţi cei din casă cu ea. Femeia creştină adevărată este cheia tuturor bunătăţilor. Femeia lumească este cheia tuturor răutăţilor care duc pe om la pieire.

31 iulie/13 august 1982

Trâmbiţa Domnului îndeamnă poporul să se roage pentru toată suflarea.

... La orice rugăciune şi-n culcare şi-n sculare, când vă rugaţi pentru nevoile voastre rostiţi un cuvânt şi pentru această lume vremelnică, şi pentru conducătorul ei, să le deschidă Domnul inima, mintea şi ochii, să se întoarcă pe calea mântuirii. [...] Săriţi în ajutor şi scăpaţi orice popor, orice frăţior, orice surioară, acum, până în mormânt. Dincolo n-ai ce să-i mai faci. Şi cum ajuţi tu pe aproapele să-l scapi de pieire, şi pe tine te ajută Domnul şi nu te lasă.

... Nu te ruga numai pentru tine. Roagă-te și pentru acela care merge la pieire cu ochișorii închiși, că n-are cine să-i deschidă. Roagă-te, creștine, cu inima fierbinte și cu lacrimile în ochi: *Doamne al puterilor, deschide Tu ochii și calea acestui popor care merge la pieire, nu-l lăsa, că tot zidirea Ta este, și-l întoarce la mântuire, nu-l lăsa, Doamne, fie-Ți milă de el!* O, și atunci, popor iubit al Domnului, vede Domnul dragostea ta de aproapele care merge la pieire, și se întoarce cu mila spre acest popor. Dar și de tine, iubitule creștine, și mai multă dragoste și milă prinde Domnul de tine și nu te va lăsa. O, toată suflarea ar vrea Domnul să fie a Lui la fericire. Pacea Domnului să fie peste tot poporul Domnului și peste toată România! Amin.

2/15 august 1982

... O, scumpule tinerel (Simion), să nu cumva să te înzestreze satana cu vreo unealtă de-a lui, mai ales cu a mândriei ca pe surioara ta Silvica, de poartă ochelari ca să fie mai mândră și mai deosebită de celelalte.

4/17 august 1982

... O, măi scumpii mei, și eu am fost un trup muritor, o ființă pământească, dar vă spun cu durere de mamă: nu am ținut la trup mai mult ca la suflet. Nu am ținut numai la sufletul meu, ci am ținut și țin și la sufletul tău și al tuturor, ca toți să căpătați fericirea. Și trupul meu cât a fost pe pământ a fost numai în dureri și suferință, dar suferința mea nu a fost numai pentru mine, ci pentru tot poporul. Și iată că m-a trecut Domnul prin moarte la viață vie și fericită.

... O, scumpule poopor și oițe, luați bine seama ce vă spun cu mare durere și cu foc din inimă: Nu dați la spate, nu călcați în picioare mila Domnului pentru poporul care-L iubește. Iubiți cu toată inima pe Domnul și primiți cu tot sufletul și cu toată inima învățăturile cu care mă trimite Domnul de sus.

... O, roagă-te tu, popor al Domnului și pentru lume și pentru conducătorul ei ca să-i deschidă Domnul ochii și să-i lumineze calea, inima și ochii, să-i întoarcă Domnul la mântuire, să rămână satana să-și smulgă părul de pe cap. Domnul are putere să întoarcă și acest popor, dar vrea să vadă dragostea ta, să te rogi și pentru aproapele tău, nu numai pentru tine.

10/23 august 1982

... O, scumpule creștin, roagă-te când te rogi pentru tine și pentru acela care nu are cine-i pune o vorbă de bine și cine să-i arate calea pe care trebuie să meargă, și ca Domnul să aibă milă și de tine și de el.

... O, Ilfove, Ilfove, pământ scump iubit de Domnul, are Domnul pe acest pământ o turmuliță bună de popor, pe care l-a hrănit prin trâmbița de odinioară, printr-un suflet care a trecut prin moarte la viață veșnică și fericită, și iată, scumpii mei, că Domnul nu mă lasă să stau la locul pe care mi l-a pregătit, și m-a trimis iarăși înapoi să sun trâmbița mai tare pentru pregătirea poporului câștigat odinioară, și strigă Domnul la popor cu mare durere și foc. Să luați bine seama, că sună Domnul pregătirea, măi, că nu mai poate Domnul răbda, nu mai poate Domnul ține pe Măicuța Lui numai în genunchi și în rugăciune pentru amânarea prăpădului acestei lumi, care trăiește după voia satanei.

15/28 august 1982

Sfatul trâmbiţei Domnului pentru îngrijirea sufletelor celor adormiţi.

... O, cât de mult doreşte sufletul care a plecat de pe pământ şi care stă la vămi şi aşteaptă să îi facă soroacele, că atunci când i se fac, mai vine şi sufletul să mai vadă de unde a plecat, să mai vadă pe cei dragi, şi nu se mai îndură să mai plece. Scumpii mei, luptaţi-vă să vă faceţi aşternut bun pentru sufleţel, nu numai pentru trup, că trupul moare şi rămâne de el aşternutul cel moale şi toate rămân de el, dar sufletul nu mai moare, şi dacă l-ai dus la osândă pentru poftele trupului, acolo e pe veci.

25 august/7 septembrie 1982

... O, scumpii mei, mi-a venit în urechi chiar de la o oiță de-a mea: Păi e un timp de ani de zile de când zice că vine sfârșitul și sfârșitul nu mai vine. Păi să te întreb eu, măi scumpule creștine, care aștepți sfârșitul, din ce cauză nu vine, măi? Pe cine așteaptă sfârșitul, adică pe cine așteaptă Domnul? Nu pregătirea ta? Oare ești așa cum te vrea Dumnezeu? Măi, sfârșitul ar veni și acum, dar nu Se îndură Dumnezeu de tine și de alți zăbavnici ca tine să vă arunce ca pe lume în osânda iadului, să vă arunce ca pe Sarra lui Lot.

30 august/12 septembrie 1982

Despre văduvia curată.

... Toate văduvele care își păstrează văduvia curată și neîntinată va fi ferice de ele, că Domnul când a despărțit prin moarte doi soți, nu i-a despărțit pentru ca să se căsătorească a doua oară, sau poate și a treia oară, cum face lumea de astăzi. Și voia Domnului este pentru cel rămas văduv sau văduvă să trăiască o viață curată și neîntinată și plină de fapte bune, să spele sufletele de păcate, și pe al celui rămas și pe al celui plecat, ca amândoi să capete fericirea veșnică. O, vai și vai de cele văduve care calcă peste voia Domnului de nu-și păstrează văduvia curată, că e pământul plin! Și ce vor răspunde la înfricoșata judecată, ce vor răspunde, măi, că în loc să-și curățească sufleţelul de păcate, și l-a afundat și mai greu în păcatul curviei și al desfrâului, fără să se mai gândească pentru sfârșit.

4/17 septembrie 1982

Trâmbița Domnului îndeamnă la sporul duhovnicesc al poporului creştin.

... O, poporul meu nedumerit, păstorii mei, oile mele, copilaşii mei! De la mic până la mare deschideţi ochişorii mai curând. Nimic nu e mai scump şi mai de preţ ca ceea ce vrea Domnul să vă dea. Nu vă lipsiţi, nu mă lăsaţi să pierd timpul de pomană, şi eu, şi mâna care scrie. Lămuriţi-vă şi daţi-vă bine seama că nu se scriu minciuni. Am ales aceste urechi care nu aud bine cuvântul lumesc, dar acest cuvânt adus de sus străbate ca o săgeată prin aceste urechi, şi e ca şi forţată să scrie.

12/25 septembrie 1982

Îndemnurile sfintei Virginia: părăsirea păcatului, cuminţenia copiilor şi a veghii peste ei a părinţilor.

... O parte din poporul Domnului și al meu, zice că Îl iubeşte pe Domnul şi că face voia Lui. Păi cum Îl iubeşti? Numai din gură, dar nu din inimă. Căci Domnul strigă cu mare foc şi durere să se pregătească aşa cum îl vrea El, să părăsească păcatul, în binele şi fericirea fiecăruia. Nu intră nimeni întinat în patria cerească. Ai trăit tu, creştine, după voia Domnului în celelalte împrejurări; te-ai înfrânat de la multe păcate, de la multe fapte rele, dar dacă nu te înfrânezi un pic şi de la păcatul întinării, încurci voia şi planul Domnului.

Mămicuţe de copii din poporul Domnului, vă roagă Domnul cu mare durere: fiţi măicuţe adevărate, creştine, şi învăţaţi-vă copilaşii să fie cuminţi de mititei şi feriţi-i de copiii lumeşti, să nu înveţe cuvinte mârşave şi obiceiuri rele. Ascultaţi de ceea ce vă cere Domnul şi pregătiţi-vă odată, că pentru asta m-a trimis Domnul înapoi pe pământ.

25 septembrie/8 octombrie 1982

Glasul trâmbiţei trezeşte pe cel credincios să-şi pregătească salvare prin ascultare.

... O, copilaşii mei dragi, vă spun aşa pentru că pe toţi care mi-aţi pronunţat cuvântul *„mămică“* vă am ca pe copilaşii mei. Domnul nu vrea să lase pe poporul Lui care-L iubeşte şi Îl ascultă, nu-l lasă să sufere ce va veni peste lume, şi aşa cum l-a scos pe Lot din Sodoma şi Gomora şi nu l-a lăsat să-l prindă focul, aşa cum l-a scos pe Noe, şi nu l-a lăsat să-l prindă potopul, aşa şi cu poporul de acum al Domnului, ştie Domnul cum va lucra ca să nu-l lase să sufere ce va veni peste lumea aceasta. Dar poporul nu vrea să asculte şi Îl împiedică pe Domnul cu pregătirea Sa, după cum vedeţi că zăbava nu e bună.

30 septembrie/13 octombrie 1982

... Scumpul meu popor, luați bine seama, este de fiecare creștin câte un drăcușor care se luptă să-l ducă pe voia lui, nu mai are treabă cu lumea, că lumea este după voia lui, și s-a atașat de poporul Domnului. O, poporul Domnului, luptați-vă cu toată puterea, înarmați-vă cu toate armele Domnului, și luptă aprigă să duceți pe viață și pe moarte, să nu vă biruie satana, că este ultima vreme, nu vă lăsați să vă pierdeți tocmai acum.

4/17 octombrie 1982

... Scumpii mei, vremea este acum ca în fiecare dimineață când te scoli scumpule creștin, să cazi în genunchi și să săruți pământul și icoanele și să dai slavă Domnului că ai mai apucat ziulica, o, că e mare lucru să mai apuci de azi pe mâine.

8/21 octombrie 1982

Trâmbiţa Domnului plânge pentru cei nepăsători de suflet; ea îndeamnă preoţii bisericii să păstorească pe cei neascultători de Dumnezeu.

... Scumpii mei nepoţi, copii şi neamuri şi toţi cei dragi şi iubiţi ai mei, deschideţi ochişorii mari, deschideţi inimioara şi ascultaţi-mă şi primiţi-mă acum, că am venit de sus ca să vă scap. Nu mă lăsaţi să vă plâng de milă.

O, poporule care trăieşti fără Dumnezeu şi împlineşti numai voile satanei, cum nu ţi-e milă că te vei vedea înşelat şi vei vedea unde te duce acela pe care l-ai ascultat şi i-ai făcut voia!

Deschideţi ochişorii mari, că a coborât Domnul o rază de lumină în mijlocul vostru şi nu vedeţi, nu vreţi să luaţi aminte, nu vă este frică de ceea ce vă pândeşte. O, am câştigat popor străin, care mă iubeşte şi mă ascultă, şi ai mei de aici, sângele meu, nu mă vrea.

... O, toată lumea vrea să se mântuiască, toată lumea ar vrea fericirea de sus, dar să trăiască după voia şi gustul lor şi după moda lumii de azi. O, moda şi gusturile şi desfrâul poftelor te duc la osândă grea. O, mi-a rănit inima ce am văzut în această biserică mare şi frumos înzestrată *(sfântul Dimitrie Basarabov, n.r.)*! Atâta puhoi de lume, care a venit ca să se distreze, mulţi pentru rugăciune, pentru iertarea păcatelor, pentru izbândirea unor dorinţe. Dar de ce nu se întreabă, o, de ce nu zic aceste suflete care se roagă şi se lipesc de icoanele Domnului şi ale Măicuţei Domnului: *„Oare, sunt eu îmbrăcată după voia Domnului ca să-mi audă şi să-mi primească rugăciunea mea? Cum să-mi ia aminte ceea ce-I cer dacă mă duc în faţa icoanei cu capul gol, vopsită şi cu pantaloni?“* Cum să Se uite Domnul la aceste suflete şi să ia aminte la rugăciunea lor, să ia aminte la rugămintea celor care se poartă după voia satanei? O, plânge Măicuţa Domnului de mila acestor suflete, pe care le-a orbit satana cu poftele lui! Vă spun cu foc şi durere că preoţii, păstorii care păstoresc această omenire nu aduc la cunoştinţă cum să se poarte, cel puţin când vin la biserică să vină cum se cuvine. O, ce vor răspunde în faţa Judecătorului aceşti preoţi când vor fi întrebaţi de această omenire că nu o conduc după voia Domnului?

... Va rămâne iadul gol, dar cei ce trăiesc în marele desfrâu nu vor să scape de iad, că aşa i-a orbit partidul comunist, partidul lui antichrist.

20 octombrie/2 noiembrie 1982

Trâmbiţa Domnului îndeamnă la curăţenia trupească prin părăsirea păcatului.

... Astăzi nu mai e timp de însurat şi de măritat, cum face lumea care se întinează până moare. În patria cerească nu intră nimeni întinat şi nepregătit. Acum e sfârşitul, nu e începutul.

26 octombrie/8 noiembrie 1982

Suferințele și lipsurile duc la fericirea veșnică. Despre ajutorul frățesc în poporul cuvântului.

... O, sufletele ale Domnului, nu vă supărați când aveți suferință și dureri, și ziceți așa: Să fie suferința mea pentru Domnul, că și El a suferit pentru mine. O, suferința și durerile și lipsurile vă aduc la Domnul, la fericire. Cei ce nu suferă nimic nu vor vedea fericirea. Și Verginica a suferit și a câștigat, dar nu voi fi fericită până nu voi vedea și pe cei iubiți și dragi ai mei. O, poporul meu creștin, oițele mele, tineretul meu, copilașii mei, iubiți-mă și ascultați-mă să vă aibă mămica sus la fericire.

... Scumpii mei, luați bine seama la cuvântul Domnului scris în Sfânta Scriptură: Cine pe săraci ajută pe Dumnezeu împrumută. Dar scumpii mei, acest împrumut pe care-l aveți la Domnul se înmulțește și-l va da Domnul îndoit și întreit și cu vârf îndesat. Așa este voința Domnului, ca poporul Lui să se ajute și să se sprijinească unii pe alții, și Domnul pe ei, după cum vedeți, că acei din lume nimic nu-ți fac fără plată, fără ciubuc, la orice trebuie să dai ciubuc, afară de plata pe care o ia. Dacă ar ști acela, acele suflete cât de amar se plătește acest ciubuc, mai ales când îl iei de la un om sărac! Vorbesc de cei din lume, că așa se petrece în lumea de astăzi, pentru că nu mai gândește că mai e cineva care le va plăti și lor după merit.

29 octombrie/11 noiembrie 1982

Trâmbiţa Virginia întăreşte duhul pocăinţei peste poporul creştin prin preoţi îmbunătăţiţi cu viaţa.

... Mila Domnului este ca să vă trezească, să vă pregătească, să vă adune laolaltă, să fiţi una, un singur buchet. O inimă şi un gând numai pentru Domnul să aveţi. Privegheaţi ziua şi noaptea, că nu ştiţi ceasul când vine Domnul. Să vă mărturisiţi la preot, să vă împărtăşiţi. Fiţi curaţi şi neîntinaţi şi păstraţi-vă a nu mai săvârşi ceea ce nu e plăcut Domnului. Fiţi treji în aşteptarea Păstorului.

... O, ce zici, măi omule al meu, măi copilule al meu, măi suflete care stai în nepăsare aici, unde fac eu lucrarea, și tu nu voiești să iei aminte, nu voiești să deschizi ochii, să te trezești din amorțire, din somnul morții, că mort ești, care trăiești fără Dumnezeu, ce zici, mai ai mult de stat așa? Mai ai mult de trăit fără Dumnezeu? Mai ai mult să trăiești fără să gândești la moarte, la sfârșitul tău? Mai ai mult de trăit numai bine, să mănânci numai bine și să trăiești fără rugăciune, numai după pofta corpului, în desfrâu și întinat peste măsură? Acuș, acuș, vine și pentru tine oprirea de la toate, sfârșitul tău.

... Măi, aici este mămica, răzbate văzduhul zi și noapte de la cer la pământ, de la pământ la cer, ca să aducă hrana de mântuire la tot poporul Domnului. Tu nu vrei să intri în turma poporului Meu? Nu vrei să fii oița Domnului?

6/19 noiembrie 1982

Durerea trâmbiţei Domnului pentru păstorirea poporului creştin din depărtare.

... Moldova este iubită de Dumnezeu, şi am mânuşiţă de popor care mă iubeşte. O, Moldovo, Moldovo, Moldovo, nu mai pot veni la tine, la oile mele. Nu mai am mijloace. Nu mai am hrană la maşină. A venit timpul cu hrană pe cartelă, cu hrana maşinilor tot pe cartelă, şi toate se vor strica până ce omul nu va mai putea îndura, şi atunci va veni încăierarea. Întăriţi proptelele, întăriţi gardurile stânei, să nu cumva să intre lupii la oi. Hrăniţi-vă cu hrană vie şi întăritoare, că vine Păstorul Cel de sus.

... Să fie bine pregătite ca să intre pe poarta cea strâmtă, o, că mare plată veţi avea pentru sufletele câştigate de la drumul pierzării. V-a umplut Domnul vasele cu vârf.

... Tineretule al Domnului, te va pune Domnul martor la judecată când va judeca tineretul lumesc, care s-a întinat până la moarte și a trăit în marele desfrâu și în fărădelegi.

16/29 noiembrie 1982

Grija pentru suflet: rugăciunea și împăcarea cu Domnul. Parastasele, ajutor pentru trecerea vămilor. Pomenile cu țuică nu sunt primite în cer.

... Se cere, scumpule creștin, așa cum ai grijă de orele de servici pentru hrana pământească, ai grijă și pentru Domnul și fă și pentru El o oră sau și mai puțin o rugăciune cât de mică, dar să fie arzătoare cu foc din inimă și din suflet, că atunci stai de vorbă cu Domnul, măi, și rugăciunea ta făcută cum trebuie atinge și străbate poarta cerului direct la urechea Domnului și este strict și necesar să fii împăcat și să ai legătură cu Domnul și să ai grijă și de viața cea de dincolo de mormânt. [...] Că nu mai aveți de trăit pe pământ, după cum vedeți că se asprește viața omului din zi în zi și se aplică mereu răutăți peste puterea omului.

... V-a lăsat mămica stăpâni pe acest bulgăre de aur care-l ține Domnul în mâna Sa. V-a lăsat mămica în stăpânire

izvorul de apă vie din care cine va veni și va bea va prinde putere și aripioare pentru Domnul. Țineți-l și păstrați-l cu mare sfințenie. Este oprită întinarea în acest acoperământ și în tot poporul Domnului, că în acest acoperământ se va aciua ca în corabia lui Noe, toată turma Domnului.

... O, mare plată au cei ce se trudesc să facă ce trebuie la un răposat când pleacă de pe pământ, că-l slobozește și pe el să treacă oprelile pe unde e oprit, și mult bine-i face slujbele care se fac la parastase. De aceea vă spun, chiar dacă nu e putință de pomană, că sunt timpuri grele, parastasele să se facă la timp, că mult bine îi fac acelui suflet care-l slobozește, și abia așteaptă bietul sufletel și dorește să vină de unde a plecat și de cei ce i-a lăsat, dar să fie făcute cu inimă și voie bună, și nu cu supărare și părere de rău și cu strictețe. Să nu se folosească băutura satanei la pomeni pentru morți, fie și pentru vii, fie și praznice. Nu se folosește unealta satanei. Degeaba se fac, că nu sunt primite acele pomeni. Se satură cei din trup de mâncare și băutură, dar morții se uită și degeaba așteaptă. Credeți ce vă spun, că știu ce vă spun, că văd ce se petrece, ba mai face și păcatul care-l scrie satana pe catastiful lui, pentru că bietele suflete așteaptă cu nerăbdare soroacele ce se fac, și dacă nu sunt făcute așa cum cere Domnul nu sunt primite. Cu foc din inimă vă spun. Spuneți, mămică, la cei ce fac pomeni sau praznice, să nu folosească țuica, unealta satanei, că degeaba se trudesc, că nu e primit. Cine nu ascultă va vedea când va veni și el la vămi, că nu-i folosește nimic ce a făcut, decât păcat scris de satana.

19 noiembrie/2 decembrie 1982

Trâmbița Virginia plânge păgânia lumii.

... O, Românie, Românie, ţară scumpă, cum ai fost şi cum ai ajuns! Bucureştiule, oraş frumos, ai să fii întors pe dos, că în tine este mult popor păgân. În tine se află luxul cel mare şi marele desfrâu şi lume fără Dumnezeu. O, am şi aici o mână de popor iubit de mine.

.. O, copilașii mei scumpi, care contribuiți și ne pregătiți nouă masă scumpă și gustoasă prntru a se înfrupta nu numai de pe pământ, ci și din cerul sfânt va coborî și va gusta din această masă a noastră. Nu-i nimic că e de post. Este mult mai bună masa de post, scumpii mei, că postul spală orice păcat, și postul a suit și pe cei din cer. Acolo unde se află postul și viața trăită după voia Domnului, postul va sui și pe cei ce-l vor trăi. Cine nu postește nu se mântuiește, cine postește trăiește în veci și se va mântui.

27 noiembrie/10 decembrie 1982

Abatere de la viața sfântă a tineretului trimis de Domnul în mânăstiri.

... Uite, Domnul a hotărât să termine mai curând cu viața de pe pământ. De ce? Că-L doare de pierderea ta, că ai început să-ți faci de cap și să ieși afară din planul și legea Lui, mai ales tineretul iubit al Domnului, care l-a trimis Domnul în locul sfânt să ducă viață sfântă după voia Domnului, așa cum a adus și tineretul din mănăstiri din strămoși, de au ajuns sfinți ai cerului, și tot pe pământ au trăit și ei și tot între lume, ca și voi de astăzi, dar și-au văzut de viețile lor sfinte și nu s-au abătut în lături. O, ce zici, măi tineretule care te-a trimis Domnul în locul cel sfânt să îmbraci haina mănăstirii și să duci viață sfântă și vie și plăcută Domnului?

29 noiembrie/12 decembrie 1982

Trâmbiţa Domnului îndeamnă la rugăciune pentru pocăinţa celor ce păcătuiesc.

... Poporule creştin care mai ai milă şi inimă pentru Domnul, când înalţi rugăciuni către Domnul, pomeneşte şi această lume vremelnică, s-o întoarcă Domnul de la calea pierzării la mântuire, că multă mâhnire are Domnul pentru atâta popor, atâta suflare care merge la pierzare. Cere, scumpule creştin, scumpă oiţă a Domnului, cere la Domnul cu toată inima şi voinţa ta, să vadă Domnul că şi tu ai milă de aceşti păcătoşi şi de această lume care merge spre pierzare.

4/17 decembrie 1982

A doua vânzare a Domnului aduce mânia Lui peste pământ.

... Nu, niciodată nu se va întâmpla ca Domnul să lase pradă pe cel ce iubește și-L ascultă. Frica și deznădejdea să cuprindă pe cine trăiește fără Domnul, și pe al doilea Iuda care o strica planul Domnului. Fiți cuminți și pregătiți! V-a spus Domnul mereu că atunci când s-o ivi a doua vânzare a Domnului, a terminat Domnul cu tot ce e pe pământ, și nu te întrista, poporule al Domnului, și bucură-te că vine bucuria și învierea ta. Și peste lumea cea nevrednică și peste acela care va vinde pe Domnul a doua oară, va grăbi moartea și pieirea lui pe vecii vecilor.

13/26 decembrie 1982

Jalea trâmbiţei Domnului pentru duhul desfrânării iubit de lume.

... S-a apropiat ospăţul acestei lumi, revelionul acestei lumi, petrecerea în mare desfrâu, curvia cea mare pe tot pământul. O, cu acestea întâmpină lumea anul nou. O, ce mare curvie şi beţie în noaptea de revelion!

... Nu poate Domnul să-Și verse focul pe lume din cauza ta, poporule iubit. O, nu te întrista dacă cumva se va ivi vânzare, și bucură-te! Măi scumpii mei, niciun pic să nu vă întristați, să vă descurajați dacă cineva își va face pomană să facă vreo vânzare, să vândă lucrarea și poporul Domnului, că nu mai trebuie nimic, nici apă să bea, că a întârâtat pe Domnul pe capul lui și pe pielea acestei lumi. Nu are, măi, ce să mai aștepte Domnul. Dacă cineva nu-L lasă pe Domnul să-Și facă planul Lui, și-L face să Se mânie, i se va plăti cu vârf și îndesat.

... O, oftează Domnul din greu și Se uită la acest puhoi de lume. Hai să vedem care voiți să faceți revelionul cu acest suflet de mamă, pe care nu-l vedeți, nu-l auziți cum se zbate pentru toți. Dar eu vreau să facem un revelion sfânt și plăcut Domnului, nu cum îl face lumea, ci cum îl face cerul, cu slavă și mărire.

18/31 decembrie 1982

1983

Cine va fi cu Domnul va lumina în cer.

... Pentru tot poporul care mă primește și mă ascultă am adus lumina cea cerească, să fie lumina cea mai presus de toate și mai scumpă decât tot ce aveți. Primiți-o și țineți-o strâns și bine, că acuș, acuș va fi de mare folos pe vecii vecilor. O, întunericul și bezna nu le iubește nimeni, nici păcătoșii, dar de ele vor avea parte trăind fără Domnul. O, cine este

lumina cea mai scumpă și mai presus de toate, decât Domnul? Ești cu Domnul și lucrezi cu armata Domului, vei avea lumina și vei lumina și tu, așa cum luminează toți cei ce locuiesc cerul. Cine se străduiește să aibă parte de cer, luminează și el. Cine va avea parte de întuneric va fi vai de el.

2/15 ianuarie 1983

Pregătirea Lelicăi pentru trâmbițarea cuvântului din cer.

... Acum a adus-o Domnul și pe ea (Lelica) sus la mine. O, și pe tine am vrut să te iau odată cu mine, că vedeam că te omori de mine și-ți simțeam inima că se usucă de durere că eu am plecat, și tu ai rămas. Și când am zis ca să te iau cu mine un glas mi-a șoptit la ureche: nu! Una, că nu e pregătită nici trupește, nici sufletește, și alta, că ce zice acest suflet de mamă când o vedea că vă iau pe amândouă și pe ea o las? Mama, măi, că mai e un pic pentru pregătirea sufletească, iar sora va rămâne că avem treabă cu ea și va fi și pentru pregătirea ei, și pentru trup și pentru suflet. Și iată, mă gândeam cum va proceda Domnul cu tine și cu mine și cum te va pregăti, și iată că ne-a văzut ochii la amândouă și la tot poporul. Să fie spre învățătură, că nu sunt basme și povești, sau minciuni.

12/25 ianuarie 1983

Glasul trâmbiței: cei rătăciți de la credință sunt numiți îngerii lui antichrist.

... S-a umplut pământul de secte care săvârşesc fapte în afară de voia Domnului. Aceste secte care au lăsat calea cea dreaptă vor sta de vorbă cu Dreptul Judecător. Nu mai e mult, şi aceste secte care umblă pe căi rătăcite, în afară de calea dreaptă a poporului creştin-ortodox, acestea vor fi date pe faţă şi se vor numi îngerii lui antichrist.

15/28 ianuarie 1983

Trâmbița Domnului îndeamnă poporul creştin la citirea psalmilor.

... Bucuraţi-vă că sunt aici. Nu mă vedeţi, dar e destul că vă văd eu. Şi dacă voiţi să mă vedeţi, ascultaţi-mă şi împliniţi ceea ce vă cere Domnul: pregătirea, și mă veți vedea cât de curând şi veţi fi cu mine şi ne vom bucura în vecii vecilor.

... Mâncaţi psaltirea, mâncaţi-o, nu altceva. Vom doborî vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi.

24 ianuarie/6 februarie 1983

Împovărat nu poți intra pe ușa strâmtă.

... O, toți ar vrea fericirea, dar să intre cu mâinile în șolduri și încrozniați cu toate fărădelegile și mărăcinii de pe pământ. O, faceți o încercare: luați o croznie cu lemne și vedeți, puteți intra pe poartă, că nu puteți intra așa ușor, sau poate deloc, până nu o lepezi afară și intri numai cu trupul. Aici este o taină, cine are minte, să priceapă. Omul sau femeia dacă vede că nu poate intra încrozniat cu lemne sau cu răgăliile pe poarta cea mică, o deschide pe cea mare, prin care intră și căruța și mașina, numai ca să poată intra fără să se mai lupte, să se mai chinuiască, fără să se îndure să lepede răgălia, greutatea care-l agață să nu poată intra.

26 ianuarie/8 februarie 1983

Trâmbiţa Domnului prooroceşte vindecarea sufletului prin sfinţirea trupului.

... De ce vi se pare amară doctoria pe care v-o aduc de sus? Orice doctorie amară este vindecătoare şi iei ceva dulce după ea şi ţi-a trecut amărăciunea. Aşa şi doctoria Domnului, de sus, este amară pentru un moment. Ştiţi ce vă e amar? Lepădarea de sine, lepădarea de uneltele distrugătoare de suflet, uneltele care supără pe Domnul şi despart sufletul de fericire.

28 ianuarie/10 februarie 1983

Trâmbiţa Domnului îndeamnă la mântuire prin ascultare, răbdare şi jertfă.

... Acela care L-a urmat şi L-a ascultat cât a trăit, nu-l va lăsa Domnul pe el pradă nimănui şi nu-l va lăsa să-l apuce răfuiala şi zguduirea acestei lumi. Să nu se înfricoşeze de moarte, că moartea nu o vor vedea, şi sfârşitul lui nu va fi groaznic ca al omului păcătos, şi va fi cu mângâiere, şi eu voi fi lângă el, oricare ar fi din poporul meu. Prin mâinile mele îi va fi plecarea de pe pământ şi îl voi însoţi până în cerul sfânt şi îl voi da în mâna Domnului. Toate sufletele din turma mea, care m-au iubit şi au ascultat de această trâmbiţă de pregătire, cu mămica le va fi plecarea de pe pământ, şi cu mine vor fi şi în cerul sfânt.

... O, poporul meu, oile mele de departe, am făcut răni care mă dor neîncetat de milă şi de dor, că nu mai pot veni cu hrana de pregătire după voi ca să vă gătesc de patria cerească. Nu mai pot veni, nu mai pot să vă hrănesc. Mi s-au pus curse în cale; vor să-i prindă pe cei ce-I slujesc Domnului şi să-i osândească.

5/18 februarie 1983

Trâmbiţa Domnului povăţuieşte la duhul blândeţii în grăire.

... Când daţi un cuvânt, să nu-l daţi ca şi cum ai da cu suliţa sau cu sabia, ca să răniţi pe aproapele, căci un cuvânt nedat la locul lui, îl scrie satana în catastiful cu păcate.

Hai, daţi-i zor cu pregătirea! Nu vă cer să mă iubiţi, ci vă cer să mă ascultaţi pentru fericirea fiecăruia, nu pentru a mea. Eu o am, dar s-o am cu poporul meu laolaltă, să se bucure şi cerul tot, şi poporul tot.

19 februarie/4 martie 1983

Sfânta Virginia înalţă rugăciune pentru România.

... „O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,
Susţine cu a Ta mână coroana română!“.

Aşa cântă Măicuţa Domnului. Domnul voieşte ca această rugăciune să fie cântată de tot poporul şi în culcare şi în sculare.

23 februarie/8 martie 1983

Trâmbiţa Domnului îşi întăreşte strigarea pe pământ.

... „Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi!“

Am trimis trâmbiţe de pregătire. În numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, se folosesc aceste două suflete, unul de sus, şi unul de jos; cel de sus cu trâmbiţa, şi cel de jos cu voinţa.

... Cine te primește pe tine mă primește și pe mine și pe

Domnul. Cine nu primește și nu ia aminte fără să mă vadă, nici nu va ajunge să mă vadă, pentru că ceea ce facem noi nu facem fără voința Celui puternic, a Celui ce ne vrea binele, și noi nu scriem ceea ce nu-I place Domnului, și scriem ceea ce zice Domnul să folosim. Domnului nu-I place să folosim împotrivirea, bârfeala, ura, mânia, cearta, invidia. Acestea toate sunt surori, uneltele celui potrivnic, și cine din poporul Domnului le folosește, voința Domnului nu o face și nici ca Domnul nu va fi, pentru că folosește neascultarea. O, de câte ori v-am spus de primii oameni pe care i-a creat Domnul după chipul și asemănarea Lui și cât de mult i-a iubit Domnul. Și dacă au folosit neascultarea de s-au atins de ceea ce a oprit Domnul, fără șovăire au fost dați afară din grădina Edenului, și tot așa se va întâmpla cu toți cei neascultători.

... Poporule și iar poporule, s-a lățit balaurul cel potrivnic peste tot pământul și peste ce are Domnul iubit. Nu te lăsa, nu te amăgi, nu te dezlipi de bunul ce te așteaptă și ia-ți armele Domnului de biruință și înarmează-te cu ele ca de război! Crucea, măi, este pavăza și arma biruinței. Folosește-o dreaptă cum este ea, în orice timp zi și noapte, căci cu ea vei birui orice ispită, orice împrejurare grea. Crucea nu te va lăsa și, din contra, te va ajuta cu Cel ce S-a răstignit pe ea.

21 martie/3 aprilie 1983

... Domnul nu voiește răul nimănui, și nici poporul să nu râvnească spre a cere ceva pentru răul cuiva, că nu se va împlini. O, scumpii mei, niciodată să nu cereți ceva spre blestem, spre răul cuiva sau al aproapelui lui. Oricât de rău te-ar supăra, lasă-L pe Domnul să facă El ce vrea, că El știe să judece drept.

23 martie/5 aprilie 1983

Glasul trâmbiţei: neascultarea vatămă mântuirea omului. Îndemn către păstori.

... Cei ce folosesc neascultarea, şi nu au milă de rugămintea şi strigătul pe care l-a trimis Domnul acum în folosul fiecăruia, nici Domnul nu-l va cunoaşte pe neascultător. Chiar dacă ai fost iubit de Domnul, dar dacă ai devenit neascultător de ceea ce te-a oprit Domnul, te socoteşte ca pe Adam şi Eva, care nu au ascultat. O, cât de iubiţi au fost, că au fost prima făptură pe care a creat-o Domnul! I-a pus stăpâni peste toate bunătăţile, şi nu i-a oprit Domnul decât de la un singur pom. Un singur pom nu au putut să păstreze pentru Domnul. De ce nu vedeţi cât de grea şi cât de amară este neascultarea? Căci cât de iubiţi au fost de Domnul aceşti oameni, şi pentru neascultarea unei porunci, fără milă au fost aruncaţi afară din grădina raiului.

... O, poporul meu, poporul Domnului, păstorii Domnului, strângeţi oile de prin toate văile, de prin toate colţurile, şi noaptea pe furiş daţi-le câte un pic de hrană vie şi dulce.

O, Moldovo, Moldovo, mare mi-a fost speranţa în tine!

26 martie/8 aprilie 1983

Îndemnul trâmbiţei Domnului: citirea psalmilor slăbeşte puterea potrivnică.

... O, scumpii mei păstori, vă rog eu, acest suflet disperat de sus, care strigă și nu e auzit și nu mai e prețuit și nu mai e primit, vă rog cu foc și mare durere, luați aminte că mi s-au îmbolnăvit oile. Oile mele de la stână aleasă și iubită de Domnul s-au îmbolnăvit de boală molipsitoare, care se ia de la oaie la oaie și se molipsesc toate, pentru că nu le mai place niciun fel de hrană, și nici medicamentul cel folositor pentru vindecare nu-l primesc și nu-l mai folosesc. O, nu ar mai vrea să vadă nici pe păstori, așa le-a îmbolnăvit de rău potrivnicul care s-a lățit peste tot pământul să nu mai vadă și să nu mai audă voința Domnului ce o are pentru toți. O, scumpilor păstori, vă rog, adică ce vă roagă Domnul, Păstorul Cel mare de sus, să luați aminte pentru a înlătura această boală molipsitoare să nu se încingă în toate oile, că vă spun cu foc: vai și amar de primele din care s-a încins boala. Înarmaţi-vă cu armele postului desăvârşit şi cu acatistul sfintei cruci, şi mâncaţi Psaltirea cu inima şi sufletul fierbinte, că acestea sunt arme cu două tăişuri, care vor tăia în stânga şi în dreapta mrejele potrivnicului ce s-a pus să secere bunul Domnului.

... Ce nenorocire mare vede Domnul acolo unde trebuie să ia tot poporul povață de întărire, exemplu de pregătire! Cum să vă las, măi, cum să vă las când eu știu și văd ce-i așteaptă pe împotrivitori, și-mi aduceți molipsire în tot poporul și va fi vai și amar de voi, care aduceți sminteală în poporul Domnului. Pentru ce strigă Domnul pregătirea, și voi folosiți nepăsarea?

3/16 aprilie 1983

Grăirea trâmbiţei Domnului cu străjerii de la templu.

... Iată, a sosit momentul să-mi dea satana cu sâc, că nu mai am ce căuta acolo de unde am plecat, că nu mai sunt primită. Face la mine: *„nu mai ai, fă, ce căuta acolo, că am pus strajă să nu te mai primească chiar din ai tăi dragi. Am pus, nu vezi, nu ți-e la ochi că nu te mai primește chiar tinerelul tău iubit? Că ai doi tineri care zici că i-ai pus stâlpi de întărire și apărare la bunul tău. Unul din ei l-am transformat la repezeală în stâlp de apărare pentru mine să nu mai primească pe nimeni ce e împotriva mea”.* Și cum stătea satana în fața mea la discuție mare cu mine și simțeam că-mi străpunge inima cu ce-i ieșea din gură, odată am auzit un tunet și un glas puternic: *„Înapoia Mea satano! Îți vin Eu ție de hac acuș, acuș! Ai prins curaj să stai la discuție cu Mine? Ce zici că ai pus mâna pe bunul Meu? Îți dau Eu ție, în loc de bun, amărăciune ca fierea!”* Și când zicea Domnul așa, satana nu mai era, dispăruse, parcă nici nu ar fi fost.

... O, scumpii mei și iar scumpii mei, odoarele mele, nu vă lăsați, nu vă lăsați biruiți, ascultați de strigătul Domnului, Care vă strigă neîncetat! Hai la luptă împotriva vrăjmașului, și nu împotriva Domnului! O, tinereii mei, tinereii mei, Milică și Ionel, ce faceți, măi, ce faceți? V-a ales Domnul ca pe doi stâlpi de neclintit, ca stâlpi de apărare. Ca pe ochii din cap să-L apărați și să prețuiți ceea ce v-a lăsat Domnul! O, v-a lăsat Domnul stăpâni să apărați un bun de mare preț, un stup de miere la care privește Domnul ca la un bulgăr de aur ca să se înfrupteze toate oile, toată turma Păstorului de sus, împreună cu păstorii ce le păstoresc. O, aveți în primire staulul, stâna pentru toată turma Domnului care trebuie să vină să ia câte o fărâmă de hrană întăritoare și câte o picătură de apă vie din izvorul nesecat.

... Dați-vă viața pământească pentru cea cerească, o, că pe pământ puțin mai aveți de stat, și acolo, dincolo de mormânt este pe vecii vecilor, trupul este dator să facă așternutul bun sufletului. Dacă trupul cât trăiește face totul numai pentru trup și sufletul să-l lase gol, atunci se alege trupul cu mormântul și sufletul cu plânsul cel amar pe vecii vecilor.

O, măi scumpule creștin, nu te înșela, nu te lăsa condus

de trup, și ai grija cea mai mare de sufletel, că el este nemuritor, și străduiește-te să trăiești un pic de timp, care mai e, sau poate nu mai e, cine știe, cu traiul mai cumpătat, numai după voia Domnului, ca să-i faci parte și sufletului de viață veșnică.

6/19 aprilie 1983

Păstorul Își strânge oile în staul. Îndemn la lucrarea mântuirii.

... Însăși Puterea cea de sus a plecat în căutarea și apărarea oilor, pentru că Domnul strigă pregătirea și înșelătorul s-a pus împotrivă. O, scumpelor oi ale Domnului, a plecat Însuși Păstorul Cel mare să-Și caute oițele, și pe care le-o găsi, așa cum este voința Lui, le strânge laolaltă și Își încheie veacul.

... O, scumpule popor, folosiți mila, mai mult ca toate, de Cel ce vă strigă și vă cheamă cu foc zi și noapte ca să aveți parte de mila cea mare, când va veni să aleagă caprele din oi.

... O, dacă oprea Domnul poporul de la întinare mai demult, nu se mai năștea acest tineret care are nevoie de viitor și nu mai are timp. Dar a oprit Domnul acuș întinarea și căsătoria în poporul Lui pentru a-l deosebi de lumea cea deșartă, care trăiește în tot felul de fărădelegi și se întinează până moare, pentru că nu mai are frică, dacă le spune că nu e Dumnezeu și e *„natura”*, nu mai are nicio frică. Numai atunci când o muri vede unde îl duce, și atunci vede că s-a înșelat, dar degeaba, că e prea târziu, e prea târziu. O, mântuirea, scumpii mei, căutați-o acum cu toată puterea, cu toată inima și cu sufletul deschis, acum până în mormânt. După mormânt nu mai e mântuire, și e plâns și suspine. Cu mare durere vă spun: ascultați-mă că știu de ce vă spun, că nu mai sunt în trup și vin din cerul sfânt, de unde am văzut și răul și binele și fericirea și scrâșnirea celor osândiți, și câte lacrimi am văzut și vărs mereu de mila celor cunoscuți, precum și a celor ce vor veni. O, dar mila Domnului a făcut acest pogorământ, să mă trimită în ajutorul poporului creștin să-i spun de ce să se ferească și cum să se pregătească pentru viața cerească.

11/24 aprilie 1983

Trâmbița Domnului, mamă pentru poporul cuvântului.

... O, vă strig și vă chem și vă îndemn ca o mamă plină de dor și milă și nerăbdare. Și voința și dorința mea a fost și este să fiu mamă adevărată, cu milă nu numai pentru ai mei din casă și din jur, și pentru soră și pentru mamă și pentru frați și pentru neamuri, ci și pentru tot poporul creștin care m-a urmat, m-a iubit și m-a ascultat și m-a primit, și doresc și voiesc să arăt ce am putut să fac și eu pentru cei ce m-au iubit și m-au ascultat, și nu pe mine, ci pe Domnul, și Domnul să le plătească cu plata cea scumpă, din care mi-a dat și mie.

13/26 aprilie 1983

Domnul Își îndeamnă trâmbița spre lucru peste popor, însoțită de îngerul ei. Călătoria sufletelor când ies din trup. Învețnicirea trupurilor înviate.

... Domnul îmi dă o sfântă cruce în mână și un carneţel și îmi spune: *„Verginico, îţi dau ceva care te va bucura. Această sfântă cruciuliţă este a ta. Îţi va fi armă de biruinţă, ca să nu se apropie niciun vrăjmaş de tine, iar în acest carneţel vei trece toate faptele bune ale tuturor sufleţelelor care Mă iubesc în poporul Meu. Şi vei merge pe pământ însoţită de îngerul tău păzitor, care va fi nedespărţit de tine, dar nevăzut de nimeni, şi vei suna trâmbiţa de trezire şi de pregătire prin mâna surorii tale; tu, cu gura, şi ea cu mâna să scrie; adică Duhul Sfânt va lucra prin amândouă, şi luaţi legătura cu păstorii, să vă ajute să pregătiţi oile, că în curând va veni Păstorul Cel mare să le ia în primire, să le găsească gata pregătite“.*

... O, sufleţelele mele! De ar trăi trupul suta de ani şi peste sută, dar sufletul când iese din trupul omului, numai treizeci de ani are, şi nici nu mai îmbătrâneşte şi nici nu mai întinereşte, şi este frumos la înfăţişare şi se uită lung şi cu dispreţ la trupul în care a locuit şi se miră cum de a putut sta în aşa trup, mai ales dacă vede că de când a ieşit din trup, îngeraşul stă departe de el şi duhurile necurate îi dau târcoale, se înspăimântă şi se uită la trup cu scârbă, dar el nu ştie unde se duce şi ce-l aşteaptă. Dar trupul care a trăit după voia Domnului şi a avut grijă şi de sufletel, stă sufletul trei zile lângă trup şi îl priveşte, şi pe urmă îl ia îngeraşul şi îl duce pe unde au călcat picioarele trupului, şi îngeraşul îi arată tot ce a săvârşit trupul în viaţa lui, şi apoi se duce şi îl înfăţişează în faţa Domnului, şi de acolo îl ia şi îl duce la cele 24 de vămi, până i se fac soroacele. La fiecare soroc trece o vamă. Niciun muritor nu este să nu treacă pe la aceste vămi.

20 aprilie/3 mai 1983

Cine judecă va fi judecat.

... Se simte nevoia să scriem la fiecare-n parte să le arătăm greșealele, că niciunul nu zice că el e greșit, și vede greșeala aproapelui, dar pe-a lui nu o vede, și fiecare judecă pe cine-i greșește, dar nu zice că și el va fi judecat, și judecătorul care va judeca îi va da pedeapsă aspră și definitivă. Măi, luați aminte ce vă spun: Cel ce judecă pe cineva, de judecată va avea parte. Cel ce nu s-a judecat cu nimeni în viață și nu a judecat pe nimeni, nu va avea parte de judecată. Cel ce iartă pe cel ce i-a greșit, și lui i se va ierta ceea ce a greșit înaintea Domnului.

30 aprilie/13 mai 1983

Folosul postului.

... Nu vă gândiți dacă a trecut postul să nu mai postiți, căci postul este o armă cu două tăișuri, care taie și în stânga și în dreapta calea satanii de a se mai apropia. Numai așa veți putea alunga pe satana cu uneltirile lui, altfel se ține ca scaiul de lâna oii, până nu-l face să facă voia lui nu-l lasă.

2/15 mai 1983

Îndemn la despărțirea de păcat.

... Vă rog cu mare foc și durere, ajutați-mă și iar ajutați-mă! Nu vă cer ajutor în bani și nu vă cer să mă îmbrăcați, nu vă cer marea cu sarea, nu vă cer nimic peste puterea fiecăruia, ci vă cer, măi scumpii mei, să mă ascultați, să vă lepădați de tot ce supără pe Domnul și de păcatul cel greu. Păcatul cel greu e greu, ți-l face satana greu cât o piatră de moară să nu poți nici să te miști din loc, dar să-l mai duci să mergi pe drumul Golgotei, și nicăieri nu ești primit, decât la cel ce nu te lasă să te lepezi de el și să fii ușurel ca un fulg, că toate au un sfârșit, dar acest păcat te apasă greu.

3/16 mai 1983

Domnul, dătătorul bunătăților. Chemarea vecinilor la ascultare de cuvântul din cer.

... Domnul va arăta că nu natura dă ce dă Domnul, și se ia de la natură ceea ce a avut de la Domnul, și acuma spune că nu e Domnul. Până și copilul cel mic este crescut fără Dumnezeu, dar le ajută Domnul în curând, că este Domnul și că numai El le poate da ceea ce le trebuie, dar n-o să le dea până n-or deschide ochișorii să vadă și inima să ceară de la Domnul, dar nu de la natură.

O, folosește irigațiile dacă nu dă Domnul ploaie, dar când n-or mai avea cu ce iriga și de unde lua, tot natura va da? Atunci poate or deschide ochișorii să vadă și să creadă cu adevărat că este Domnul și că de la El vin toate ce trebuie, și că dacă n-ar fi Domnul cu voința Lui, nici de unde muncești și trudești n-ai lua nimic. Măi, nimic n-ai lua dacă Domnul n-ar da voință să se facă, și nimic nu se face fără Domnul și fără voința Lui.

... N-a fost, măi scumpii mei, de când e veacul așa ceva, să trimită Domnul suflet trecut prin moarte înapoi pe pământ. De ce a făcut Domnul așa ceva, de ce? Ia răspundeți! Care știți că nu v-a iubit? Să-Și arate Domnul mila și iubirea Lui față de cine-L iubește și-L ascultă. Și să vă mai spun că voința Domnului a fost și este ca prin cine a început El această mare lucrare, tot prin acela să-Și facă și încheierea, și a lucrării și a veacului. O, scumpul meu și al Domnului popor, strig și vă rog, nu mai stați nedumeriți! Nu mai stați la îndoială! Nu mai folosiți nicio zăbavă, că astea sunt uneltele de la înșelătorul ca să nu vă lase și să rămâneți ai lui pe veci.

... Vecinii și vecinele mele, iubiți-mă cum vă iubesc și eu și apropiați-vă și cu inima și cu sufletul de mine, pentru că ați venit cu casele lângă mine. Pe cine ați iubit de ați venit? Ce a făcut de ați venit? Cine v-a chemat? Cine v-a adus, cine, măi? Scumpii mei, răspundeți să vă aud! [...] O, Cuvântul Domnului v-a adus lângă mine, și tot cuvântul Domnului de atunci e și acum și te strigă mereu să te ții aproape și să fii lângă mine și cu mine și dincolo de mormânt, ca să-ți dea Domnul și locul și plata.

7/20 mai 1983

Fericirea se câștigă prin suferință.

... O, tot ce se află în cer, și-au dat tot ce au avut mai scump, până și viața și-au dat-o pentru Domnul și pentru fericirea sufletului. Trupul care a trăit fără nicio grijă și fără nicio durere de suflet nu va vedea fericirea niciodată, și de aceea vă rog, nu vă supărați, nu vă mâhniți de supărările și necazurile care vă vin peste cap, și primiți-le cu toată inima și numiți-le pentru Domnul.

11/24 mai 1983

Trâmbița Virginia vestește că dragostea şi smerenia desăvârșesc zilele de post.

... Fiilor, zilele de post să fie lucrate cu dragoste şi cu smerenie, nu cu cârtire şi laudă. Rugăciunea feriți-o de lumea de astăzi, că lumea dacă vede pe creştin că se roagă la Dumnezeu, în loc să facă şi cel din lume aşa, prinde ură pe creştin. Lumea când îl vede pe creştin că posteşte, îl ia în batjocură şi râde, face haz de viaţa creştinului, dar voi nu vă păliţi de hazul lor.

19 mai/1 iunie 1983

Trâmbița Domnului îndeamnă la lepădarea păcatului.

... Cine nu leapădă păcatul cel greu, întinarea, acela nu-L iubeşte pe Domnul, şi nici Domnul, întinat nu-l primeşte, oricât ar fi el de iubitor de Dumnezeu, că Domnul socoteşte că nu voieşte fericirea dacă nu leapădă pata cea neagră. Asta e pata neagră, care nu se spală, nu se şterge oricât ai freca, nu se şterge după mormânt, numai dacă o lepezi acum, până în mormânt; acum, când cere Domnul.

21 iunie/4 iulie 1983

Diavolul se ține scai de om.

... Să știți, scumpii mei, că Domnul spune ce știe și vede, că acum așa umblă duhurile rele, nu numai unul, multe, și câte doi, trei, se așează pe câte un creștin și nu-l lasă în pace. Dacă l-a făcut de i-a făcut ceva pe plac, se ține de el să-i facă mai multe plăceri ca să-l apuce definitiv, și orice i-a făcut pe plac i le-a scris în catastiful lui, o, și îngerașul păzitor se luptă cu el și-i spune:

„Ce cauți aici, unde nu este al tău, blestematule? Du-te la ai tăi!”

Ai mei sunt sigur de ei, îmi fac voile singuri și fără să-i mai împing de la urmă, și nici nu mai așteaptă să le dau eu povață ce să facă, știu ei ce-mi place mie. Ce-mi place mie le place și lor: băutura îmi place mie, și lor le place, mâncărurile ce le poftește burta nu-i opresc, numai dacă le are, distracțiile la fel, acolo sunt și eu cu ei, că pe lângă distracții îmi mai fac și alte plăceri, că am o grijă mare de cei ce mă lupt eu greu până îi fac să-mi facă o plăcere, că sunt mulți înarmați bine, au și câte o armă cu două tăișuri, și ori pe ce parte aș da să mă apropii de el, mă taie, mă rănesc, nu numai că mă lovesc, că de-aia nici nu pot să mă apropii mereu, dar slăbesc și ei cureaua, n-o să poată ține mereu aceste arme, le-o mai lăsa odată jos. Și mai pleacă de aici, spurcatule, că nu mi-e drag să stau de vorbă cu tine. Păi ți-am spus și eu ce am de spus și ce avem de gând, că știm că mult nu mai e și vom fi puși sub șopron, dar barim știm pentru ce, ca să fie ce e pe pământ al nostru.

Înapoia mea, satano, că nimic n-o să-ți lase Cel puternic ție, și-ți vei smulge părul din cap. Pleacă, spurcatule, mai repede de aici, că mare curaj și îndrăzneală ai mai prins să vii să stai de vorbă cu mine, să iei sufletul din mâna mea! Te va pune Domnul puterilor bine acuș, acuș, nu mai ai tu timp să apuci ce vrei tu, că nu e după tine, și vei vedea ce vine peste tine și peste toți ce te-au ascultat pe tine. Oricât ai fi de viclean și de înșelător, ți se va împlini și ție, și toate au un sfârșit și-ți va veni și ție de hac, că e o putere mai mare ca a ta.

26 iulie/8 august 1983

Domnul nu forțează pe nimeni.

... Ziua cea mare sosește și sfârșitul sosește, că toate s-au umplut până la refuz de venin, și nu se mai poate răbda. Dar să vedem ce fac cei zăbavnici, că vine peste ei, și nu vine altceva decât osândă, măăă. Pentru că Domnul te-a chemat să fii al Său, să te facă fericit, dar dacă nu vrei, cu de-a sila Domnul nu te ia, pentru că dai dovadă că nu-ți place de Domnul, și nici de fericirea ta nu-ți place, și atunci nici forțat nu ți-o dă. Domnul nu forțează pe nimeni. Domnul face fericit pe cine Îl ascultă și Îl iubește cu dragoste sfântă și cu inimă fierbinte și Îl urmează cu bunăvoință, neforțat de nimeni. Scumpii mei, fericirea nu se cumpără cu bani grei, și nici

forțat, și nu-ți trebuie decât dragoste de Dumnezeu și ascultarea de învățăturile Lui sfinte.

28 iulie/10 august 1983

„Fiți grâu pentru Domnul”.

... Domnul vrea să adune grâul mai înainte de seceriș. Să vină secerișul numai peste neghină, că nu mai e bună nici de mâncare pentru păsările cerului. Căutați să fiți pentru Domnul, grâu din cel mai bun pentru Domnul. Să nu cumva să folosiți ceva de-al satanei să vă depărteze de ceea ce v-a pregătit Domnul.

... Domnul strigă, nu altcineva, că-L doare inima de tine, poporule creștin, că o mânușiță mai are, o mânușiță de grâu mai are, și dacă o pierde nu mai are Domnul ce semăna în țarina Sa. Poporule creștin, ia aminte, fii cu durere de acest cuvânt, că tot cu durere se și dă, se și aduce, se și scrie, și la urmă se varsă cu aceste cuvinte.

... Poporule creștin, nu fi pretențios să vă strige Domnul la fiecare în parte, și să nu dați la spate durerea Domnului, căci va veni în curând și peste tine durerea și plânsul, căci vei călca în picioare ceea ce se scrie și acest timp pierdut, și acest efort făcut de la cer la pământ. Și cine face, măi, acest efort? Cine răzbate văzduhul între cer și pământ? Este un suflet care e călit prin moarte și știe tot, și binele și răul, și se zbate pentru tine, sufletule de creștin, ca să te facă vrednic de a te așeza Domnul în locul sfânt, acolo unde e și El, și să trăiești pe veci fără grijă și dureri. Și de vei da la spate acest bine pentru tine .... fă cum vrei și du-te unde vrei, dar și Domnul nu-ți va auzi plânsul și durerea, care te-o apuca, și va fi usturătoare că e pentru neascultare. Poporule creștin, nu fi creștin numai cu numele, și inima să-ți fie de păgân și de mișel, că vei pierde locul pregătit. Să-ți fie inimioara de creștin adevărat. Fii blând și înțelept și cu durere de aproapele tău, că așa e și Domnul pentru tine.

16/29 august 1983

Mila Domnului pentru salvarea omului. Îndemn al trâmbiței Domnului către preoți pentru păstorirea bisericii.

... Luaţi bine seama, că am ajuns la marginea prăpastiei mari. Nu ştie nimeni şi nu o vede nimeni. Iată, Domnul a venit în marginea prăpastiei şi întinde mâna la fiecare ce e al Lui ca să-l apuce Domnul, şi îl va trece, va trece această prăpastie. O, Domnul, cu blândeţea şi mila Lui întinde mâna Lui puternică la fiecare suflet să îl treacă, şi voinţa Lui ar fi ca nimeni din ai Săi să nu scape în această râpă fără fund. Dar dacă înşelătorul şi stăpânul acestei prăpăstii a umplut pământul de duhuri rele ca să orbească ochişorii la toată omenirea să nu mai vadă şi nici să nu mai audă niciun strigăt de scăpare, să meargă până o scăpa unde nu mai poate ieşi, atunci omenirea va deschide ochii mari, dar e prea târziu.

O, deschide, sufletule de creştin, ochii mari înainte şi vezi mâna care te aşteaptă cu nerăbdare să te treacă prăpastia. De ce stai nepăsător, şi nu te apropii să dai mâna Domnului, să te treacă El? Pune-ţi toată nădejdea în această mână şi milă, că e puternică şi te poate scăpa de această prăpastie şi de orice rău, dar iubeşte-L şi ascultă-L şi nu sta nepăsător, că a venit în scăparea tuturor.

... Unde nu e creştinul bine înarmat, acolo intră satana cu mâinile în şolduri şi-şi face rafalele lui.

O, sufleţelelor de preoţi, aveţi datoria să strigaţi în biserică la popor să facă închinăciunea dreaptă. Aveţi datoria să îndrumaţi poporul care vine la biserică să ştie cum să se poarte în biserică, şi cu ce frică şi smerenie să stea la sfânta Liturghie. Nu mai daţi voie la lume să intre când nu trebuie în biserică. Veţi răspunde de aceste păcate. O, ce au ajuns astăzi locaşurile sfinte! Numai lume, lume fără Dumnezeu.

29 august/11 septembrie 1983

Îndemnul trâmbiței Virginia: pecetea de creştin se cere bine păstrată.

... Domnul nu-i strigă pe cei din lume care nu mai au nimic pentru Domnul, şi te strigă pe tine, poporule creştin, că ai de la Domnul pecetea de creştin şi mai ai o părticică de la Domnul. Pregăteşte-te în întregime ca să poţi trece prin portiţa cea strâmtă.

Sufleţelelor de creştini, deschideţi ochişorii şi vedeţi cum s-a umplut pământul de copii, şi se nasc mereu, mereu, până la ultimul minut, şi de la sânul mamei îl învaţă să iubească partidul, nicidecum pe Dumnezeu, Care îi ţine pe pământ.

... Ce v-am făcut eu, ce rău v-am făcut de v-am certat, de v-am înfruntat vreodată cât am fost pe pământ? Iertaţi-mă, vă rog, nu mă mai ţineţi la distanţă, nu mai mă depărtaţi ca pe o străină.

... Păi, măi sufleţelelor, ce zice Domnul, și ce faceți voi? În loc să vă apropiați cât mai mult, ce doriți? Ce atâta ură? Ce atâta bârfeală și răfuială ce o folosiți acolo unde nu trebuie? Așa credeți că veți câștiga fericirea, măi scumpele mamii? Măi mioarele mele, nu vă bateți joc de hăinuța sfântă a mănăstirii, că e păcat de moarte felul cum ați devenit. Păi ați devenit stăpâne pe cele mai în etate, de nu le mai prețuiți, nu le mai respectați? Păi dacă ați avea fericirea să ajungeți în locul lui măicuța care vă conduce, ce ați face?

2/15 septembrie 1983

Trâmbiţa Domnului îndeamnă la veghe împotriva păcatului. Venirea secerişului şi ocrotirea ascultătorilor.

... O, dacă în această lume nu mai este nimic pentru Domnul, cum să nu fie sfârşit? Dacă pe acest pământ a semănat Domnul grâu, şi a ieşit numai neghină, cum să nu-i vină secerişul? O, mai are şi Domnul câte un firicel de grâu ici colea, şi nu poate nici pe acela să-l smulgă mai înainte de seceriş. De ce nu poate? De ce nu poate Domnul să-Şi împlinească voia Sa? L-ar smulge Domnul mai înainte de seceriş şi l-ar face un buchet şi l-ar pune într-un vas cu apă vie, pe masa sfântă a Domnului; aşa de mult ţine Domnul la el să nu se veştejească până trece secerişul, şi îl va semăna Domnul în ţarina Sa. Da, aşa e voinţa Domnului, să nu-l lase să vină secerişul şi peste el, dar uite paguba cea mare, că satana lucrează el cu meşteşugurile lui ca să se acopere şi aceste firicele de grâu, să nu le mai găsească Domnul, să rămână tot pentru el. Şi atunci, poporule creştin, dacă nu vrei să ajuţi pe Domnul să-Şi adune firicelele de grâu mai înainte de seceriş, după cum vezi că vrea, ce vei răspunde Domnului?

... Voinţa Domnului este să nu sufere secerişul grâul la un loc cu neghina, şi dacă nu vreţi a-L ajuta şi nu se poate aduna şi nu se poate îndeplini voinţa Domnului, cu mare durere va rămâne Domnul până la seceriş, că secerişul vine, e aproape, nu e departe, şi de va mai găsi şi Domnul ceva pentru El, îl va lua atunci, şi atunci strădania mea între cer şi

pământ și timpul pierdut, pentru cine l-am făcut? Cine-l va plăti? Cine va răspunde? Cine?

16/29 septembrie 1983

E timpul curățirii hainei sufletului.

... Păgâni se numesc cei fără milă de mila Domnului care a trimis-o acum pe pământ ca să-i scape de ceea ce vine să nu sufere la un loc cu lumea. Lumea, într-adevăr că nu știe ce vine, că dacă i se spune că nu e Dumnezeu și nu e sfârșit niciodată, așa crede sufletul lumesc și așa merge, după cum e călăuzit, pentru că nici satana nu slobozește suflet din iad ca să le spună ce suferă ei, să le spună amarul și durerea ce e în iad. Nu vrea satana să facă așa ceva, nu vrea satana să rămână în pierdere.

... Ce a zis Domnul? Silvica, moartă vei ieși de pe poarta acestei mănăstiri, dar vie să nu ieși. De ce nu asculți de acest cuvânt? Orice ai suferi, acolo stai, acolo să te găsească Domnul.

... Este timpul ca fiecare să-și ia peria de sârmă și să-și frece hăinuța de toate petele făcute în toată viața. Acum e momentul să-ți freci hăinuța, s-o faci din neagră albă, fără nicio pată, că nu poți trece portița acolo unde te așteaptă locul pregătit. Măi trupule de creștin, ia bine seama ce spune Domnul, și nu mai pune mereu pete pe hăinuță, că nu mai ai timp să te cureți. Ajunge, trupule, nu mai fă mereu pete de tot felul pe hăinuță, că nu mai ai timp să le speli.

27 septembrie/11 octombrie 1983

Durerile trupului aduc curățirea sufletului.

... Pentru creștin ține Domnul și cerul și pământul, și cu creștinul stă Domnul de vorbă acum pe nevăzute. El te vede oricând, dar nu-L vedeți. Dar de ce nu vă cuprinde dorul să-L vedeți și să fiți cu El pe veci? Pentru creștini a pregătit Domnul ce e mai bun. Orice părinte păstrează ce e mai bun pentru copiii lui cei ascultători. Așa și Domnul, celor ascultători le dă ce e mai bun, dar pentru cei ce-L supără se pregătește bătaia trupului, ca sufletul să nu-l lase pradă. Dar și trupul are de suferit, fiecare după câte dureri I-a adus Domnului, atâtea va primi, tot cu aceeași măsură măsoară și Domnul, nici mai mult, nici mai puțin.

16/29 octombrie 1983

Trezire peste preoți să-și îndrume turma spre voia Domnului.

... O, sufletelelor de preoți ai bisericii, dacă sunteți ai bisericii sunteți și ai Domnului, și păstrați biserica cum se cuvine, îndrumați poporul cum se cuvine. Învățați poporul să se închine, să facă sfânta cruce dreaptă la închinare, că Domnul nu primește închinăciunea strâmbă. Sufletelor de preoți, iubiți poporul creștin, că și Domnul vă iubește. Cine nu iubește creștinii nu împlinește legea Domnului. Cine urăște pe creștini și-i prigonește, și ei vor fi urâți și prigoniți de Domnul. O, nici nu știți și nici nu vă dați seama cât de mult ține Domnul la poporul creștin, dar să fie creștin adevărat, așa cum vrea Domnul și cum este scris în cartea vieții sus, și cine va vinde pe poporul creștin, pe el însuși se va vinde și în pedeapsă ca Iuda va intra.

Și este pământul plin de preoți, și cine a vândut și L-a cumpărat pentru chinuri și batjocură și moarte? Tot preoții au fost. Și luați bine seama că sunt și în vremea de astăzi preoți din aceia, și trebuie să vă feriți de ei ca de foc, că sunt preoți îmbrăcați în piei de oi, dar inimile lor sunt de lupi, care în loc să aducă poporul la mântuire, în loc să-l învețe cum să se apropie de Domnul, se prăbușește în marea păcatelor și în prăpastia fără fund cu popor cu tot.

... Nu vă mai supărați pe mine, că nu vin de la mine și nu-i e de la mine ce vă aduc eu, și e de la Cel puternic. El mă trimite, de la El este acest posibil, care n-a fost de când e veacul, pentru a vă scăpa de înșelătorul care vă vrea. Cel puternic a început, și tot El sfârșește, dar când o sfârși, și pe noi ne-o opri, și ușa s-a închis, și să știți: Dacă s-a închis ușa, cum ați apucat așa ați rămas. De v-a apucat bine, de bine veți avea parte. De v-a apucat rău, răul îl veți suferi la un loc cu lumea, căci Domnul puterilor Își va feri și ocroti ce este al Lui, și nu se va atinge nimic ce e rău de ce este al Domnului.

22 octombrie/4 noiembrie 1983

Îndemn pentru depărtarea de rău.

... Să nu țineți mai mult la treburile pământești ca la cele cerești, căci cele pământești mai sunt pentru un moment, dar cele cerești îți vor folosi pe veci.

... Cei ce nu au pe Domnul în inima lor nu pot învăța pe cineva de a face binele, și învață numai rău, pentru că așa-l duce cugetul rău, care se află în el, și feriți-vă ca de foc de așa ceva. Când stai de vorbă cu cineva, chiar lumesc dacă e și vezi că-ți spune ceva rău, nu mai sta, depărtează-te și nu mai sta, că ai parte din păcatul lui!

26 octombrie/8 noiembrie 1983

Rugăciunea trâmbiței pentru rodul ei.

... V-a trimis Domnul suflet care l-ați cunoscut și v-a cunoscut, și în curând va vedea și cine a ascultat-o și cine nu, și în curând va vedea fiecare și cine a fost și ce a fost și este acum Verginica, cea cu mila și cu dorul să și-i aducă pe toți cei dragi și pe tot poporul, să-i aibă pe toți lângă ea și cu ea. O, ajută-mă, puterea cerului, ajută-mă să adun toate roadele muncii mele, să dau slavă cerului împreună cu ele! Ajută-mă, cerule, că voința cerului este și e și a mea! Ajută-mă, și nu mă lăsa, nu-mi lăsa să-mi rămână nimic pentru iad și pentru cine nu mi-i lasă să mă asculte! Doamne al puterilor, nu mi-i lăsa!

28 octombrie/10 noiembrie 1983

Trâmbița Domnului vestește că smerenia duhului ocrotește sufletul de pierzare.

... O, vine secerișul neghinei, e gata, și creștinul nu e gata, și nu vrea Domnul să-l apuce secerișul la un loc cu neghina. O, toate sufletele care iubiți pe Domnul, ascultați-L și ajutați-L să-Și împlinească planul, căci planul Lui este fericirea poporului creștin. Nu mai vrea Domnul să semene grâul Lui acum pe pământ, și îl seamănă sus, în cerul sfânt. O, scumpelor sufletele ale mele, ce este al meu este și al Domnului, și El m-a trimis să vă aleg din neghina care va fi spulberată-n vânt. Neghina este tot ce nu ascultă și nu iubește pe Dumnezeu și folosește ce e al satanei. Totul se va spulbera, ca pulberea în vânt.

... O, mare durere mai are și Domnul și Măicuța Lui de sufletele care se roagă pe la icoane, de fac o sumedenie de închinăciuni și niciuna nu este primită, că nu e făcută așa cum trebuie, așa cum este o sfântă cruce. Sfânta cruce este și va fi

arma biruinței în toate împrejurările și alungă toate și biruie toate, dar fă-o, sufletule, așa cum este arma dreaptă, cum e ea, ca să-ți fie de folos. Poți să faci o sută de închinăciuni strâmbe, nu sunt primite și nici nu-ți folosesc. Fă o singură cruce dreaptă, și cu gândul la Cine S-a răstignit pe ea, și atunci te va ajuta. O, și numai sufletele de preoți iau parte la acest păcat, că nu aduce la popor cum să se închine și cum să folosească timpul care stă în biserică, vai de cine vine la biserică și aduce prilej de sminteală la cei din jur! Să se aducă prilej de smerenie și înțelepciune și bună purtare pentru cei din jur, să se dea exemplu de creștin al Domnului. Măicuța Domnului varsă lacrimi când vede cum se închină cu sumedenie de cruci și niciuna dreaptă, și ar striga din icoană Măicuța Domnului la orice suflet să facă crucea dreaptă ca să i-o primească. Să dea Domnul gândul cel bun la preoți să le aducă la cunoștință.

... Mântuitorul tuturor sufletelor a fost Domnul puterilor și S-a plecat până la cel mai mic şi a spălat picioarele ucenicilor şi picioarele lui Iuda, care L-a vândut. De ce a făcut așa? Nu ca drept exemplu, ca acel ce va lucra cu El va fi al Lui şi va fi cu El în vecii vecilor?

Astăzi a ajuns timpul mare peste mare, şef peste şef, şi niciodată cei mari şi şefii nu vor încăpea în cer, dar cel ce va folosi plecăciunea și se va lăsa mic, acela se va strecura pe poarta cea strâmtă.

7/20 noiembrie 1983

Glasul trâmbiței: pământul așteaptă împlinirea legilor sfinte pe el.

... Așa era timpul când era Dumnezeu pe pământ între oameni şi în inimile fiecăruia şi rugăciunile şi postul peste tot. În şcoli nu se începeau lecţiile până nu se începea rugăciunea. Nu se începea lucrul până nu se rostea rugăciunea. Nu mâncau până nu făceau rugăciunea. Duminica nu se lucra, nici boul nu se înjuga, nici calul nu se înhăma, nici cârciuma nu se deschidea, şi era zi de rugăciune şi de odihnă. Astăzi, piciorul Domnului nu mai poate călca pe pământ, şi durerile se înteţesc mereu pe capul celui ce nu e cu Dumnezeu, şi va veni timpul să strige morţii să iasă din morminte să intre ei de vii, dar nici atunci nu-i voi auzi.

19 noiembrie/2 decembrie 1983

Cei curați vor moșteni fericirea veșnică.

... O, scumpule creștin, tineretule creștin, ia aminte că ai un Stăpân care te povățuiește cum să trăiești pentru El, cum să te pregătești. Cum în bisericuță nu poți intra murdar și întinat, să știți, scumpii mei, că nici la Domnul sus nu puteți intra. Vă spun cu strictețe și cu durere: cine din creștini nu primește această înștiințare de pregătire, nu va intra la fericire, și nici Domnul nu-l mai numește creștin.

20 noiembrie/3 decembrie 1983

Cu ce se cumpără fericirea.

... Nicio pomană nu-i mai scumpă și mai folositoare ca pomana ascultării și retragerii de la toate poftele cele deșarte, și această pomană nu te costă nici bani și cumpărați fericirea numai cu voința și ascultarea, și iubirea de Domnul este cea mai scumpă pentru orice suflet.

24 noiembrie/7 decembrie 1983

Pregătire pentru ziua cea mare.

... O, sufletele mele, dacă ați ști ceea ce vine peste pământ nu v-ați mai ruga: *„Doamne, scapă-ne!”*, și ați zice: *„Doamne, ia-ne la Tine mai curând, și nu ne mai lăsa să apucăm ceea ce vine!”* Sufletele mele de creștini, dați mai rapid cu pregătirea, că altfel nu scăpați. Mereu v-am spus și mereu vă spun, că nu am alt cuvânt, nu am altă grijă, decât că trebuie să vă scape Domnul, și nu grăbiți cu pregătirea pentru că nu o primiți, nu vă convine, și dacă pregătirea nu o aveți, nici fericirea nu o vedeți și nu o primiți. Cu mare durere vă spun: cine iubește pe Domnul dă și ascultare.

... Aveți milă de durerea Domnului, că și El are o mare durere că nu poate să-Și împlinească planul Lui mai curând. Planul Lui este fericirea creștinului și nu-l poate face pe voia Lui, că nu ascultă și stă nepăsător, și timpul trece și se apropie ziua cea mare, se apropie secerișul neghinei, și Domnul nu Și-a ales firicelele de grâu, că nu vrea nimeni să-L ajute, și asta este durerea cea mare a Domnului. Cine are milă de durerea Domnului, și El va avea milă și îl va scăpa de dureri. Haideți de ajutați-L pe Domnul!

1/14 decembrie 1983

Trâmbița Domnului învaţă că lepădarea de sine este calea către Domnul.

... Sufleţelele mele de la Moldova, de ce vă depărtaţi de mine tocmai acum? De ce aţi venit de la Moldova? Nu pentru mântuire? O, cu câtă dragoste aţi venit de la Moldova, şi câtă dragoste şi iubire aveaţi de cuvântul care v-a adus aproape, şi cum aţi devenit şi cum v-aţi răcit! De ce? Cine v-a făcut aşa? De ce vă uniţi cu cei răi ca să rămâneţi lângă ei?

Of, tata şi mama care nu sunt cu Domnul vă duc la pieire, şi de vă e milă de ei daţi-le ajutorul cel mai scump şi preţios: duceţi-i la răstignitul Hristos. Câştigaţi-i voi pe ei, dar să nu vă câştige ei pe voi, iar de nu puteţi, lăsaţi morţii să-şi îngroape pe morţii lor, iar cel ce voieşte viaţa să-L urmeze pe Cel ce a murit şi a înviat pentru el. O, El este uşa, El este scăparea, la El este fericirea. Daţi-I ascultare, şi haideţi odată, nu mai zăboviţi, nu vă mai îndoiţi.

2/15 decembrie 1983

Învățătură împotriva duhului și cuvântului de judecată.

... Vă mai spun ceva pentru îndreptarea fiecăruia și să știți că vă spun cu durere: că îndreptarea fiecăruia nu se face, nu se împlinește până nu veți lepăda cuvântul și năravul *„păi de ce?”* Acest *„păi de ce”* să știți că vă duce la mari dureri și nenorociri, pentru că din această cauză nu puteți fi pe voia lui Dumnezeu. Of și iar of, câte sufletele de creștini, și mai ales ai mei vecini le aud gurița *„Păi de ce? Păi de ce a făcut așa? Păi de ce s-a dus? Păi de ce a venit? Păi de ce a băut? Păi de ce a mâncat?”*, în toate împrejurările și în toate sufletele se folosește *„păi de ce?”* Vede pe cei din jur, dar pe sine singur nu se vede să zică: Păi eu de ce fac ce nu trebuie să fac? Și vă spun cu mare durere că acest *„păi de ce?”* are judecată, și cine îl folosește spre rău și spre sminteală. Alungați acest năravc, că să știți că vă aduce mari dureri, că pe voia lui Dumnezeu nu sunteți niciodată. Și spălați-vă inimioarele, faceți-le locaș pentru Domnul, nu pentru cine vă face să folosiți *„păi de ce?”*, și zi așa: Păi de ce nu sunt și eu pe voia lui Dumnezeu?

7/20 decembrie 1983

1984

Israelul cel nou deosebit de lume

... Israelule de azi, fii deosebit de lume întru toate, întru toate, și la îmbrăcăminte și la buna purtare și la buna gustare. Ajustează-te din toate acum, pentru un moment. Pune-ți frâu la gură și la corp ca să te cunoască Domnul că ești al Lui. O, deschideți-vă inimioarele și dați voie să intre raza de lumină care v-a trimis-o Domnul să vă lumineze calea și mintea și prețuiți-o, măi scumpilor, că o să vă fie de mare folos. Poporul creștin pentru care mă zbat este Israelul cel nou, care trebuia să trăiască după conducerea Domnului, nu după conducerea omului.

19 decembrie 1983/1 ianuarie 1984

Trâmbița Virginia îndeamnă la mărturisirea păcatelor şi sfinţirea duhului.

... Fiilor, vă mai dau o povaţă bună. Căutaţi un preot bun, sau vedeţi, poate vrea cel de aproape, dar să ia cartea cu toate păcatele şi să nu rămână nimic nespus, că orice lucru mic te încurcă, şi satana abia aşteaptă. Şi chiar dacă nu-ţi dă preotul nevoinţă, fă-ţi singur, şi numai apoi să iei sfânta fărâmiţă. Nu lua sfânta Împărtăşanie cu sufletul încărcat de păcate, că luaţi foc care vă arde şi, în loc să vă mântuiţi, mai rău vă osândiţi.

30 decembrie 1983/12 ianuarie 1984

Glasul trâmbiţei: cămaşa sufletului este curăţenia trupului. Trupul îmbuibat pofteşte împotriva sufletului.

O, de te-ai găti în cele mai strălucite haine pe deasupra, dacă n-ai cămaşa, degeaba; şi dacă nu o ai curată şi nepătată, degeaba. Hainele strălucite nu-ţi ţin de cald fără cămaşă, şi cămaşa curată ţine de cald trupului, iar trupul curat şi nepătat ţine de cald sufletului. Scumpele mele suflete, luaţi aminte învăţăturile sfinte, că vă sunt de mare folos, căci cine le dă la spate, la spate va fi dat, şi cine le va pune la inimă, la inima cerului va fi şi el, că mult iubeşte Domnul pe cine Îl ascultă. Plata Domnului este dreaptă şi pentru bine, dar şi pentru rău tot dreaptă, dar să nu caute nimeni plată pentru rău.

... De ce nu vă daţi seama? Trupul gras nu are durere de suflet, şi sufletul trupului gras este slăbit de tot, şi nu mai are putere să se suie ca săgeată către cer şi să biruie toate câte se vor ivi în calea lui către cer. Sufletul trupului gras şi îmbuibat, nici nu ajunge acolo unde vrea Domnul să-l ducă. Niciodată nu puteţi să hrăniţi şi trupul cum vrea el, şi sufletul cum îl cere Domnul. Trupul gras şi îmbuibat niciodată nu primeşte cerinţele cerului ca să fie al lui, al cerului, pentru că nu-i convine să fie pe potrivă, să slăbească. Este greu de tot să faci un trup învăţat să trăiască bine, să-l faci potrivit pentru Domnul. O, nu vede nimeni cu ochi pământeşti binele şi răul, drumul sufletului care a trăit pentru Domnul, şi sufletul trupului care a trăit numai pentru trup.

O, de v-ar vedea ochişorii calea sufletului unui monah care a trăit mai mult din viaţa lui pentru suflet, şi trupul şi l-a înfrânat de la pofte deşarte! De la guriţa trupului din care a ieşit îl iau îngeraşii cu tot alaiul îngeresc, până sus, la cer, şi este păzit de toate câte se ivesc. Că înşelătorul, cum e el apucător de suflete, trimite duhuri rele, de se ţin lanţ după sufleţel, şi după al Domnului, şi după al lor, dar pentru ce e al Domnului nu au putere, că se luptă îngerii cu ei. Dar lângă sufletul păcătosului nu mai stă îngerul; stă departe şi îi plânge de milă când îl vede că se uită înspăimântat în toate părţile.

4/17 ianuarie 1984

Trâmbiţa Domnului vesteşte că ascultarea de Dumnezeu îndepărtează ispita şi pedeapsa.

... Israelule neascultător, mare durere îi mai faci cerului cu neascultarea şi neîncrederea şi cu zăbava cu care încurci pe Domnul în planul Lui! Israelule, dacă nu ştii, citeşte în Scriptură să vezi cum a pedepsit Domnul pe Israelul de demult, care a tot supărat pe Domnul, că i-a dat dureri până i-a deschis ochii şi s-a întors la Domnul. Şi de vrei aşa, tot aşa se va întâmpla, dar să ştiţi că acei pe care îi va întoarce Domnul cu pedeapsă nu vor putea fi la un loc cu cei care au primit pe Domnul cu bunăvoinţă.

16/29 ianuarie 1984

Îndemnul trâmbiţei Virginia: credinţa întăreşte ascultarea.

... Fiilor, cine nu foloseşte şi nu mănâncă această hrană pe care o aduc eu, nu va putea să răzbată acest drum pe unde vreau să vă duc eu. Israele, fii încrezător în acest eu, căci în curând vei vedea cine a fost şi este acest eu.

... Aude urechea cea puternică pe mulți împotrivitori care zic că *„morții nu mai vin”*. O, vai de tine care zici așa! Domnul a făcut un bine pentru tine și pentru ce e al Lui, și tu judeci pe Domnul că a făcut ce a voit El. Păi e drept că morții nu mai vin, și nici tu, împotrivitorule, n-ai să mai fii când te-i sfârși și nu vei învia la judecată să-ți dai seama de împotrivirea ta. O, vai de cine judecă pe Domnul, căci ce este al Lui viu este pururea și nu este mort, și mort va fi acela care nu crede până nu vede!

23 ianuarie/5 februarie 1984

Îndemn la întrecere pentru a fi înscriși la panoul de onoare al cerului.

... Zice Domnul așa: Numai întru comunism se poate face întrecere în muncă și-n faptele lui către cine-l conduce? Numai comunistul are dragoste și râvnă să fie trecut pe panoul de onoare? O, ce este al Domnului nu poate face o întrecere? Între poporul creștin nu poate să pornească o întrecere, care de care să aibă dragoste și cunoștință mai mare, care de care să aibă lupta întru toate ale Domnului, mai mare și mai fierbinte pentru a fi scris în panoul de onoare al Domnului înaintea Preasfintei Treimi? O, toate buchețelele de creștini, fie tineri, fie bătrâni, fie copii, vă strigă și vă cheamă Domnul: haideți, înrolați-vă într-o întrecere, haideți toți odată! Toate buchetele de prin toate părțile, haideți în întrecerea Domnului pentru mântuire, pentru pregătire, pentru a fi scriși în panoul de onoare al cerului!

3/16 februarie 1984

Fruntaș la panoul de onoare.

... Grăbiți mai curând pregătirea, începeți întrecerea așa cum este în comunism, care mai de care să fie fruntaș pe panoul de onoare, care mai de care să fie mai văzut și onorat de cei mai mari ai lor și de conducătorul lor. Haideți la între-

cere, buchețelul meu de vecini, care de care să fiți mai străluciți, mai pregătiți. Măi scumpilor, întrecerea comuniștilor este trecătoare și se va sfârși și vor ieși păcăliți, căci comunismul este fără Dumnezeu și s-a păcălit amar, că a fost fruntaș numai pe pământ, dar în cerul sfânt nu mai apare. Iar întrecerea pentru cer și fruntașii care se întrec a fi pe panoul de onoare în cer, nu se va șterge niciodată și vei fi fruntaș viu pe vecii vecilor.

5/18 februarie 1984

Îndemn la milă pentru strigarea Domnului.

... Israelule, Israelule, ia seama că iară strigă Domnul și nu strigă mult, dar până când Îl lași, până când nu ți-e milă? Până când nu te uiți numai cu privirea și cu inima, nu vrei să pleci? Păi Domnul strigă din inima Lui fierbinte și din milă, că știe ce-i așteaptă pe cei neascultători. Israelule, pecete scumpă, cu ce să mai mă trimită Domnul ca să te aducă la El? O, cum nu prețuiți această milă scumpă, cum nu prețuiți această voce care strigă neîncetat, că dacă încetează un pic, și creștinul a încetat din mers, și din toate a încetat. Scumpule creștin, și tânăr și bătrân, păi acu e acu și poți birui, că ți-au venit la mână armele cu două tăișuri cu care vei tăia orice piedică ce se va ivi în calea fiecăruia, dar înarmează-te bine cu ele că vei birui, și nu vei fi biruit de lume, și prin ele te va cunoaște Domnul că ești al Lui. O, în lume au ruginit armele cu două tăișuri, că nu se mai folosește nimeni de ele. În lume nu mai este post, nu se știe de sărbători, de duminici. A ajuns la putere carnea, curvia, mândria și toate ale satanii stăpânește lumea de azi. Tot ce nu încape în cer, se găsește în lumea de azi, și cum să nu strige Domnul după ce este al Lui ca să-l deosebească și să-l aducă la sânul Lui?

25 februarie/9 martie 1984

Prețuirea peceții de creștin.

... Creștinule, de ce-ți bați joc de pecetea de creștin? Tocmai acum o calci în picioare, tocmai acum? Păi de ce ai scris la Domnul ceva, ceva care te cheamă să treci la El? Și cum să treci dacă nu vrei să lepezi răgălia ce te încurcă. Până când? Până când, zăbavnicilor, mai folosiți răgălia care vă încurcă de a trece la bunul ce-l aveți în cer? Păi această răgălie, cine se folosește de ea până moare nu poate intra cu ea decât pe poarta cea largă pe unde încape ea, iar pe poarta cea strâmtă, să nu mai gândească cineva. Măi scumpilor, vă dați seama al cui e răul pentru neascultare? Până când, măi, până când se mai nasc copii între creștini, și pentru ce se nasc acești copii, și unde vă băgați cu ei când o veni ceea ce vine?

... O, dacă Domnul vrea să deosebească de lume ce este al Lui, cum și cu ce, dacă bei ce bea lumea, te întinezi tot ca și lumea, mănânci ce mănâncă lumea și îmbraci ce îmbracă lumea, atunci mergi unde merge lumea, căci cu Domnul nu mai ai treabă.

... Sufletelule al meu, văd ceva și-n inima și-n gândul tău, că te rușinezi să scrii ce-ți dau. Ce-ți dau eu nu-ți dau de la mine, și este Domnul, Care m-a trimis la tine și nu-ți dă să scrii povești, ci ce trebuie pentru îndreptarea fiecărui creștin pe poziția care-l vrea Domnul, și să nu-ți fie rușine de obrazul omului, și să-ți fie milă de poziția sufletului, că dacă nu e bine, se duce la pieire și trebuie să spun la fiecare ce are de făcut.

26 februarie/10 martie 1984

Trâmbița Domnului vestește că slăvirea lui Dumnezeu aduce cerul pe pământ.

... Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi! Amin. Cu *„Sfinte Dumnezeule“* se trăieşte în cer şi se slăveşte cerul şi pe cine ţine cerul, şi cu *„Sfinte Dumnezeule“* trebuie să trăiască şi să se slăvească cerul şi de către cei ce-i mai are cerul pe pământ. Şi tot cu *„Sfinte Dumnezeule“* se coboară şi duhul de la cer la pământ, şi cu *„Sfinte Dumnezeule“* se face şi legătura între duh şi trup.

29 februarie/13 martie 1984

Pregătiți în așteptarea trenului veșniciei.

... Știți cum să stați? Gata pregătiți, cum stați cu bagajul în mână în așteptarea mașinii sau a trenului când ați plecat undeva la un drum departe. Și cum aveți grijă să luați biletul de identitate, pentru că se simte nevoia să-l aveți pentru un control al autorităților, așa îți trebuie și pentru cer pregătirea sufletului curat și neîntinat, asta se cere cel mai întâi. Poți să fii cel mai iubit al Domnului, dacă nu ai împlinit această rugăminte a Domnului, nu L-ai iubit pe Domnul.

4/17 martie 1984

Pomenirea în rugăciune a celor adormiți.

... Poporule scump pentru Dumnezeu, buchețelule de creștini care mai ești pentru Dumnezeu, smerește-te și pregătește-te pentru Dumnezeu. De vrei să fii pe veci cu Dumnezeu, să trăiești acum pentru Dumnezeu și cum te vrea Dumnezeu. Mânușița de creștini, și tineri și bătrâni, deschideți ochișorii bine, că ați ajuns la răspântia durerilor între ciocan și nicovală, la răspântia alegerilor între întuneric și lumină. Cei ce vor lumină, să trăiască pentru lumină și să se smerească întru toate pentru lumină ca să strălucească și ei ca lumina.

9/22 martie 1984

... Trăiți mai mult pentru sufletel. Dați-vă silința pentru el, și nu numai pentru sufletelul fiecăruia. Aveți grijă și milă și de cei răposați, că mai e printre cei care-i aveți și dintre cei care n-au trăit după voia Domnului și acum văd că s-au păcălit amar, și nu mai au scăpare decât prin cei rămași acasă să-și dea interesul și de ei să-i scoată la lumină. Şi mai pomeniţi şi din cei ce n-au cine, că mult bine este, şi daţi-le liturghie, când daţi pentru voi daţi şi pentru morţi, că mult bine este.

18/31 martie 1984

... O, să nu știe nici vântul nici pământul ce lucrează Domnul pentru poporul Lui. Fiți ascunși, și iubiți pe Domnul, să nu vă știe nimeni, că numai El vă scapă de ce va veni peste lume.

19 martie/1 aprilie 1984

Mântuirea se dă celui ce o caută.

... Păi dacă s-ar arăta la televizorul ce-l aveți ce se pregătește acum pentru această omenire, care nu sinchisește, sigur că toată suflarea ar pleca spre mântuire, și nimeni n-ar mai trăi fără Dumnezeu. Dar cine să arate ce vine? Satana? Să rămână el în pierdere? Domnul nu arată la televizor, El are treabă cu poporul creștin, și v-a trimis călăuză cerească pentru mântuire și pregătire, dar mântuirea nu se dă forțat, și se

dă cui o iubește și o caută cu toată inima. Domnul vede inima și gândul fiecăruia care vrea mântuirea, și aceluia îi vine în ajutor. Domnul nu lasă niciodată pe cel ce-L iubește și-L ascultă.

26 martie/8 aprilie 1984

Grija pentru legătura cu Domnul. Vorbirea trâmbiței cu vecinii ei.

... Nu dați voie la ce vă strică legătura cu Domnul, că dacă ați avea ochii mei ați vedea cum urlă ca turbații duhurile rele după suflete de creștini să le apuce, cum se luptă îngerul păzitor cu ei. Vai, rugați-vă când faceți rugăciune și către îngerul păzitor să nu vă părăsească, să nu stea departe niciun minut, să nu lase să se apropie cel rău să vă ispitească cu ceva.

... O, scumpii mei, pe pământ mi-ați fost vecini, dar când vă voi da în primire Celui ce m-a trimis veți fi socotiți copii ai mei, și pe mine mă va socoti ca mamă a tuturor care au stat sub aripa mea. Aveți grijă și iar aveți grijă, folosiți numai poziția cea bună și împliniți cele zece porunci dumnezeiești, și nu mai deraiați în nicio parte și haideți înainte cu Iisus, Biruitorul iadului! Înainte cu El și să fiți ai Lui și ai mei!

7/20 aprilie 1984

Trâmbița Virginia îndeamnă pe cei tineri la feciorie.

... Tineretule creştin, fii deosebit de lume, de tineretul lumesc, şi nu râvni, şi nu te înşela, nu-ţi bate joc de fecioria şi de viaţa ta, şi fie-ţi milă, că înşelătorul asta vrea şi asta aşteaptă. Nu te lăsa, şi făureşte-ţi singur viaţa şi viitorul lângă Domnul, că numai lângă El vei trăi fericit şi pe vecii vecilor. Astăzi nimeni nu-ţi mai dă fericirea. Numai El.

9/22 aprilie 1984

Trâmbiţa Domnului îndeamnă la statornicia în credinţă.

... O, tineretule, te-am hrănit de mic şi te-am crescut cu această hrană cerească, şi acum te-ai văzut mare şi nu-ţi mai place şi te depărtezi! Cu durere îţi spun că orice mieluşel ce se depărtează de mama lui nu se mai întoarce, că-l mănâncă lupii.

... Această lucrare este și va fi ogorul și via mea și acest popor este și va fi poporul meu, cel ce a luat parte la lucrarea acestei vii când s-a săpat de s-a sădit, când s-a prășit și la îngrijirea viei.

Poporule care ai luat parte la lucrarea şi îngrijirea acestei vii, te cheamă Domnul să iei parte la culesul ei. De ce fugi tocmai acum? Ai avut de suferit la săparea, la sădirea, la îngrijirea acestei vii, şi de ce fugi tocmai acum, când să mănânci din roadele ei? Iar vă întreb: de ce fugiţi să nu luaţi parte? Voinţa cerului ar fi să vină la culesul acestei vii şi din cei ce nu au luat parte la lucrarea ei, numai să vină să ajute la cules, şi toţi s-ar înfrupta de roadele ei dacă ar lucra cu mare dibăcie să adune bob cu bob strugurii, să nu se risipească şi să putrezească pe acest pământ plin de fărădelegi. [...] O, veniţi înapoi şi cei ce v-aţi depărtat tocmai acum! Nu vă lăsaţi biruiţi, nu vă lăsaţi înşelaţi de înşelătorul care vă duce la amărăciunea lui. E singura rugăminte a cerului care vă strigă înapoi. Veniţi, veniţi, fii ai cerului, şi nu vă lăsaţi înşelaţi!

11/24 aprilie 1984

Îndemn la mers înainte.

... Of, brazii lui nenea Gheorghe Nedelea, vlăstarele lui, ce faceți? Scumpii mei, m-ați urât tocmai acum! Păi de când vă hrănesc eu cu hrana Domnului, nu cu a altuia, și tocmai acum nu vă mai place, tocmai acum vă depărtați de ea? Păi v-am hrănit cât am fost în trup, și iată că mi-a trimis Domnul și duhul călit prin moarte. De ce? Să nu vă lase în părtășie și să vă pregătesc pentru fericire. Păi această hrană este și va fi via Domnului, care acum s-a copt și vă cheamă la cules și la înfruptat să vă hrăniți din ea în veci de veci, și să vă depărtați tocmai acum? Nu vă lăsați, măi, nu vă lăsați, că vă așteaptă Tăticul Care v-am dat viață, că ia și El parte la cules și la înfruptat, dar vrea și dorește cu ardoare să-i aibă pe toți, pe toți ai lui la culesul viei Domnului, pe nimeni să nu știe la amărăciunea satanei. Păi iată ce-mi văd ochișorii mei, și ochiul cel puternic vede și-mi spune, uite câtai namila de înșelător cu ditamai sacul cu momeli de tot felul s-a așezat proptă pentru o mânușiță de suflete ce le are și Domnul aici, să le momească el după voia lui, și a blocat și drumul să nu mai vină nimeni cu nimic de-al Domnului să vă scape din momelile lui, și se vede treaba că vă plac momelile lui, că v-a și făcut de ați urât și hrana cu care v-ați hrănit, și pe cine v-o dădea, că aproape că nu o mai primiți, că nici nu mai plecați după ea.

... Finișorule Gică, nu te depărta de mine tocmai acum. Fii stâlp de nădejde pentru toți frații tăi, nu-i lăsa să se depărteze tocmai acum! Păi nu uita că te-am crescut de mic cu această hrană cerească, și prin mila cerului te-ai făcut mare.

... Tineretule din Gheboieni, nu te face mișel, că te strigă cerul, că viitorul tău este la El și umilește-te și smerește-te și hai la El! Viitorul tău vrea Domnul să ți-l dea fericit, și nu ca pe pământ, trudit, muncit și amărât. Tineretule scump, ce scump ești pentru Domnul dacă asculți! Nu-ți mai face viitor pe pământ, că pământul se va spăla în curând și te vei păcăli amar și vei fi în dureri fără sfârșit. Măi scumpilor, ascultați de această poruncă cerească! Este trimisă să călăuzească poporul creștin, să aibă parte de fericire după voia Domnului.

... Folosiți cuvântul cel puternic întru toate, ca să nu vă asemănați cu lumea. Fiți deosebiți de lume, că pe această deosebire vă cunoaște Domnul că sunteți creștini ai Lui. Nu vă lăsați, nu vă lăsați, strigă Domnul a disperare!

19 aprilie/2 mai 1984

... Oilor ale cerului, fiți ale cerului, și nu vă lipsiți de hrana cerească. Nu vă risipiți tocmai acum, și strângeți-vă și alăturați-vă bine în jurul păstorilor, că s-a umplut pământul de lupi și vă mănâncă, și iubiți-vă păstorii care vă hrănesc, și-i prețuiți, ca să vă iubească și să vă ocrotească și Păstorul Cel ceresc.

... Nu te înspăimânta de durerile pământești și ale trupului, că sunt trecătoare ca frunza pe apă. Ai grijă, sufletelule, cel mai întâi de sufletel, să nu-i faci parte de dureri, că ale sufletului nu sunt trecătoare și sunt pe veci. Cercetează-ți și întărește-ți poziția să fii bine cu cerul și împlinește ce-ți cere și alină-i și durerile Celui ce-ți poartă grija, că de la El îți va veni și alinarea ta. Păi ce zici, sufletelule, că dacă Domnul te-ar face sănătos așa cum vrei, ai mai sta cu El? O, te-ai duce departe de te-ar pierde Domnul din ochiul Lui cel puternic.

29 aprilie/12 mai 1984

Trâmbița Virginia trezește grija pentru cei adormiți care așteaptă învierea.

... Fiţi treji la chemarea Domnului, că şi morţii din morminte ştiu de această chemare şi aşteaptă şi ei ca prin aceste suflete chemate să aibă şi ei parte de bucurie.

... Să nu vi se pară glumă. Un pas mai aveţi, un pas de stat pe pământ, acest pas trebuie şi trebuie bine gândit şi bine folosit şi bine străduit pentru câştigarea mântuirii şi a fericirii de dincolo, şi nu pentru câştigarea durerilor veşnice, şi daţi-vă bine seama că pe pământ dacă aţi trăit trudiţi şi amărâți şi oropsiți şi huliți, totuşi ziceţi că este un sfârşit şi o moarte care vă curmă zilele amărâte, dar bine înţeles, acestea sunt zilele trupului, şi atunci când se termină zilele vine moartea şi-l scapă de toate. Aşa zice fiecare, c-a murit şi a scăpat. Da, a scăpat trupul, că se duce în mormânt şi se preface în pământ, că din pământ este zidit, dar zilele sufletului nu mai au sfârșit dincolo de mormânt, și dacă trupul cât a trăit, a trăit cu milă și grijă și de sufletul lui, să-i facă și lui parte de un locșor la fericirea cea de veci, că el nu mai moare.

Măi sufleţelele mele de creștini și de departe și de aproape, iată ce vă spun cu cea mai mare durere: plânge Mântuitorul, plânge tot cerul de ceea ce face înșelătorul pe pământ, și mai cu seamă unde nu trebuie, unde nu e al lui. Păi cum să nu plângă cerul și cum să mai rabde să nu-i vină de hac acestui spurcat, care s-a ataşat peste tot pământul? Păi o mânușiță de popor, o mânușiță de suflete ce mai avea Domnul, s-a ataşat înșelătorul cu fel de fel, de nu mai poate Domnul să-i ducă la planul Lui. Măi poporule, măi sufletelor, nu vă e frică, măi? Nu vă e frică de ce va veni peste acest înșelător? Acum mai e un pas. Cine-l va folosi pentru binele lui la bine va fi. Cine va folosi acest pas care mai e făcându-i chițibușurile înșelătorului, cu el va rămâne. Zice Domnul așa: Acum voi da lovitura după înșelătorul, că el Mă duce în stare, dar oriunde îl voi găsi îl voi nimici, chiar și în inima omului de-ar fi, şi această inimă se va nimici. Vai de această inimă care o va găsi Domnul cu satana în ea!

... Ai să zici că pe satana nu l-ai primit, dar de uneltele lui te-ai folosit și tu și copiii, și atunci și satana a venit după uneltele lui. De ce când vezi că a venit satana și-ți pune în gând a face un rău, sau a zice un cuvânt să mâhnești pe aproapele tău, să zici: *„înapoia mea, satano!”*, și să rostești din inimă o rugăciune fierbinte și să alungi și foame și sete, să folosești o zi de post, și două, și trei, că postul este armă cu două tăișuri, care taie și-n stânga și-n dreapta calea satanii.

12/25 mai 1984

Strigarea celor nestatornici.

... Acesta este cuvântul cerului, să fiți gata cum stați pe peronul gării în așteptarea trenului, așa să stați și acum, gata în așteptarea Domnului, că pe peronul gării sunteți și acum.

... Poporule de la Turbați, dați-vă seama că-mi sunteți neamuri. Nu căutați să vă depărtați să nu vă am cu mine acolo unde m-a dus Domnul și pe mine. Și dacă vă împotriviți la ceea ce a oprit Domnul, înseamnă că nu-L iubiți și nu vreți să fiți ai Lui, măi scumpii mei, că scumpi îmi sunteți, dacă ascultați și împliniți voința cerului, iar dacă nu, asta-i pregătirea.

20 mai/2 iunie 1984

... Tinereii mei de la mănăstirea Jercălăi, tinerii mei sunt și vor fi ai cerului, și din hrana cerului v-am hrănit din copilărie, din hrana cerului și-n militărie, din hrana cerului v-a călăuzit pe unde v-a trimis pentru mântuire. Și dacă nu a fost bine, v-a luat tot această călăuză cerească, v-a dus unde este bine.

26 mai/8 iunie 1984

Sfaturile trâmbiței Domnului: suferința este cămașa curățeniei. Cel iubitor de Dumnezeu dobândește raiul și odihna sufletului.

... Iată-l pe Zaharia, iată-l pe acest sufleţel care a terminat viaţa de pe pământ. A terminat cu suferința, cu durerile care nu i-au dat pace un sfert din viaţa lui. Iată, acum a părăsit patul lui de suferinţă aşa cum l-am părăsit şi eu. Iată-l acum cum îl îmbrăţişează lumina cerească, cum îl conduce trâmbiţa îngerească! Iată-l cum este într-o bucurie nespusă, la care nici nu se gândea! Iată-l unde l-a dus dragostea de suferințe și dureri, că el nu se supăra, și Îl lăuda pe Dumnezeu în orice timp. Chiar când erau durerile mai grele, el lăuda pe Dumnezeu cu gândul dacă nu putea din guriţă. Cuvântul cel puternic care l-a învăţat şi l-a hrănit de când l-a auzit, pentru el a fost o hrană scumpă. Când îl auzea se simţea uşurat de dureri chiar când erau durerile mai mari. Pentru el era o doctorie această luminiţă ruptă din lumina cea neapropiată.

... De un an și jumătate de când m-a trimis Domnul pentru a împlini o voință a Sa, nu pot să ies la bun sfârșit, nu pot, că nu vrea creștinul, creștinul, nu omul lumesc, creștinul nu vrea fericirea, nu-i convine mântuirea, nu-i convine pregătirea, nu-i convine curățirea de ce este mai greu. O, fericirea ar vrea-o toți, și cei din lume ar vrea-o, dar așa cum se găsesc ei, să nu lepede nimic, dar nu se poate, nu se poate.

... O, iată, mânușițo care-mi scrii, că în numele Preasfintei Treimi se dă programarea cum să se procedeze cu plecarea lui Zaharia pe ultimul drum, deși el nu a mai plecat demult pe niciun drum, și voința sufletului lui care va fi de față, să-i faceți o plimbare mai mare și trupului lui, că și sufleţelul are destul de mare plimbare de la pământ la cer, însoțit de trâmbița cerească, și să aibă și trupul muzicanții poporului creștin, și procedați în felul următor: Dacă este cu putință să fie patru preoți. Ajutați tot poporul creștin, dați ajutor și la această înmormântare cu tot ce puteți și este necesar, că toate vi se scriu sus la Domnul în cartea vieții unde se scrie tot binele făcut, nimic nu rămâne nescris.

... O, mânușițo de popor creștin, rugămintea Domnului e să luați parte nu numai cu contribuția cu ce puteți, dar și cu conducerea pe ultimul drum al lui Zaharia. Toți mergeți, și cu pace și voie bună, fără nicio supărare sau cârtire, afară de păstorul Daniel, care nu va putea merge să-l petreacă, o, că are și el durere și neputință.

2/15 iunie 1984

Grăirea trâmbiței Domnului cu creștinii din București.

... O, sufleţelelor mele din București, fiți atente la rugămintea mea, care este și a Mântuitorului și a tot cerul sfânt, fiți cu totul deosebiți de lumea cea din București. De ce vă spun așa? Că-n București este lucrul și marele desfrâu, și lume fără Dumnezeu, și să știți că mare mânie va veni și în acest loc și va scoate Domnul ce este al Lui, dar pregătiți-vă, fiți gata, că nu știe nimeni nici ziua, nici ceasul când va sosi. Fiți convinși, că nu vin cu minciuni.

... Cu foc și durere care mă arde vă spun prin această mână (Lelica) prin care cerul și Mântuitorul sufletelor a voit

aceasta pentru a vă da de știre pregătirea și ce voiește Domnul să facă cu această mână de popor care-L va asculta și-L va urma așa cum cere Domnul. Veți vedea minunea ce o va face Domnul, iar cei ce nu vor să primească vor vedea ce vor primi, că pedeapsa și mânia ce va veni peste lumea cea deșartă va veni și peste împotrivitori și neascultători.

... Iată, să vă dau de știre la cei ce v-a dat Domnul căsătorie atunci când s-a dat, și v-a dat că v-a cunoscut inima și gândul că v-a fost pentru căsătorie, și v-a dat-o atunci când a fost momentul, dar acum a închis Domnul ușa căsătoriei și a întinării pentru această mână de popor. Și voința Domnului și a cerului e să-Și aleagă ce este al Lui și să dea drumul veninului, să-l verse peste ceea ce lucrează înșelătorul pe pământ. Și voința Domnului este să se deosebească de lume ce este al Lui, și dacă Domnul v-a dat căsătorie, nu v-a dat să folosiți păcatul cel greu până la moarte cum face lumea, și trebuie, și trebuie să înțelegeți voința Domnului de vreți să fiți ai Domnului și să fiți cu Domnul.

... Păi cu ce te-a supărat Domnul de nu-L mai vrei, de nu-L mai primești cu ce-ți cere El în binele tău? Păi Domnul ți-a dat ce ai voit. Ai voit căsătorie, ți-a dat. Ai voit gospodărie, ți-a dat, ai voit copilași, ți-a dat, și la toate te-a ajutat. Poți spune că nu e ajutorul Domnului după tine? Dar ia spune tu, pentru Domnul ce faci și cu ce-L ajuți să-Și ducă și El mânușița Lui de popor la fericire?

... O, toate, toate vă sunt scrise, dar binele făcut este scris sus în cartea vieții. Cu litere de aur se scrie tot binele făcut și ascultarea ce se dă de orice creștin și creștină. O, este lesne de a zice creștin, și acest cuvânt, creștin, este și va fi iubit de Dumnezeu, și cine iubește creștinul iubește și pe Dumnezeu și va fi iubit și el de Dumnezeu, și cine hulește și prigonește pe creștinii Domnului, Îi aduce hulă și prigoană lui Dumnezeu.

8/21 iunie 1984

Glasul trâmbiței. Îndemn de împăcare între vecinii ei.

... Hotărârea cerului s-a întocmit pentru a vă veni în ajutor cu împăcarea coborâtă de sus, cu ajutorul și cu puterea celor doi sfinți arhangheli. Sufletelule al meu, rugămintea cerului o ai a nu ne lăsa, și contribuie și tu cu ce-i știi și cu ce-i putea pentru a ne ajuta la această împăciuire, pentru că Mântuitorul voiește a nu lăsa să-i apuce înșelătorul ce are Domnul în acest loc, lângă acoperământul meu. Sufletule al meu, scrie și dă de veste la păstori să vină să ia parte la împăciuirea sufletelor mele de vecini, of, că mare zarvă mai e în cerul sfânt pentru ce este aici, în acest loc. Măi sufletelor de vecini, lăsați toate la pământ și ajutați cerul să vă facă pacea, să vă încheie pacea. Încheiați pacea cât mai rapid și cereți-vă iertare unii către alții ca să vă dea și Domnul iertarea la toți, că dacă vă iertați unii pe alții, faceți pace, iar vă spun și iar vă rog, faceți pace în acest loc, iar cine se va împotrivi și acum, înseamnă că pierirea îl așteaptă. [...] O, dacă ați avea ochișorii duhului m-ați vedea și pe mine, și pe cine a coborât cu mine, și cine a coborât cu pacea cerului să înlocuiască pacea poporului creștin. I-auzi, măi, să vină cerul sfânt să întocmească pace între popor, și poporul nu vrea. Păi atunci ce ziceți că așteaptă acest popor care se va împotrivi? Mai repede îi dă locul la fericire conducătorului României, decât sufletelor de creștini care strică pacea și se împotrivesc la ce vrea Domnul să facă.

30 iunie/13 iulie 1984

Păcatul lăcomiei aduce suferinţă sufletului. Trâmbiţa Domnului cere milă pentru cei adormiţi: Ioan şi Bălaşa.

... Nimeni nu mai gândește că mai are un sfârșit și unde va merge? Nu se mai știe de niciun post. A lăsat Domnul patru posturi pe an, nu se mai vorbește de ele. Luni, miercuri și vineri, nu mai știe de ele, dar ce se va întâmpla cu aceste suflete care nu mai știu de niciun post? Cum a izgonit Dumnezeu pe primii oameni, care abia le dăduse viaţă şi-i făcuse stăpâni pe grădina raiului şi le-a dat să se hrănească din toate bunătăţile, numai un singur pom a oprit şi Domnul să nu se atingă de el, şi n-a ascultat, şi tot aşa se va întâmpla şi cu cei ce nu ţin posturile, că tot asemenea este.

... Mi-a scos Domnul la iveală să văd, pentru că se făcuse de cineva o întrebare şi nici până acum n-am dat niciun răspuns, că nu îmi venise la iveală ca acum, ca prin minune să-mi iasă în cale nenea Ioan şi ţaţa Bălaşa, părinţii lui Ilie Bunea. Amândoi plini de sudoare, şi amândoi cu povară grea în spate, că se încovoiaseră de greutate. Of, şi ce milă îmi era de ei! Şi i-am întrebat ce au în spate aşa greu şi unde se duc cu această greutate. Şi ei nu mai ştiau ce să mai facă de bucurie că m-au întâlnit, iar în loc să-mi dea răspunsul la ce i-am întrebat, mă întrebau cum să facă ei şi pe cine să trimită acasă pe pământ la ai lor copii, să facă ce-or şti şi ce-or putea, să-i scape şi pe ei de această povară, că n-o mai pot. Şi mi-au spus că şi nenea Gheorghe Drăgan cu soţia lui, tot aşa cu povară umblă în spate. Şi iar i-am întrebat pentru ce poartă această povară şi până când. Şi ei au început să plângă şi n-au mai putut să-mi dea răspunsul de plâns. Şi am zis aşa: *„O, Doamne, de unde să aflu răspunsul despre aceste suflete?“* Şi îndată mi-a venit răspunsul la ureche, dar cine şi de unde a venit răspunsul, voi afla. Şi mi-a zis aşa: *„Aceşti oameni vor purta această povară până la judecată, şi dacă Judecătorul Se va îndura să le-o ia, scapă de ea, iar dacă nu, rămân pe veci cu ea, pentru lăcomia de pământ, că se judecau prin tribunale pentru a avea pământ. Aveau dreptul nu aveau, se judecau să-l câştige. Iar acum, ce au câştigat? că-l poartă în spate, şi nu ştie nimeni cât timp“.*

Scumpilor copii ai acestor oameni, adică ai acestor răposaţi, luaţi aminte ce vă spun, iar dacă nici acum nu veţi crede şi nu veţi lua în seamă nici acum, cer la Domnul cu lacrimi şiroaie să vă aducă la ei să vedeţi, că toţi aşteptaţi de la Domnul semne.

9/22 iulie 1984

Fericiţi făcătorii de pace.

... Măi sufleţelule, nu te mai numeşte Domnul creştin al Lui dacă judeci fapta aproapelui tău, şi pe a ta nu o vezi. Atunci te judecă şi pe tine Dumnezeu. Domnul nu te învaţă aşa, ci caută de îl ajută şi îl ridică şi îl îndreaptă pe aproapele dacă a căzut, dacă a greşit; sau dacă este amărât, caută de-i înveseleşte amarul. Unde vezi foc, caută de-l stinge; nu-l aprinde mai tare. Unde vezi ceartă, răzvrătire, caută de fă pace. Unde vezi dureri, caută de le vindecă, şi nu fă durerile mai mari, că se vor muta şi la tine, că Domnul plăteşte cu plată dreaptă, şi cu măsura cu care dai, tot cu aceea iei.

13/26 iulie 1984

Trâmbiţa Virginia îndeamnă la veghe pentru sfială sfântă.

... Nu vedeţi cum îl duce satana pe om numai la rele? Şi tineri şi bătrâni şi copii, la fiecare le place să umble despu-

iaţi, nu mai au nicio ruşine de nimeni, nu mai zic că mai e Dumnezeu şi vede.

15/28 iulie 1984

Răbdarea cea spre înţelepţire întăreşte dragostea de Dumnezeu.

... Popor creştin, nu te lipsi de Cel ce Şi-a dat viaţa pentru tine! Domnul Şi-a dat trupul spre chinuirea cea mai groaznică şi Şi-a dat sufletul în cele mai grele dureri. Dar tu, sufleţelule de creştin, ce dai pentru El? O, nici măcar un dinte din gură nu dai pentru Domnul, d'apăi viaţa! Niciun mădular de al tău nu vrei să rămână pentru Domnul? Nicio durere, cât de mică, nu vrei să o suferi pentru Domnul? Orice durere vă vine în trup, fuga la doctor să vă vindece, şi cât mai degrab, dar nu vă vine în gând să ziceţi: *„Poate o fi de sus, de la Domnul, durerea mea. Poate am greşit ceva şi e pentru îndreptare şi nu pentru pierzare. Sau poate o fi pentru încercare, să mai vadă Domnul şi voinţa şi dragostea creştinului faţă de Domnul"*. Dar durerea Domnului este mare acum, căci creştinul de acum nu mai este cum era cel vechi. Creştinii de acum Îi răsplătesc Domnului cu ură şi duşmănie, în loc de milă şi preţuire.

16/29 iulie 1984

Trâmbiţa Virginia plânge rugându-se pentru împlinirea misiunii ei de mântuire a multora.

... O, Preasfântă Treime şi cerule puternic, auzi-mi şi ascultă-mi ruga mea fierbinte şi înăbuşită în lacrimi! Coboară mai curând ce vei şti şi ce vei voi Tu aici, unde m-ai trimis, că nu mai pot, că iată, focul e în văpaie. Poporul, în loc de pregătire, s-a întors cu răzvrătire. Doamne Dumnezeul meu, ascultă, nu mă lăsa, ascultă-mi rugămintea mea! Nu lăsa să apuce satana ce vrea să apuce: zidirea Ta!

Iată-l pe creştinul la care m-ai trimis! Nu mă mai primeşte, nu mă mai vrea, nu mă mai ascultă şi nu vrea mântuirea prin suferinţă, ci vrea prin semne şi minuni. Dă-le, Doamne, ce vei şti şi ce vei voi, numai să-i aduci la Tine, şi pierzării să nu-i laşi! Trimite, Doamne, securea Ta să le taie toată pofta diavolească, toată lucrarea satanei care s-a aciuat în poporul Tău. Şi taie, Doamne, şi puterea satanei, să nu mai aibă putere unde nu e al lui, şi ajută-mă, Doamne, să urnesc din loc această răgălie ce s-a pus în calea mea! Ajută-mă, cerule puternic, să îndeplinesc misiunea la care sunt trimisă!

20 iulie/2 august 1984

Glasul trâmbiţei aduce promisiunea slavei Domnului peste poporul creştin pe pământ.

... Un pas mai e şi se va vedea ce va face Domnul cu poporul Lui. Îl va face să strălucească mai mult ca lumina soarelui şi îl va scoate din mijlocul lumii şi va striga la lume: *„Iată, voi aţi trăit fără Dumnezeu şi plini de toate poftele, dar această mână de popor nu L-a lepădat pe Dumnezeu pentru poftele deşarte, şi a lepădat poftele pentru Dumnezeu, şi cu Dumnezeu va trăi în veci de veci, şi de toate bunătăţile se va înfrupta, şi de strugurii din via cerului va gusta, de la sădire până la cules"*.

5/18 august 1984

Menirea poporului cuvântului.

... Nici nu vă închipuiți cât ține cerul sfânt la această mână de sufletele. Are Domnul popor mult în mănăstiri, dar nu toți merg după voia Domnului, și se va vedea acest popor cum va lumina singur când va fi întuneric peste tot pământul, și va arăta Domnul la lume acest popor să-l vadă, că numai acest popor mai recunoaște pe Domnul.

11/24 august 1984

Vai celui ce aduce sminteală.

... Vai de cine depărtează un suflet adus de Domnul la mântuire, și în loc să-i pui proptea îl derutezi! Dacă nu poți sprijini să aduci un suflet, nici nu depărta ce aduce altul. Dacă poți să-l ajuți, ajută-l, dar nu-l deruta!

20 august/2 septembrie 1984

Trâmbița Virginia îndeamnă să se țină sărbătorile Domnului și ale sfinților, după datina strămoșilor.

... Să se caute calendarele vechi, ca să se vadă cum se țin cu adevărat sărbătorile. Să vă luați după Ceasloave, că acelea au mai rămas după voia Domnului. În calendar scriu comuniștii ce vor ei.

1/14 septembrie 1984

Pomenile cu țuică sunt primite de duhul rău.

... Cine umblă cu țuica nu intră în ograda cerului. Preotul care umblă cu țuica nu-i ia Domnul în seamă slujba. La o înmormântare dacă se folosește țuica, și mai bea și preotul, nu s-a mai pus nicăieri nimic acestui mort. Ce este al satanii nu încape în cer, și nu se pune la mort.

11/24 septembrie 1984

Trâmbița Domnului făgăduiește că va grăi iarăși peste popor Domnul Cuvântul.

... Am să cer cu lacrimi şi durere să mă ajute cuvântul Mântuitorului. Să vină să lucreze. Am să vă dau să vorbiţi cu cuvântul Celui ce m-a trimis. Crezi, păstorule? Atunci ce mai zice poporul. Când vor fi suflete mai multe adunate, ca să nu mai poată da nimeni din colţ în colţ, să străpungă inima fiecăruia, ca să audă pe Cel ce mă trimite, să vedem atunci ce va mai crede.

19 septembrie/2 octombrie 1984

Trâmbiţa Virginia învaţă că rugăciunea din miez de noapte taie lucrarea vrăjmaşă şi îmblânzeşte pe Domnul.

... Orice veţi cere în rugăciunea de miezul nopţii, nu lasă pe Domnul cu inima rece, să nu împlinească. Chiar şi vrăjmaşi dacă aveţi, cereţi atunci, la rugăciunea de miezul nopţii, şi nu cereţi rău pentru vrăjmaşi, ci cereţi îmblânzirea lor, că Domnul nu împlineşte nicio rugăminte cu răsplătire tot cu rău. Caută să îmblânzeşti pe Domnul, că destul e mâniat El pe cel ce face rău, că dacă Domnul vede că tu ai iertat, poate Se înduplecă şi iartă şi El, şi îţi iartă şi ţie greşalele tale. Ia pildă de la rugăciunea *„Tatăl nostru"*.

... Nu te crede mare cu măreția pământească, nu e de valoare, că Domnul a fost Domnul și S-a plecat și la un copil și a spălat ucenicii Lui pe picioare. Dar tu, creștinule, ai putea să speli pe cineva pe picioare. Sau unul din lume ar putea să spele pe un semen de-al lui pe picioare? Crede-te cel mai mic,

cel mai supus, cel mai plecat. Cere plecăciune de la Domnul ca să fii în cer cel mai mare, nu pe pământ, că aici azi ești, mâine nu mai ești. Poți să fii cel mai mare pe pământ, să fii rege, mareșal, general, când vine moartea toți te duc până la mormânt, nimeni nu poate să te conducă până la judecată să te scape, decât numai Domnul, dar dacă te-ai crezut mare, nici Domnul nu te va scăpa. Ai fost mare pe pământ și n-ai făcut nicio plecăciune la cel mai mic. Peste Domnul nu poți să fii mai mare, acolo s-a sfârșit toată măreția, acolo vei fi cel mai osândit, dacă te-ai crezut mare pe pământ și ai făcut rele.

21 septembrie/4 octombrie 1984

Trâmbiţa Domnului spune că biruinţa poporului creştin este prin oprirea de la păcatul trupesc. Cinstirea sfinţilor şi a serbărilor lor.

... Avea Domnul o mână puternică de muncitori care au săd it la vie, și acum mai are o mână, s-au dus pe apa sâmbetei, nu-i mai are pe toți, s-au dus. Ce-a zis această mână de muncitori? S-a dus Verginica, a murit, ne ducem și noi pe apa sâmbetei, care pe unde vrem, și nu mai sădim, nu mai lucrăm această vie. Iată, scumpii mei, via a dat în copt, s-au copt strugurii, așa sădită din joi în Pași, muncită din joi în Pași de câte o mână care a mai rămas. Ce-a zis Domnul: Mergi înapoi pe pământ, Verginico, pregătește-ți muncitorii, strânge-i și sună și adu-i la cules și la înfruptat. Măcar la înfruptat să vie. Se bucură cerul și scumpul Mântuitor, și dacă n-au sădit să vină, numai la cules să vină, că e via mare ca de aici la cer, dar cine s-o culeagă, cu cine? Doar cu o mână de popor?

... Cercetați-vă cu cele zece porunci dumnezeiești, măcar pe acestea păstrați-le și împliniți-le, și cele nouă porunci bisericești. De le folosiți sunteți fiii cerului.

... Cerul voieşte ca acest mănunchi, această mână de popor să lumineze calea prin întuneric, să strălucească în locul soarelui când va fi beznă pe pământ. Domnul va triumfa prin întuneric cu această mână de popor, ca să-l arate la tot ochiul de pe pământ.

A oprit Domnul căsătoria şi întinarea la creştini. Prin aceasta vă deosebiți de lumea cea deşartă care se întinează până moare, și unde se duce? că în cer nu încape întinat nimeni, cum nu trece o cămilă prin urechea acului. Cine nu-şi spală hăinuţa nu se poate strecura la Domnul. În lume nu se mai foloseşte nici postul, nici rugăciunea, ci numai curvia și toate relele. Cu ce să te deosebească Domnul de lume? Înfrânează-te un pic, nu mă urî că-ți spun așa, căci când vei străluci, atunci mă vei îmbrățișa.

... Acest păcat greu de la care v-a oprit Domnul este greu la cântar, de aceea cere Domnul să te înfrânezi.

... Vor fi trupuri care vor zăcea, şi sufletul nu va ieşi.

... Nici în mănăstiri nu se mai foloseşte ce cere cerul. Nu se mai foloseşte nici privegherea, nici postul.

... Portul și haina care nu este plăcută cerului, leapăd-o de vrei să te mântuiești.

... Te poți apropia de un fumător? Nici îngerii nu pot suferi un fumător. Am văzut pe satana cu căruța cu băutura care o bea creștinul, și când moare creștinul o duce și o clocotește și îl bagă acolo. Văd sufletele lumești care vin pe fiecare zi la cer și stă fiecare la vămi, și dacă le face soroacele îi salvează, dar pomana la care se pune băutura satanii nu-i primită.

... Fiecare sfânt ocroteşte şi are grijă de sufletul care-i poartă numele. Cereţi ajutorul sfântului, dar fiţi creştini, nu ca lumea care foloseşte înjurătura şi fapta rea. Fiecare sfânt plânge de sufletul care-i poartă numele dacă vede rele la creştin. Sfântul Vasile are multe suflete care-i poartă numele, şi puţini are care-l cinstesc după voinţa cerului. Mulţi zic că îi fac cinste sfântului Vasile, şi îl bucură pe satana cu ce fac în ziua sfântului. Dacă vrei să faci o voinţă a sfântului, fă o masă şi cheamă săracii. Azi e plin pământul de cei care poartă nume de sfinţi, dar în ziua sfântului îl cinstesc pe satana. O faptă plăcută sfântului este să dai ceva la cine n-are din puţinul pe care-l ai. Să dai o sfântă Liturghie, să te rogi Domnului, că sfânta Liturghie scapă sufletele de la pieire.

22 octombrie/4 noiembrie 1984

După patru ani de la plecarea la ceruri a sfintei Virginia, Domnul grăieşte din nou peste poporul creştin, prin sora ei, Maria, la rugămintea trâmbiţei Sale. Întărirea credinţei poporului; trâmbiţa Domnului se roagă pentru popor. Lumea păcătoasă va fi luată din spate pentru duh de pocăinţă.

... Nimeni din cei ce sunt în cer n-au ajuns în cer până n-au trecut prin dureri și amărăciuni de tot felul. N-au mâncat bunuri și dulciuri, și au mâncat rădăcini și au răbdat răbdări de tot felul.

Sunt în așteptare, aștept ceva,... aștept să vină ceva... O, aștept să vină o bucurie la care nu vă așteptați!!!

... Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu, Eu sunt Domnul domnilor, Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul. Sufletelor neîncrezătoare, am venit să vă fac încrezătoare. Am venit să vă străpung inimioarele, că nu e cuvântul minciunii, ci e cuvântul cel puternic. Am venit să vă dau mâna să vă scot din întuneric. Sufletele Mele, cine vă face să nu vă încredeţi? Cine vrea să vă apuce?

Iată, a sosit momentul să staţi de vorbă cu Cel ce v-a trimis această rază de lumină să vă lumineze mintea şi calea. Cu foc şi durere vă spun, cu cuvânt puternic: nu mai staţi la îndoială, nu mai staţi! Întăriţi pasul! O, de când trimit fel de fel de cuvinte, de povețe? De când se zbate acest suflet trecut prin moarte? Și unde a mai fost așa ceva, unde? Această mână de popor e păstrată pentru via Mea. Am făcut prilej care n-a fost de când e veacul, că am zis că vă cuprinde frica să vă trimit suflet trecut prin moarte să vă trezească la mântuire și la fericire.

... Toţi ziceţi că Verginica e moartă, că a murit. N-a murit, dar de vă e dor să vedeţi ce va fi ea, daţi-i ascultare. Ştiţi cum va fi ea? Mamă a tuturor creştinilor din acest popor, şi veţi fi copiii ei. Ea Mă roagă în tot timpul: *„Doamne, nu mi-i lăsa! Nu Te uita la ei că nu mă ascultă, nu mi-i lăsa pierzării!“* Şi pentru toată România şi pentru toată suflarea se roagă ea împreună cu Maica Mea. [...] O, nimic nu e mai scump pentru Dumnezeu decât creştinul. Iubeşte Domnul creştinul ca pe biserica Sa.

... Tată, gândiţi-vă la durerile ce vor veni peste trupuri. Nu poate omul suferi durerea de măsea, dar ce va face omul când va suferi pentru orice păcat? Lumea care trăieşte în curvie şi în beţie va trece prin chinuri şi va striga moartea, dar nu voi trimite moartea până ce nu voi spăla urma păcatului. Mă uit şi privesc peste tot pământul, copii de-o şchioapă cu ţigara în gură. Se întrec la beţie femei şi bărbaţi.

... Azi în mănăstiri nu se mai foloseşte postul cum trebuie, nici crucea n-o mai face dreaptă, nici chiar cei din mănăstiri.

... Vă spun ceva: Nicuşor acum a deschis ochii și a zis așa: *„Voi face un bordei în pământ numai cât oi încăpea eu,*

acolo unde a coborât Domnul întâi, şi voi trăi acolo nemâncat şi nebăut până m-oi sfârşi pentru păcatele mele”. Se roagă Verginica pentru el mereu. Verginica e mama tuturor celor din poporul Meu. Prin ea i-am câştigat, pe ea am trimis-o să Mi-i aducă.

23 octombrie/5 noiembrie 1984

Cum se cinsteşte ziua sfântului ocrotitor.

... Ca o mamă mă lupt să-mi aduc copiii acolo unde sunt eu. Așa a zis Domnul când m-a trimis pe pământ: Du-te și adu-Mi pe toți ce i-am câștigat prin tine. Du-te, că ți-am pregătit surioara ta și vei împlini lucrarea Mea prin ea.

... Fiecare sfânt are grijă de creștinul care-i poartă numele. Dacă cineva poartă numele unui sfânt și-l sărbătorește chefuind, acela nu a adus mulțumire sfântului și plânge sfântul. Creștinul care e creștin și vrea să slujească sfântului, să facă o milostenie, să dea de mâncare săracilor ca să-i placă sfântului care-i poartă numele, nu să aducă bucurie satanei, acela aduce jertfă sfântului.

26 octombrie/8 noiembrie 1984

Trâmbița Virginia amintește că tovărășia cu lumea aduce dureri peste creștini.

Poporule al Meu, ce să mai fac Eu mai mult ca să te fac încrezător? Vrei cu adevărat să Mă vezi ca să te fac să te încrezi? Nu vreau să te înspăimântez ca să te fac să Mă crezi. Vreau să fiu blând, cu mângâiere și cu vorbă dulce, că așa e în cer. Nu vreau să te fac să tremuri acum, dar nu da prilejul. Încrede-te în cuvântul Meu și alătură-te de el cu inima, cu gândul și cu pasul. Nu te duce Domnul de râpă, ci te scapă de râpă. Poporule al Meu, de ce Mă faci să plâng? Poporule al Meu, alătură-te de Mine acum când te strig, când am venit cu mângâierea, cu ajutorul și cu mâna să ți-o întind să te scap de tot răul. Ajută-Mă și pe Mine să fac pentru tine ce vreau Eu, ajută-Mă, nu cu altceva, ci cu voința, cu dragostea și cu apropierea.

... Nu mai călătoriţi în maşină cu suflete lumeşti, că numaidecât te aruncă în şanţ. Aceste maşini sunt binecuvântate, şi nu ai voie să călătoreşti cu suflete lumeşti. Nu ştii pe cine iei în maşină. Poate acest suflet e cu satana în inimă şi te aruncă în şanţ. El nu rabdă pe copilul lui Dumnezeu, şi îl aruncă şi pe cel lumesc şi pe al Domnului.

... Judec Eu, nu judecați voi, căci cine judecă are și el judecată. Eu sunt Judecătorul. Nu vă pedepsiți unul pe altul, că Eu Mă lupt să nu aveți parte de judecată, că dacă cineva judecă pe aproapele își face parte de judecată. Vă spun, și dacă nu Mă credeți pe Mine, pe cine mai credeți? Luptați-vă să nu aveți parte de judecată. Nu folosiți pe *„de ce”*, de ce a făcut cutare. Lasă pe Mine, Eu pedepsesc, Eu judec fapta fiecăruia, Eu vă iert, dar voi de ce nu vă iertați între voi? Ce mai vă trebuie cuvânt ca la rugăciunea Tatăl nostru? Iartă-ne, Doamne, precum și noi iertăm. Dacă ierți pe aproapele, și Domnul te iartă și te ajută și te iubește. Dacă judeci pe aproapele, și Domnul te judecă. Cu ce măsură dai, cu aceeași îți dă Domnul și ție.

29 octombrie/12 noiembrie 1984

Glasul trâmbiţei învaţă poporul că pomenirea adormiţilor trebuie lucrată după voia cerească.

... Vă spun o durere: pomenile care se fac cu băutura satanei, cu ţuică, nu sunt primite. Preotul care a luat parte la băutura satanei nu-i sunt primite slujbele.

8/21 noiembrie 1984

Cuvânt de întărire pe cale și de prețuire a hranei cerești.

... A venit Ciobanul să-și numere oile, și le numărai, dar nu sunt toate. Le numărai, le cercetai, dar nu sunt toate. A venit Păstorul, a venit patronul acestei case, stă și cercetează și veghează. N-a venit cu mâna goală, și a venit cu binecuvântarea, cu dragostea și cu iubirea, cu hrană pentru oi. Am venit cu cântarea, cu binecuvântarea, cu întărirea aripioarelor, cu îmbărbătarea și încurajarea, să le mătur, să le netezesc drumul oilor.

Oilor, luați seama că sosește momentul să se strângă hrana să nu o mai aveți. Nu o luați în râs, nu o luați în picioare, nu gândiți că aveți prea multă și nu vă mai place, că dacă Păstorul Cel mare vede și știe tot, strânge hrana și dă câte puțină, câte puțină și rărește și o dă la cine o dorește și o caută. Oițelor Mele, fiți oițe blânde, nu vă prefaceți în capre care împung. Fiți oițe blânde ca oile care stau pe lângă Păstorul Cel mare. Iubiți-vă una pe alta cu iubirea cea sfântă, așa cum vă iubește Păstorul Cel mare.

... Sunt datoare să vă arăt la fiecare cu ce puteți câștiga fericirea cerească. Cu luxul și cu mândria nu poți câștiga. Fiți smerite, mioriţele mele, nu faceți sufletele de tineri să râvnească să nu mai scăpați de ei, ca să fiți miresele cerului. Dacă pune ochii pe voi un suflet lumesc, vine și vă cere și nu mai scăpați și pierdeți cerul. Nu faceți figuri în fața lor ca să râvnească la voi.

... Sufletelule de tineret, nu ești obligat cu forța să aștepți viitorul ceresc, dar ești de Domnul rugat, pentru că tineretul lumesc care iubește întinarea pe pământ, nu iubește fericirea și nici n-o câștigă. De iubești viitorul lumesc, în curând n-o să-ți mai placă și nu mai ai ce face, așa vei rămâne, în dureri pe veci. Domnul te roagă, nu te forțează, dar o să-ți vie rău când vei vedea tineret care a ascultat cum va străluci, vei vedea în curând.

... Ca și tinerelul lui Bunea, nici să nu audă de căsătorie, dar trebuie pas cu pas ajutat și întărit și îmbărbătat.

.,.. Nici să nu intri în biserică până nu te împaci dacă te-ai certat cu cineva. Să nu îndrăznești, creștinule, să iei sfânta și scumpa împărtășanie, dacă ai mânie sau ură sau ceartă cu cineva, că ai luat foc și nicidecum împărtășanie pentru mântuire.

12/25 noiembrie 1984

Grăirea Domnului cu ocrotitorul trâmbiței Sale.

... O, Nicolae, care ai fost legat și ești de vasul Meu, de Verginica, până când stai departe de Mine? Până când stai departe de Mine și până când folosești ceea ce te duce la întuneric? Unde e Verginica și ce lucrează Verginica și ce lucrezi tu! Pentru ce a trăit Verginica? Și tu pentru ce trăiești? Pentru ce te-am legat într-un legământ cu ea? Ce face Verginica, și ce faci tu? Nu-ți vine să crezi, nu-ți vine să primești și ștergi cu buretele ceea ce ai făcut? Ce am făcut Eu acum nu vă vine a crede, dar cine primește și crede, acela va avea parte. Nicolae, fiule, vrei să-ți zic de acum înainte fiule al Meu? Vrei să lași calea întunericului? Uite, Verginica plânge, stă și privește și plânge. Cât de mult te-a iubit această ființă, cu iubire cerească, nu pământească. Ți-am dat-o în

primire să fii un stâlp de nădejde al ei. Nu vreau să te mâhnesc, să te cert, la cer nu este ceartă. Te rog cu rugăminte cerească, și Cel ce te roagă e Mântuitorul tău. De nu, vei avea parte de durerile cele mai crâncene, vei lua parte cu aceea pe care ai îmbrățișat-o. Sufletule, ești în cer trecut creștin, dar în momentul de față ai dus viață de păgân. De vrei să șterg cu buretele, vino! Vezi ce-ți face aceea care ai îmbrățișat-o? Eu văd. Vezi cum ai ajuns? Ochiul cel puternic le vede pe toate. Tot ce ai făcut de la despărțire de Verginica te duce la judecată. Ce te faci, că dacă nu te vei întoarce la mântuire, ce va face acest suflet care te-a despărțit, că vai și amar va fi de ea, că va răspunde și pentru copiii pe care îi are?

18 noiembrie/1 decembrie 1984

Glasul trâmbiței. Mama Andreiana, pilda văduviei curate.

... Ce a făcut cerul? Ce nu vă vine a crede. Nu a fost de când e veacul ce a făcut cerul acum. Dar întreabă-te, suflete de creștin, stai în loc și gândește-te un gând folositor. Decât să folosești o îndoială, o răcire de ceea ce a făcut cerul acum, mai bine folosești un gând să-ți fie de folos, să nu-ți fie păgubos. Sufletelule de creștin, și tânăr și bătrân, decât să folosești o îndoială, un cuvânt să-ți iasă din guriță că nu e din cer acest cuvânt, mai bine întreabă-te așa: Pentru ce a făcut cerul ceea ce a făcut? În al cui bine, în al cui folos?

... Mămicuța mea a avut și ea greșeli, dar să vă spun viața ei curată de văduvă, că ne-a învățat de mititele cu frică de Dumnezeu, să nu ne fi văzut că în zile de post punem gura de dulce. Ea nu știe carte și rugăciune, doar Tatăl nostru știe, de la moși și strămoși, de la părinții ei, care au trăit după voia cerului. Atunci erau linguri de post și linguri de dulce și trăiau atunci viață mai îndelungată. De ce a trăit mămica mea aproape o sută de ani? Ea a fost amărâtă și muncită. A rămas văduvă cu noi mici și a stat în viață cu frică de Dumnezeu, a căutat să facă numai binele. Din toată sărăcia ei nu pleca nimeni să nu-i pună în poală ceva, și ea de pe unde muncea venea cu poala cu hrană la noi.

23 noiembrie/6 decembrie 1984

Trâmbița Domnului îndeamnă la înfrânarea de la poftele trupului.

... Cel ce-şi face trupul ca butoiul este la fel ca porcul cu jujău, îl încurcă de a intra pe poarta cea strâmtă.

24 noiembrie/7 decembrie 1984

Pe cel care înjunghie vite îl ajunge blestemul lor. Pildă de neținere a posturilor.

... Am mai spus și mai spun încă o dată despre un sufletel venit acum, al unui omorâtor de vite, al unui măcelar, la care Gheorghe s-a dus cu lumânarea la înmormântarea lui. Cumnățelul meu îl știe și-l cunoaște. Mânca ce era mai bun din carnea unei vite tăiate. Nu știa de post, de vineri, de ziua crucii, de nimic. N-a avut oprire niciodată, n-a avut frică de Dumnezeu și nici milă de vite. Aceste vite omorâte l-au blestemat de i-a ieșit sufletul ca dintr-o vită. S-a sfârșit ca un animal. Acum să-l vedeți. Nu-l vedeți acum. Îl văd eu. E la vamă, e la vamă, și va sta aici, că nici soroacele nu i le face cum le cere cerul. Când scapă? La vamă va sta până la judecată, că la satana în catastif nu mai e loc de ceea ce a făcut și de ce s-a sfârșit. Nu era timpul să se sfârșească, era tinerel. Blestemul animalelor nu l-a mai putut răbda Domnul. Nu a avut nicio zi de post în viața lui.

25 noiembrie/8 decembrie 1984

Trâmbița Virginia prooroceşte loc pregătit pentru ocrotirea poporului.

... Scumpii mei, vă iau cu barca şi vă trec apa spre malul cel scump, şi dacă sunteţi bine pregătiţi, barca nu se leagănă; merge lin, lin.

Ţineţi seama, că va arde pământul, iar pe voi vă strânge Domnul undeva şi veţi privi numai cu ochişorii şi nu se va atinge niciun rău de voi şi veţi fi mărturie pentru toţi. Mai are Domnul popor care se roagă, prin mănăstiri, dar nu sunt pregătiţi ca această mână de popor, nu împlinesc toate aşa cum cere Domnul. Sunt suflete de călugăriţe, de călugări şi de preoţi care-şi hrănesc trupul mai bine ca în afara mănăstirii şi nu vor să primească postul.

Smeriţi-vă şi umiliţi-vă, scumpii mei, când staţi de vorbă cu Unul din Sfânta Treime.

4/17 decembrie 1984

Domnul Își caută lucrători pentru culesul viei.

... Are Domnul o ogradă de vie cât de aici până la cer și începuse săditul și munca acestei vii și începuse Domnul o lucrare printr-un vas, prin care Domnul luase o mână de muncitori ca să întrețină via. Iată, a venit timpul strâmtorat, a venit timpul ca acest vas să nu se mai poată lucra prin el. Acest vas l-a călit Domnul prin moarte și l-a trimis iarăși pe pământ, și în acest timp de un an și ceva cât a durat această călire pierduse Domnul dintre muncitori. Iată, a trimis Domnul duhul acestui vas să strige și să-i strângă și să le facă pregătire și să se înfrupteze din rodul ei. Ograda de vie este mare cât de aici până la cer. Cu cine s-o mai culeagă Domnul dacă a rămas numai cu o mână? Strigă Domnul a disperare să vină cel puțin numai la înfruptat, și tot se mulțumește. O, strig a disperare, strig muncitorii de prin toate colțurile, că are Domnul și pe pământul Moldovei câțiva chemați la culesul acestei vii.

... Creștinule al Meu, scumpule iubit popor creștin, și preoții care iubesc poporul creștin, preotul care huleşte poporul creştin este acela care a pus pe Domnul pe cruce. Preoţii care iubesc creştinul iubesc şi pe Domnul.

10/23 decembrie 1984

1985

Semnele sfârşitului. Povestiri din viața trâmbiței Domnului.

... Să știți că de acum încolo mai sunt cincisprezece ani până la două mii. În doisprezece ani arată Domnul toată mânia Lui, toate semnele sfârșitului. Când mai sunt doi ani, sosește turma și Păstorul și nu vreau să primiți dureri. Să primească lumea durere.

Amândouă ne luptăm să împlinim voința cerului pentru fericirea poporului. Ce mai vreți mai mult, scumpii mei? Eram amândouă, era numai de-o şchioapă şi se lupta să mă ducă acasă când vedea că vine câte un nor de ploaie, se lupta şi nu mă lăsa. Pe tăticul îl lăsam bolnav în casă şi plecam să adunăm surcele şi venea tăticu după noi aşa, împleticindu-se, cu ură ca să ne bată, şi ea mânca bătaie. Când avea nouă ani

a dat-o mămica în străini să câştige pâine şi pentru ea şi pentru mine.

19 decembrie 1984/1 ianuarie 1985

Cei tineri să-și păstreze duhul și trupul curate.

... Alipiți-vă cu dragostea și cu iubire, nu cu mâhnire. Nici cât negru de sub unghie să nu cârtiți. Și tinereii să primească să poarte hăinuța, și mioarele să îmbrace hăinuța neagră, că un moment mai e și va triumfa acest popor care-și păstrează fecioria, care-și păstrează curățenia trupului și pe a sufletului. Tineretul care ascultă de această chemare și-și păstrează hăinuța curată și neîntinată, în curând îl veți vedea.

... Sunt creștini care au fapte bune la Mine, dar nu-Mi primesc ce lucrez Eu acum. Nu-l las pierzării, îi dau semne, că semne așteaptă, și tot îl aduc la Mine, dar nu mai are parte de acest buchet dacă nu l-a primit. Mă doare de orice suflet care stă nepăsător de ceea ce lucrez Eu pe pământ.

20 decembrie 1984/2 ianuarie 1985

Învierea celor adormiți. Grija pentru pomeni.

... Dacă acest suflet a trăit fără Dumnezeu, cine să-l mai scape, că nici soroacele nu se fac în ordine? Toate pomenile lumești se fac după voința lumii, să mănânce şi să bea. Cum se uită în toate părţile, doar va avea şi el vreo scăpare, și atunci stau și privesc pe fiecare. Toate sufletele care au fost cu Dumnezeu și au trăit cu frică de Dumnezeu, nu vor învia cei de pe pământ înainte de învierea lor. Învierea lor va fi înaintea celor de pe pământ. Cu toții merg la venirea Domnului. Dacă lucrați, cei care puteți acum, după voința cerului, scăpați și pe cei răposați. Ceea ce lucrați pentru Dumnezeu acum, orice rugăciune, mătănii, Doamne, fă Tu parte și la cei ce nu au făcut, și la cei răposați. De aceea spun: Faceți totul pentru mântuire.

24 decembrie 1984/6 ianuarie 1985

Domnul vesteşte marea lucrare a trâmbiţei Sale.

... Nu defăimați, nu disprețuiți ceea ce lucrează Domnul acum și aici, nu departe de ochii fiecăruia. Nu vă depărtați de via care ați săditu-o odinioară. Nu vă depărtați de rodul care vă așteaptă să vă înfruptați pe veci. Nu faceți ca sectanții care zic că iubesc pe Domnul Hristos, și pe Măicuța Lui o defăimează, și de cele cerești sunt rătăciți că nu primesc nimic. Să știți că așa vă consideră Domnul, că ziceți că sunteți cu Domnul, și ceea ce lucrează Domnul în binele tuturor, defăimați și nu primiți. Să știți că dacă nu vă apropiați și tot vă depărtați, nu veți străluci la un loc cu acest buchet, cu acest popor săditor al viei Domnului.

30 decembrie 1984/12 ianuarie 1985

... Încă o dată vă spun, căutați o cameră potrivită pentru a vă ruga, pentru a face toate ale cerului. Aici să vă adunați numai noaptea în crucea nopții, căci Domnul vă ocrotește, dar dacă pentru un lucru de nimica vă întoarceți pe dos, satana bate din palme.

... Păstrați ascunsă această luminiță, ajutați pe Domnul s-o țină ascunsă, că de va ajunge pe mâna vrăjmașilor, gata, a și sosit sfârșitul, că această lucrare e cu sfârșitul. De ce strig și zi și noapte să fiți gata înarmați cu tot ce este al Domnului, nu cu ce e al satanei! O, Domnul a coborât ce este aici.

... De vreţi să ştiţi ce e Verginica luptaţi-vă să fiţi cu ea, că ea este cel mai apropiat duh al Meu. Ea cere binele pentru toată zidirea Mea alături de Măicuţa Mea.

1/14 ianuarie 1985

... Când a văzut Domnul că vasul prin care hrănea poporul n-a mai fost prețuit, l-a luat la El, așa cum și Domnul a fost pus pe cruce și luat la cer.

Când turma n-a mai avut hrană și întărire, Domnul a pregătit un alt vas, a pregătit o minune, a pregătit trâmbița de altădat, a călit-o prin moarte și a trimis-o iarăși să strige la oițe să le adune, să le strângă, să le pregătească și să le dea plata pentru munca la via Lui.

Iată ce minune a făcut Domnul, să strige și prin duh ceresc și prin duh pământesc, căci acestea două sunt dintr-o rădăcină! [...] Multe minuni face Domnul pe alocuri, dar ca această minune nu este nicăieri.

... Sufletele mele iubite, ce iubesc eu iubește și cerul. Pe pământ am avut un ochi, acum duhul meu are doi ochi și auz bun. Un ochi am dat pentru măicuța mea, pentru măicuța mea, care a trăit mai mult decât mine. Am prețuit-o, niciun pic nu am putut sta fără ea. ... Și pe surioara mea o las cât timp va sluji pentru mine.

... Port o povară de dureri pe care nu pot s-o mai duc, și dacă n-ar fi ajutorul cerului n-aș putea s-o mai duc. Port durerea fiecărui suflet, că știu ce-l așteaptă, dar pentru mine nu plânge nimeni. Plâng numai eu, și cu cine mă vede.

... Oh, în fiecare duminică ca săgeata umblu din bisericuță în bisericuță ca să văd preoții și lumea care vine acolo, și aș striga la preoți, că ei răspund de toată întinăciunea de astăzi.

5/18 ianuarie 1985

Lucrarea tainică pentru alegerea celor credincioşi. Trâmbiţa Domnului îndeamnă pe cei tineri spre binele ceresc.

... În România dacă s-ar ști ce a făcut Domnul, preoții ar pune pe Domnul din nou pe cruce. De ce Se luptă Domnul? Are Domnul câteva suflete de preoți, care-i ține trecuți în cartea vieții cu litere de aur și ține la ei, preoți iubitori de creștini, preoți care iubesc poporul. Preoții care nu iubesc creștinii, aceia nu iubesc nici pe Domnul.

... Scumpii mei, atunci când era cuvântul ceresc prin trupul meu se făcea lucrare mai rar, mai rar, dar acuma strigă Domnul întruna zi și noapte, și ziua strigă. De ce? Acum aveți cuvânt ceresc pentru a vă ridica de pe pământ. Atunci vă striga pentru a vă aduna, pentru a lucra, acum vă strigă pentru a vă înfrupta. Păi dacă s-au răspândit cei ce au săditu, strigă Domnul și nu-i mai are pe toți, nu-i mai are. Acum are mai mulți care n-au săditu, dar Se bucură Domnul și de aceștia, numai la înfruptat să vină până la ultimul minut.

... Domnul lucrează acum în ascuns. Când poate să adune câte un suflet, în ascuns îl aduce. Nu vrea Domnul să ajungeţi pe mâna vrăjmaşilor, ci vrea Domnul să lucreze în ascuns până se va împlini planul Domnului, să fiţi gata pregătiţi aşa cum cere cerul. Dacă se va vinde ceva, să ajungeţi cine ştie unde, gata şi Domnul cu sfârşitul, vă va băga ca pe Noe în corabie şi va da drumul sfârşitului. Dar dacă nu sunteţi pregătiţi! Noe a fost pregătit. De ce strigă Domnul pregătirea? A sosit clipa să ajungeţi vânduţi, şi Domnul e aici.

... Tineretule, nu te lipsi de ceea ce ţi-a pregătit Domnul, de viitorul cel fericit pe care ţi-l dă Domnul acum. Un

pas, şi îl vei primi. Tineretule scump, caută să împlineşti, şi trăieşte acest puţin timp aşa cum vrea cerul, ca să scapi de viitorul rău care vine. Nu te înşela, nu te lăsa înşelat de înşelătorul, să-ţi dea viitorul pe pământ numai pentru o clipă amărâtă şi trudită. O, la multe suflete ale mele văd adâncul inimii mâhnit de multe necazuri. Cine aduce necazurile şi supărările? Înşelătorul caută pe toate căile să intre în inimile care-l primesc.

... Pe cine să am și Eu acolo să dea slavă cerului, să se-nfrupteze din rodul viei Mele, pe cine? Pe cine n-ascultă și nu împlinește? Dați-Mi și Mie ce vă cer Eu, și dau și Eu tot ce-Mi veți cere Mie. Facem împrumut, ne împrumutăm. Cu măsura cu care-Mi dați, cu aceea vă dau înapoi, și mai mult, dar numai să Mă ascultați.

... Când vine satana cu fel de fel de ispite cazi în genunchi și ia cartea și roagă-te lui Dumnezeu: *„Vino Tu și alungă pe satana cu tot ce vrea el să facă din mine!”*

7/20 ianuarie 1985

Despărţirea oilor de capre. Îndemn al trâmbiței Virginia la veghe peste popor.

... Dacă ar ști vrăjmașii care sunt pe pământ de creștinul care folosește uleiul la candelă, ar retrage această rație, ar da untură în loc de ulei, dar când o afla! Aprindeți candela și în gaură de pământ, s-o aprindeți ascunsă, nevăzută de nimeni. Așa va veni timpul, așa vrea vrăjmașul să descopere el toate.

... Caută, scumpule păstor, cuvintele cereşti din Scripturi, şi pe cele ce le aduc din cer, şi să fie cele mai străpungătoare, hrana cea mai bună, şi alungă orice aduce durere în acest popor; alungă pe satana din cel ce vrea să-l smulgă. Nu-i lăsa, pe unde vezi că umblă înşelătorul, caută şi nu-i lăsa. Nu-ţi fie teamă de nimic. Lucrează pentru Domnul până în ultima clipă, şi Domnul lucrează pentru tine. Când va vedea Domnul că nu mai puteţi face nimic pentru El, a închis uşa, dar nici pe mâna vrăjmaşilor nu vă lasă. Ştie Domnul cum lucrează.

... Sufletele mele de creștini și de aproape și de departe, atâta vreme cât lucrez prin acest corp aveți grijă de el să nu-l lăsați cum nu vă place, pentru că ea nu știe. Cei ce o văd cum nu trebuie, mulți nu știu, n-o lăsați cu capul gol, că ea nu știe. Când scria cu mâna știa totul, că eram lângă ea și-Mi auzea și plânsul și suspinul, dar acum numai când îmi ia Domnul vorbirea în locul meu, atunci mă vede. Credeți? Dacă veți crede veți ajunge să și vedeți.

... E gata să vină despărţirea oilor de capre, a copiilor de părinţi, a fraţilor de surori. Sunt în mare durere. Nu vede nimeni ce vine, decât numai eu. O, păstorule, simte-mi durerea, că şi eu ţi-o simt. Plângem împreună şi nu ne vede nimeni. Avem o nădejde pe care nu trebuie s-o pierdem. Cel ce trece prin dureri, acela va străluci, dar nu cel ce trece prin durerile neascultării.

... Durerile mele, acelea m-au dus în cer, și sunt trimisă din nou să aduc la cer pe cei ce îi am, și nu mă primesc.

... Am coborât această minune, să îmbărbătez creștinul pe drumul Golgotei, iar mulți din creștini care se văd în greutate că nu pot s-o mai ducă, în loc să-Mi ceară ajutor de la Mine se răscoală împotriva Mea. Acela nu mai sosește în vârful Golgotei niciodată.

... Care-Mi simțiți durerea și cântați să Mi-o alinați, luptați-vă pe viață și pe moarte să nu vă biruie să vă întoarceți înapoi, că nu sunteți la jumătate, ci aproape de vârf. Am venit să vă ajut, că acum vi se pare greu, că e aproape de hopul cel mare. Cine trece de acest hop, acela va moșteni cerul.

9/22 ianuarie 1985

Vremea de altădată față în față cu vremea de acum. Chemarea tineretului la mântuire.

... Lumea curvește. Pe creștin Domnul îl oprește. Lumea se întinează până moare. Domnul cere creștinului să fie curat și neîntinat. Lumea nu mai are post, nicio zi de post, lumea înjură și hulește, dar de la creștini Domnul nu vrea să audă ură și dispreț. Lumea omoară în pântece prunci și îi dă la gunoi. De la creștini Domnul nu vrea așa ceva. Se nasc prunci de la lume până în ceasul de pe urmă, se căsătorește până în ceasul de pe urmă, zice că nu mai are sfârșit.

... Copilul de la naștere și până se face mare crește fără să i se spună un cuvânt de Dumnezeu. Trăiau moșii și strămoșii noștri sute de ani, stăteau de veneau prigoane și-și făceau găuri în pământ, și acolo se rugau și împlineau ce voia Dumnezeu, și țineau posturile și era voința lui Dumnezeu pe pământ, era piciorul lui Dumnezeu pe pământ. De aceea trăiau sute de ani, dar acum nu mai ajunge nici la jumătate de sută pentru că nu se mai primește nicio voință de-a lui Dumnezeu. Copilul la școală nu începea lecțiile până nu se făcea rugăciune. Poporule creștin, cere Domnul de la tine rugăciune și pentru cine nu se roagă, și pentru această omenire fără Dumnezeu. Pentru toată suflarea roagă-te tu, creștine care te rogi, să fie voia lui Dumnezeu și pentru ei. Pentru toată suflarea, iubește tu pe Dumnezeu și pentru ei. Mângâie-L pe scumpul Mântuitor și pentru cei ce nu-L iubesc.

... Cine a folosit zăbava intră la dureri. Să-i aducă Domnul prin dureri, dar ce aduce Domnul prin dureri nu e la un loc cu cei ce au primit voința cerului cu drag. Cu drag primești, cu drag ești primit în sânul cerului.

... Adunați-vă, adunați-vă în camera cea mai ferită, și acolo dați slavă cerului în rugăciuni și cântece de slavă. Acolo e Domnul. Unde sunt doi-trei coboară și Domnul lângă ei.

... Țineți-vă de această minune ca să vedeți minuni mai mari, să vedeți cu ochii duhului unde vă duce această minune. Să vedeți și cine e aceea care strigă și vă mângâie, care se luptă să vă facă pe voința cerului.

... Tineretule, scumpetea cerului, leapădă grijile de viitor pe pământ, că nu mai ai pentru ce, nu mai ai timp. Nu mai râvni la viitorul cel amărât, ca să nu iei parte la dureri cu cel lumesc [...] Știi cât iubește cerul tineretul care-și păstrează fecioria, nici nu vă dați seama! Nu vă supărați când vă vine câte-o durere, diferite dureri, nu vă supărați, și primiți-le ca pe niște flori nemuritoare. La orice durere să ziceți: *„Doamne, pentru Tine vreau să sufăr”.* Poate Domnul te trece printr-o încercare, Domnul te încearcă să vadă câtă iubire ai să-I dai, să împlinești ceva și pentru El? Dacă vede Domnul că primești cu drag, El o dă, El o ia. Dacă zici: *„Doamne, pentru Tine vreau să sufăr”*, te lasă și ți-o ia tot El, ori îți ia suferința, ori te ia la El, că pe pământ nu mai ai de ce sta. Pentru dureri ce vin pentru lume? Când vine o durere și te-ai îmbolnăvit, să-ți pară bine c-ai scăpat de durerile de pe pământ.

... Dacă și conducătorul României este scris în cer, are parte de mântuire, că e făcător de pace și face milostenie cu țările sărace, rupe de la gura românilor și dă la țările sărace. Strigă numai muncă, strigă numai muncă, strigă numai muncă. Ce nu-I place Domnului la el, că nu iubește drumul către

mântuire, drumul sfârșitului, el zice că nu are sfârșit. A pus cincinalul până-n 2000, dar nu zice dacă-l mai apucă.

16/29 ianuarie 1985

Domnul grăieşte despre vremea lucrării Sale prin trâmbiţa Sa pe pământ şi despre întoarcerea duhului ei la poporul creştin.

... Începusem sădirea la via Mea şi căutam mereu muncitori pentru via Mea. Mi-am făcut o trâmbiţă pe pământ, am căutat, am căutat, până Mi-am făcut o sumă de muncitori ai viei Mele, şi în timpul muncii la via Mea am avut acest vas prin care chemam muncitorii la via Mea. Ce taină am pregătit ca să chem muncitorii la via Mea! Dar o parte din ei săpau pe dedesubt moartea acestui vas şi a făcut trâmbiţa Mea să nu mai poată lucra şi am luat-o de pe pământ, dar am întocmit minune, şi trâmbiţez şi acum prin ea. Aşa am zis: *„Mergi, Verginico, pe pământ să strângi muncitorii viei Mele, să le faci chemarea, tată“*. Mare durere a fost pe poporul Meu de când te-am luat la cer. Până la cer a fost de grea despărţirea, și am văzut durerea şi am zis: *„Mergi la ei! Fă-le pregătirea, fă-le chemarea pentru cele de sus!“*

... Merge la Domnul orice suflet când pleacă de pe pământ, că de Domnul e făcut, la Domnul să meargă, și apoi merge la vama întâia și se țin duhurile rele după el. Cine este păcătos, la vamă șade, că nici soroacele nu sunt făcute cum trebuie. Soroacele de astăzi sunt făcute după gustul lumii care mănâncă, nu ca să-i folosească răposatului. Vin suflete lumești la pomana răposatului și cer de la obraz țuică, n-au nevoie de răposat. Șade la vămi sufletelul, că nici slujbele nu sunt primite dacă sunt făcute de preoți care folosesc și ei băutura și țigara. Un preot folosește țigara și în timpul slujbei și n-are răbdare până se termină. Acela este preot care a pus pe Domnul pe cruce; în loc să strige la popor să părăsească țigara, o folosește și el. Nu învață poporul să facă închinăciune dreaptă. Măcar creștinul să o facă dreaptă. Uită-te la cruce, creștine, cum e ea, așa fă-o cu inima fierbinte, și roagă-te la cer și învață și pe alții.

... Se închină la Măicuța Domnului și ar striga Măicuța Domnului la fiecare în viu grai să folosească crucea dreaptă. Cât de mult ajută sfânta cruce! Scumpii Mei, înainte vreme ieșea satana în calea creștinului și îi lua mintea de nu-și aducea aminte să facă cruce și-l lua și îl trântea până își aducea aminte și o făcea, făcea o cruce dreaptă și dispărea, dar acum, dacă-i iese în cale poate să-l muncească oricât vrea, căci cu crucea care o face acum nu mai dispare. Crucea dacă nu o faci dreaptă nu-ți este de folos.

... Am să fac din acest duh, căruia îi ziceți *„mămica”*, ca o cloșcă cu puii de aur.

17/30 ianuarie 1985

Durerile sunt la ușă.

... Cel ce ține cerul ține și pământul într-o mână, și numai cu cuvântul ar prăbuși ce e pe pământ, praf și cenușă ar face, pentru că El a făcut cerul și pământul, și e gata, bate la ușă totul și nu mai poate răbda, dar mai are Domnul ceva de împlinit, mai e un pas între cer și pământ, între viață și moarte până la sosirea celor de pe drum. De aceea a coborât cerul mână de ajutor.

... Când n-o mai putea Domnul să strige poporul Lui prin nimeni, durerile sunt gata, la ușă, pe capul celor ce se pun împotrivă. O, nu vă fie teamă de nimic. O, lumea doarme, și Eu Mă aflu aici lângă sufletele Mele să le mângâi, să le îmbărbătez. Eu nu știu de somn, de odihnă, de hrană. Știu numai să-Mi aduc poporul la fericire, să-l strig mereu. Am lăsat cea mai scumpă fericire în cer, am dat slava cerului și am venit în zbor pe pământ.

... O, primiți toate bârfele cu drag, că astea-s floricele nemuritoare, dar pentru cel ce le dă, o, e amărăciune. Dacă aude cerul rugăciunea celor ce se roagă, se milostivește cerul și spre cei ce vă bârfesc. Dar ziceți: *„Doamne, nu le lua în seamă, că nu știe ce vorbește”*. Așa a zis și Mântuitorul de mila celor ce Îl chinuiau: *„Tată, nu le lua în seamă!”* Așa să facă și poporul Meu.

... Copilașilor, fiți copiii cerului, are nevoie cerul de îngerași. Eu vă iert pe toți, dar nu vă dezlipiți de Mine, nu vă lepădați. Nu sunt de lepădat Eu, Domnul, Care vă dau mântuirea, că o să aveți nevoie de Mine. Eu vă dau ce e mai scump pentru sufletul omului. Domnul cerului vă dă cerul în stăpânire.

21 ianuarie/3 februarie 1985

Domnul anunţă stăruinţa trâmbiţei Sale pentru salvarea poporului neascultător.

... Strigă cerul la creştini să-i facă să fie demni de a intra pe portiţa cea strâmtă şi de a străluci. Aşa spune Domnul: prunc ai fost când te-ai botezat, aşa să fii şi acum, prunc curat şi neîntinat. Cine ascultă şi împlineşte va străluci ca lumina soarelui. Pe cei ce nu împlinesc şi au la Domnul scrise fapte bune, iar ceea ce a trimis Domnul nu primesc, îi trece prin suferinţă şi îi aduce la comoara lor, dar să ştiţi că pe cei ce-i trece Domnul prin dureri nu mai au locul cu cei ce au împlinit de bunăvoie.

... Verginica cere uneori semne pentru împotrivitori, dar apoi tot ea plânge, pentru că îi e milă. Ei îi e milă şi aşa şi aşa; şi să-i lase şi să-i pedepsească. Sufletele ei, care sunt de un sânge cu ea, strigă la ei, şi nu vor. O, cum vor căuta-o, cum vor striga-o! Trăiesc cu nădejdea că vor scăpa prin ea, că dacă le-a citit cumva cineva le-a intrat la inimioară, că şi chiar dacă nu se întorc vor avea scăpare.

... O, mioriţelor pe care vă am la mănăstirea Nămăieşti! Folosiţi totul să trăiţi după voinţa Mea. Folosiţi dragostea şi iubirea întru toate. Purtaţi cu drag hăinuţa cea neagră, că peste un pas va fi albă, strălucitoare. Toate mioriţele pe care le am acolo, Eu le-am trimis, Eu le-am dat şi măicuţă să le aibă în primire, ca să aibă legătură cu acest mănunchi, să pot conduce după voia Mea.

27 ianuarie/9 februarie 1985

Trâmbiţa Domnului îndeamnă cetatea Gheboieni la lucrul viei Domnului.

... Nu vă împrieteniți cu cei ce vă dau îndoială. Lăsați-i să plângă numai ei, că o să plângă, mai ales dacă nu i-o lăsa Domnul pierzării, vor suferi durerile trupului. Nu vă lăsați molipsiți cu neîncrederea de ce a făcut Domnul acum să vă aibă și mărturie.

... Nimic nu e mai greu: Eu mă lupt să-mi adun poporul meu, și ei mi-l depărtează. Păi dacă nu crezi ce face Domnul pentru tine acum, de ce nu zici: măcar să am numai eu păcatul, să nu mai dărâm pe alții.

... Gheboienilor, fiți atenți, că în pasul în care sunteți voi, sunteți muncitorii viei cerului, la care aţi muncit. Dacă

sunteţi şi aţi fost muncitori ai viei cerului, nu vă lăsaţi, că acum via s-a copt, şi vă cheamă Domnul să luaţi parte la strugurele cel dulce, la mustul cel dulce, care va curge, şi nu se va mai termina. Mulţi au fost de au muncit, şi acum îi caut, îi chem pas cu pas, şi nu mai pot să îi mai aduc. A găsit Domnul pe alţii, alt popor, alţi muncitori, şi tineret, şi de toate vârstele, care n-au muncit la via cerului. Îi cheamă Domnul la înfruptat. Se mulţumeşte Domnul şi cu atât, numai să vină.

O, ce durere! Mulţi au fost, puţini au rămas. Mulţi au fost care au muncit, şi s-au dus pe apa sâmbetei. De ce? Se zice că *„Au murit, nu mai sunt. S-a dus păstorul, s-a dus strigătul şi chemarea care ne chema odinioară“*.

S-a dus păstorul, s-au risipit oile. A luat Domnul păstorul, că nu mai era cu putinţă de a mai lucra prin el. Dar mai înainte de a o lua, minunea a fost pregătită de a merge chemarea înainte. Atât au durat treptele mele: până a venit şi a început Domnul iarăşi chemarea, dar în acest timp multe oi a pierdut Domnul, pe care le mai cheamă şi astăzi, şi în loc să-i cuprindă frica de această chemare, de această minune, în loc să se umilească, stau departe. A strigat Domnul prin mine pentru popor, şi acum vrea să-i ţină până la sfârşit. Chemarea pe care a început-o este şi acum.

28 ianuarie/10 februarie 1985

... Înarmați-vă cu cele mai puternice arme ale cerului și strigați, folosiți și lacrimile și inima fierbinte către cer, și strigați și pe drum mergând: Doamne, nu ne lăsa pradă celor ce ne întind curse, nu ne lăsa vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, că vrăjmașii nevăzuți au prins curaj și lucrează printre cei văzuți ca să lase pe Domnul păgubaș. Dar dacă ascultați de cuvântul ceresc și vă păstrați cum vă învață cerul, puternici ai cerului, se întorc cursele pe capul cui le întinde și cad ei în ele. Nu e nimeni mai puternic ca Tătucul ceresc, ca puterea Sa, ca voința Sa, care totul preface cum vrea numai cu cuvântul.

... Păi ce te faci, sufletule, dacă te-ai căsătorit și ești însărcinată sau cu copilul mic sau lăuză? Ce te faci când va veni zdruncinarea de nu va mai fi piatră pe piatră? Se vor face dealurile văi și va arde pământul, și ce te faci, sufletule, dacă te căsătorești?

6/19 februarie 1985

... Aveți în față un trup pământesc, trupul surioarei mele, trupul lui Lelica mea. Iată strigătele ei după mine când mă petrecea pe ultimul drum, că cine-i mai zice ei Lelico? Iată, i-am lăsat poporul meu iubit s-o strige toți așa cum o strigam eu și să fie prețuită așa cum mă prețuiați pe mine. Scumpii mei, acum o vedeți în față pe ea, dar nici nu vă dați seama ce voiește cerul să facă prin ea, și unde voiește cerul să vă aducă și să străluciți prin ea și cu ea, și ea de mă va ajuta și va fi gata la orice voință a cerului și a mea, și ea va fi împreună cu poporul.

11/24 februarie 1985

Trâmbița Virginia plânge în cer pentru pustietatea de peste locul în care a lucrat Domnul prin trupul ei.

... O, acoperământule al meu, cum ai fost când eram eu în tine, şi cum ai devenit acum! În dureri am plecat din tine, în dureri sunt şi acum, că nu mai am loc în tine, nu mai am loc unde să mă cobor. Ar fi vrut Domnul să facă din tine o adevărată corabie ca şi corabia lui Noe.

Nu lăsaţi acoperământul meu să rămână pustiu! Nu lăsaţi pe înşelătorul să facă ce vrea el aici!

19 februarie/4 martie 1985

Domnul îndeamnă poporul la rugăciune cu stăruință.

... Scumpule sufleţel de creştin sau creştină, dacă îţi aduce satana gânduri împărţite să te despartă de Mine, Domnul, strigă cu lacrimi la cer şi zi şi noapte şi rupe-ţi genunchii prin mătănii şi zi: *„Doamne, nu mă lăsa, nu mă depărta! Ţine-mă lângă Tine, deschide-mi ochii pe calea cea dreaptă. Ţine-mi gândul şi pasul şi ochii şi inima numai pe drumul cel drept!“*

... Ați văzut cum stă un stup de albine lipite una de alta și formează toate o singură miere și se îndulcesc din ea toți? Așa să fiți lipiți, nimic să nu vă dezlege. Cel ce caută să vă dezlege, știți cum să faceți? Ce fac albinele când le întărâtă cineva? Mușcă. Așa să mușcați pe cel potrivnic, care vă smulge de la fericirea ce vă așteaptă. O, măi scumpii Mei, păstrați-vă strâns uniți, și păstrați această coborâre a Mea, să nu știe nimeni unde sunteți strânși, să nu dezveliți oala aceasta. Păstrați pe Domnul să vă poată hrăni. Vai de acela care caută să strice planul lui Dumnezeu, să-l dea pe față potrivnicilor!

... În durere cobor de la cer la pământ, în durere răzbat văzduhul între cer și pământ, în dureri mă sui înapoi, în dureri dau slavă cerului și Preasfintei Treimi înainte de coborâre, în dureri dau slavă și când am sosit la pământ, că mă aude cerul că am sosit și că am luat legătura cu cine îmi face primirea când sunt trimisă.

... O, acoperământule al meu, cum ai fost tu când eram eu în tine, când eram eu aici, și cum te găsesc acum, cum ai devenit acum! În dureri am plecat din tine, în dureri sunt și acum că nu mai am loc în tine, nu mai am unde să cobor în tine! [...] Acoperământule al meu, cerul a voit și voiește să facă din tine o adevărată corabie ca și corabia lui Noe, să fie aici ceva puternic, să nu-l smulgă nimeni, să fie ceva de scăpare pentru tot ce mai are cerul pe pământ. Pentru toată mânușița Domnului de popor să fie acoperământul cum a fost corabia lui Noe acoperământ pentru adăpostul lui Noe cu ceea ce a intrat Noe în ea. Să nu se apropie, să nu se atingă, să nu se sfărâme de ceea ce va veni pe pământ, să-Și adăpostească Domnul ce are. Acoperământule al meu cu cei ce locuiți în el, nu vă lăsați, nu te lăsa să rămâi pustiu, nu te lăsa. Vrea înșelătorul să spulbere tot ce e aici, să rămână pustiu, să nu mai aibă Domnul în ce adăposti ce are și El.

... Cel cu mila, Care m-a călit prin moarte, a zis: *„Mergi înapoi pe pământ și strigă și adună-ți muncitorii viei și cheamă-i la cules pe cei ce au muncit la ea, să vină la înfruptat”*. Iată, că dintr-o mulțime a rămas Domnul numai cu o mânușiță.

... Nu lăsați acest acoperământ să rămână pustiu să nu aibă unde Se adăposti Domnul cu lucrarea Lui.

... Cum să mai vin eu în acest acoperământ al meu în această răcire și neprimire? Scumpii mei, copiii mei, nu-mi încuiați ușa să nu-mi mai dați drumul, nici a cămărușelor, nici a inimioarelor. Nu încuiați ușa scumpului Mântuitor să nu intre. Copiii mei, păi unde am sufletele străine vreau să vă am și pe voi. De ce nu vreți? Cine nu vă lasă? Cine vă face așa? Scumpii mei scumpi, de ce v-ați împărțit în două? Cei ce v-ați răcit, ai cui vreți să fiți? O, frica cea mare vă depărtează de mine, v-a răcit de mine. Vă e frică de ce nu trebuie și de ce trebuie, nu vă e frică.

25 februarie/10 martie 1985

... Acești cinci ani care mai sunt, sunt cinci ani de dureri pentru mine. Nu mai așteaptă Domnul până la 2000 și atunci coboară Domnul turma și păstorul Său. Nu mai lasă Domnul până atunci, că pierde tot. La ce să mai aștepte, că peste tot pământul e numai măritat și însurat și petreceri.

... În moși strămoși această săptămână femeile mironosițe care au urmat pe Domnul pe drumul calvarului posteau această săptămână post fără ulei, iar în duminica mironosițelor se împărtășeau cu trupul și sângele Domnului și puneau mână de la mână și făceau masă de chemau săracii să mănânce, făceau jertfă bineplăcută lui Dumnezeu.

10/23 aprilie 1985

... Cinci ani care mai sunt sunt ani de dureri și de zbucium și de frământări în toate chipurile. Păi în acest puțin timp care mai e, lumea își construiește pe pământ, dar tu, creștinule care ești hrănit de cer, construiește-ți în cer să ai unde te duce în cer, să ai traiul pregătit și fericit. Păi pe o parte zici că faci voința lui Dumnezeu și pe partea cealaltă o faci și pe a satanei.

... Nu v-a oprit nimeni să nu mâncați carne. Care vreți, vă opriți singuri. Să vă opresc să vă întoarceți pe dos, să vă împotriviți? Mai bine nu vă mai opresc. Care vreți din dragoste pentru Dumnezeu, o faceți singuri. Nu, eu nu vă opresc să nu mai mâncați ca să nu vă mâniați pe mine. Eu nu vă oblig. Cel ce face, din dragostea lui o face și fără să-l opresc eu. Eu am oprit-o pe surioara mea și văd că mă ascultă cu cea mai mare dragoste pentru a putea face cu ea ca să-i împlinească Domnul voința care o cere ea. Păi dacă am cerut ce mi-a dat Domnul să cer la popor pentru a-l face strălucitor, am pierdut din popor, mai am o mânușiță. Așa că m-am oprit să mai cer. Cel ce vrea din dragostea lui, să fie pe voința cerului, Domnul să-l întărească și să-l ocrotească, să-l ajute pas cu pas.

15/28 aprilie 1985

... Preotul Leonard zice că nu știe ce-o fi cu el ce a venit peste el. Îl strecoară Domnul să rămână numai ce e bun pentru el. Ce-a fost greu s-a dus în jos. Pentru că e părintele meu care m-a hrănit, și nu vreau să-l las la un loc cu ceilalți preoți care au pus pe Domnul pe cruce. M-a hrănit pe mine și i-am lăsat și poporul meu să mi-l hrănească și mi l-a hrănit, nimic de zis. Începuse, dar de gura lumii, să se ridice cam împotrivă și nu vreau să-l las ca să ajungă la fel cu părintele Mirică Ilie, care mă ducea peste tot. Pe părintele Mirică l-au salvat slujbele preoților care au slujit la înmormântare, și mulți îl pomenesc și acum, dar are un răspuns de dat la judecată pentru ce-a folosit el pentru mine.

21 aprilie/4 mai 1985

... Ah, dacă mi-ar fi împlinit cerul voința mea ca să vă iau într-un coș pe toți și să mă sui cu voi la cer, să nu vă mai las pe pământ, că așa de repede alunecați din te miri ce, unul cu ceva, altul cu altceva! Zilnic vine satana și se arată Domnului, dar dacă ai greșit, seara înainte de culcare fă rugăciune fierbinte cu lacrimi și fă metanii câte poți, ca să ai cu ce-i da satanei în cap și să aibă îngerașul ce scrie, și atunci te scapă Domnul de judecată.

... Acest conducător mai ține piept până-ntr-o zi la un dușman care-l urăște și-i dă un glonț, și-atunci vedeți cum se încaieră toate popoarele și cum se aprinde focul.

... Câte păcate faci fără să vrei și fără să știi, satana le scrie pe toate și face catastifu mare. Să zici așa: *„Doamne, pentru toate greșalele ce le-am făcut, și nu le mai știu, ajută-mă să le acopăr cu cele bune”.* Să faci o milostenie, o rugăciune să scrie și îngerașul, că poate ce scrie îngerașul șterge pe cele scrise de satana.

29 aprilie/12 mai 1985

... Acest loc unde a coborât Domnul este scris și prețuit cu căsuța sărăcăcioasă și micuță. Cu ajutorul Domnului, cu cuvântul și cu puterea Domnului a făcut alta mai mare, dar dacă nu a fost păstrată după cuvântul cerului, iată nu mai e, s-a prăbușit și a rămas locul pustiu. O, de câte ori cobor la acel loc și mă uit și plâng în locul meu natal, unde ne-a crescut și ne-a hrănit pe amândouă, iată că acum a rămas pustiu. Surioara mea nici nu vrea să mai meargă acolo să mai vadă.

... Sprijiniți-vă unul pe altul, dacă cineva dintre frați mai slăbește, nu lăsați, spuneți la păstori și nu lăsați. Milă ai de aproapele tău și grijă, milă și grijă găsești la Dumnezeu.

5/18 mai 1985

... Sufletelelor, umiliți-vă și smeriți-vă până la pământ și mulțumiți cerului cu cea mai fierbinte mulțumire pentru ce a făcut cerul pentru mânușița Sa de popor. Dorința cerului și bucuria cerului este să se adauge suflet cu suflet la această mânușiță a Lui de popor.

... Într-o clipă aș putea să vă duc să vedeți, că dacă ați vedea locul care vă așteaptă Domnul să vi-l dea, nu știți ce n-ați da. Să vindeți toată bogăția de pe pământ, și nu l-ați putea cumpăra. Dar nu vă cere Domnul nicio bogăție, ci o scumpă pregătire. Întotdeauna v-am adus pacea cerului, am dat-o tuturor sufletelor mele. În tot timpul, și-n culcare și-n sculare cereți la Domnul: *„Doamne, dă-ne și nouă dragostea cerului ca să ne iubim unul pe altul, să putem împlini tot ce ne-ai învățat. Întărește-ne, Doamne, la orice pas”.* Oricând poți rosti această rugăciune, dar mai ales la ceasul privegherii roagă-te. Nu-ți cere Domnul ceasuri întregi, dar fă o rugăciune fierbinte cu lacrimi, cere tot ce-ți trebuie pentru mântuire.

Scumpii mei, s-au înmulțit duhurile necurate pe tot pământul, și cu fel de fel de chițibușuri ar lua creștinul din mâna Domnului. Nu vă lăsați când vă vine o ispită în gând, și zi așa: *„Înapoia mea, satano!”* Biruiește-l pe el, că satana a avut curajul să ispitească și pe Domnul, și așa i-a zis Domnul: *„Înapoia Mea, satano!”*

... Dar vă spun de ce a oprit Domnul căsătoria și nașterea de fii, pentru că atunci când va veni prăpădul, unde te ascunzi, nu poate Domnul să te ocrotească, nu poate să vă strălucească așa întinați.

... Îngerașul mă duce peste tot să văd. Iată, fumătorii care fumează, le pune satana țigările ce le-au fumat și atârnă la cântar mai greu țigările ca sufletelul, și-l ia satana de pe cântar. De ce, sufletule care fumezi, de ce nu întorci țigara cu focul în gură să vezi dacă poți suporta focul? Mărturisiți-vă tot păcatul la duhovnici ca să aveți iertare. Vai de bețivul care a băut toată viața, că satana i-a strâns toată băutura care a băut-o și îl bagă în ea clocotită!

... Ascultă-mă pe mine care vin din cer, că așa o să mă îmbrățișați când veți vedea. Acum poate mă urâți, mă dușmăniți, dar când veți vedea pe cei care au ascultat ce au câștigat, ce veți zice? Doamne, fă-mi-i Tu să mă asculte! Depărtează, Doamne, toate duhurile necurate să nu mai aibă putere! Eu, duhul ceresc, cer la Domnul pentru mântuirea tuturor, dar

cereți și voi toți să aveți parte să fiți cu mine. Păstorașilor, presărați fărâmițele la toate oițele, să apuce toate.

6/19 mai 1985

Proorocie pentru sfârșitul lui Ceaușescu. Pilda pomului cu roade.

... Conducătorul României are locul pus deoparte, pentru că e singurul om care face pace pe tot pământul. Unde vede că nu e pace intervine să facă pace. Mai ține și el piept cât o voi cerul, și când o sosi vremea, Domnul îl ia la cer, și pe pământ va veni foc. Luați în inimă învățăturile ce vi le aduc.

... Dacă mă ascultați ce vă spun, veți vedea ce este mămica Gigi în cerul sfânt, va fi cloșca de aur cu puii de aur în cerul sfânt. Toți îmi spuneți mămica Gigi, dar ascultați și împliniți ce zice ea, că orice copil care ascultă de mămica, cu mămica va fi. Vreau să vă arăt dragostea mea de mamă, ard de foc și de dor să vă am cu mine.

... Scumpii mei, acest strigăt e ca un pom care-l scutură cerul, un pom cu cele mai bune roade, și cei de la rădăcina acestui pom nu vor să ia nicio roadă, tocmai cei de la rădăcină, de lângă pom, de aproape, că e pomul în brațele tale. Ce-ai să zici, scumpule sufletel, când vei vedea pe cei ce s-au folosit de roadele acestui pom cum vor fi ei?

10/23 mai 1985

Trâmbița Domnului îndeamnă poporul spre duh de ascultare.

... Scumpule Mântuitor și Blândule Mielușel, dă-mi, dă-mi, așa cum m-ai trimis pe pământ pentru acest popor, dă-mi, Doamne, să străpung în inimile tuturor! O, ajută-mă, Doamne, nu lăsa cum nu e bine pe nimeni, nu lăsa, Doamne. Tu știi ce să folosești pentru a aduce orice suflet la voința Ta. Coboară toate pentru orice suflet pentru a-l îndrepta pe voința ta, coboară, Doamne, semne pentru cei ce așteaptă semne! Cum a coborât înainte proorocul Ilie când poporul iubea pe Baal, coboară, Doamne, semne pentru poporul care așteaptă să vadă cu ochii ca să creadă, coboară ce știi Tu, un semn pentru a îndrepta pe fiecare după voința Ta!

... Luptaţi-vă să nu scrie satana nimic. Luptaţi-vă să faceţi binele ca să scăpaţi de judecată. Dacă azi aţi greşit, când a venit seara faceţi mătănii şi rugăciune la cer: *„Doamne, şterge greşeala mea şi iartă-mă!“*, că dacă faceţi, şterge îngeraşul tot. Nu ştiu cum să vă mai învăţ să aveţi parte de fericire, nu de osândire. [...] O, scumpii mei, dacă aţi şti cât preţuieşte cerul pe cei ce ascultă această strigare! E scris la Domnul anul, ziua, ceasul şi minutul celor care au plecat spre ascultare. Cei ce staţi şi zăboviţi, vă roagă cerul: veniţi până nu se închide uşa, că vă primeşte Domnul şi acum, numai hai, aruncaţi la gunoi tot, tot ce vă desparte de mântuire, şi hai, întăriţi pasul! Nu mai am răgaz de stat în cer; mereu sunt între cer şi pământ să strig că e gata.

20 mai/2 iunie 1985

Sfatul Domnului: cumpătarea: rodul duhului.

... Fiule, nu zic să nu te atingi de vin, dar bea numai un păhărel. Ce e mai mult îl aduce pe duhul rău.

27 mai/9 iunie 1985

Trâmbița Domnului povestește din viața ei.

... Această mână a surioarei mele câtă grijă mi-a purtat! Cu trei anișori era mai mare ca mine și se lupta cu mine de mă ducea în spate. Trecea câte cineva pe drum, și dacă îi dădea o bomboană ea nu o mânca și o păstra până seara de o împărțea cu mine și cu mămica. În suferința mea ar fi fost în stare să meargă până la capătul pământului să găsească ceva să-mi aline durerile. Venea cu ce găsea ea, buruieni, și-mi zicea: *„Uite ce am găsit eu! Am auzit că sunt bune pentru suferința ta”.* Ce brumulița de mâncare luam și noi, și când eram la servici nu mâncam numai noi, și adunam pe toți, și mulți se înfruptau din ce bruma aveam și noi. Noi nu ne-am bătut. Această mână niciodată nu m-a atins pe mine, și această inimă nu m-a urât niciodată. O certam de câte ori vedeam ceva neplăcut Domnului și pleca plângând și o chemam înapoi și o mângâiam și o învățam. De când eram numai de opt anișori eram numai un nod, și căutam să ajut pe mama. Mă duceam cu vacile și ședeam numai singurică, și toți copiii fugeau de mine, ziceau că sunt urâtă, și mai plângeam și pentru mama că era bolnavă și-mi era frică să n-o ia Dumnezeu. Plângeam toată ziua, și a văzut Domnul toate și a venit la mine în chipul unui bunic bătrân îmbrăcat în alb, și fața îi era tot ca veșmântul și barba până la pământ și m-a întrebat: *„De ce plângi, Verginico?” „Plâng, că toți copiii fug de mine, plâng de singurătatea mea și mai plâng și de mămica mea că e bolnavă și mi-e teamă că mi-o ia Dumnezeu și rămân singură în lume”.* Și m-a mângâiat și mi-a făcut semnul crucii pe cap și mi-a spus: *„Nu mai plânge, Verginico, fii cuminte. Copiii care fug de tine fug și de Mine. Fii cuminte, că am să-ți trimit un îngeraș să fie cu tine să nu mai fii singurică niciodată”.* Și de mămica mea mi-a zis: *„Ce-Mi dai pentru mămica ta ca să fie sănătoasă, să nu rămâi singurică? Îmi dai un picior?”* Și eu I-am răspuns: *„Nu pot, că n-am cum să mai alerg după vaci”. „Îmi dai o mână?” „Nu pot, nu pot să mă mai ajut numai cu o mână”. „Dă-mi un ochi”.* Atunci i-am zis: *„Un ochi Îți dau, că pot să văd numai cu un ochi, numai să nu pierd pe mămica”.* Și l-am întrebat: *„Dar cine eşti Tu, Care stai de vorbă cu mine?”* Și mi-a răspuns: *„Eu sunt Domnul domnilor, Eu sunt Tătucul ceresc. Eu voi avea grijă de tine. Copiii care fug de tine fug și de Mine. Cei care te iubesc pe tine Mă iubesc și pe Mine. Eu am să mai vin la tine. Să nu mai plângi, că nu vei fi singurică”.* Și S-a ridicat în sus și m-am uitat după El, și am strigat după El, că nu mi-a luat ochiul și mă temeam să nu mi-o ia pe mămica, și am plecat mai devreme cu vacile. Și când am ajuns acasă venea mămica înaintea mea să-mi spună că nu o mai doare nimic și am început să plâng și i-am spus ce s-a întâmplat. Și mi-a lăsat Domnul ochiul până la paisprezece ani, și atunci am făcut albeață în el și m-am dus la doctor că mă ustura și mi-a pus o alifie, și noaptea mi S-a arătat Domnul şi m-a certat că de ce m-am dus la doctor. *„Nu ştiai că Mi l-ai dat Mie? Să nu te mai duci!”* Şi am zis: *„Iartă-mă, Doamne, nu mă mai duc!”* Astăzi, scumpii mei, ce mai dă un copil pentru mămica lui? Și am uitat să vă mai spun că atunci când mi S-a arătat Domnul, mi-a spus că îmi va da un dar. Și este p..... să mi-l dea, că eu fiind copilă săracă credeam că-mi va da un dar de bani. Darul care mi l-a dat cel care-l vedeți în față, că prin noi amândouă să aducem poporul la mântuire, curați, curați și neântinați, curați ca neaua. Cum nu intră o cămilă prin urechea acului, așa nu intră un întinat pe poarta cea strâmtă. Cum nu te poți îmbrăca cu o

haină care nu-ți place, așa și Domnul nu te poate primi lângă El dacă nu te curățești. Pregătește-te un pic acum, și vei fi lângă Domnul pe veci de veci.

... A făcut Domnul această minune pentru creștini, nu pentru lume. Lumea dacă ar ști ce are Domnul pe pământ aici, n-ar primi, că nu-i convine, și ar face cum au făcut cei de demult care aveau pe Domnul în față și le făcea minuni la ochii lor și L-au vândut și L-au dat la moarte pe Domnul.

... Fiți dulci la cuvânt. După cuvânt și după purtare să vă deosebiți de omul lumesc. Purtați-vă cu blândețe unul cu altul ca frații, că iată, în lume se dă la condamnare frate pe frate și părinții sunt dați la azile de către copii. Păi, cum pot să mai rabd?

2/15 iunie 1985

Trâmbița Domnului întăreşte pasul ucenicului ei.

... Păcatele de moarte grele: lenevirea, ura, mânia, mândria, care vă duc la pierzare, feriți-vă de ele ca de foc! Și seara dacă ai săvârșit fără voie ceva, fă metanii câte poți ca să scrie Domnul că te-ai căit cu rugăminte spre El, și se șterge din cartea satanei.

... Tinerelule iubit, înainte tot mereu! Nu da înapoi, că Domnul te-a scris în cartea Sa ca pe un ucenic dintre cei mai iubiţi şi apropiaţi de Domnul. Cere ajutorul cerului. Cere ajutorul sfântului mare prooroc Ilie, căruia îi porți numele. O, tinerelule, dacă ai şti cum e privirea scumpului Mântuitor pas cu pas cu tine! Mai e un pic, şi vei vedea unde te duce ascultarea pe care mi-o dai.

4/17 iunie 1985

... Scumpii mei, eu strig pregătirea, și satana e de față. Înapoia mea, satană! Ce este al Domnului, nu te mai băga tu. Înapoia mea, satană! Înapoia mea, satană! Orice sufletel tânăr, bătrân sau copil stă treaz la aceste cuvinte și ascultă cu smerenie și frică.

... Vegheați și iar vegheați hrana cu care vă hrăniți, și să nu vă spurce, că azi și pâinea nu știe ce să mai pună în ea. Că mai sunt creștini care mai postesc.... natura, folosesc în pâine, fel de fel se bagă. O, fiți curați, sufletele mele, hrăniți-vă cu hrană curată. În zilele de post faceți-vă turtică din făină și hrăniți-vă cu ea, să fie post curat, că nu știți ce pâine mâncați. Sufletelor, vreau să fiți curați și ușori ca fulgul.

24 iunie/7 iulie 1985

„Se vor ridica părinţii împotriva fiilor“.

... Vai de părinţii care sunt împotriva unui copil căruia i-a deschis cineva drumul spre Dumnezeu! Aşa a fost şi tatăl muceniţei Varvara împotriva fiicei lui şi a chinuit-o pentru Dumnezeu. O, dacă tu nu poţi să iubeşti pe Dumnezeu şi ai în casă un suflet care Îl iubeşte pe Dumnezeu, ajută-l, nu-i sta împotrivă, ca să ai şi tu parte prin el.

2/15 iulie 1985

Îndemn la viață cu Dumnezeu.

... Primește lucrarea Domnului, e un pic de amărăciune, că dacă ești învățat să mănânci bine și cu toate poftele, de aceea îți vine greu, că mai e un pas între viață și moarte, o punte care este îngustă numai cât merge piciorul, dar tot Domnul te ajută să treci.

... Dacă nu voiești postul și rugăciunea, cum te mai mântuiești? Dacă postul nu-ți place, astăzi nu mai ține nimeni, cum să mai țină Domnul acest pământ, că strigă: *„Spală-mă, Doamne, că nu mai pot suporta!”*

... Toți se trudesc prin școli înalte. Spun Scripturile: Când va fi sfârșitul vor fi șefi peste șefi, dar mai puternic decât Dumnezeu nu poate fi nimeni. Cât ai fi de mare în gradul tău, dacă ai trăit fără Dumnezeu nu vei fi scăpat. De te vei băga în găurică cât mai adâncă, tot Dumnezeu te va găsi, și El îți va da locul tău. De ai trăit o viață după voia ta, mărturisește ce ai făcut tot, și trăiește un pas pe care-l mai ai ca să poți fi salvat. Acum cât mai eşti în trup, acum cât te strigă Dumnezeu, și ai scăpat și sufletul și trupul.

... Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt începutul și sfârșitul, Eu sunt. N-am venit, copilași ai Mei, n-am venit cu biciul să vă bat, n-am venit să vă înspăimânt, și am venit cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Am venit cu dragostea și iubirea cerească, cu mângâierea, să vă șterg orice lăcrămioară. Ce mai vreți să mai fac pentru voi? Ascultați-Mă un pic, și veți vedea fericirea cea scumpă și mare.

14/27 iulie 1985

Primejdia hainelor din plastic. Înnoirea lumii prin foc. Domnul vesteşte că puterea pentru post vine de la El.

... Vedeți căldura de azi și ziceți că vă aprindeți, dar nu e nici pe sfert din dogoarea ca aceea care va veni, de iei foc pe drum mergând. Cel îmbrăcat în haine de plastic ia foc tot, pe drum mergând, până se mistuie tot. Nu e nici pe sfert căldura asta. Au început să vină durerile.

... Spală Domnul tot, și face Domnul lume nouă și pământ nou. Poporul care-L ascultă acum va stăpâni pământul după a doua venire. Va fi turma și Păstorul. [...] Te doresc, te doresc și pe tine, neascultătorule, nu ți-e milă de durerea mea? Pe mine mă doare de durerea ta și mi-e milă de durerea ta, de uitătura ta, că te uiți urât pe mine că nu-ți place ce-ți cer eu și Dumnezeu, că de El sunt trimisă.

... Vreți să fiți ai Mei sau nu? Vreți să mâncați cu Mine la masă sau nu? Vreți să fiți copilașii Mei? Eu așa vă numesc, Eu așa vă iubesc și vă prețuiesc: copilașii Mei, copilașii Mei, odoarele Mele, și doresc să mănânc la masa cerului cu ele, doresc să împodobesc pământul după a doua venire cu ele, să-l fac stăpân pe fericire, să nu mai trăiască robiți.

... Întăriți postul, când e post să fie post. Postul oglindește ca oglinda și dă putere la orice pas. Știu că vă vine greu din cauză că vă doboară munca, dar ce postiți, Eu vă întăresc și mai mult. Postul a suit pe sfântul Ilie cu trup cu tot la cer. Trupul care postește se face ușor ca un fluturaș și vrednic de Dumnezeu, vrednic de fericire, demn de biruință în pasul spre mântuire. [...] Lumea nu mai are nicio zi de post, nicio zi. Carne, să plouă Domnul potop de carne, să sature această lume, să mănânce fără saţiu în orice zi.

18/31 iulie 1985

Îndemnul trâmbiței Virginia: nimeni să nu rămână pe urmă.

... Postul şi rugăciunea sunt arma cu care îl dai la o parte pe satana dinaintea ta. Toate le biruieşti. Ai slăbit un pic rugăciunea, şi nu vrei să primeşti postul aşa cum ţi-l cere Domnul, nu poţi să-l biruieşti pe satana, ci te biruieşte el pe tine. Nu mai alerga cu cele pământeşti. Cele pământeşti să-ţi fie mai uşoare dacă te doboară cu trupul. Dacă alergi şi iar alergi

după bani şi avere, atunci te doboară satana. Ai venit doborât de muncă şi n-ai mai fost în stare să faci post cum trebuie şi nici rugăciune cum trebuie; atunci ai întărit cureaua satanei şi ai slăbit-o pe a ta. Până când să ţină Domnul pe cel ce a plecat de mult, pentru tine care nici acum nu ai plecat? Corabia e gata trasă la mal pentru cei ce sunt gata. Nu crezi că a coborât Domnul din cer la tine?

... Sunt și în mănăstiri sufletele care nu știu de post, nici de rugăciune, că le înșeală înșelătorul prin cei de afară care intră în mănăstire. Ferice de mănăstirea care nu primește popor lumesc să stea în ea cu el la băuturi și la taifas!

... Eu, Domnul, primesc rugăciunea, și tot Eu am venit să vă învăț, și trimit îngerașul și șterge tot ce a scris satana. Eu pe creștinul Meu nu vreau să-l aduc la judecată și de aceea te învăț, ca să știi ce să faci să nu vii la judecata Mea. O, fiți în inima Mea, ca să fiu și Eu în inima fiecăruia.

22 iulie/4 august 1985

... Coborârea mea este neîntreruptă între cer și pământ. Asta-mi este misiunea și mă cobor unde văd că sunt așteptată. Eu mă aflu între cer și pământ.

24 iulie/6 august 1985

Plânsul Maicii Domnului pentru mântuirea celor păcătoși. Lacrimi pentru greșalele de peste zi. Lucrul Domnului prin Lelica.

... Așa se roagă Măicuța Domnului și plânge de udă pământul cu lacrimile ei de mila lumii, și zice: *„Doamne, nu lăsa iadului nimic din zidirea Ta. Bagă corpurile să plătească și sufletele să vină la Tine”*. Rugați-vă cei care vă rugați și ajutați pe Măicuța Domnului în rugăciunile ei, chiar dacă sufletele acestei lumi nu vor sta lângă poporul care trăiește după cuvântul cerului. Cel adus cu biciul nu va avea locul lângă cel ce trăiește după voia cerului.

... O, în moși strămoși știa poporul de cele patru posturi și nu se atingea de dulce lunea, miercurea și vinerea. Avea lumea linguri de post și linguri de dulce și duceau frică de Dumnezeu și trăiau sute de ani. Păi cum, dacă n-ai trăit ca El și ai trăit după voia și ospățul tău, nici Domnul nu te ține să trăiești pe pământ după cum vrei tu. Domnul nu ține pământul pentru cei ce sunt fără El.

... România a fost țară sfântă. Plânge cerul de cei fără Dumnezeu din România. Conducătorul României e conducătorul comunismului. Bun e comunismul, că iubește munca și pacea, dar nu e bun că nu iubește pe Dumnezeu, zice că nu e Dumnezeu. [...] O, sufletelor, păstrați ascuns acest tezaur cu care a coborât Domnul să vă pregătească, să nu știe ochii lumii, să nu știe nici vântul nici pământul, că dacă vă află lumea, vă bagă la închisoare cu mărturii mincinoase cum I-au făcut Domnului.

... O, preoților, preoților de pe tot pământul, care slujiți în bisericuțe și nu conduceți poporul după voința cerului, cum veți răspunde că nu învățați poporul să facă crucea dreaptă? Coboară îngerași din cer la slujbă și vin la cer plângând de închinăciunea lumii, de starea lumii și de felul cum vine în biserică. Plânge Măicuța Domnului de sărutarea care i-o dă pe icoană cu buzele roșii, cu capetele goale și cu pantaloni, de nu mai știi care e fiica și care e mama.

Rugăciunea de miezul nopții, rar care o mai face. Aprinde, măi, candela și roagă-te! Nu-ți obosi trupul cu munca, ci cu rugăciunea.

... Orice trup, fie bătrân, sau tânăr sau copil, să cadă seara în genunchi și, făcând metanii câte poate, să zică: *„Doamne, poate că azi Te-am supărat cu ceva neplăcut la Tine, iartă-mă!”* Fă-ți singur canonul, nu aștepta să ți-l dea preotul, și cere lacrimi de la Măicuța Domnului să-ți spele păcatele cu ele, și Domnul trimite îngerașul și șterge de la satana ce ai greșit. Și fă așa cât vei mai sta pe pământ și nu mai are satana cu ce te duce la judecată.

... Luptă-te, orice s-ar ivi în calea ta, orice mărăcine. Nu da înapoi, înainte, că Mă țin după tine să te ajut, copilule al Meu. Puișorul care se desparte de mama lui, de cloșca lui, îl ia uliul. Mielușelul care se desparte de oița lui, de mama lui, zbenguindu-se, se pierde. Și tu care nu vrei, vei vedea pentru ce rămâi.

... Iubiți-vă, surorilor, una pe alta ca surorile cerești, cu iubire sfântă și sărutați-vă cu sărutare fierbinte și împărtiți una cu alta și cea mai mică fărâmiță, așa cum s-au iubit aceste două surori. Pentru cea care am luat-o plângeam de mila celei care am lăsat-o. Pentru cea care am lăsat-o plângeam de mila celei care am luat-o.

... Acest corp nu știe ce vorbesc și ce fac Eu prin ea. Am început lucrarea Mea cu scrisul prin mâna ei, și tot pregătind-o, am continuat lucrarea Mea prin gura ei. E cuvântul Meu prin gura ei. Ea nu aude, nu știe, dar când i se citește plânge de durerea Domnului, Care strigă prin gura ei. Mâna Domnului unge prin această mână tot ce este al Lui.

28 iulie/10 august 1985

Lucrarea Domnului prin cele două surori, pildă de iubire şi de bună înţelegere. Verginica şi Lelica.

... Of, ce s-a întocmit în acest moment de față între cer și pământ, nu a fost de când e veacul: ca duh călit prin moarte, duhul trupului care a plecat din acest acoperământ și l-ați petrecut până la mormânt și credeți cu toții că a murit și nu mai e, pe acest trup nu-l mai vedeți, n-aveți de unde acum. Credeți cu toții că a murit. A murit trupul plin de suferință, nemaiputând suporta durerile pricinuite de lume, de cei din jur, dar prin acest trup începuse Domnul ceva, să cheme la mântuire și la fericire pe cei ce vor. Alăturase Domnul ceva de această chemare, dar n-a putut termina această chemare până la sfârșit. N-a putut Domnul termina ce începuse, din cauză că ajunsese a nu mai putea lucra prin ea. De atunci înainte, până să plece acest trup, a pus Domnul de gând să-l călească prin moarte, să-l trimită înapoi, ca prin acest trup prin care începuse, să se şi sfârşească cu ce începuse. Văzând Domnul mila şi dragostea şi iubirea dintre aceste două surori, Verginica şi Lelica, şi care cu câtă durere, cu câtă milă şi plâns s-au despărţit aceste două surori, şi cu câtă jale, atunci Domnul a dat o voinţă să sfârşească ce a început prin Verginica. Cu mila ei de Lelica nu a voit ca şi ea să nu fie în cer. Când ai nevoie de o oală, când te serveşti de ea, o iei, o speli, o curăţeşti şi o faci demnă de a face mâncare şi mănânci din ea. Deşi nu era această oală chiar murdară să nu se poată Domnul servi de ea, nu a găsit Domnul păcat scris de satana să nu se poată ierta. Acest trup al lui Lelica nu a fost trăit fără voinţa lui Dumnezeu, nu a făcut fapte afară de legea lui Dumnezeu, a trăit cu frică de Dumnezeu, că aceste două surori au fost crescute în frică de Dumnezeu de această mamă, care e rădăcina acestor două. O, Verginica, în toată viața ei a fost cu milă de Lelica. În tot timpul Lelica venea și-i spunea orice durere din traiul și din viața ei, și când Verginica vedea ceva greșit la Lelica o certa, o certa și nu știa cum s-o facă să trăiască și ea, o învăța numai de bine, să fie și ea în slujba lui Dum-

nezeu. Of, of, iată Blândul Mielușel, iată Tăticul ceresc, voința Preasfintei Treimi ce a voit să facă prin aceste două surori, văzând mila și dragostea de surori între ele, care-și împărțeau între ele și o bomboană și o fărâmă ce-o aveau. Când erau mici nu erau despărțite una de alta. Trecea câte un călător și le dădea ceva, și ele împărțeau și duceau și lui mămica, așa ce milă aveau cele două. Când vedeau câte o furtună și erau departe de casă, o lua Lelica pe Verginica în spinare și se lupta cu ea s-o ducă acasă ca nu cumva s-o apuce ceva ce venea. Putea să fugă Lelica acasă că era mai mare, dar n-o lăsa, se lupta cum putea și o ducea acasă. O, a venit timpul și s-au făcut măricele. O, ele nu s-au bătut. Lelica n-a atins-o nici cu un deget pe Verginica, așa de milă ce aveau una de alta. O, surorilor creștine de azi, aveți-vă bine și iubiți-vă ca aceste două surori.

5/18 august 1985

Trâmbița Domnului, mamă cerească.

... Mamă vreau să fiu pentru toți care-mi spuneți mama Gigi. Vreau să vă arăt mila de mamă. Mi-e dor, mă chinuie dorul de a vă avea mai curând în patria cerească. V-a dat binecuvântare să faceți praznice, parastase și pomeni pentru răposați, ca să vă adunați să vă pot hrăni și pentru corp și pentru suflet, și vă privesc când stați la masă și mâncați cu toții, c-a dat Domnul binecuvântare și pentru masă și pentru înmulțire ca să ajungă, și vă privesc și zic: *„Doamne, când oi mânca și eu la masa cerului cu ei?”*

8/21 august 1985

Soroacele primite în cer.Ocrotirea celui ascultător.

... Cei ce mă știți de mămica Gigi, iubiți-mă până la ultimul moment, că puțin, puțin stau în cerul sfânt, mă duc și doar fac înfățișarea, și vin înapoi.

... Stau sufletele pe la vămi, că soroacele se fac după poftele trupurilor, cu băutură. Sufletelelor, vă spun ce văd în cer, că-mi arată Domnul, și apoi mă trimite la pământ să vă spun, pentru că ce se mănâncă pe pământ, în cer nu se primește pomana care se face cu mâncarea și fără băutura satanii, cu sticlele de băutură afară de vin, că se pune pe masă și bere și țuică, bea și preotul împreună cu lumea, și dacă bea și el și se amețește, nu folosește la nimic slujba, că vă spun ceea ce văd în cer, din cer vin, din cer mă cobor.

... Nici vântul nici pământul să nu știe de pregătirea poporului lui Dumnezeu. Ai aflat ceva de la Dumnezeu, ține ascuns și caută și împlinește, căci cum a făcut cu Noe așa va face și cu tine. Niciodată nu lasă Domnul pradă ce e al Lui. Domnul e cu ocrotirea.

12/25 august 1985

Povestiri din viața trâmbiței Verginica. Domnul îndeamnă la veghe poporul pentru ziua venirii Lui.

... Eu văd, că am acum doi ochișori, și unul l-am dat pentru mămica, și am plecat eu înaintea lui mămica. Astăzi ce mai dă un copilaș pentru mămica lui? Că eu am dat un ochi atunci când m-a întrebat Domnul ce dau eu pentru mămica mea ca să se facă sănătoasă. Mi-a spus: *„Îmi dai un picior?”, „e greu, și o mână dacă dau tot rău este”. „Dă-mi un ochi!” „Îți dau, că văd și cu unul”*, dar nu mi l-a luat atunci, că aveam numai șase anișori și aveam șapte vaci care vedeam de ele, și nu mi l-a luat Domnul atunci, și a făcut Domnul sănătoasă pe mămica mea. Pe tăticu l-am pierdut înainte, și pe surioara mea o dăduse slugă pentru o sută de lei pe lună. A coborât Domnul, Tăticul ceresc, eram singură sub un măr pădureț și un moș cu barbă albă vine la mine și mă întreabă: *„Ce faci, Verginico, de ce plângi?” „Plâng căci toți copiii fug de mine și zic că sunt urâtă”. „Cel ce fuge de tine fuge și de Mine. Fii cuminte că nu ești singură, că toți au lângă ei câte un îngeraș. Și cu tine e un îngeraș dar nu-l vezi tu. Ce-Mi dai tu pentru mămica ta ca s-o fac sănătoasă? Dacă ești cuminte o fac sănătoasă și va trăi mai mult decât tine”.* Și iată că mămica mea e acum alături de mine. Eu nu am odihnă, nu am foame până n-oi avea pe toți copilașii lângă mine.

... Ţineţi-vă statura cea bună, că nu pot veni mereu cu mângâierea. Nu când ne mai întâlnim să te găsesc iarăşi răsturnat. E ca şi cum ai pleca undeva şi laşi un copil de încredere să-ţi facă treburile, şi când te întorci le găseşti strună pe toate şi te bucuri mult atunci. Aşa şi Eu Mă bucur, dar dacă nu eşti gata când vin Eu să te iau, şi eşti încurcat, ori nu găseşti haina să te îmbraci, ori ai pierdut un pantof, ori ai pierdut pălăria, ori nu mai găseşti baticul, Eu nu te mai aştept şi plec, şi tu rămâi, şi atunci cine pierde? că Eu al doilea drum nu mai fac. Un singur drum fac, şi închei.

26 august/8 septembrie 1985

Deosebirea acestui popor de lume. Rostul creștinului, mântuirea lumii.

... Vrea Domnul pe aceste suflete să le deosebească de lume, și prin haine și prin purtare și prin blândețe și prin hrana trupului, prin toate vrea Domnul să deosebească pe cine mai are Domnul pe pământ. Te numești copil al lui Dumnezeu dacă te lupți să te deosebești din toate punctele de vedere de lume.

Sufletelule de copil, dacă ai intrat în ceata lui Dumnezeu poartă-te în așa fel ca să te cunoști. Caută cărțile cele sfinte și uită-te și vezi ce îmbrăcăminte aveau cei din trecut, așa cum Domnul vrea să te facă și pe tine. Uită-te ce hăinuțe purtau. Ah, e greu, e greu să mai se poarte astăzi cum purta atunci poporul care urma pe Domnul. Toate sufletele care se țineau după scumpul Mântuitor ca să-I asculte cuvântul se sileau să fie și la îmbrăcăminte asemenea cu Domnul.

... Domnul cunoaște orice inimioară, orice sufletel care s-ar îndrepta, de aceea cere, creștine, să te rogi și pentru ea, că lumea nu știe cum să se roage, și prin tine cere Dumnezeu rugămintea primită și pentru ea. Prin tine a făcut Domnul legătura, prin tine vrea să dea mântuire acestei lumi. Poartă-te tu așa, și cu haina, și cu cuvântul dulce și cu mâncarea. [...] Prin această mână de popor vreau să aduc mila a toată zidirea. Tu, copil al Meu, care ești chemat în acest buchet, să aduci rugăciunea nu numai pentru tine, ci pentru tot ce a zidit Tatăl Meu pe pământ.

... Luați câte o fărâmiță din această oală și acoperiți-o înapoi, că dacă vă dovedesc cei din afară, risipesc și hrana și sparg și oala, căci cei de afară nu știu. Așa cum pe Fiul Meu L-am pus pe cruce, și pe cei ce-L urmau pe El i-au risipit, așa fac și cu aceasta. De aceea v-am spus: Țineți ascuns, ca să vă pregătiți și să vă hrăniți.

9/22 septembrie 1985

Păstrarea peceții de creștin. Împlinirea rânduielii femeii lehuze.

... Mulţi sunt creştini, dar îşi bat joc de această pecete.

Şi cel din lume zice că e creştin, dar o murdăreşte în tot felul. E greu să fii creştin adevărat, dar această greutate te străluceşte în cer dacă te lupţi s-o duci. Asta e crucea. E grea, dar ţi-a venit ajutor să poţi să o duci. A pus cerul în mişcare o ceată pentru ajutorul tău. Copilule al lui Dumnezeu, nu-ţi bate joc de binele tău. Nu te împotrivi, nu călca în picioare aceste mărgăritare.

Se duce la fântână ca să ia apă cea care a avortat. O să alerge după apă şi dincolo, şi acolo nu va avea apă. O femeie care a călcat pământul şase săptămâni după ce a născut, arde pământul sub ea de nouă stânjeni în jos. Păcătuieşte lehuza şi ies copiii cu năravuri rele şi cu tot felul de boli. A uitat mama statura ei în faţa lui Dumnezeu.

21 septembrie/4 octombrie 1985

Vremile postului nu mai sunt ţinute. Plânsului Domnului pentru acest păcat.

... Azi lumea nu mai ştie nimic, nici că se lasă sec de Paşti sau de Crăciun. Azi e de-a valma. Înainte postea lumea toate posturile. Azi toată munca e pentru trup, să-i dea omul trupului ce-i place. S-au făcut trupurile ca butoaiele. Nu se mai ştie când e ziua crucii, când e sărbătoare. Azi omul mănâncă în fiecare zi carne. O, fiilor, azi sunt distrus ca atunci când eram pe cruce. Sunt distrus pentru starea lumii de azi.

... Şi lui Noe înainte de potop i-am cerut să fie curat, el şi toată casa lui. A văzut Noe potopul? A văzut Lot ce a ars unde a fost el? Nici tu nu vei vedea dacă asculţi ce-ţi cere Domnul.

6/19 octombrie 1985

... Scumpii Mei, mai este un firicel de viață a acestui conducător al României și când se va sfârși, nici pacea pe pământ nu va mai fi. Când se va sfârși ies la iveală armele prăpădului și va arde pământul ca o oală, că e pământul plin de arme ascunse. Scumpii Mei, Eu vă spun ascuns acest cuvânt, dar odată și odată se va arăta, dar țineți în inimă ascuns. Ascunde, cum ascunzi un lucru al tău, că și acesta tot un bun al tău este, că pe Noi din cer, nu Ne poate prinde, dar Noi vrem să vă ținem ascunși, dar atunci când veți fi duși în mâna vrăjmașilor veți fi gata salvați, și toate se vor zdruncina.

8/21 noiembrie 1985

... Această cuvântare este coborâtă și binecuvântată de Cel puternic și ruptă părticică din lumina cea neapropiată ca să lumineze pe cei ce ascultă, să lumineze inimile și ochișorii și calea tuturor, să pătrundă cuvânt cu cuvânt până în adâncul inimilor. Nu este ruptă din stânci și din lemne, ci este ruptă din voința Sfintei Treimi pentru a pregăti cerul ceva, să aibă moștenitori ai cerului.

... Păcatul cel greu, desfrânarea, el a înmulțit lumea cum e nisipul în mare și cum e frunza în codru, dar aduce numai durere și amărăciune cerului. A dat cuvânt cândva: *„Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul!”*, și iată ce a ieșit?

23 noiembrie/6 decembrie 1985

Preoţii lui Hristos sunt cei ce leapădă păcatul.

... Astăzi sunt pline şcolile care pregătesc tineri să fie preoţi. De ce să fie preot? Pentru lume? Când iese preot, el trebuie să se căsătorească, şi nu mai lucrează ce-i dau Eu, a ajuns la hop. Preot să te duci în lume? Preoţimea M-a pus pe cruce că nu i-a plăcut cu ce am venit Eu. Chiar şi ucenicilor Mei nu le-a plăcut cu ce am venit Eu. Fiilor, nu vă îndoiţi că am coborât Eu şi n-aţi putut merge la biserică. Eu sunt mai mare decât biserica, şi tot biserică e şi când staţi de vorbă cu Mine.

... Scumpii Mei, primiţi acest izvor, ca să nu afle vrăjmaşii, şi când o ajunge dat în mâna vrăjmaşilor, a luat foc pământul.

25 noiembrie/8 decembrie 1985

... Dacă a plecat un răposat, caută și fă-i ce e primit de Dumnezeu, că în cer nu e ca pe pământ. Fă-i mâncăruri care se primesc în cer. Păi dacă te doare și îl plângi pe cel ce nu-l mai vezi, și dacă ții la el, caută să-i faci să-l scapi de dureri. Nu-i fă mâncăruri după pofta ta, ci după pofta cerului, nu cum o fi, să vadă lumea. Stau bietele sufletele pe la vămi cu satanele pe lângă ele să le apuce, că nu au soroacele terminate, că n-au fost bine făcute, și stau până la judecată. Asta e scăparea celui care a plecat, și dacă a plecat cu tot felul de păcate, că n-a crezut nici în preoți nici în nimic, a stat fără nicio păsare, și dacă a plecat așa, numai cei ce au rămas îl mai pot salva. [...] Eu n-am venit pe pământ pentru altceva, decât să-i pregătesc.

2/15 decembrie 1985

... Of, of, cum se desprinde de mănunchiul Meu câte unul, câte unul... Of, of, cum nu știu să prețuiască acest bine, of, cum îl amăgește înșelătorul, că dacă n-ar fi el aș merge cu piciorul pe pământ, dar înșelătorul acesta Mi-a smuls pe mulți. Câtă frământare! Dacă ați avea ochișori să vedeți pe Tatăl Meu, uite așa Își frământă mâinile... Până într-o zi, și nu mai amână nici Măicuța.

4/17 decembrie 1985

Pentru credinţă se cere duh de statornicie.

... Măi copiii Mei, mai rău Mă dor ranele acum, ca atunci când aveam cuiele în ele. De ce nu vreţi să fiţi alifia care să ungă ranele Mele? O, am trimis tineri şi tinere să îmbrace haina monahicească, şi acum se despart şi nu vor să fie fericiţi, dar în cerul sfânt e scris monah. Şi când va veni Domnul să-l ia să-l facă fericit, şi nu-l va găsi nici monah, nici creştin în poporul Său, ce faci, copilule fără minte?

10/23 decembrie 1985

... Copilașii Mei, copilașii Mei, toată lumea cea deșteaptă se pregătește de revelion cu cele mai scumpe și mai plăcute mâncăruri și cu cele mai alese băuturi. Se pregătește de chefuri, de dansuri, de beții, de mâncare fără saț, dar la sfârșit nu se gândește, de ceea ce se apropie în spatele lui nu se gândește, că n-are cine-i șopti. Îi șoptește satana că nu e sfârșit niciodată: *„Aici e iadul, aici e raiul, pe pământ”.*

... Păstrați-vă deosebiți de omul cel lumesc, să nu fiți la fel cu el în nimic, în nimic. Cercetează-te, să n-ai nimic la fel cu omul lumesc. Numai așa te pot face moștenitor al cerului, numai așa te pot ocroti de toate relele, numai așa vei fi lipsit și de judecată și de durerea care vine. Trupul să-l păstrezi după voința Domnului pentru a fi ocrotit de ceea ce vine, și sufletul să fie demn de scumpa fericire.

16/29 decembrie 1985

1986

... Astăzi trebuie să umblăm ca și cu oul, căci la orice cuvânt răstit creștinul se întoarce cu spatele. Pentru fericirea fiecăruia trebuie să umblăm numai cu binele, să dăm mâna unde se poate. Dacă Ne ajutați, și Noi vă ajutăm. Dacă Ne ajutați să-i menținem, tot ajutorul vă va fi plătit.

23 decembrie 1985/5 ianuarie 1986

Plânsul Domnului pentru cel păcătos.

... Mamele ucigaşe, vai de aceste mame, că-şi fac copiii păsări negre! Orice pom, orice om e ca un pom roditor, şi în acest pom dacă n-ai vrut să aduci copii cu viaţă şi ai adus păsări negre în loc de poame, aceste păsări negre strigă: *„Vai de noi şi de cine ne-a făcut pe noi!“* Strigă până soseşte această mamă să ciugule din ea şi din sufletul ei ca dintr-un stârv.

2/15 ianuarie 1986

Trâmbița Virginia îndeamnă la pacea dintre frați.

... Haideţi, copii, spulberaţi tot ce e al satanei din inimă şi din fapte! Haideţi, îmbrăţişaţi dragostea şi iubirea de aproapele, cuvântul dulce şi tot ce a pus cerul la îndemână pentru a vă pregăti; cuvântul dulce în cer şi în casă şi cu cel ce-ţi face răul. Dacă el îţi face rău nu-i plăti cu rău, fă-i tu bine, că ţie îţi plăteşte Judecătorul binele tău, şi lui, răul lui. Roagă-L pe Dumnezeu să Se îndure să nu-i plătească rău pentru răul pe care-l face: *„Dă-i plată bună şi mie şi lui, că şi eu greşesc cu ceva înaintea Ta, şi trece cu vederea greşeala mea şi a celui ce-mi face rău! Iartă-l şi pe el şi pe mine!“* Aşa să te rogi, şi să ai legătură dreaptă cu Dumnezeu. Fă-i o faptă bună, dă-i o mângâiere cu un cuvânt dulce aceluia ce e duşmanul tău, şi Domnul te ia în braţe pe tine. Cel ce vorbeşte azi, Acela e şi Judecătorul, şi nu vrea să vă ducă la judecată, căci vă pregăteşte după voia Sa.

6/19 ianuarie 1986

Domnul aminteşte de locul în care a coborât întâi (satul Maluri), dându-i preţuire.

... O, scumpii Mei, uitaţi-vă! Privesc din cerul sfânt acest sătuţ şi colţuleţ unde Eu am coborât cândva cu lucrarea Mea. Dacă ar fi fost preţuită coborârea Mea ar fi avut acest sătuţ prilejul ca toţi locuitorii lui să aibă parte de mântuire. Dar cu ce să-i câştig? Cu ura şi cu mânia cu care nu ştiau cum să piardă acest trup prin care Eu vorbeam? Porniseră toţi cu ochi răi pe sufletele care veneau de departe şi se fereau când veneau. Aşa ochi răi aveau, că nici ei nu preţuiau, şi nici pe alţii nu-i lăsau. Iată ce s-a întâmplat cu acest sătuţ. Era cât pe ce să-l întorc pe dos, aşa cum a zis Tatăl Meu că-i face. A rămas aproape pustiu. L-au scos pe vasul Meu de care Mă serveam şi l-au dus pe unde au vrut şi l-au chinuit. Iată că şi ei au ieşit din sat; nici ei nu mai sunt. O, mai am numai două, trei sufleţele din acest sat. Numai doi, trei mai sunt cu Mine.

Eu preţuiesc şi acum locul unde M-am coborât. Am dat cuvânt să se pună acolo un semn, semnul pe care M-am răstignit. Trimit îngeraşi din cer şi privesc acolo. E loc preţuit de Mine locul unde am coborât întâi. Faceţi ceva acolo, să ardă lumânări şi candelă acolo, şi vă voi scrie în cartea Mea.

20 ianuarie/2 februarie 1986

Veghea Domnului pentru salvarea omului iubitor de mântuire.

... Ascultați cu umilință și cu frică. Dacă în biserică ascultați cuvântul slujitorilor Mei, aici ascultați cuvântul Domnului și vă mângâie chiar Tăticul ceresc.

... O, vorbesc de cei de la blocuri. Mi-e frică să vorbesc un cuvânt de cei de la blocuri. Ce va face acest puhoi de lume când vor fi blocurile mormane? Din pricina întinării nu-i voi putea ocroti.

Binele Meu e să Mă aleg şi Eu cu moştenitori, şi e binele pe care-l pregătesc tuturor; al amărâţilor pe care-i pregătesc. Toţi cei amărâţi, cei bârfiţi, cei îndureraţi, gârboviţi şi lipsiţi, a lor e pregătirea şi fericirea. De-Mi ascultă pregătirea, Eu le dau plata şi fericirea. Copilule care asculţi, nu asculţi numai pentru Mine ca să te aduc în sân, ci pentru tine, căci câştigi fericirea dacă te pregăteşti, copilule al Meu. Ascultă cuvântul Tatălui, ca să fii pe veci în sânul Tatălui.

27 ianuarie/9 februarie 1986

Tristeţea Domnului pentru rătăcirea preoţilor. Omul sfânt sfinţeşte locul.

... Bisericuţele de pe vremuri, în care slujeau cum trebuie preoţii, de aceea sunt până astăzi, dar cele de azi, multe sunt crăpate, că nu sunt preoţii cum trebuie, ci iubesc îmbuibarea şi întinarea.

12/25 februarie 1986

Calea cu Domnul este încercată prin ispite. Mila aduce fericirea.

... Copilaşii Mei, am adus aici copii din toate părţile şi am făcut aici case şi am zis să fie un loc de mare ţinută creştinească, la fel cum am făcut cu Avraam, care M-a ascultat. Avraam s-a dus acolo unde l-a trimis Tatăl Meu. Aşa şi voi aţi venit şi aţi împlinit, şi iată, nu vă lasă în pace duhul rău.

... Tatăl Meu, când a fost pe pământ, mergea pe pământ, Se ducea... Ce n-avea Tatăl Meu în cer? Se ducea să încerce, și mergea la câte o casă și cerea o bucățică de pâine, nu se știa că e Dumnezeu. Și s-a întâmplat la o casă de creștini că nu au avut nicio fărâmă, și au plecat în vecini amândoi din casă și au adus fiecare fără să știe unul de altul și au pus pe masă, din câteva fărâme a încărcat masa cu de toate și hambarele lor, că a fost pe placul lui Dumnezeu. Nu câștigi fericirea cu zgârcenia, ci cu mila. Și pentru o furnică, cea mai mică insectă, să ai milă și să n-o strivești sub picior, folosește mila și pentru ea.

24 februarie/9 martie 1986

Trâmbița Virginia îndeamnă la umilință.

... Eu văd şi ştiu şi în adânc, că am ochi văzători. Trebuie să strig cu disperare la toate sufletele la care fac chemarea, să se spele bine în această baie şi pe dinăuntru şi pe dinafară, nu cum v-aţi spălat până acum. De câte ori v-aţi spălat pe ici, pe colea, dar acum se cere spălarea întreagă. Ştiţi cum să frecaţi trupul? Cum speli un covor cu peria, aşa să speli inima de ură şi de clevetire.

Să fiţi blânzi, că din cerul sfânt v-am adus această înştiinţare. În cerul sfânt pe uşa cea strâmtă nu intră nimeni cu vreo pată. Vine Domnul cu hăinuţe curate să îmbrace pe cine găseşte fără nicio pată nici pe sufleţel nici pe trup. Această lucrare e a Preasfintei Treimi.

... Ce s-o fi întristat Noe când a văzut ce au suferit cei

din prăpăd, că și Însuși Domnul S-a întristat că a pierit toată suflarea! Așa și acum, e pământul îndesat de arme și trebuie să izbucnească și de aceea strigăm a disperare, să pregătim trupurile, că dacă pregătim trupurile, și sufletul e demn de a merge acolo unde trebuie.

... Alergați după lumină, să nu rămâneți fără ea. Lumința aceea mică să fie aprinsă ziua și noaptea. Decât să mâncați uleiul, mai bine puneți-l în candelă, că această luminiță mică o aduce pe cea mare. Și spălarea trupului și a sufletului prin post vă aduce la fericire.

9/22 martie 1986

... Are Domnul cerul plin de moștenitori din celelalte veacuri, dar vrea să aibă și din acest veac. E nunta Mielului, e masa întinsă și așteaptă mesenii. Mireasa Mielului e ce pregătim astăzi, tineretul cel oprit de la căsătorie. Această lucrare e foarte severă, dar cei ce o primesc vor fi copiii Domnului, vor fi la masa cerului. Mă zbat pentru toți cei care au fost chemați prin lucrare de la început, ca să fie până la sfârșit, și la fel cum ai avea lucrători și ai pus masa și pleci și ți-i chemi la masă. [...] Copilașilor, nimeni nu intră în cer fără suferință. Toți sfinții au iubit pe Domnul mai presus decât viața lor și niciodată nu s-au despărțit de El. De ce? Fiindcă L-au iubit. Acum nu-ți mai cere Domnul așa, dar fii deosebit de lumea cea deșartă.

24 martie/6 aprilie 1986

Viaţa cu Hristos este lepădare de sine.

... Chiar dacă cerinţa Mea este grea, mănâncă până la sfârşit, chiar dacă e ca un măr pădureţ. Până nu mănânci dureri de tot felul nu poţi să stai la masă cu Mine.

... Nunta Mielului este gata și am plecat să-Mi strâng mesenii să Mi-i aduc la nunta cerului. Cum vedeți cina cea de taină, așa veți fi dacă vă pregătiți așa cum vreau Eu. Cu voința Mea care v-o cer vă pot deosebi de omul lumesc. În omul lumesc nu mai găsesc nimic după voia Mea nici cât negru sub unghie. De aceea am plecat după copilașii Mei cu toate cele bune.

6/19 aprilie 1986

... Nu primiți cuvântul ceresc ca pe un măr pădureț din care se strepezesc dinții și-l arunci. Nu-l arunca, mănâncă cu foame și coceanul și semințele! Nu-l arunca, o, că vine fericirea care nu se va termina niciodată și bucuriile pe care nu le-ai avut în viață. Fii copilul lui Tătucu ca să ai viață fără de sfârșit, dacă vii tinerel nu vei mai îmbătrâni niciodată. Săracule, pentru tine e împărăția cerului, pentru tine păstrez împărăția cerului. Bogatule, dacă ai bogăție n-o păstra numai pentru tine, ci dă și la cei ce nu au.

14/27 aprilie 1986

Cel ce iubeşte pe Domnul nu este iubit de lume.

... Cine iubeşte pe Dumnezeu, nu e iubit de lume; e numai bârfit, aşa cum M-au bârfit şi pe Mine. Suferă şi tu ce am suferit Eu, ca să trăieşti cu Mine pe veci. Cerinţa pe care ţi-o dau Eu ca să te fac fericit şi să trăieşti cu Mine pe veci, e cam grea. Mulţi M-au părăsit, dar primeşte-Mă, că pentru tine Mă primeşti.

23 aprilie/6 mai 1986

... Faceți sărindare pentru vii și pentru morți, dar căutați un preot bun, că nici preoții nu mai slujesc toți cu frica lui Dumnezeu. Pe Mine cine M-a pus pe cruce? Preoții. Eu am un grup de preoți scrișI la satana că au dat otravă altor preoți care slujeau pe voia Mea. Ați văzut ce a pătimit din partea celor răi părintele Argatu? Cine primește binecuvântare din mâna lui, din mâna Domnului primește. El a suferit mult și suferă mereu pentru Dumnezeu din partea celor care slujesc cu el. Preoții niciunul la mie nu mai e pe voința Domnului. Slujesc mai mult pentru bani ca să aibă cu ce trăi. Le e frică să aducă la cunoștință, așa după cum scrie cartea, le e frică să nu piardă pâinea.

Înainte preoții nu primeau nunta în biserică dacă mirii nu erau curați și neîntinați. A fost o nuntă la trei biserici ca mirii să fie cununați, iar preotul nu i-a cununat până nu și-a dezbrăcat mireasa rochia ei albă. Preotul a spus mai bine să fie bătut decât să calce porunca lui Dumnezeu. Înainte bisericuțele nu se dărâmau din cauza cutremurelor, că erau bine întreținute și slujite.

... Să vă cunoașteți că sunteți copiii lui Tătucu și după purtare și după smerenie și după închinăciune, și fiți milostivi.

28 aprilie/11 mai 1986

Domnul prooroceşte: România este ţara Noului Ierusalim.

... Ocrotim România. Ierusalimul cel vechi este acolo unde au fost patimile Mele cele mai crâncene, iar Ierusalimul cel nou în curând îl veţi vedea unde e, dacă vă pregătiţi. Ierusalimul cel nou este România. Judecata de apoi este în România.

14/27 mai 1986

Grăirea unui suflet plecat la Domnul.

... Iată, cu smerenie și înțelepciune fiți atenți cu urechea și cu gândul, fiți atenți la ceva:

Duhul lui nenea Zaharia: Hristos a înviat, frățiori și surioare! Hristos a înviat, familia mea! Hristos a înviat, copilașii mei, care m-ați îngrijit pe patul de suferință! Iată, primiți, primiți ceea ce poate nu vă vine a crede, iată glasul celui ce s-a mutat din patul de suferință în ceata drepților, în ceata fericirii, în ceata celor vii. Să nu vă faceți păreri că vă vorbește un mort. Trupul a murit și s-a dus în mormânt să se prefacă în pământ, că din pământ a ieșit, și în pământ să se facă, dar duhul ce a ieșit din acest trup nu mai e mort, ci e în ceata celor vii.

Scumpii mei care vă am în față aici, în căsuța mea, nu vă faceți fel de fel de idei. Cu cine stați de vorbă? Mulțumesc Tatălui și Fiului și Măicuței cerului și duhului celui viu care-mi poartă de grijă și mi-a purtat și cât am fost între toți. Mulțumesc tuturor celor care m-au adus să vă văd să-mi împlinesc dorul și să mi-l domolesc și să vă privesc. [...] Eu vă privesc, dar nu mă vedeți, că n-aveți voie să mă vedeți, dar fiți mulțumiți de cuvântul care vi-l dau și mulțumiți cerului că mi-a dat voința să vă aduc mulțumire. Slavă și mărire și Tatălui și Fiului și la tot cerul și Măicuței cerului pentru această voință ca să vă aduc scumpa mulțumire prin graiul meu. Slavă și mărire cerului că mi-a dat voința să-mi văd familia și rog pe toți, și pe ai mei, dar toți sunteți ai mei: duceți lupta cea mai crâncenă cu pas grăbit și cu inimă fierbinte. Gândul înainte, acum e acum. Un pas, un pas mai e, dar e greu, e greu acest pas. Nu dați înapoi, nu dați înapoi ci înainte prin gând, înainte prin rugăciune fierbinte. De aceea Tăti-

cul ceresc a coborât și coboară și strigă fierbinte ca să vă alăturați cât mai repede de El ca să vă ocrotească.

O, aduc mulțumire și rog pe Tăticul ceresc să ajute acest trupușor și să-i aduc mulțumire că a voit să vină aici, în căsuța mea, la orice soroc de-al meu să ia parte. Iată, la toate soroacele am venit și am luat parte, dar n-am avut voința să vă aduc și graiul, dar acum mi-a dat voința să vă grăiesc, și mi-a fost dor și sete de toți, și de familia mea. [...] Nu sunt mort, sunt viu. Sufletele mele de frățiori și surioare, dacă vă e dor să mă vedeți, haideți cu pasul, că mai e un pas și ne vedem, ne vom săruta și vom fi în veci de veci cu toții. La orice suferință am fost supus am înghițit și am dat slavă lui Dumnezeu la orice durere și amărăciune. De acum încolo îmi iau locul în primire. Am săltat cele douăzeci și patru de vămi și mulțumesc mânușițelor și inimioarelor mele care m-au ajutat să trec treaptă cu treaptă. Cerul sfânt și Tatăl să vă răsplătească și să vă facă parte la toți pentru tot ce ați făcut pentru mine.

Luați aminte, e mare lucru și de mare preț un soroc care se face după cum e plăcut în cerul sfânt. [...] O, mulțumesc Tatălui și la tot cerul pentru această voință și rămân doar cu privirea.

25 mai/7 iunie 1986

... E un proverb bătrânesc scos din bătrânii care au avut înțelepciune de la Dumnezeu: *„Până se coc fragile ca să le mânânci cu plăcere, mănâncă înainte foile”.* Foile nu sunt dulci ca fragile, dar mâncați-le ca să ajungeți și la fragile dulci. Oricât de amară vi s-ar părea cerința cerurilor, să vi se pară dulce ca mierea, nu amară.

... Am copii care M-au înțeles și Mi-au dat ascultare de la primul cuvânt care l-au auzit. Primul din plan este cel care a înțeles voința Tăticului. Îi am scrișI din primul ceas și minut, de când au înțeles și s-au oprit. Nu-i mai spun.

11/24 iunie 1986

... Dumnezeu vrea să pregătească acest popor fără să vadă minuni. Încrede-te pe cuvânt fără să vezi. Tăticu te învață cum e mai bine să te ferești de satana.

... Tată, nu lăsa scumpa Românie, nu o lăsa pradă călăilor. Ai grijă și de conducător, că a fost făcător de pace. O, câte țări au primit hrană din mâna lui. Of, sufletelor, cât ne-a ocrotit Dumnezeu. Of, ce făceați de nu era acest conducător și nu ținea la pace și la popor? Atât, zice comunismul, dar face ce știe. Inima lui e locaș al lui Dumnezeu. Dacă comunismul ar ști că el iubește pe Dumnezeu, l-ar împușca.

19 iunie/2 iulie 1986

Sfânta Virginia îndeamnă poporul la unire şi la credinţă.

... Of, e mare lucru a crede ce face Dumnezeu astăzi. E mare lucru a crede şi a lua în inimă şi a te apropia de ce a făcut Domnul astăzi. Scumpi sunteţi pentru cer şi pentru mine dacă staţi într-o inimă şi într-un gând. Nici nu se poate minune mai mare ca aceasta. Alăturat va fi cine primeşte şi o împlineşte, că prin această minune vă spune Domnul toată voinţa Sa. Sufleţelele mele, fiţi încrezători că sosește momentul să câştigaţi ce am câştigat şi eu, dar haideţi cu toată inima, şi nu prindeţi ură pe Tatăl ceresc dacă vă cere cele care vă pot face moştenitori.

6/19 iulie 1986

Domnul îndeamnă la sfinţenie şi la înmulţirea numărului ucenicilor.

... Nu vii în cer dacă lepezi numai o poftă, vii numai dacă le lepezi pe toate. Aşa stai cu Mine la masă: să fii curat, curat. Dacă altul, care are dragoste şi iubire de tine, îl laşi să-ţi aducă un cuvânt de bine, nu-l prinde duşman, ci iubeşte-l, că şi el are o înţelepciune de la Dumnezeu şi este îndemnat de la Dumnezeu şi este vânător de suflete pentru fericirea ta. Ferice şi iar ferice de cel ce este vânător de suflete pentru patria cerească, şi pe toate sufleţelele aduse le are laolaltă cu el.

7/20 iulie 1986

... Măi scumpule suflet, ai îndrumare cerească. Nimic nu-ți mai trebuie. Lasă-te condus de această îndrumare, că nu te duce de râpă, și ai să zici când vei vedea unde te-a dus, și vei vedea dacă asculți că ai să zici: *„O, Doamne, eu am fost păcătos și nu am meritat de acest loc unde m-ai adus”.* Dacă ai fost așa cum ai fost și ai ascultat acum în ultimul timp de cuvântul cerului și ai lepădat toate poftele deșarte și te-ai lepădat de trupul cel vechi și te-ai făcut cum te vrea cerul, te-ai făcut că ai voit să asculți de cuvântul cerului. De bunăvoința ta ai ascultat și de aceea ai câștigat.

14/27 iulie 1986

Proorocul nu este primit în patria sa.

... Să căpătați fericirea, pentru asta ați venit de unde ați venit, ca să vă hrăniți mai des. Tocmai când să vă bucurați că aveți hrana cât mai des, mai apropiată, tocmai când să vă bucurați, s-a întâmplat amarul. Ca și cu consătenii mei, în loc să fie fericiți că au un trup prin care a coborât Domnul la ei, m-au dus pe unde au vrut și au depărtat fericirea de la ei și au mâhnit tot cerul, în loc să fi primit această minune dumnezeiască. Veneau cei care căutau mântuirea cu lumânarea, veneau de departe să asculte hrana care se dădea, iar vecinii mei se uitau cu ură, parcă coborâse Domnul pentru cei de departe, nu și pentru satul meu. Iată amărăciunea, mi-au chinuit trupul și nu s-a mai putut face nimic prin el.

27-28 iulie/9-10 august 1986

... Stă neghina cu grâul până la seceriș, dar din cei care îi mângâi Eu nu trebuie să fie neghină, ci trebuie să fie numai grâu. Dați-vă seama, dați-vă silința la fel ca și copilul care-și dă silința să învețe. Cât de greu e de învățat pentru copilul de astăzi! Înainte avea toate într-o carte. Astăzi se luptă copilul cu o traistă de cărți și i se cere să știe din toate. Câtă bătaie de cap trebuie să fie pentru acel copil! Și care vrea, se luptă să ia și el un premiu când se va sfârși anul, și ce bucurie e pe el când îl strigă și îi dă meritul lui. Copiii Mei, tot aceeași bucurie veți avea după toată râvna cu care vă luptați să vă ajustați de la toate, ca și copilul la învățătură, cu multe materii grele. Așa și tu, multe îți sunt amare, nu-ți place să trăiești în ele, dar primește amărăciunea și treci prin ele cu drag pentru a câștiga premiul întâi în cerul sfânt laolaltă cu cei din cer.

2/15 august 1986

... Nu mai știe lumea aceasta că mai există patru posturi pe an. Nu mai are nicio opreală, mănâncă ce vrea și când vrea și cât vrea. Cele patru posturi pe an, înainte țineau moșii și strămoșii cu cea mai mare asprime posturile. Țineau sus în pod lingurile. Acum nu mai are nevoie de post. Poate fi pe piață carne și de pisică, o cumpără și o mănâncă. Fel de fel se

pune în vânzare astăzi. Cumpără și mănâncă, nu mai e Dumnezeu. Păi dacă nu mai ții zilele de post, e la fel ca pomul oprit în mijlocul raiului.

4/17 august 1986

Aici e minunea grăirii Domnului. Domnul prooroceşte masa nunţii Sale.

... Această minune ce s-a făcut aici, în acest colţişor al României, e minune care n-a fost de când e veacul. E minune nu prin vedenie, ci se lucrează fără vedenie. La aceea prin vedenie se arată strigătul către lume. Aici e minune pentru ai Mei, să cobor să stau de vorbă cu ei. Am întocmit minunea cu tot cerul, cum să lucrez pentru ai Mei ca să-i pot aduce la mântuire. Ceea ce s-a făcut pentru lume, orice s-ar spune şi orice s-ar striga, puţină nădejde e la Dumnezeu să se întoarcă lumea. Puţină lume se întoarce la Dumnezeu; lumea e tot lume.

... Erau lângă Mine mii şi mii de suflete şi de guri care au mâncat din cinci pâini şi doi peşti. Era puterea dumnezeiască aceea care cobora. Aşa şi azi, Mă lupt să am măcar cât cuprind într-un braţ, să am să umplu masa de la un capăt la altul. Vă daţi seama că veţi fi mesenii Mei?

Sunt icoane care arată cum e în cer, aşa e şi pe icoană. Uitaţi-vă să vedeţi în ziare cum e poporul în jurul conducătorului. Aşa veţi fi şi voi, cei ce ascultaţi, în jurul Preasfintei Treimi, că voinţa, lucrarea, pregătirea sunt ale Preasfintei Treimi.

... Ce zic cei de pe pământ când aud de post? Dacă postesc nu pot să mai muncească, nu pot să mai alerge, slăbește omul și nu mai poate munci. Postesc Eu pentru tine, numai ascultă-Mă, stai lângă Mine până-n ultimul minut, nu te despărți de Mine. Postește și tu cum poți și când poți.

15/28 august 1986

Ținuta femeii în biserică. Călcarea rânduielii cununiei.

... Am de astăzi câteva portrete de femei cu ochi ca de satană. Au început să sărute icoanele. Scumpule preot, când vezi așa ceva, cum poți să nu spui un cuvânt? Cum ai avut curaj să intri în biserică, femeie? Sufletule de preot, numai tu îți dai seama... O, scumpilor preoți care sunteți în școli, preoții de azi nu mai sunt pentru Dumnezeu, ci pentru bani. Nu mai au nevoie de jurământul care-l dau către Dumnezeu. Rar preot să mai lucreze după voința lui Dumnezeu.

... *„Știți cum trebuie să fie un preot după carte?” „N-am timp, tanti Maria, spune-mi așa, fără să mai citești”. „A fost o nuntă care a trecut pe la două biserici și preoții respectivelor biserici n-au primit nunta în biserică și n-au vrut să oficieze cununia fiindcă nu era mireasa fată mare. Atunci nunta s-a dus la o a treia biserică unde preotul i-a primit în biserică. Iată, primii doi preoți au ascultat mai mult de Dumnezeu decât de lume”. „O, tanti Maria, dacă aș proceda ca ei mi-aș pierde pâinea”.* Azi trebuie să lucrezi ca să-ți câștigi pâinea.

18/31 august 1986

Duhul învăţăturii Domnului.

... Peste tot pământul, peste multe trupuşoare coboară Domnul Savaot câte un înger, câte un sfânt să spună la lume să se pocăiască şi că vine sfârşitul, dar ceea ce face Tatăl Meu aici, sunt învăţăturile cele mai mari, cele mai dulci.

25 august/7 septembrie 1986

... Vă e greu să postiți o zi, vă vine peste cap, mai bine vă despărțiți de Mine. Nimic nu vă desparte de balaurul cel înfricoșat decât postul și rugăciunea.

26 august/8 septembrie 1986

Trâmbița Virginia întăreşte credinţa ucenicilor ei.

... O, ce vai şi chin! Nimeni nu ştie că se apropie, şi nici nu vede. Aşa striga Noe, ca un nebun. Striga lumea la el: *„Eşti nebun!“* Dar când au început să se vadă primele semne de minuni, Noe lucra la corabie. Atât de rea a fost lumea şi atunci, de a umplut pe Creatorul de mânie şi i-a înecat pe toţi. A băgat Domnul pe Noe cu familia sa în corabie, şi pe tot ce a voit să rămână în viaţă să moştenească pământul după spălarea lui. Aşa şi acum, nu ştiţi cum va lucra de vă va scăpa. Nu lasă Domnul soarta drepţilor pradă vijeliei şi în mâna duşmanilor. Căutaţi şi faceţi-vă timp şi cercetaţi şi cărţile care vă depărtează de rele. Când dau un cuvânt, o învăţătură trainică, să răzbată în inima ta şi să-l ţii în inimă ca pe o icoană, să-ţi fie frică să săvârşeşti ceva rău. Daţi-vă seama, scumpelor sufleţele, cuvântul cerului e înflăcărat până se închide uşa.

2/15 septembrie 1986

Darul preoţiei este cumpărat cu bani de la cei ce vând.

... Sunt mulţi care dau bani să iasă preoţi, dar ei nu sunt vrednici să facă slujbă şi îşi bat joc de hăinuţa lui Dumnezeu. Nu mai e timp să te faci preot pe pământ, nu mai e timp, că se spală pământul. Dumnezeu te face fără bani preot. Dacă alergi după cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să-l şi împlineşti. Te-ai supărat pe Domnul că n-ai reuşit la examen fiindcă n-ai avut bani. Cel ce a reuşit crede că mai vine un veac? Unde să mai slujească? Pământul se spală. Cu banii mai bine făcea milostenie ca să-şi facă loc să slujească în cer.

5/18 septembrie 1986

Stricarea vieții mânăstirești.

... Mai sunt prin mănăstiri suflete care se luptă cu postul, puțini, puțini. Unii-s cu fețele ca de porc și-n mănăstiri, sunt grași ca purceii. De ce ? Că nu primesc postul, nu le place. Cu numele că-s în mănăstire. Sunt călugări în mănăstiri care se întovărășesc să viziteze mănăstirile pentru frumusețe, să se distreze, să mănânce și să bea în curtea mănăstirii, nu pentru închinare. Călugării iau parte cu ei la băutură, le dă dormitoare să doarmă, le dă locuințe cu pat, iar dacă se duce un creștin de-al Meu pentru închinare și rugăciune la mănăstire, pe acesta îl duce prin fân, prin magazii să doarmă și acolo are turiști, vizitatori cu care mănâncă la masă.

13/26 septembrie 1986

... De-ați avea ochii duhului să vedeți cum e un sul de lumină de aici până la cer. O să vedeți minuni mari, că tot ce vine peste lume nu se va lega de ce-i al Nostru.

15/28 septembrie 1986

Stăpânul vieţii biruieşte duhul întunericului şi prooroceşte ridicarea trâmbiţei Sale.

... Azi se zbat pe viaţă şi pe moarte doi stăpâni. Stăpânul luminii Se zbate să ducă în cer zidirea Sa, iar stăpânul întunericului se zbate să ducă totul la întuneric.

... O, când eram pe pământ cu viața Mea amară simțeam numai dragoste și iubire de la cei ce se țineau după Mine. Atât aveam și Eu, atâta mângâiere aveam. Dar pe lângă ei erau mulți cărora le vedeam adâncul inimii lor cu ură pe Mine. Eu le mai spuneam, și cei care din ei Mă ascultau se mai îndreptau, dar cei care Mă urau mergeau mai departe cu ura și dușmănia, până a venit timpul să Mă dea morții. Iată, am primit toate câte au vrut ei să-Mi dea, până și moarte, ca să vă fiu de folos și să vă fiu Mântuitor, să vă fiu cea mai dulce scăpare, să vă deschid porțile raiului, să vă despart de întuneric și de satana.

... Avea prilejul tot sătuțul acela unde Mi-am început lucrarea prima dată, avea prilej de scăpare, dar Mi-a dușmănit-o pe cea prin care lucram și nu știa cum s-o nimicească, să n-o mai audă că-i strigă la mântuire. Iar cei care auzeau și primeau, o, cei de departe treceau dealul, iar cei din sat se puneau proptea pașilor ce-i străbăteau cei din depărtare până acolo și-i pizmuiau, până ce au întocmit tot felul de mărturii mincinoase de Mi-au dus trâmbița prin închisori și balamuc s-o nimicească. Iată cu ce am rămas din acel sătuț, cu două-trei sufletele! Restul? O, vom vedea la judecată, că acum pe acel trup l-am călit prin moarte și îi folosesc duhul în trupul de un sânge cu ea să-Și pregătească Tăticul pe cel ce vrea mântuirea.

... Să nu vă supăraţi că nu vă las să mergeţi pentru preoţie. Preoţii au cumpărat preoţie pe pământ că au avut bani, dar nu mai au timp. Pe ai Mei îi face Tatăl Meu preoţi pentru împărăţia Sa.

... Copilaşii Mei, acest duh peste puţină vreme se va întrupa iar. Trupul e acum în mormânt aşa cum l-aţi pus. Va veni în curând vremea ca duhul să se întrupeze iar în trupul care l-a purtat, şi va face Domnul minuni mari în ochii tuturor.

19 septembrie/2 octombrie 1986

... Copiilor, dați-vă seama, acel ce coboară din cer vrea să vă pregătească pentru fericire, dacă zice că sunteți copiii Lui, apoi de veți împlini, copiii Mei veți fi. Dacă la un drum când pleci nu iei ce-ți trebuie suferi pe drum. Dacă pleci undeva și nu mai stai de vorbă cu nimeni și-o mai iei și la fugă, ajungi mai curând unde vrei. O, așa e și acum, cum ar fi un vânt puternic și ești departe de casă și o iei la fugă să ajungi acasă. Așa e acum, dacă nu te grăbești te prinde ce nu-ți place. Păi Tatăl te grăbește să spele pământul mai curând.

24 septembrie/7 octombrie 1986

Grăirea Maicii Domnului despre statul în biserică.

... Să nu crezi, chematule, care ești chemat să vii în brațele cerului, să nu crezi că vei fi lăsat să fii demn de plăcerea ta. Cerul strigă cu cuvânt înflăcărat la cei din brațul Său ca să fie cu totul deosebiți de lume. Nimic să nu mai folosească acel chemat din ce folosește lumea, nici cu gura, nici cu gândul, nici cu pasul, cu nimic. Să ieși din cele lumești, chematule al lui Dumnezeu, să fii prunc cum te-a născut mama.

... O, ascultați un cuvânt de-al Măicuței, o rugăminte înflăcărată: *Dați-mi și mie o perniță a ascultării s-o pun sub genunchii mei ca să mai stau în genunchi pentru toată suflarea. Nu-mi mai trebuie altă perniță decât pernița ascultării, că aceasta îmi alină durerile și rănile pe care le am. Îmi arunc privirea în fiecare sărbătoare în fiecare biserică. Sufletele care vin în biserică stau un pic în biserică în genunchi, și nu vor să stea în genunchi decât cu pernă ca să nu aibă nici-un pic de durere cât stau în biserică. O, sufletule, dacă închinăciunea nu ți-o faci dreaptă, genunchii nu vrei să te doară, dacă cu ochii te uiți în jur, nu înainte, cu gândul cine știe unde, cu mâna nu faci crucea dreaptă, stai de vorbă cu prietenii, păi cum mai vrei mântuirea?*

28 septembrie/11 octombrie 1986

Trâmbița Virginia dă învățături mântuitoare.

... Mătăniile te scapă de orice împrejurare grea şi de judecata de apoi. Oricât de grăbit ai fi, lasă totul şi fă o strigare împodobită cu mătănii. Este osteneala pe care o duci, cum te osteneşti pentru muncă. Prin aceasta primeşti şi putere trupească şi sufletească. Atingând fruntea la pământ, aceasta este plecarea omului spre umilinţă şi smerenie.

3/16 octombrie 1986

Monahi cu numele fără trăire adevărată.

... Ai intrat în monahie, ai dat un jurământ că vei trăi după voia Sa, prețuiește viața care-o trăiești, hăinuța care o porți, jurământul care l-ai dat, că prin acest jurământ ai făcut contract cu Dumnezeu, și Dumnezeu e sigur de tine că vei fi al Lui, că ești în legătură cu Dumnezeu, că duci viața după placul lui Dumnezeu. O, câte monahii sunt cu numele că poartă haină de monah, și viața o duc după cei din lume. A dat la o parte contractul care-l are cu Dumnezeu, și privește Dumnezeu din cer că sunt trupurile și cefele lor ca a celor ce trăiesc în bunul plac al trupului. Acum nu împlinește nici portul nici traiul de monah, e cu numele că e monah. Iată, monahul care a dus viață aproape îngerească pe pământ, e azi la fericire, a dus viață aproape de înger, sfântul Calinic și câți ca el... Câți au luat-o după viața lui, azi sunt ... Azi monahii din unele mănăstiri și schituri cu numele sunt monahi. Primesc pe vizitatori ca să se distreze cu ei, le plătește ca să le dea locuință, pune masă cu ei și chefuiesc. Iau parte cu ei, nu zic că sunt monahi și că n-au voie să trăiască cu cei ce trăiesc după lume. Nu se gândesc: *„mă vede Dumnezeu din cer, că eu am făcut un contract cu Dumnezeu ca să trăiesc după voia Lui”.* Monahul trebuie să ducă viață cumpătată, să se sustragă de la tot ce nu-I place lui Dumnezeu. Locuințele sunt acum puse la servirea vizitatorilor lumești iar creștinii rar primesc locuință să doarmă. Locuințele le păstrează pentru cei cu care fac chefuri și rar dintre creștini care găsesc locuință.

Vin timpuri grele, vin timpuri grele. Sunt deja începute acele timpuri pentru acela schituri care nu se îngrijesc de mântuirea lor. Vin timpuri de desființare, că Dumnezeu nu rabdă. De aceea a venit Dumnezeu în ajutorul celui ce-L caută și a plecat cu pasul spre Dumnezeu. Nu lasă Dumnezeu pe cel ce strigă: *„Doamne, nu mă lăsa, vreau să fiu al Tău, dar ajută-mă în tot pasul meu!”* La orice pas care-l faci strigă și cere ajutorul lui Dumnezeu.

10/23 octombrie 1986

Cel ce vrea să ajungă la fericire să se curețe de păcatul întinării.

... Eu te pregătesc așa cum te vreau. Eu, care M-am născut dintr-o Fecioară curată și prin Duh Sfânt, nu M-am născut cum e aici naștere pe pământ. M-am născut, dar nașterea Mea e deosebită de celelalte prin Duhul Sfânt, nu prin păcat. M-am născut și am crescut pe pământ, și tot M-a

dat Tăticul pregătirii ca să Mă primească de-a dreapta Sa. Și M-a pregătit ca să stau de-a dreapta Sa și apoi ca să se mântuiască toată zidirea. [...] Pentru asta a dat Tăticul Meu poruncă să Mă întrupez şi să Mă dau chinurilor de bună voie, pentru că Tăticul a iubit zidirea Sa. Trebuie să-ţi dai seama că te-ai născut prin păcatul întinării, iar ca să ajungi la fericire trebuieşti spălat şi curăţit, şi singur să te speli de păcatul întinării, căci şi tu l-ai dat la vremea ta copiilor tăi, că i-ai născut prin întinare.

14/27 octombrie 1986

... A plecat Domnul pe pământ în căutarea copiilor să Și-i adune, că pe pământ are și sculele de care Se servește. Fiecare meseriaș când lucrează ceva undeva își ia cu el sculele ce-i trebuie. Așa și Domnul Savaot, cu tot cerul Său S-a sfătuit pentru chemarea și strângerea copiilor de pe pământ. Lucrezi la o lucrare cu scule și devine scula că nu mai e bună să sfârșești lucrul, și trebuie să faci rost de alta ca să poți ajunge cu lucrul la bun sfârșit și trebuie să te îngrijești de altă sculă, dar și pe cea cu care ai început lucrul n-a lăsat-o să nu mai fie bună și a făcut-o Domnul și mai și a căutat Domnul din același material să-Și facă sculele care-I trebuie să sfârșească lucrul.

20 octombrie/2 noiembrie 1986

Domnul îndeamnă la ţinerea zilei de odihnă, la lepădarea păcatului. România, scaunul de judecată a lumii.

... Iată, ziulica Mea de odihnă Mi-a fost călcată în picioare. Aceasta va aduce nimicire. Pe pământ nu se mai lucrează nimic din ce voieşte Dumnezeu. Ziua bisericii a călcato în picioare. Când să mai meargă omul la bisericuţă?

... Tineretul de azi vrea întinare până moare. Sfârşitul e la spatele lor, şi ei se mărită şi se însoară.

... Scaunul de judecată va fi România, şi Ierusalimul cel nou se va clădi în România. Toţi conducătorii care au vizitat România abia aşteaptă moartea conducătorului României ca să întindă de ea ca de-o cârpă, dar voi ţine în mână soarta României, iar voi să Mă ajutaţi.

... Părăsesc cerul şi vin să vă pregătesc, şi dacă tu spui în faţa Mea: „Da“, şi după aceea nu împlineşti, satana te scrie. Azi te scrie, şi mâine te duce la judecată, și ce vei răspunde? Vei rămâne mut. Nu ţi-a plăcut mila Mea, vei primi mânia. Sfârşitul se încheie cu mânie. Am făcut această minune care nici n-a fost, nici nu va mai fi, ca să scap ceva din mâna satanei.

... Aşa a fost voinţa Tatălui Meu. Cât M-a iubit de mult, şi tot M-a dat chinurilor pentru zidirea Sa. Am ascultat de Tatăl Meu şi am ajuns de-a dreapta Sa, am ajuns Mântuitorul tuturor şi Judecătorul celor neascultători. O, creştine, ascultă şi tu cuvântul lui Dumnezeu, că n-am venit la tine cu un veac înainte, ci cu un pas, cum ai face un pas mare peste şanţ. Pentru tine te rog să te faci vrednic, să scapi de durerile ce vin.

3/16 noiembrie 1986

Mustrarea monahilor fățarnici.

... Când eram pe pământ cu droaia de popor după Mine, și-n munte de Mă suiam, poporul era cu Mine și nu se despărțea nici zi nici noapte de Mine, și așa Mă văd și azi când sunt în mijlocul tuturor.

... Învățătura e aceeași, așa cum învățam odinioară așa învăț acum, aici. Poporul de atunci care Mă asculta, acum e cu Mine în cer. Și cu voi lucrez la fel.

... Sunt părinți care ar vrea ca toți copiii lor să meargă pe drumul cel bun. Sunt părinți care nu-și lasă niciun copil pe drumul cel bun. O, drumul cel mai potrivit de a trăi pentru suflet e haina monahiei. Cine o îmbrățișează cu drag și împlinește ce trebuie să împlinească în monahie, e cea mai sigură legătură cu Dumnezeu. Haina monahiei va străluci laolaltă cu îngerii. Din neagră ajunge strălucită, dar să ai viață de monah adevărat, că dacă te-ai dus în monahie, și satana vine după tine. Câți monahi din mănăstire duc viața jumătate pentru satana. În loc să împlinească cerințele lui Dumnezeu pentru suflet, se alătură de vizitatorii care vizitează frumosul mănăstirii și pun mese și beau și mănâncă cu ei. Dacă mănânci, monahule, laolaltă cu vizitatorii, ce viață de monah mai duci?

8/21 noiembrie 1986

Pilda smochinului neroditor.

... Dacă vrei să trăiești pentru fericire trebuie să fii ascuns, să te închini ascuns. Te duci la serviciu cu mijloacele de transport, cu trenul, și te închini când întâlnești în față o bisericuță, și la toți ceilalți li se pare mirat că numai tu singur te închini.

... Nu te supăra pe Mine, creștine, că-ți spun ce trebuie să pregătești pentru fericirea sufletului.Ți-am cerut oprirea întinării și a faptelor rele și a urii. Cum nu-ți place ție pomul din grădina ta care n-aduce rod, așa nici Mie nu-Mi place de cel ce nu-Mi aduce rod. Luați aminte la cântecul smochinului cel falnic, dar fără roade și căruia i-a venit tăierea. Așa nici Domnului nu-I place de cel ce nu dă rod cum cere cerul.

23 noiembrie/6 decembrie 1986

Lucrarea îngerului păzitor. Grija pentru mântuirea celor adormiţi.

... Of, dacă aţi vedea îngeraşul păzitor al unui trup făcător de rele cum şade departe, şi numai când moare se apropie să-i ia sufleţelul! Vin duhurile necurate să-i ia duhul, dar îngeraşul se luptă ca să-l ia să-l ducă în faţa Tatălui, în faţa Judecătorului, iar dacă nu poate, cheamă o ceată de îngeraşi ca să-l ajute. Of, acel suflet nu mai are nicio scăpare, decât de la cei de pe pământ care au mai rămas. Dacă ţi-e milă de acel răposat, fă-i soroacele după voia lui Dumnezeu, lipsite de băutura cea ameţitoare a satanei.

1/14 decembrie 1986

Domnul învaţă poporul să folosească hrană curată.

... Când este post, posteşte desăvârşit, nu mânca mâncare care te spurcă, mâncare din mâna lumii. Dacă comunismul de azi a dărâmat căsuţele, l-a mutat pe om la bloc, să nu mai aibă grădină şi curte, n-au decât să trăiască de pe piaţă şi să ia ce se găseşte. Dacă îi moare cuiva un porc, îl duce şi îl vinde pe piaţă şi nu ştii că e mort. Bine ar fi să facă omul soroace de post ca să-şi ducă răposatul la fericire, că astăzi nu mai găseşte nimeni mâncare curată. Dar voi, fiilor, mâncaţi mâncare binecuvântată şi curată.

14/27 decembrie 1986

1987

Lupta între îngerul bun și îngerul rău. Lucrarea Domnului în Moldova.

... S-au înmulțit satanele peste tot pământul, pe tot trupul este unul. În dreapta e îngerul păzitor, și în stânga e satana. Aci coboră îngerul păzitor și te conduce, aci vorbește satana. Se bat. Aleargă nevăzuți de ochii pământești, aleargă și stăpânul întunericului și stăpânul luminii, fiecare să apuce câte ceva. O, dar stăpânul întunericului are la îndemână toate plăcerile. Chițibușurile lui sunt la picioare ca cine gustă din ele să se lipească de el, și cu greu să se mai despartă, sunt plăcute, dar sunt pentru un moment. E nesuportabil. Toate ale lui sunt plăcute, dar pentru un moment, și când o veni spulberarea și biciul lui Dumnezeu pentru satana, oriunde îl găsește biciul îl va ustura și pe satana și inima care îl găsește în ea.

... O, fiți atenți, fiți atenți, că undeva în Moldova există popor care îl conduce Dumnezeu cu gândul, merge după placul lui Dumnezeu, după gând, orice voiește Dumnezeu le dă în gând la fiecare. Dumnezeu nu dă ce nu-i place în gândul nimănui. Aici lucrează Dumnezeu cu cuvântul, acolo lucrează cu gândul. Nici acolo nu vede nimeni pe Tatăl, dar face după gând voia lui Tăticul Cel ceresc. Aici lucrează cu cuvântul tot nevăzut.

19 decembrie 1986/1 ianuarie 1987

Facerea omului nou se lucrează prin biruirea păcatului. Maica Domnului ocroteşte pe România.

... Se lucrează totul fără Dumnezeu. A ajuns biserica s-o viziteze toţi ca pe un locaş de vizită, dar nu să se roage în ea pentru mântuire şi pentru iertarea păcatelor.

... Copiii Mei, Dumnezeu când l-a făcut pe om, cu multă grijă l-a făcut din ţărână, cum ai face o păpuşă din pământ şi din apă şi din înţelepciune. I-a suflat apoi: *„Fuuu!“*, suflare de viaţă, şi nu i-a pus Dumnezeu nici sticluţă de gât, nici ţigară în gură, ci l-a înzestrat cu înţelepciune, cu frumuseţe, cu fel de fel de daruri. Dar iată, acum omul foloseşte deşteptăciunea şi înţelepciunea nu ca Dumnezeu, ci împotriva lui Dumnezeu. Nu e omul mulţumit aşa cum l-a făcut Dumnezeu, şi se afumă cu ţigara şi bea până-L înjură şi batjocoreşte pe Dumnezeu cu cuvinte mârşave. De ce nu întorci, fumătorule, ţigara cu focul în gură? Nu suporţi focul. Aşa nu vei putea suporta osânda judecăţii. Judecata e aici; ea va fi în România. De aceea Măicuţa Mea strigă pentru România.

... O, munca e iubită de Dumnezeu, dar nu aşa ca să te cheme la muncă sau să te duci la muncă în zilele de sărbătoare.

2/15 februarie 1987

Lucrarea de strigare la pocăinţă, prin ciobanul de la Maglavit.

... Pe tot pământul lucrează Dumnezeu cu minuni, cu strigări. Fiţi atenţi, coboară trupuri cereşti la trupuri umilite, pe livezi, pe câmpii, în orice împrejurări, şi le pune să strige la lume că vine sfârşitul. În minuni lucrează pe tot pământul, căci Dumnezeu nu vrea pierzarea nimănui. Ia aminte, că în unele locuri lucrează Dumnezeu prin gând cum trebuie omul să trăiască pentru Dumnezeu. Of, mii şi mii de suflete omeneşti a trezit de pe drumul pierzării ciobanul de la Maglavit, şi strigă neîncetat, dar minunea aceasta pe care a făcut-o Dumnezeu este o pregătire de care nu vă daţi seama, și să se pătrundă în orice inimă a oricărui trupuşor că această pregătire este pentru intrarea la nunta Mielului.

16 februarie/1 martie 1987

Domnul strigă duh de deşteptare către preoţii bisericii.

... Fiţi atenţi, că este gata să-Mi aduc la cer bisericuţa cu slujitorii săi şi pe poporul cel legat de bisericuţă. Durerea cea mare a Tatălui ceresc este că nu toţi slujitorii bisericuţei vor moşteni binele ceresc. De ce? Pentru că cea mai mare parte de slujitori slujesc bisericuţa Mea pentru bani, pentru traiul lor familial, pentru a se îmbogăţi, nicidecum să-i doară inimioara pentru popor să-i aducă la lumină şi la mântuire. Cine se zbate să aducă la mântuire poporul pe care-l are în parohia sa, şi el primeşte mântuirea şi lumina. Cine nu, va răspunde în faţa judecăţii, că e gata. Şi orice trup omenesc, cât trăieşte în viaţă şi nu are milă de nimeni, nici el nu va primi milă de nicăieri, nici la judecată. Iată, suflete, cel blând primeşte binecuvântare.

12/25 martie 1987

Trâmbiţa Virginia prooroceşte nunta Mirelui ceresc.

... Sfârşitul acestui veac se încheie cu nunta Mirelui ceresc, şi vrea Dumnezeu mai mulţi. De aceea pregăteşte lucrătorii viei Sale. Puţini mai are Tatăl dintre cei ce au sădit via, iar la pregătirea aceasta pentru cules au întors spatele, I-au făcut durere lui Dumnezeu, dar şi sufletelor lor, că Dumnezeu lucrează mai departe cu cine Îl primeşte cu drag, cu cine Îl asultă şi preţuieşte pregătirea Lui. Iată, în locul celor care au sădit, şi nu au mai lucrat la vie până la sfârşit, a căpătat Dumnezeu alţi lucrători. Aceştia sunt pentru cules.

7/20 aprilie 1987

Grija sfântă pentru cei adormiţi. Duhul pocăinţei. Tainica lucrare a Domnului. Curăţirea pământului.

... Soroacele lumii şi mâncărurile şi băuturile cu care se umple pântecele, nu sunt pe placul lui Dumnezeu, că Dumnezeu e Cel ce ridică sufletul din treaptă în treaptă, nu lumea care mănâncă. Dacă ai pus băuturi îmbătătoare la masă, a mâncat şi a băut meseanul până s-a ameţit şi a uitat să zică: *„Bogdaproste“*, şi mai zice şi alte vorbe pe care nu se cade să le zică. La soroc se mănâncă cu smerenie, cu frică, cu milă, şi să te rogi pentru cel ce ai stat la masă şi să zici: *„Doamne, fă-i parte sufletului răposat, din ce am mâncat, şi du-i sufletul la loc de lumină!“* Adu-I mulţumire lui Dumnezeu şi o rugăciune pentru sufletul răposat. Acum este momentul ca toţi cei ce sunt pe voia lui Dumnezeu să aducă rugăciuni şi să se roage şi pentru cei ce nu se roagă.

... Vămile sunt pline, şi nu mai pleacă sufletele de la vămi, că nu are cine le ajuta. Cei de acasă plâng până la mormânt. De acolo nu mai au nevoie de răposat; l-au dat uitării.

... V-am mai spus că a fost cândva un rege şi un popor peste care veneau fel de fel de dureri pentru relele ce le făceau, iar Dumnezeu dădea pedepse peste pedepse, până când s-a luat de gânduri regele şi a zis: *„Doamne, ce ne faci?“* Şi a dat poruncă printr-un prooroc să zică la toată lumea să nu mănânce nimic trei zile şi trei nopţi, de la prunc la bătrân şi animal, şi atunci au încetat pedepsele, şi s-au întors la Dumnezeu; n-a mai dat Dumnezeu prăpăd cum pusese de gând. Şi

acum e la fel. Dacă ar primi această lumuliţă pe Dumnezeu, n-ar mai veni prăpădul peste ea.

... Băgaţi-vă într-o cămăruţă ascunsă, în beci, şi cântaţi cântece spre slava lui Dumnezeu, şi rugăciuni. Aşa făceau creştinii pe vremuri. Făceau gaură în pământ şi acolo slăveau pe Dumnezeu.

... Fiilor, aveţi în vedere că vine spălarea pământului, şi după spălare nu va mai face satana pas pe pământul spălat, iar cine va stăpâni pământul, nu mai are nicio poftă de a lui satana.

17/30 aprilie 1987

Jertfa Domnului pentru mântuirea omului.

... M-am făcut cerşetor să te pregătesc în aşa fel să dai sufletul în mâna lui Dumnezeu. Am suferit şi am murit Eu, ca să trăieşti tu în veac.

19 aprilie/2 mai 1987

Domnul îndeamnă poporul la rugăciune pentru ocrotire.

... Prin nouă ţări am dat moarte peste cei mici. Ştiţi cum secer? Cu miile şi cu milioanele vin la cer. De ce? Ca să nu mai sufere cei mici prăpădul. Credeţi?

Copilaşii Mei, când veţi simţi zguduirea, să ieşiţi afară din casă şi să vă rugaţi în genunchi sub cerul senin.

15/28 mai 1987

Îmbuibarea trupului înmulţeşte păcatul lăcomiei peste preoţi şi peste oameni.

... Acolo unde se folosesc mâncărurile cele mai bune şi băuturile cele mai bune, acolo unde cărnurile sunt nelipsite, acolo e în viaţă şi păcatul cel mai greu.

... Ţii copilul de la şapte ani şi până când se face mare prin şcoli, să iasă mare şi să lucreze fără Mine. O, aceasta nu e nicio muncă. Iată, preoţia se cumpără cu bani grei şi se fac preoţi pentru hrana lor şi pentru chefuri, şi nu se fac pentru Mine. Ce povaţă să mai ia omul de la un preot, când el se îmbată mai rău decât lumea, când mănâncă şi el mai rău decât lumea? Alţii sunt cu burţile mai mari ca burghezii şi sunt lacomi de bani.

O, dacă ar şti preoţii ce lucrez Eu pe pământ, M-ar pune iar pe cruce. Cu Duhul vine Domnul pe pământ, căci cu trupul n-am loc.

18/31 mai 1987

... O parte din preoție își face arme asupra voastră, dar armele se vor întoarce asupra capului lor.

26 mai/8 iunie 1987

Domnul stăruieşte pentru părăsirea păcatului.

... E momentul să trăieşti cu soţia ta ca şi cu o soră, că e sfârşitul, şi nu mai ai loc dacă nu faci aşa.

29 mai/11 iunie 1987

Omul duhovnicesc să stea departe de omul lumesc.

... Fii treaz în orice clipă. Chiar dacă te duci la serviciu, pe drum, acasă, să nu-ţi lipsească gândul de la Dumnezeu. De te întâlneşti cu un frate de al tău, să vorbeşti cuvânt de întărire şi pentru tine şi pentru el. Nu sta cu omul lumesc, că satan te scrie.

5/18 iunie 1987

Cel credincios va vedea pe Domnul. Domnul caută mesenii pentru masa nunții Sale. Preoții nu-și mai fac datoria.

... Eu, Domnul Iisus, când eram pe pământ am răbdat tot felul de chinuri, tot felul de ocări și bătăi, tot felul de chinuri, până Mi-a plătit Tăticul Meu. Nu avea cine să Mă încurajeze decât Tăticul Meu, Care era nevăzut de nimeni. Așa și acum vă îmbărbătează Tăticul Meu nevăzut de nimeni. Cei zdrobiți și amărâți, cei ce caută mântuirea, aceia vor ajunge să și vadă pe Cel ce vorbește acum. Toți aceia care au încredere în cele ce se lucrează astăzi vor primi să trăiască în toată slava de sus. Tăticul acuma lucrează nevăzut, și cel ce crede în cuvântul Său va trăi laolaltă cu Domnul.

... Am întins o masă sus în cer și am plecat să-Mi aduc meseni. Trăiește, Tăticule, un moment cu corpul curat, cu sufletul curat, și apoi ești demn de masa cerului.

... Preoții de azi nu le spun cum trebuie să se intre în bisericuță. Dacă ar intra și despuiați, și nici atunci nu le spune nimic, că a băgat satana frică în toți, și nu le mai aduce la cunoștință. Astăzi preoții se duc la mare, în loc să stea lângă bisericuță. O, ce vor răspunde? Vai de ei!

5/18 iulie 1987

Mândria aduce desfrâul în om.

... E pământul plin de marele desfrâu. Nu se mai cunoaşte care e femeie, care e bărbat. Nu e nimeni mulţumit cu frumuseţea dată de Dumnezeu, şi o face pe placul lui satan. Umblă lumea în pielea goală.

20 iulie/2 august 1987

Domnul lucrează pentru pregătirea nunţii Sale.

... Cobor cu toată încrederea că voi culege şi Eu ceva pentru fericire. E la fel cum cobori într-o grădină şi priveşti florile sădite şi culegi de colea una, de colea una şi faci un buchet de flori care-ţi sunt dragi ca să le ai pe masă. Aşa şi Eu vreau să culeg de pe pământ numai pe cine-Mi place, numai pe cine-l văd că l-aş putea face vrednic să stea cu Dumnezeu la masă, pentru că îi aduce Dumnezeu de veste că odată cu sfârşitul acestui veac se întocmeşte nunta Mirelui ceresc, şi a plecat pe pământ după meseni. Nu cheamă la nuntă învăţaţii sau bogaţii sau pe cei care nu-L vor pe Dumnezeu. Îi cheamă pe cei ce-L iubesc pe Dumnezeu.

... Toată omenirea de pe pământ este ca într-o pânză de păianjen a pierzării. Acest păianjen al lăcomiei umple tot iadul cu zidirea lui Dumnezeu.

Pământul e îndopat până la ras de armele focului. Când vor izbucni vor întoarce pământul pe dos.

9/22 august 1987

Încălcarea zilei de duminică aduce sărăcirea roadelor pământului.

... Această lume zice că nu este Dumnezeu, şi o să arate Dumnezeu că este Dumnezeu, iată, cât de curând.

Fiţi atenţi, o, fiţi atenţi, că verdeaţa pe pământ nu mai e, fiindcă şi câmpiile au fost semănate în zile de sărbătoare. Nu s-a ţinut seama de sărbători; s-a mers cu semănatul şi cu

aratul. Iată, acum nu mai au ce culege, că nu le-a dat natura nimic, că este Dumnezeu. Să culeagă de la natură acuma. O, cum o să vadă că este Dumnezeu!

22 august/4 septembrie 1987

Domnul îi numeşte şi îi ocroteşte pe ai Săi.

... Tatăl are grijă de unşii Săi. Comuniştii i-au scris pe comuniştii săi. Comunismul îi conduce pe comuniştii săi, iar Dumnezeu, pe unşii Săi. Cine va câştiga? O, când va veni acum prima spaimă multă lume se va întoarce spre Dumnezeu.

24 august/6 septembrie 1987

Iubirea pentru Dumnezeu cere totul pentru Dumnezeu.

... Cine iubeşte pe tată şi pe mamă mai mult ca pe Dumnezeu, nu e vrednic de Dumnezeu. Cine iubeşte pe copilul său mai mult ca pe Dumnezeu, nu e vrednic de Dumnezeu. Deosebeşte-te şi de tată şi de mamă şi de copilul tău şi ia drumul spre Dumnezeu şi strigă şi pentru cei din jurul tău. Dacă a coborât Dumnezeu cu pregătirea Sa, şi tot nu ascultă nimeni de cuvântul Său, vine timpul să blesteme pe tată, pe mamă şi ţâţa pe care a supt-o.

31 august/13 septembrie 1987

Iubirea dintre fraţi îndepărtează păcatul mâniei.

... Cât e mila de mare acum, aşa va fi mânia de mare. Vai de cine dă prilej de mânie! Vai de cine foloseşte mânia pe pământ! Vai de cine se mânie pe aproapele! Vai de cine se înfurie pe aproapele! Cerinţa lui Dumnezeu e să-ţi iubeşti şi aproapele şi vrăjmaşul tău cel văzut, nu cel nevăzut, care e satana.

1/14 septembrie 1987

Lucrarea lui Dumnezeu prin trup de pe pământ.

... A început Dumnezeu minunea printr-un trupuşor, şi acum o sfârşeşte printr-un alt trupuşor. Primul este acum duh călit prin moarte şi aleargă prin tot văzduhul şi strigă ca şi Dumnezeu, iar acesta pământesc, coboară Dumnezeu în el, intră ca într-o locuinţă şi Se foloseşte de guriţa ei şi strigă la creştini.

4/17 septembrie 1987

„Darul de preot“ cumpărat cu bani. Puterea candelei cu untdelemn.

... Acum numai cei care au bani să plătească ies preoţi, şi ies preoţi pentru bani şi nicidecum pentru Mine. Viaţa lui Dumnezeu, numai preotul călugăr o iubeşte. Acela mai e preot al Meu, dar şi la acela a băgat satana mâncăruri şi pofte.

Credeţi că sunt şi mănăstiri care nu au luminiţă aprinsă acolo? Au adus curent electric şi şi-au aprins beculeţe, iar untdelemnul îl mănâncă. Vine vremea când n-o să mai ai curent electric, şi păstrează-ţi de pe acum deprinderea cu candelă, una sau două candele, ca să faci legătura cu cerul.

21 septembrie/4 octombrie 1987

Trecerea de la omul cel vechi la omul cel nou, după Hristos.

... Tată, luaţi în inimă această minune, ca să vedeţi unde vă duce. Prin ea vă fac trecerea din omul cel vechi în omul cel nou. Tu nu ştii cum va lucra Dumnezeu, dar trebuie să ştii şi să crezi că te ocroteşte dacă eşti cu El. Ştie Dumnezeu ce face cu tine dacă eşti al Lui.

24 septembrie/7 octombrie 1987

Maica Domnului se roagă pentru România.

... Măicuţa Mea aduce rugăciune pentru scumpa România. România e scumpă, că a fost ţară sfântă şi pe placul lui Dumnezeu, dar a adus-o satana şi pe ea pe placul lui. O, pentru ce mai are Dumnezeu în ea, cere scăpare prin glasul Măicuţei:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susţine cu a Ta mână coroana română!“

E mare acest cântec şi e plăcut la Dumnezeu, dar se aduce numai ce a ales Măicuţa, câteva cuvinte. Celelalte cuvinte le cântă Măicuţa Mea în cerul sfânt, că acolo nu sunt urechi făcătoare de rău. Dacă s-ar auzi aici tot cântecul acesta, chiar dacă sunt copii ai lui Dumnezeu, satana îşi face loc fără să vrei şi îl duce şi în gurile rele. Toate guriţele să repete la rugăciune acest cântec pentru ţara Mea.

2/15 noiembrie 1987

Fiecare slujitor va da socoteală de lucrarea sa.

... Se apropie judecata, şi fiecare slujitor al bisericuţei se va înfăţişa la judecată cu poporul pe care l-a adus la lumină. Cel care are popor câştigat spre lumină va fi vrednic de lumină, iar cel ce nu l-a durut de popor şi nu l-a adus la mântuire, nu este nici el vrednic de lumină, şi va fi vrednic de dureri şi de osândă, adevărul grăieşte Dumnezeu. O, e plin pământul de slujitori ai bisericuţelor, dar cea mai mare parte este din cei care M-au pus pe cruce. Dar şi Dumnezeu de aceea grăieşte de spălarea pământului de tot ce e rău.

5/18 noiembrie 1987

Suferinţa vine de la neascultare. Domnul prooroceşte începutul anului durerilor mari peste pământ.

... Tată, pe Dumnezeu nu-L bucură bogăţia. Dumnezeu aleargă după săraci, după amărâţi, după munciţi, după trudiţi. Cei bogaţi, cei deştepţi, cei mari nu aleargă după Dumnezeu, le e ruşine cu Dumnezeu.

Se duc unii dintre voi la spital, şi doctorii nu le găsesc ce au, dar să ştiţi că boala e de la Dumnezeu, şi leac nu au până nu vin cu faţa la Mine. Cine se întoarce cu ură împotriva Mea şi a poporului Meu, îi dau şi Eu durere. Fericit nu poţi merge la fericire. Legat în lanţuri, cu forţa, nu poţi merge la fericire, ci din dragostea ta. Când vor mai fi doisprezece ani până la anul 2000, se va termina cu binele şi vor începe durerile.

11/24 noiembrie 1987

Adeverirea sfinţeniei trâmbiţei Domnului.

... Tată, vă aduc la cunoştinţă ceva: se apropie dezgroparea trupului în care am locuit Eu. Aş vrea să fie tot poporul ca să-l privească. Dar cum? Că vrăjmaşul stă la pândă. Când o vedea vrăjmaşul atâta popor, ce va zice? Mult nu mai e şi veţi vedea-o în duh, că vrăjmaşul stă la pândă.

26 noiembrie/9 decembrie 1987

Domnul prooroceşte ridicarea trâmbiţei Virginia.

... Vrea duhul cel călit prin moarte să aibă tot poporul la dezvelirea trupului. Plânge şi priveşte cu dragoste la tot poporul. Trupuşorul e aşa cum e el, dar când o intra duhul în el, va străluci şi trupul ca şi sufletul.

29 noiembrie/12 decembrie 1987

Cel ce crede cuvântul lui Dumnezeu, să-l împlinească.

... De pleci după hrana lui Dumnezeu şi cauţi să mănânci mereu, mănâncă cu toată încrederea şi inima şi caut-o acum, cât mai e şi nu aştepta să vină hrana după tine, şi aleargă şi tu după ea şi fă-o de neşters. Dar nu căuta să mănânci mereu hrana, şi de împlinit să nu împlineşti. Dacă tu cauţi mereu, şi nu stai pe loc, faci la fel cu acela care când i-a dat în stăpânire cinci talanţi, a câştigat încă cinci; la cel ce a primit doi a câştigat încă doi, iar cel ce a primit unul l-a îngropat. Acesta este asemenea cu cel ce caută şi nu împlineşte şi caută mereu.

O, întotdeauna să ai foame, să-ţi fie foame de cuvântul lui Dumnezeu, dar să şi împlineşti, şi vei primi bucuria Domnului. De aceea, caută să împlineşti şi să stai o viaţă de veci în bucurie şi în binecuvântare şi în lumină. Primeşte cu toată inima, că Dumnezeu nu te bate, ci te mângâie ca să împlineşti.

3/16 decembrie 1987

Postul cu trupul dă putere dragostei sufletului.

... Cu postul şi rugăciunea învingi şi despici şi piatra în două. Cine împlineşte cu dragoste, acela poate în toate. Lumea dacă nu pierdea dragostea de post nu pierdea puterea.

8/21 decembrie 1987

Lipsa îndemnului spre calea cerească.

... Nu mai are cine arăta nimănui drumul cel bun. E plin pământul de biserici cu slujitori care slujesc pentru traiul lor, dar durere nu au pentru turma lor. Rar slujitor să mai meargă cu milă de popor. Eu am făcut o minune pentru ce este al Meu şi Îmi hrănesc poporul Meu. Feriţi-vă şi nu vă daţi singuri în mâna vrăjmaşului. Păstraţi, tată, oala acoperită.

16/29 decembrie 1987

1988

Rugăciunea cu inima neîmpăcată.

... Cine nu are post pe pământ, nu are post nici în cerul sfânt. Cum Adam s-a ospătat din pomul oprit, tot aşa acum zilele oprite se aseamănă cu pomul oprit. Postul e cel mai puternic, de nu îl ții, ce putere să ai?

Aveți grijă de rugăciunea ce a întocmit-o tot cerul: *Și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri.* Păi nici să nu-Mi ceri: iartă-mi, dacă tu nu ierți, că Eu văd toată inima. Mulți fac amărăciune și Mie și celor din jur și apoi se așează în genunchi și se roagă. Păi cui te rogi? Cum să te iert dacă tu nu ierți?

19 decembrie 1987/1 ianuarie 1988

Creştinul cu fapta. Rugăciunile creştinilor au întors mânia lui Dumnezeu.

... Cel mai de preț e cuvântul mântuirii și al fericirii când iese din gurița voastră, că se scrie în cartea vieții, sus. Orice cuvânt al omului se scrie undeva. De-l zici pe drum, de-l zici sub un acoperiș, urechea puternică aude tot.

... Dumnezeu S-a sfătuit cu tot cerul Său și a venit chiar pe pământ în ajutorul sufletului, pentru tot ce e nevoie pentru suflet.

... Tot trupul omenesc se numește creștin, dar nu împlinește viața de creștin adevărat. E mare lucru și de mare preț să fii creștin adevărat, nu numai cu numele, ci să fii și cu fapta.

Au trecut două zile din anul nou. După cum v-am spus, mult aș fi avut să-Mi vărs focul pe această lume tocmai atunci când oamenii erau în culmea fericirii cu toate bunătățile pe masă, dar n-am putut de copiii Mei. În momentul acela într-o parte văd mese întinse și într-o altă parte văd copiii Mei dând slavă lui Dumnezeu la rugăciune. Cum să vin cu mânia pentru cei ce Mă supără, și pe lângă ei să pedepsesc și pe cei ce nu Mă supără?

20 decembrie 1987/2 ianuarie 1988

Duhul ascultării ajută mântuirea lumii. Bucuria Domnului pentru întoarcerea păcătoşilor.

... Așa trebuie să trăiți, cu milă unul față de altul. Dacă nu ţi-e milă de o gâză, Eu cum să am milă de tine? Dar dacă e gâză otrăvitoare, care-ţi prăpădeşte munca ta, pe aceea ai voie să o omori. Păianjenul, oriunde-l vei găsi să-l omori, că s-a contrat cu Măicuța cerului zicând că pânza lui e mai fină ca a Măicuței. Ai mare plată dacă-l omori. Pânza lui nu e bună de nimic. Toată truda celor depărtaţi de Dumnezeu este la fel ca pânza de păianjen. Cum prăpădeşti pânza de păianjen, aşa şi Dumnezeu va prăpădi toată munca celor fără Dumnezeu.

... O, daţi-vă seama că ascultarea fiecăruia îmbunează pe Dumnezeu când va veni alegerea. Care aveţi fraţi, surori şi părinţi, dacă aţi ascultat acum pe Dumnezeu, şi atunci veţi striga la Mine scăpare pentru ei, şi Eu voi avea milă de strigarea voastră. Dacă acum ţi-e milă de strigătul Meu şi îl împlineşti şi ai luat strigătul lui Dumnezeu în inimă, şi Eu voi lua strigătul tău în inimă şi voi scăpa pe cei dragi ai tăi. Nu vor fi laolaltă cu tine, dar nu vor fi pe mâinile lui satana.

... Orice tânăr, orice bătrân, orice copil când se îndepărtează de lume şi îmbrăţişează pe Dumnezeu, Dumnezeul cerului scoate mâinile din cuie, de pe cruce, şi îl îmbrăţişează, aşa drag şi bucurie are.

Fiilor, nu mai e vremea să trăiţi nepăsători pentru suflet. Nu mai e vremea să alergi după viitor. E vremea să alergi după lumină, după fericire, aşa cum Dumnezeu aleargă din loc în loc şi din căsuţă în căsuţă după fiecare. Nu mai fugiţi de Dumnezeu! Intraţi în braţul Lui, ca să fiţi feriţi de ceea ce vine.

22 decembrie 1987/4 ianuarie 1988

Lipsa dragostei şi a milei înmulţeşte rodul păcatului.

... Dacă sunteţi iubitori de Dumnezeu, ca fraţii de o mamă sunteţi. Câţi sunt în lume de o mamă, şi se judecă mai rău ca duşmanii, se judecă, se bat, se omoară. Tribunalele sunt pline de judecăţi, de popor la judecată; azilele sunt pline de copii şi de bătrâni. Ca să fii părinte, să creşti un cârd de copii

şi să ajungi la azil, dus de copiii tăi să te ţină statul, o, poate Dumnezeu să mai rabde aşa ceva? Şi câte, şi câte? Câţi copii pociţi ies din mame, şi nu le place mamelor să-i crească şi îi duc acolo. Vai de ei! De ce? Că nu mai ţine nimeni nicio sărbătoare. E marele desfrâu. Nu se mai ţine post, nu se mai ţine sărbătoare, nu se mai ţine nimic. Păcatul cel greu aduce fel de fel de copii pociţi la chip. Cine să oprească păcatul cel greu? Lumea? Satana, care conduce lumea?

27 decembrie 1987/9 ianuarie 1988

Grija pentru sufletele celor adormiţi.

... Dacă Dumnezeu văduveşte pe cineva, cel ce rămâne, să facă şi pentru cel plecat prilej de scăpare. Ferice de văduvele care se păstrează curate, şi vai de văduvele care nu-şi păstrează curată văduvia lor, şi vai de soţii lor răposaţi! Sunt vămile pline ca ciorchinii de struguri, că nu se mai fac soroacele plăcute lui Dumnezeu să poată trece sufletul treaptă cu treaptă. Faceţi soroace plăcute lui Dumnezeu, cu mâncare primită la Dumnezeu!

31 decembrie 1987/13 ianuarie 1988

Iubirea de Dumnezeu. Necredinţa prigonitorilor.

... Dacă iubeşti pe tată şi pe mamă şi pe copiii tăi mai mult decât pe Dumnezeu, te-ai păcălit amar. Dacă iubeşti pe Dumnezeu mai mult ca pe toţi ai tăi, atunci te duci la El cu toţi ai tăi.

... Dacă ar şti lumea ce fac Eu, din nou M-ar răstigni, căci în locul unde M-am coborât a aflat lumea că acolo e un Prunc, dar nu ştia ce Prunc, şi a stat la pândă să-i prindă pe ai Mei şi Mi-au luat trâmbiţa şi Mi-au dus-o prin închisori şi iată ce a mai rămas din satul acela!

... Cât de pierzătoare de suflet e bogăţia pământească! Cel ce ţine la ea se păcăleşte amar, se bucură că are bani mulţi. Dacă ai bani mulţi cumpără ceva, şi cu acel obiect cumpărat să poţi trece la fericire. Cumpără fapte cu care să te poţi strecura la Mine.

... Preoţii dinainte nu dădeau voie să intre mireasa în bisericuţă dacă nu era fecioară, dar acum vine bătrână şi cu copii şi pune cununiile pe cap. O, cine răspunde? Preotul acela.

Un preot n-a ieşit din altar să pună cununiile, pentru că a ştiut că nu e fecioară, şi s-a dus peste el în altar să-l anunţe, dar o femeie care a ştiut cum este lucrul s-a repezit la mireasă şi i-a luat albul din cap şi i-a pus basmaua, şi atunci preotul a cununat-o. Preoţii astăzi se grăbesc şi la slujbă şi fac ieşirea la popor ca să plece unde au ei de dus.

9/22 ianuarie 1988

Mărturisirea păcatelor. Lucrarea cuvântului să nu fie vândută la necredincioşi.

... Când mergi să te mărturiseşti, spune la preot ura ta, invidia ta, mândria, hula, nesocotinţa faţă de Dumnezeu, dar cuvântul lui Dumnezeu care se strecoară la tine nu-l vinde ca păcat, nu-l ridica pe preot împotrivă, că acesta e păcat. Cuvântul Meu spre tine nu e păcat; el te scapă de păcat, te învaţă să nu faci păcatul. Dacă e Dumnezeu, Care te conduce cu cuvânt coborât de la cer prin duh ceresc, e mai conducător preotul ca Dumnezeu?

17/30 ianuarie 1988

Chemarea celor nestatornici.

... Copii, luptați-vă, nu cu Dumnezeu, ci cu vrăjmașul! Întoarceți-vă fața la Dumnezeu. Când vei vedea că voi alege pe ascultării Mei, și tu, care ai fost alesul Meu, acum când să-ți fac pregătirea Îmi întorci spatele. De ce, tăticule, că vine sfârșitul? De ce Mi-am întins Eu mâinile pe cruce? Ca să scapi de moarte. De ce vrei moarte și-Mi întorci spatele? În curând Mă vei striga, dar dacă nu Mă auzi când te strig, nici Eu nu te voi auzi când vei striga din durerea în care vei ajunge. Acum îmbrățișează-Mă, acum când te strig. Pe cine Mă ascultă, și Eu, când cere el ceva, îl ascult.

21 ianuarie/3 februarie 1988

Păstrarea legăturii cu Domnul. Cel ce se leapădă de sine este mucenic. Paza cea de la Domnul.

... O, copilașii Mei, să nu vă vină peste cap sau neplăcut cerința lui Dumnezeu, că e ceea ce trebuie pentru a fi demni de fericire. Pe pământ trăiți cum puteți, dar în cerul sfânt nu puteți intra cum ați trăit pe pământ, ci doar dacă ați trăit împlinind voința lui Dumnezeu și curați. Atunci înseamnă că sunteți gata de a intra în cer.

Mult bine, mult bine e să fii gata oricând să-ți păstrezi legătura strânsă cu Dumnezeu. Așa a fost Noe până în potop. Noe trăia numai după cuvântul lui Dumnezeu, nimic nu făptuia decât ce-i spunea Dumnezeu, și a fost gata oricând să-i dea cuvânt să-și facă cușca. Dacă și copiii Mei ar fi fost gata ca și Noe, în legătură strânsă cu Dumnezeu, nu-I trebuia lui Dumnezeu decât să le facă ocrotirea și să nu mai umble cu cerșeală din inimă în inimă. Iată, S-a făcut Însuși Dumnezeu cerșetor, El, Care în curând va fi și Judecător și Mântuitorul tuturor sufletelor. Acum rog cu milă să se împlinească un pic de pregătire pentru a se intra în fericire.

... Vreți să fiți moștenitorii Mei? Eu sunt, și fac totul pentru voi. Aveți frați și părinți. Dacă împliniți voința Mea, la alegere nu v-ar veni bine dacă i-aș lăsa deoparte. Atunci strigă: *„Doamne, frățiorul meu, surioara, tăticul și mămica mea ia-i la Tine”*, și Eu atunci te ascult pe tine, că și tu M-ai ascultat.

... Ai grijă să nu te aducă vrăjmașul la judecată. Ai grijă de suflet, că e nemuritor pe veci, ci grija să fie al binelui moștenitor. Păi și trupul dacă este împlinitorul voinței lui Dumnezeu, e și el ocrotit de orice rău.

... Dacă împlinești cu drag cerințele cerului de bună voia ta, te pun mucenic, deși pe acela l-a trecut Dumnezeu prin chinuri. Și tu, dacă te lepezi de bunăvoie de rele și de pofte, te pun și pe tine cu el, măi copilule. Mi-ai dat Mie viața ta, și Eu te pun ca mucenic.

... O, de câte ori v-am oprit Eu plecările când am văzut cursa vrăjmașă că stă în calea voastră! Când staţi în grija Mea Eu conduc şi ocrotesc cu grija Mea.

24 ianuarie/6 februarie 1988

Lipsa învăţăturii de la Dumnezeu. Nelucrarea preoţilor.

... Câtă lume ar căpăta vederea, dar nu are cine să i-o dea, că nu se îngrijeşte nimeni nici de el, dar nici de altul. S-a umplut pământul de slujitori, dar vede cerul sfânt cum se uită numai să umple tolba. Nu-l doare de poporul care vine să-i dea bani să-l aducă la lumină. Cine vine în biserică să aducă liturghie, Dumnezeu vede şi scrie, dar preotul care nu aduce poporul la lumină dă seama la judecată de banii pe care i-a câştigat.

31 ianuarie/13 februarie 1988

Domnul îndeamnă omul la calea mântuirii.

... Copiii Mei, iar vă spun: M-am dat vânzării şi chinurilor morţii ca să-l câştig pe cel ce Mă vrea şi Mă ascultă şi Mă îmbrăţişează. Îl îmbrăţişez şi Eu pe cel ce Mă îmbrăţişează. Am scos mâna din cui şi îl îmbrăţişez, şi îngerul îl scrie în cartea cerului pe veci. O, dă-ţi seama că eşti rugat cu binele! Hai când te roagă Dumnezeu, că tu Îl rogi când nu ţi-o place ce o veni peste tine, dar atunci te lasă Dumnezeu în dureri până te vei spăla de toate poftele. Când ţi-e greu să lepezi tot, gândeşte-te la Acela Care S-a lepădat de toate, gândeşte-te la cei ce au primit chinuri şi moarte prin jupuiri, traşi pe roată, prin răstigniri şi bătăi, şi au suferit şi nu se despărţeau de Dumnezeu, că dacă v-aş aduce unul, la soare te poţi uita, dar la el nu, că a câştigat fericirea prin suferinţe.

6/19 februarie 1988

Domnul îi încearcă omului credinţa şi îi ocroteşte viaţa.

... A coborât Tatăl cu sfântul Petru ca să cerceteze poporul dintr-un sat. A luat-o de la prima casă şi s-au făcut cerşetori. Nimeni nu i-a primit, nici preotul din sat nu i-a primit, pentru că nu era nimeni cu pregătire de Dumnezeu. Şi am mers aşa în tot satul şi nimeni nu M-a primit. Abia când s-a terminat satul am bătut la poarta unei case sărăcăcioase. Acolo era o femeie văduvă, cu trei copilaşi: *„Eu vă primesc, dar n-am nimic de mâncare, căci ca să adorm copiii am luat o balegă şi am băgat-o în sobă şi am minţit, ca să se culce până se coace turta din sobă“*. Dar Eu i-am spus: *„Femeie, scoate turta din sobă, că nu e balegă“*.

La grăirea Noastră femeia s-a dus şi a scos turta, dar era o pâine frumoasă şi rumenă. Atunci femeia a înţeles că Acela nu era altcineva decât Dumnezeu. Şi am zis: *„Femeie, scoate trei porţii egale şi dă întâi la cei trei copii“*. Dar cel mic a început a plânge, ca lui să-i dea porţia mai mare. Şi am zis: *„Femeie, acesta are în el duhul lăcomiei“*.

După aceea, am dat femeia afară şi i-am zis: *„Vezi movila aceea mare? Iei pe cei doi copii şi te duci cu ei, şi când vei ajunge acolo să te uiţi înapoi spre sat să vezi ce e“*. Şi a zis femeia: *„Doamne, dă-mi voie să-l iau şi pe cel mic, că mi-e milă de el!“ „Ia-l!“* i-am zis. Şi când a ajuns acolo la movilă şi s-a uitat înapoi, tot satul era scufundat sub pământ; numai turla bisericii se mai vedea un pic. Tot satul a dispărut, şi a rămas o baltă mare pe tot întinsul satului, o baltă albă. Acest sat e lângă Brăila, şi întâmplarea a fost în zilele voastre.

15/28 februarie 1988

Pedeapsa neascultării. Sfârşitul păcatului. Nunta Mirelui ceresc.

... Luați aminte la Noe, că nu ieșea nicio santimă din cuvântul lui Dumnezeu, întreba la orice voia să facă și lua binecuvântare. Când a pus gând Dumnezeu să prăpădească Sodoma și Gomora, a trimis Dumnezeu căpetenia îngerilor și a scos pe Lot. A dat poruncă să nu se uite înapoi, și soția lui Lot s-a uitat și a făcut-o stâncă. Pe primii oameni numai pentru o mușcătură din măr i-a scos afară din Eden, și mușcătura nu s-a dus în trup, a oprit-o în gât, dar tot degeaba, că a fost neascultare. Așa și astăzi, sunt patru posturi peste an, și în cursul săptămânii zilele de post nu le mai ține nimeni. Atunci ai să strigi să-ți dau scăparea. Să-ți dea satan scăpare atunci, că ai făcut voia lui. Strigă Măicuța Mea: Tot trupul omenesc câte pofte a avut cât a trăit, atâtea dureri să le sufere, să treacă prin fiecare durere de fiecare poftă.

... Trăiește un pic strâmtorat de toate poftele, numai cu dragoste de Dumnezeu, că dacă ai dragoste nu-ți vine greu nimic.

... De ce nu mai pot să ţin pământul? Ia omul soţie şi stă cu ea un pic şi face copii şi pleacă după alta. O, omule, cu ce te-ai ales? Cu pierzarea ta. Merge femeia la bisericuţă, merge s-o vadă lumea cu ce e îmbrăcată, merge şi face crucea strâmbă şi umple catastiful lui satana, că preotul care trebuie să-i aducă la cunoştinţă nu face nici el cruce dreaptă.

Am spus că sfârşitul veacului e cu nunta Mielului. Mirele e şi Judecătorul. Mireasa Sa e bisericuţa cu cei ce o slujesc şi cu toţi cei ce au slujit-o şi au iubit-o. Tot cerul aşteaptă întâi să intre cei de pe pământ la masă, şi pe urmă să intre şi ei. La nunta pământească dai bani ca să stai la masă. La nunta cerească trebuie pregătire, să fii curat, ca să te îmbrac cu haină strălucită. De acolo nu mai pleci, e pe veci.

19 februarie/3 martie 1988

Pregătire pentru intrare la nunta Mielului. Proorocie pentru libertatea creștinilor. Păstorul și turma Sa.

... Hai la nunta Mielului! Veniți la nunta cerească! La nunta pământească știți cum e: aveți bani, stați la masă. Nu aveți bani, nu stați. La nunta Mea nu trebuie bani. Intrați la nuntă curați, neîntinați. [...] Vă trebuie pregătirea. Prunc fă-te, prunc cum te-ai născut. De ce vă cer prunc? Pruncul nu știe să clevetească, nu știe să se mândrească, nu știe să cârtească. El știe doar să plângă și să ceară de mâncare. Așa și tu, plângi la Dumnezeu ca să-ți dea ajutor și hrană și tot ce-ți trebuie ție. Dacă ești pe placul Lui, te hrănește și cu hrană trupească și sufletească.

... Pregătește-te, tu, care ești aproape și Mă vrei, pregătește-te și pentru cel ce nu Mă vrea. Prin rugăciunea ta Mă înduioșez de cine nu Mă vrea, îi dau bătaie până se întoarce la Mine.

... Vrăjmașul oricât l-ai iubi, oricât l-ai îmbrățișa, el tot vrăjmaș e pentru tine, tot în foc te duce, tot la osândă te duce, tot la judecată înfricoșătoare te duce, și toți aleargă după el.

... Aţi pus pasul pe anii durerilor. Caută în Scriptură, că zice că atunci când vor mai fi doisprezece ani până la 2000, sunt anii durerilor, dar nici nu va fi până la 2000, că atunci pășește turma și Păstorul. Dacă nu crezi, vei trăi şi vei vedea. Cine nu crede până nu vede, nu ajunge să vadă.

21 februarie/5 martie 1988

Portul creştinesc nu mai este în biserici.

... O, copilule, a venit Dumnezeu din cer să stea de vorbă cu tine, să te învețe cum să trăiești un pic. Te roagă cu fericirea și tu n-o vrei. Poate nu vrei că nu crezi ce vine peste tine, și nu vreau să vină peste tine. Dacă Tatăl din cer îți spune *„copilul Meu”* și te mângâi și te iau în brațe, apoi luptă-te să fii cu adevărat copilul Meu, să nu fii vrăjmaș, că tot la mâna lui Dumnezeu vii.

... Vă roagă Mirele să-I cântați cântecul, un pic, încetinel. Sosește timpul să se împlinească tot ce e scris în acest cântec. Așa cum e scris, așa trebuie să se împlinească.

... Căpuțul femeiesc, fecioară sau mamă, azi nu se mai cunoaște. Să se poarte cu basma, să nu se vadă perișorul, așa vei triumfa și vei câștiga cerul. În cerul sfânt nu se primește cu căpuțul gol, fie fecioară, fie mamă. Așa trebuie să te porți

în acest moment, pentru că e momentul câștigării binelui. Te-ai purtat până acum cum ai putut, cum ai vrut. Acum poartă-te cum vrea Dumnezeu, ca să intri în binele tău.

28 februarie/12 martie 1988

Păcatele de pe pământ.

... Dumnezeu a zis cândva: *«Creşteţi şi vă înmulţiţi!»* Dar cum? Să se umple pământul de curvie şi de mame care nu vor să aibă copii şi îi fac bucăţele, după cum am adus vedenie la ochii unui preot, cum aduna pe o apă neagră bucăţile de copii şi le arunca în barcă şi îi făcea întregi? Vai, mame, vai! E plin pământul de mame şi taţi de felul acesta.

6/19 martie 1988

Domnul plânge pentru necredinţa oamenilor.

... Am murit pentru tine. M-am vândut pentru tine ca să te fac bine. Am fost pe pământ şi am dus-o şi Eu greu ca şi tine. Vrăjmaşul M-a ispitit şi pe Mine şi lucra prin toţi care Mă huleau şi Mă batjocoreau şi Mă bolovăneau. De ce? Că nu le plăcea învăţătura Mea, ca şi astăzi. Cum aş spune Eu astăzi să lepede femeia pălăria şi pantalonii? O, decât să se lepede, mai bine dă cu piatra în Dumnezeu şi în acela care-i spune de la Mine.

12/25 martie 1988

Îndemn la veghe pentru preoţi.

... Toţi slujitorii bisericilor, de când au început să facă şcoală slujesc bisericuţa pentru pântecele lor. Unul la zece mii dacă mai e pe placul lui Dumnezeu. Am întocmit un sfat: slujitorul care se va prezenta cu popor adus la mântuire, acela va scăpa de judecată.

21 martie/3 aprilie 1988

Pentru sfânta Împărtăşanie trebuie pregătire cu trupul şi cu sufletul.

... Ce de lume! Ce de lume! Ce de copii aleargă să se împărtăşească, de parcă ar fi Împărtăşania lapte! E vrednic de ea, nu e, se duce şi o ia cu burtica plină până în ultima zi. Până în ultima zi mănânci ce-ţi place şi ai venit la împărtăşit, dar ţine seama că n-ai fost vrednic, şi vei răspunde curând. Întâi să-ţi faci trupul curat şi pe dinăuntru şi pe dinafară, să ştergi catastiful lui satan. Şi copilul, mămicuţo, e împărtăşit, că n-a ştiut că tu i-ai dat mâncare care n-a trebuit. Dar fiecare mamă răspunde de copilul ei.

28 martie/10 aprilie 1988

Domnul suspină pentru rătăcirea din biserici.

... Câţi preoţi fac slujba până iau banii la popor, şi gata, pleacă în grabă că e meci, că au musafiri. Nu-i urâţi. Să nu ziceţi că duceţi banii la preoţi. Preotul răspunde de ban dacă nu face ce trebuie să facă din el, iar Eu îţi scriu jertfa ta. Dumnezeu nu te învaţă să-l urăşti pe preot, că răspunde el dacă nu face ce trebuie să facă. Fiecare preot răspunde. Fiecare preot e dator ca la poporul care-l înconjoară să-i deschidă inima şi calea spre lumină.

3/16 aprilie 1988

Rugăciunea Maicii Domnului pentru România.

... Ascultă, Fiule Iisuse, rugămintea Măicuţei: N-o lăsa pe România că a fost țară sfântă, dar acum a copleșit-o satana, i-a luat ziua de odihnă a Domnului și de aceea pământul simte că se scufundă.

27 aprilie/2 mai 1988

Omul deştept este cel ce iubeşte pe Dumnezeu.

... O, copilule al Meu, nu fi deştept numai pentru lume. Dacă eşti deştept, cercetează să vezi că nu e nimic în lucrarea lui Dumnezeu ca să te ducă la pierzare, ci e ca să te ocrotească.

26 aprilie/9 mai 1988

Îndemn spre sfânta Împărtăşanie şi spre toate cele sfinţite.

... Dragostea ta e cuiul cel mai dârz, care răzbate prin orice şi în orice. [...] Întotdeauna să ţii seama de fărâmiţa din trupul Celui ce Și-a întins mâinile pe cruce. Întotdeauna să nu bagi altă hrană în tine înainte de sfânta anafură, care este de la Mine. Să ai în casă întotdeauna. Nu da nimic trupului tău până nu-i dai mai întâi hrană duhovnicească. Atunci înseamnă că Îl ai pe Dumnezeu.

... Nu mai vreau să ţin pământul pentru tineretul de azi. Pământul nu e creat de satana. El a creat numai durere şi amar. Durere aduce în toate. Păi să-l iubeşti cât de mult, şi tot în foc te duce. Asta e plata lui: te desparte de binele tău şi te duce în foc. Nu mai are cine să spună. De aceea am făcut această minune, să vin din cer să vă spun de ce să vă feriţi.

1/14 mai 1988

Preoţii de azi nu slujesc cu frică de Dumnezeu.

... A dat Dumnezeu ajutor la mulţi ca să-şi câştige darul de preot, şi nu auziţi din gura vreunui preot să strige că vine sfârşitul. Nu, că-i e frică. Păi preoţii din vechime strigau, nu puneau cununiile la tineri dinainte dacă nu erau copii curaţi, şi nu ieşea preotul din altar cu cununiile. Azi, de s-ar face mireasă şi bătrână, albă în cap, n-are treabă preotul, şi trece peste rânduiala pe care o are cu Dumnezeu, dar răspunde cu durere.

... În fiecare bisericuţă coboară cete de îngeri şi privesc şi ascultă slujba şi lumea cum se poartă, cum se închină, cum se roagă, cum se îmbracă. Păi nu veni la bisericuţă să-ţi faci poftă de vorbă cu cine te întâlneşti. Dacă ai venit la biserică roagă-te şi te îmbracă smerit, nu cu haină luxoasă să te vadă lumea luxos.

... Şi îngeraşii plâng cu saţ, şi se duc în plâns la chipul Maicii Mele; în loc să se bucure de sărutare lasă o lacrimă pe această sărutare. Astăzi lumea nu mai e mulţumită cu frumuseţea pe care i-a dat-o Dumnezeu... Se sulemenesc femeile, se fac ca satana, şi de aceea nu mai priveşte Dumnezeu la faţa pământului, şi a hotărât spălarea pământului, pentru că pământul nu e făcut de satana.

16/29 mai 1988

Adormirea conștiinței.

... Dacă vine o furtună cu o ploaie mare se înspăimântă toți, dar dacă s-a oprit furtuna și a dat soarele, atunci nu se mai înfricoșează și zice: *„facem înainte ce vrem noi”*. Dar dacă te-a scăpat Dumnezeu și a oprit furtuna, să nu mai dai altă ocazie să mai vină altă furtună.

20 mai/2 iunie 1988

Legea sfînţeniei nu este urmată în biserici.

... Poţi să ai fapte bune câte vrei; întinarea te dă înapoi şi te scoate afară de la Mine.

Dacă preoţimea ar afla ce lucrează Dumnezeu, o, ce-ar împrăştia ei pe poporul Meu, o, ce l-ar face ei praf şi pulbere! Dar are Tatăl şi preoţi care au milă de poporul care-L înconjoară, și spun la popor cum să facă crucea și cum să vină la bisericuţă. Dacă este în biserică popor îmbrăcat în toate chipurile, și poporului nu-i aduce la cunoştinţă preotul acela, atunci și preotul ia parte la păcat. O, lume, lume, intră în biserică cum se cuvine! Să intri cu haină smerită, că femeile au luat portul bărbaţilor, pantaloni şi căciulă şi toate. Cum să se mai îmbrace bărbatul? Nu se mai cunoaşte care e femeia și care e bărbatul. Nu se mai cunoaşte care e mama şi care e fiica.

21 mai/3 iunie 1988

Vine Domnul să împărăţească pe pământ.

... Acum, altă viaţă vine pe pământ. Vine o singură conducere: conducerea lui Dumnezeu. Vrăjmaşul lui Dumnezeu nu va mai avea urmuliţă pe pământ. El ştie, şi de aceea face prăpăd acum.

30 mai/12 iunie 1988

Deștepții lui satana.

... Aici e cuvântul conducerii lui Dumnezeu. Cine nu crede în această conducere, cine? Deștepții lui satan. Dacă a făcut Dumnezeu pe om deștept ești deștept. Analizează și vezi cine conduce acum, și pune la inimă. Vreau să te scap de satan și de iadul lui, și atunci cum poți să te desparți de această conducere? Ce găsești rău? Ce te învăț rău? Stă satan pe jeț în inima ta și conduce el, că nu-ți place conducerea lui Dumnezeu, și Eu Mă duc la cel ce Mă vrea și-Mi slujește, acela e copilul Meu.

3/16 iunie 1988

Venirea Domnului îi alege pe cei ce sunt ai Săi.

... De ce a întocmit Dumnezeu această minune? Văzând că vrăjmaşul a întocmit şi el ceva, ca toată zidirea să o ducă la iadul său şi nu mai are cine mai lumina, pentru că toată zidirea trăieşte după placul său şi al vrăjmaşului, a întocmit Părintele cerului şi al pământului o minune, să vină în ajutorul inimioarelor care-L mai vor, să le ajute, să le pregătească, să le conducă după placul Său. Pentru că vrăjmaşul a întocmit şi el în aşa fel ca tot cel ce nu vrea, să nu lase nici pe cel ce mai vrea să meargă spre lumină. Este pus ca toată zidirea lui Dumnezeu s-o facă să trăiască pe voia lui, pentru că ştie ce-l aşteaptă.

6/19 iunie 1988

Pregătire pentru viața veșnică. Proorocul Ilie ajută lucrarea împotriva necredincioşilor.

... Așa cum vine iarna și te găsește nepregătit, fără lemne și fără de niciunele, suferi de foame și de frig, așa cum te pregătești pentru iarnă, așa trebuie o pregătire pentrtu viață ca s-o trăiești lângă Dumnezeu, și nu-ți trebuie bani. Îți trebuie viață plină de fapte bune, cu trupușorul curat și blând ca un mielușel. Liniștește-te, copilule, că pregătirea aceasta o faci pentru binele tău, și nu mai da din colț în colț și pregătește-te pentru viața vie.

... Ţara română e cu spatele la Dumnezeu. Ţara română și conducătorul e pentru dărâmarea templului lui Dumnezeu, dar voi vedea. Vom trăi și vom vedea. Fiecare popor în vremea de demult când se răscula împotriva lui Dumnezeu mânca bătaie, şi tot aşa şi acum va fi, şi veţi vedea. Profetul Ilie, care e ridicat la cer cu trup cu tot prin viaţa lui curată, a hotărât să Mă ajute să pregătesc, să scot pe vrăjmaşul de aici, şi am să-l rog să vină să trăsnească el cu biciul lui după vrăjmaşul, şi în orice inimă îl va găsi, trosneşte şi inima şi trupul. Nu credeţi? Sfântul Ilie izbuteşte să-l scoată pe vrăjmaşul de aici, dar o să usture inimioarele dacă au ţinut pe vrăjmaşul în inimă.

14/27 iunie 1988

Grija de suflet. Limba să fie mădular al slavei Duhului Sfânt.

... Cum vă străduiți să aveți din toate ce vă trebuie, așa străduiți-vă și să vă curățați trupul și sufletul. Nu căutați să trăiți să aveți grijă numai de trup, că vă păcăliți. Acum e gata vremea sfârșitului și acum e vremea să hrănești sufletul mai mult ca trupul. În vremea de astăzi mai toată zidirea lui Dumnezeu nu mai are nevoie de suflet, trăiește numai pentru trup, suflet parcă nici nu ar mai avea.

... Opreşte-ţi limba, puneţi-o la punct! Limba e cel mai aprig mădular al trupului și umple catastiful satanei şi te duce la judecată. Grăiţi cuvânt în aşa fel încât să aduceţi bucurie şi celor din jur şi lui Dumnezeu. Grăieşte cu guriţa să te ducă la fericire, şi nu la iad.

16/29 iunie 1988

Împotrivirea preoţilor asupra poporului Domnului. Pregătirea pentru veşnicie.

... Trupul are o viaţă scurtă, iar sufletul are viaţă nesfârşită, şi acum a sosit momentul ca să-l trezeşti. Acum nu mai e momentul să zici: *„Aha, sunt tânăr, şi mai încolo caut pasul pocăinţei“*. Te-ai păcălit amar! Mai încolo cum zici tu, e sfârşitul tău şi te-a apucat nepregătit.

... Bunul Dumnezeu S-a născut din Fecioară curată. Maica Domnului s-a născut din poruncă, din părinţi care Mă iubeau pe Mine şi care erau bătrâni prin vârsta înaintată, şi Dumnezeu le-a dat-o pe Maica cerului. Dumnezeu a avut nevoie de o Mamă curată, curată, cea mai curată dintre toate. Aşa s-a născut şi ea.

19 iunie/2 iulie 1988

Purtarea de grijă pentru cei adormiţi.

... Cel mai plăcut soroc e cel făcut în post, cu mâncare de post şi fără băutura satanei. Adevărul vi-l grăiesc, că dacă preotul a gustat băutura satanei nici slujba nu e primită. Poate că acel răposat a mai avut şi el greşeli, dar dacă cei rămaşi îi fac soroace plăcute lui Dumnezeu, urcă treaptă cu treaptă, şi îl aduce Dumnezeu la locul lui; Dumnezeu îi dă locul la fericire, nu lumea care-ţi cere băutură îl scapă pe răposat, ci Dumnezeu.

25 iunie/8 iulie 1988

Semnul Domnului şi al durerii Lui.

... O, de ce te uiţi cu mirare şi nu ştii ce să crezi? Ţi s-a

schimbat scrisul din albastru în roşu. Eu, Dumnezeu, Care Mi-am dat viaţa pentru voi, Eu, Care am sânge în mâini şi în picioare şi în coasta Mea însângerată, Eu ţi-am amestecat scrisul cu sângele Meu, să-Mi scrii durerea Mea cu sângele Meu.

5/18 iulie 1988

Proorocie pentru cer nou şi pământ nou.

... Mi-e dor să vină clipa ca vrăjmaşul să nu mai conducă pe nimeni, să nu mai stăpânească pe nimeni. Vreau pământul curat ca o oală nouă şi împodobit cu tot felul de bunătăţi. Mă duc în cer, la masa Mirelui ceresc, iar apoi coborâm pe pământ nou, spălat, şi nu ne va mai supăra vrăjmaşul. Faceţi voia lui Dumnezeu, şi lângă Dumnezeu veţi fi.

7/20 iulie 1988

Proorocie pentru durerile sfârşitului lumii. Ocrotirea poporului Domnului.

... La ce să mai ţin pământul? Pentru tineretul de azi, care dacă-i place să umble despuiat, aşa umblă şi stă pe malul mării? Şi să vedeţi cum se va umfla marea, cum s-a mai întâmplat, se va umfla marea şi va acoperi goliciunea de pe malul ei. Durerile au început în multe ţări cu avalanşe de zăpadă, cu inundaţii, cu foc, după cum sunt ţările de departe de Dumnezeu. Dar aici, unde este cuibul lui Dumnezeu, unde este coborârea lui Dumnezeu, am voit să ocrotesc, ca să întăriţi pasul pregătirii.

14/27 iulie 1988

Minunea schimbării cernelii din albastru în roşu.

... Ca să vedeți durerea Mea am dat scris cu sângele Meu ca să înțelegeți cât de mare Mi-e durerea. Scriind această mână cuvântul ce-i venea la ureche, a început să i se schimbe scrisul din albastru în roșu și a rămas acest trup (Lelica) înmărmurit și i-am zis la ureche: *„De ce ai rămas așa? Eu, Dumnezeu, am picurat acolo din sângele Meu ca să scrii cu el, ca să vedeți toți cât de mare Mi-e durerea”.*

17/30 iulie 1988

Masa nunţii Mirelui ceresc.

... Am întins mesele în cerul sfânt şi am plecat după tine pe pământ, meseanule, şi vreau să-ţi dau haină strălucită şi hrană cerească, dar fă-te curat, că de unde ştii că Dumnezeu îţi va face ocrotirea cu trup cu tot, cum a fost cu Noe? Şi când l-a scos din corabie l-a făcut pe Noe moştenitor al pământului spălat.

23 iulie/5 august 1988

Ungerea cu sfântul mir, pentru ocrotirea poporului.

... Folosiţi ungerea; nu faceţi niciun pas neatins cu mir din candelă. Aveţi grijă, fiilor, nu ieşiţi afară din casă şi nu mişcaţi nimic până nu vă ungeţi cu sfântul mir, că vrăjmaşul aşteaptă să vă dărâme, stă la pândă.

... Acum sunt bogat în milă, dar Mi-a pregătit lumea o haină a mâniei, şi când M-oi îmbrăca cu ea nu mai am milă.

29 iulie/11 august 1988

Slăbirea puterii lui satana, prin rugăciune cu tămâie.

... Cât îi putea, să te fereşti de satana. Să aprinzi tămâie şi prin casă şi pe afară, şi când pleci să dai şi pe tine cu tămâie, şi atunci satana fuge. Să înveţi certările pe nevăzute şi să le zici, ca să nu aibă satana putere să-ţi facă niciun rău.

8/21 august 1988

Vreme de încordare peste România. Maica Domnului cere ocrotirea României. Conducătorul României este ameninţat de vrăjmaşi pentru căderea lui.

... Luaţi aminte! Se pregăteşte o încordare, o ciocnire. Văd inimile celor ce o pregătesc. Văd ce voinţă au şi ce gând au. De ce credeţi că Dumnezeu strigă grăbirea paşilor voştri? Trebuie, tată, să vină ceva şi peste cei ce stau cu spatele la Mine.

... Dacă săvârşiţi şi bine şi rău, nu ajungeţi în bine niciodată, că trebuie să iei plată şi de la rău, şi aşa mergi la cântar, şi nu se ştie. Tată, calea către Dumnezeu e spinoasă şi e dureroasă. Cui nu-i place această cale face un pas, doi pe ea, şi dacă-l înţeapă ceva fuge şi merge pe calea cea largă a pierzării.

... Vedeţi, fiilor, că într-o parte lucrează Dumnezeu cu cei ai Lui, iar pentru cei ce sunt cu spatele am altceva. Nu vă amestec şi pe voi în bătaia celor ce sunt cu spatele la Mine. Nu vă speriaţi; fiţi cuminţi. Vă spun în şoaptă: să nu vă lipsească niciodată rugăciunea. Rugaţi-vă să nu muşte cineva din România, iar dacă muşcă să-l muşte pe conducătorul ei, că el a dus-o cu spatele la Fiul Meu.

Cel ce a adus comunismul în România s-a întors cu faţa la Mine.

Conducătorul României aşteaptă ceva, aşteaptă să fie muşcat. Tată Creator, lucrează să n-o laşi pe România pradă cruzimii care muşcă din ea fără milă! Fereşte-o de oamenii cruzi, să nu intre în România, că dacă intră nu ies cu mâna goală.

O, se pregăteşte o vărsare mare de sânge. Toată lumuliţa de astăzi îl iubeşte pe satana, nu pe Dumnezeu. Dacă zice satana să umble bărbatul despuiat, despuiat umblă. Dacă zice satana să umble femeia pe drum despuiată, despuiată umblă. Păcatul e în culmile lui.

Mulţi vor să muşte din România. Vor mulţi să-i las să intre, şi apoi nu vor ieşi cu mâna goală. Prietenii conducătorului ţării au văzut bogăţiile şi frumuseţile României şi vor să guste şi să muşte din ele.

... Măicuţa Mea este stăpâna şi cumpănitoarea acestei încordări; şade cu mâinile întinse şi cu toată tăria ei strigă pentru România. Trebuie să-l muşte ceva, trebuie să-l muşte un şarpe pe conducătorul României. Se cere ocrotirea României, şi el habar n-are de ea. O, ce va răspunde pentru ce a dărâmat? Ce au zidit conducătorii României din trecut au zidit pentru fericirea sufletelor lor, dar conducătorul de astăzi a zidit pentru trupuri să aibă unde sta, şi a stricat bisericuţele ce s-au lucrat în trecut. Bisericuţele s-au lucrat în zilele în care trebuia să se lucreze, nu în zilele de sărbătoare. Dar zidurile care s-au ridicat astăzi în locul celor dărâmate s-au făcut în zile de sărbătoare. Iată, şi-a făcut rost de judecată acest conducător.

... Cel mai mârşav păcat: mândria. Este doamnă mare mândria în această lume. Curvia şi mândria sunt nişte doamne.

15/28 august 1988

Domnul întăreşte poporul pe stânca ascultării şi a credinţei.

... Tăticule, să vă spun și altceva: Unii copii răi care fac rele sunt născuți din desfrânare, sunt născuți și zămisliți la zile mari, de au ieșit cu tot felul de obiceiuri, numai vrăjmașul îi conduce. Care e pentru Dumnezeu e până la un timp, e până la o cale, și prin rugăciunile părinților și a preoților se schimbă, că dacă un părinte are un copil rău, scrie pe hârtie și mai dă și pe la preoți ca și prin rugăciunile preoților să se schimbe. Care nu e de la Dumnezeu, cu greu îi mai scoți din ghearele vrăjmașului.

... Am întocmit cu tot cerul cel puternic această minune, această pregătire, pentru că nu mai am niciun ajutor pământesc care să-Mi aducă și Mie la cer ceva de pe pământ, nu mai am. M-a lăsat preoțimea. Am lăsat-o ca pe un ajutor lui Dumnezeu, să aibă grijă de popor, să-l lumineze, să nu-l lase pradă vrăjmașului, dar preoțimea, cea mai mare parte, au înghețat inimile în ei, nu mai au milă nici de sufletele lor, dar de al poporului ce-i înconjoară. Nu mai are milă nimeni de tine decât tu însuți și Dumnezeu. Dacă nu întocmeam această milă, nici că mai aveam ce aduce de pe pământ.

... Iată, am adus trâmbiţa Mea la ochişorii acestui trup. Niciodată de când strig prin gura ei n-am adus trâmbiţa Mea cum am adus-o acum. Acest trup să folosească ungerea, că vrăjmaşul ar vrea s-o nimicească, aşa cum a făcut cu primul trup prin care am cuvântat.

... Fiilor, dacă începe cumva ceva din semnele sfârşitului şi vă apucă pregătiţi, să nu vă speriaţi; nu se lipeşte nimic de voi. Staţi tari pe stânca cea puternică.

Vrăjmaşul nu mai are treabă cu lumea; are treabă cu ce e al Meu; aici are el munca lui. În lume nu se mai duce, în lume nu mai are ce face. O, el ştie ce-l aşteaptă, ştie că după spălarea pământului nu mai calcă piciorul lui pe pământ şi nu mai supără pe nimeni atunci.

... Coboară turma și Păstorul să moștenească pământul după a doua venire, și acolo în carte e scris tot cuvântul lui Dumnezeu. Pregătirea aceasta este cum îți pregătești copiii, îi speli, îi îmbraci cu hăinuță și-i iei cu tine. Așa vrea Tăticul să te aducă în cerul sfânt să stai la masă. Masa e întinsă. Cine intră la masa Mielului, acela va fi și moștenitorul pământului.

... Căutaţi preoţii cei mai buni, că nu mai găsim preoţi cu durere de durerea Mea. Unul la zece mii dacă intră în cer.

... Dacă ai avea ochi te-aș duce să vezi cum sunt vămile de încărcate de suflete ca strugurele încărcat de broboane. Dacă ai ține la el, ai face soroacele pe placul lui Dumnezeu, nu ale celui ce le mănâncă, asta e durerea ta, durerea ta nu e că-l plângi. Pregătește-i locul binelui, și din binele acela îți face și Dumnezeu milă pentru tine. Dați sărindare pentru răposați. Dați slujbe pentru ei cu vii și morți. Dați lumânări aprinse, că mulți au plecat fără lumânare și lumină, că nu e greu să faci pomelnic și cu o lumânare, două, trei, după numărul morților tăi pomeniți. Să ai milă și de sufletul viilor și al răposaților. Ție ți se cere, care ai rămas, să ai grijă de răposați. Poate el nu s-a îngrijit, îngrijește-te tu, care ai rămas. Nu da slujbe numai la preotul de care aparții. Caută și alți preoți care crezi că strigă la popor.

21 august/3 septembrie 1988

Proorocie împotriva tineretului cel fără Dumnezeu.

... După cum v-am mai spus, se încordează acea pregătire pentru tineretul care aleargă după poftele lui. Să intre și el un pic la durere, că l-a adus duhul rău pe placul lui, l-a adus să spună că nu mai este Dumnezeu.

26 august/8 septembrie 1988

Binele făcut este răsplătit în cer. Sluţirea chipului lui Dumnezeu.

... Aud câte un cuvânt de la cineva: *„Păi noi facem la cei ce pleacă, dar pe ale noastre cine le face?”* Dacă tu ai făcut soroacele pe placul lui Dumnezeu, ai făcut pentru aceia, dar oare nu-ți face Dumnezeu și ție parte și celor ce au contribuit? Păi părticică de colo, de colo, îți face și ție parte. Nu vă îngrijiți de aceasta. Îngrijiți-vă numai de a face binele spre a înainta pasul în ceea ce vă trebuie. Nu vă îngrijiți de ce veți mânca sau altceva.

... Dumnezeu când l-a făcut pe om nu i-a pus țigara în gură și sticla de gât. Azi nu-i mai place tineretului chipul lui Dumnezeu, îl mai pocește, îl face pe placul vrăjmașului, mai face coadă pe la ochi, părul vâlvoi. Mai face deosebire fiica de mamă sau fecioara? Aceeași îmbrăcăminte, același cap gol. Cum să mai ție Dumnezeu pământul pentru așa ceva?

4/17 septembrie 1988

Îndemn la iubirea de Dumnezeu. Proorocie pentru învierea morţilor.

... Cine nu primeşte şi nu voieşte această hrană, pe care numai Dumnezeu ţi-o poate da, nu e bun de nimic. Cel ce nu voieşte şi nu primeşte hrana de la Dumnezeu, e bun la treburi pământeşti, dar dacă nu s-a hrănit cu această mană, piere ca fumul. Nu e bine să trăieşti fără Dumnezeu. Nu e bine să gândeşti vreodată că n-ai nevoie de Dumnezeu şi că poţi să trăieşti şi fără El. Trupul e dator să alerge după binele sufletului, şi nu să stea nepăsător de viaţa sufletului, pentru că cine stă nepăsător, după spălarea pământului fiecare suflet care a pierit se întoarce la trupul lui; e învierea morţilor. Chiar dacă ai terminat de o sută de ani cu viaţa, la judecată te întorci cu sufletul în trup şi vii la judecata de apoi, şi atunci ce-ai să răspunzi? Cine a lucrat şi a trăit fără milă, va sta în faţa înfricoşătorului divan al judecăţii. Dar cum va sta şi ce va răspunde?

5/18 septembrie 1988

Pomenirile pentru adormiţi să se facă după voia cerească.

... Mulţi răposaţi au plecat fără să fie apropiaţi de Dumnezeu. Mulţi nu s-au străduit în viaţă, şi rămâne dator cel rămas. Eu vă aduc la cunoştinţă, la ce e al Meu, să aveţi grijă de răposaţi. Dar lumea câţi răposaţi are, și nu le mai pasă nici de morţi, nici de vii, şi nici nu le fac soroacele pe placul lui Dumnezeu, și cu ce să-i scoată? Cu plăcerile fiecăruia? În clipa de faţă cel mai de preţ şi mai de folos pentru suflet e sorocul în zi de post, adică în posturi.

14/27 septembrie 1988

Milostenia să fie dată la cei săraci.

... Lumea nu ştie nimic. Nu sunt primite soroacele cu mâncare de carne şi cu băutura satanei. Pentru răposaţi nu se pune aşa ceva. Pentru ei se face mâncare curată, dacă s-ar putea mai mult în posturi.

Fiilor, voi să daţi pomană la cei săraci, căci bogatul dacă primeşte duce acasă la porc. Dacă-i place carnea de porc, să crească porcul cu mâncare curată, să poată lua şi el cu lingura din mâncarea lui, dar când porcul scapă şi mănâncă ori-

ce murdărie, citiţi ce scrie în sfânta Scriptură.

... Da, tată, nici peşte mare din ocean nu dau voie să mănânce cei din pregătirea Mea, căci peştele se hrăneşte cu sânge de om. Acolo unde sunt războaie se amestecă apa cu sângele. În toate apele sunt trupuri de oameni morţi.

16/29 septembrie 1988

Primejdia telefoanelor (acoperirea, ocrotirea cuvântului).

Vedeți cum faceți cu telefoanele, că agenți secreți s-au pus pe telefoane să afle mersul tuturor. De ai ceva secret cu cineva, mai bine fă un efort și spune-i personal, dar nu prin telefon. Și cuvântul Meu nu-l mai dați prin telefon, că vă prindeți singuri în cursă.

25 septembrie/8 octombrie 1988

Îndemn la credinţă statornică.

... Nicio credinţă nu e mai dreaptă ca ortodoxia. Nu luaţi altă cale, că e greşită. Aşa cum a fost calea Domnului, aşa a fost și calea ortodoxiei.

Fiţi treji, că Măicuţa Mea acum cere grăbirea, că toată zidirea e cu vrăjmaşul. Stai lângă Mine o clipă şi nu-ţi place şi pleci tot la vrăjmaşul. Îţi vine o durere, vii din nou la Mine ca să scapi de durere, şi dacă te scap, iarăşi uiţi şi te duci iarăşi la vrăjmaşul, şi tot aşa până când soseşte judecata, şi cine ştie cum te găseşte?

2/15 octombrie 1988

Ungerea cu sfântul mir ocroteşte. Îndemn la post plăcut lui Dumnezeu.

... Ce-ţi mai trebuie dacă ai cuvântul Tatălui ceresc, care coboară şi vine lângă tine şi te încurajează? Şi dacă grăiesc prin această gură şi dacă iau loc în acest trup, tu trebuie să Mă simţi că sunt lângă tine şi trebuie să te alături şi să te depărtezi de toate relele.

... V-am dat la îndemână luminiţa din perete. Oriunde veţi pleca luaţi din candelă şi vă ungeţi, că am făcut ungerea aceasta cu putere şi cu ajutor.

... Cei de astăzi au legătura între ei prin carnetul de partid, iar comunismul nu dă voie să mergi la biserică. De aceea, ei parte de Dumnezeu nu vor avea. Vine momentul să vă forţeze să vă depărtaţi de Dumnezeu. Nu vă vor mai da pâine dacă nu aveţi carnetul. Ei asta vor, dar vor rămâne ei fără pâine şi fără veacul fericirii. Nu ajung ei până acolo, că este un strigăt al Măicuţei Mele.

... Păsărelele Mele, vă aşteaptă aripile pentru zbor. [...] Pregătesc ce este al Meu şi îl ţin sub aripa Mea. Dacă aţi vedea cu ochişorii cum merge satana cu fiecare om, de o parte îngeraşul şi de cealaltă parte satana! O, moşii şi strămoşii trăiau pe placul lui Dumnezeu, ţineau posturile, nici linguri de dulce nu foloseau în post, că ziceau că intră unsoarea de la mâncarea de dulce în ele, aşa de mult ţineau la post, şi de aceea aveau hambarele pline. Acum nu mai are omul nimic. Se scoală şi ia plasa în mână şi pleacă după hrană.

24 octombrie/6 noiembrie 1988

Moştenitorii Domnului pe pământ nou.

... De vreţi să trăiţi pe pământ, aveţi răbdare, că spălăm pământul de toată murdăria, şi apoi vă fac moştenitori pe pământul curat, dar şi voi să fiţi curaţi. Tată, procuraţi-vă din timp hrană pentru luminiţa din perete şi n-o ţineţi aprinsă la ochii lumii. Păstraţi-o, că aceea vă aduce lumina cerului.

26 octombrie/8 noiembrie 1988

Cei împrunciţi vor moşteni veacul cel nou.

... Tată, ai fost prunc când te-ai născut şi n-ai ştiut să faci niciun rău nici ţie, nici lui Dumnezeu. Aşa te vreau şi acum, curat şi cu trupul şi cu sufletul, ca pruncul.

29 octombrie/11 noiembrie 1988

Îndemn la duh de pocăinţă. Ierusalimul vechi; Ierusalimul nou.

... Eu cobor cu dragoste şi cu iubire cerească în acest loc *(mănăstirea Nămăieşti, n.r.)*, dar uite ce Mi-a băgat vrăjmaşul aici! Am pus deoparte o mare bucurie pentru ce am aici, şi uite ce face vrăjmaşul! Locurile sfinte, cuibuleţele Mele am zis să fie punctul cel mai de preţ pentru cer. Eu vă dau din mila cerească şi părintească. Ce ziceţi? Să am încredere, sau nu? Cămăruţele pe care le-aţi făcut, le-aţi făcut lux, tată; lux, şi hăinuţa tot lux. La Dumnezeu nu trebuie lux. Dumnezeu coboară în sărăcie, iar bogatul zgârcit merge în iad. Ce aveţi aici!

... Se duc oamenii să vadă ce e acolo, la Ierusalim, dar Ierusalimul cel nou aici e, şi veţi vedea minuni. Lumea vede Ierusalimul patimilor Mele, dar Ierusalimul cel nou e aici.

4/17 noiembrie 1988

Domnul prooroceşte ocrotirea poporului.

... Mă ascund aici, în acest piept, şi vă învăţ din tot adâncul bunătăţii lui Dumnezeu. Nu se lipeşte de voi nici prăpădul, nici judecata. Cum ar fi cineva în fundul unui puţ şi coboară cineva o prăjină, acela se ţine strâns de prăjină şi iese. Ţineţi-vă strâns de această prăjină până veţi ajunge cu cerul sfânt, că dacă te desprinzi cazi în adânc. Aşa este ceea ce lucrez Eu azi, ca să vă scap de rău, pentru asta Mă zbat.

13/26 noiembrie 1988

Ierusalim nou, ţinut în taină. Moaştele sfântului Ioan Botezătorul. Poporul Domnului să se despartă de lume.

... Preoţimea nu ştie că aici se clădeşte Ierusalimul cel nou. Acum el e ascuns; nu vreau să-l dau pe faţă. E aşa cum ai începe o casă, şi cei ce au început lucrul s-au îmbolnăvit, şi am făcut rost de alţi lucrători şi tot îl termin. Atunci n-aţi văzut că vrăjmaşul era între voi şi bătea din palme când am luat trâmbiţa Mea.

... Vine clipa să vă deosebească Dumnezeu de lumea aceasta. Tată, o să vină clipa să vă împarfumez cu miresme cereşti, să mirosiţi de la distanţă, şi voi face minuni cu voi, dar staţi de partea Mea.

... S-au descoperit prin lucrarea Mea moaştele sfântului Ioan Botezătorul şi s-a făcut întrebarea la cei ce stau mari dacă-l primesc în ţară, dar nu s-a dat răspunsul. E trupul fără cap, cum l-au îngropat când i-au tăiat capul. Maica Mea strigă ca să fie primit în România. Cine l-o primi, acela are scăpare. E ca un bulgăre de aur. Nu vă spun unde e. Rugaţi-vă ca să fie primit în România. Rugaţi-vă ca România să primească moaştele naşului Mântuitorului.

... Dacă nu are cineva nume de sfânt, să aleagă un sfânt și să-l cinstească și să țină ca zi ziua lui de naștere. Trâmbița

Mea nu a avut sfânt, dar a ținut ziua tuturor sfinților. Aceea era ziua ei. Care n-aveți sfânt, alegeți o zi, chiar dacă nu te cheamă ca pe sfântul care îl alegi. Tată, orice rugăminte care o aveți, cereți și la sfinții care îi aveți la numele vostru. Respectul Meu e spre fericirea care v-o vreau, că vorbesc cu voi cum vorbesc cu Tăticul Meu și cu tot cerul.

23 noiembrie/6 decembrie 1988

Preoții credincioși cuvântului Domnului și preoții răstignitori. Arhiereul Irineu, întărit şi mângâiat pentru credinţa lui.

... Aduc la cunoștință tuturor slujitorilor Mei, că are Tatăl câteva inimioare de slujitori puse deoparte în corabia Sa. Nu știu unul de altul, și nici nu se spune, și trebuie hrănit fiecare cu hrana cea vie.

... Primul trupuşor prin care am lucrat, nu de preot a fost băgat în temniță? O, şi n-a mai fost în stare să lucrez prin el şi l-am călit prin moarte. Acum e viu şi Mă servesc de el, e duh ceresc, și are misiuni nevăzute. L-am pregătit pe cel dintr-o rădăcină cu ea, şi Mă servesc de acest trup.

... Unde coboară Duhul pentru a lucra, toate urechiușile cerești ascultă cum ai asculta ceva. Așa cum stau mulți la televizor și ascultă și privesc, așa stau cei cerești și ascultă la glasul ce se dă aici. Acolo scrie o mânușiță cerească, și aici o mânușiță pământească. Scrie și cerul ce se scrie aici. Aici se aude de către cei de față, și în cer ia aminte cerul.

... Scumpii Mei, inimile lui Dumnezeu, strigați împreună cu slujitorii bisericuței Mele care-i are Domnul în barca Sa, să înalțe rugăciuni din bisericuțe să fie România țara cea primitoare al bulgărului de aur care s-a descoperit acum, să nu încapă în alte țări, că țara care-l va primi va avea scăpare. Să rămână aici, să fie pentru țara română, care strigă Măicuța pentru ea. S-a descoperit aici ceva puternic, că Domnul lucrează planul Său și s-a făcut întrebare peste tot unde să-l ducă și în ce bisericuță să-l pună și n-a grăit nimeni nimic. Niciun răspuns n-a dat. Cereți, cereți voi să fie al tuturor românilor acest bulgăre de aur, să ceară milă de la Tatăl împreună cu Măicuța. Cereți la Domnul ca să împlinească, cereți, copilașii Mei!

... Acest slujitor, Irineu, e copilul Meu, şi l-am ocrotit pe unde a fost. E slujitorul bisericuței Mele.

O, fiule, îți dau povață să slujești în așa fel ca să vii cu slujba până la cer. Ţi-am purtat de grijă pe unde ai fost şi am privit cum te-ai purtat și te-am adus înapoi şi ţi-am făcut parte să fii în barca Mea. Când ţi-o fi dor de mângâierea Mea, să vii să ți-o dau.

Fiule, crezi că Eu sunt Dumnezeu? *„Da, Doamne“*. Să fii iubitor de creştini, că tot cel ce-L iubeşte pe Dumnezeu, iubeşte şi pe creştini. Cine îi urăşte pe creştini, Îl urăşte pe Dumnezeu. Când ţi-o fi dor de mângâierea Mea, să vii după ea aici, că în altă parte n-am unde să ţi-o dau, dar să vii cu dor.

24 noiembrie/7 decembrie 1988

La judecata Domnului părinții răspund pentru copiii lor. Întărirea duhului iubirii de Dumnezeu.

... Dacă ai săvârșit rele și ai supărat legea pământească ai supărat și pe Dumnezeu. Ai scăpat de legea pământească dacă a trecut timpul, dar de judecata cerească nu scapi cu una, cu două, și acolo vei fi pedepsit pe veci, și la judecata unui copil rău va lua parte și mama și tata că din cauza lor a ajuns copilul acolo. Mamelor, mamelor, creșteți-vă copiii de mititei deprinși în frica lui Dumnezeu, în rugăciune și în fapte bune. Dacă îi învățați de mici nu le mai vine greu când sunt mari. Dacă când sunt mari pleacă și își fac de cap, răspund ei. Răspunzi de ei când sunt mici.

... Să nu înţelegi greşit. Cine iubeşte lumea, acela moare. Cine iubeşte faptele lumii, acela moare. Nu iubiţi ce iubeşte lumea, că lumea nu iubeşte cu iubire sfântă. Iubirea să fie între voi iubire duhovnicească, nu diavolească. Să nu iubiţi faptele lumii, faptele ruşinoase, faptele rele.

14/27 decembrie 1988

1989

Hrana de pe piață nu este curată.

... Decât ar mânca omul carne de pe piață ca să se spurce, mai bine ar mânca pâine cu ceapă. Pe sfântul Ilie îl hrăneam cu hrană din cer, că îi trimiteam corbii şi îl hrăneam cu pâine şi cu carne, dar era din cer. Atunci se tăiau junci, miei pentru jertfele lui Dumnezeu. Acum nu mai aduce nimeni nici o jertfă şi nici viaţă plăcută lui Dumnezeu nu se mai aduce, şi de aceea nu mai e primită nicio jertfă.

... Tată, cea mai mare bucurie e în cerul sfânt pentru o inimă care lasă lumea și se întoarce la mântuirea lui. Și cel mai mare plâns și durere, cum plângi de mamă și de tată, așa plânge cerul când pleacă cineva care întoarce spatele. Ori de ar muri cineva de lângă tine sau de a întors spatele la Dumnezeu, tot la moarte ești, ai murit. Tot ce iubește pe satan își iubește pierzarea lui.

20 decembrie 1988/2 ianuarie 1989

România este sub ocrotire cerească.

... În toate ţările am dat câte o durere. Toate ţările au primit pedeapsa morţii. Să aveţi ochi pentru Dumnezeu să vedeţi că numai aici, în România, nu am dat. A fost ocrotită, că aici e lucrarea lui Dumnezeu.

28 decembrie 1988/10 ianuarie 1989

Neascultarea îl depărtează pe om de Dumnezeu.

... Cine fuge de Dumnezeu, e mort, a murit. Să plângi de milă pentru sufletul lui dacă a plecat de la Dumnezeu.

5/18 ianuarie 1989

Pilda nemilostivirii şi a milosteniei bineplăcute Domnului.

Mă face câte o durere să uit degrabă, că iată o întâmplare adevărată.

Trei feciori rămaşi orfani nu le-a mai rămas nimic de la părinţi şi s-au hotărât ei şi au făcut o turtă mare cu bruma de făină ce au găsit şi au împărţit-o în trei şi au zis: *„Să plecăm departe pe cale; poate om găsi undeva de lucru să ne hrănim“*.

Au mers câteştrei până la o răspântie. Acolo au scos mâncarea şi au mâncat fiecare din turta lui. Stând ei aşa, a apărut şi un moş: *„Să trăieşti, moşule! Ce faci? Scoserăm şi noi un pic de hrană, şi apoi plecăm fiecare pe alt drum, unde ne-o duce Dumnezeu“*.

Cel mai mic a zis: *„Stai, moşule, colea şi mănâncă cu mine!“* Dar îi ziseră cei doi: *„Ai grijă ce faci, că ne trebuie*

mâncarea“. Dar el a zis: *„Ia, moşule, şi mănâncă cu mine!“*

Şi mai departe i-a întrebat moşul: *„Ce gânduri aveţi?“* Iar ei au răspuns: *„Nu ştim dacă va împlini Dumnezeu“.*

„Frate, dacă prin moşul acesta te aude Dumnezeu!“, a zis cel mai mic.

„Ce vreţi să dobândiţi?“

„Iaca, moşule, să-ţi spunem.“

A zis cel mai mare: *„Eu vreau să-mi fac o cireadă de oi, să am ciobani, să am turme de oi şi să stau la stână. Cine va trece pe la poarta mea, să le dau brânză şi lapte“*.

Apoi, cel mijlociu: *„Eu, moşule, aş vrea să am o casă pe un deal, să am vie multă, cu strugurii cei mai aleşi, şi cine va trece pe la poarta mea să le dau struguri şi vin să bea“*.

„Bine este. Eu Îl rog pe Dumnezeu să vă ajute la amândoi să împliniţi dorinţa.“

Iar cel mic: *„Eu, moşule, vreau să am casa la o răspântie aşa cum este aici, o casă nu prea bogată, cine va trece pe la poarta mea, să-i dau. Mai întâi, să am o nevastă pe gândul meu, şi cine o trece pe acolo să-i dau mâncare, să-l îmbrac dacă este gol şi să-i dau drumul pe cale“*.

„Bine te-ai gândit! Şi ţie să-ţi dea Dumnezeu după gândurile tale, să se împlinească toate.“

Apoi, fraţii s-au despărţit. A trecut un timp destul de mult, şi toţi au dobândit ce au gândit când le povestiseră lui moşu'. Apoi, moşul a trecut pe la poarta celui cu oile şi a cerut să-i dea şi lui ceva de mâncare.

„O, moşule, dacă aş da la toţi aşa!... Noi muncim. Nu pot să-ţi dau.“

A trecut, apoi, pe la cel cu strugurii: *„Dă-mi şi mie o cană de vin!“*

„Aha, moşule, du-te de aici, eşti prea pretenţios.“

„Ai muncit tu ce am acum?“

A plecat moşul supărat şi amărât, zdrenţăros, plouat şi plin de noroi. Se duse şi la cel mic.

„Nu vreţi să mă lăsaţi şi pe mine într-un colţ să mă pot usca?“ (îi spune femeii care venise la poartă)

„Hai, moşule, hai în casă!“ L-au luat amândoi, unul de o parte şi altul de o parte şi l-au îmbrăcat cu hăinuţe curate. Nu voia moşul să intre în casă, că zicea că e plin de noroi şi murdăreşte camera.

„Hai, moşule, nu-i nimic că eşti noroit!“ Şi l-a culcat în pat şi i-a dat să mănânce.

Ce s-a întâmplat cu cei doi? Le-a luat Domnul tot ce au avut, şi numai cel mic a rămas cu ceva. Cei doi, cu legătura în mână, aşa cum au fost când s-au întâlnit cu moşul, aşa au rămas.

Aşa se va întâmpla, tată, şi cu voi, cei pe care v-a ajutat Dumnezeu, şi voi ziceţi că e munca voastră, truda voastră. Nu mai eşti cu Dumnezeu, ţi se ia tot ce ţi-am dat.

15/28 ianuarie 1989

Vama la care sunt opriți fumătorii.

... Iată, vă spun o încurcătură a unui sufletel nu de mult plecat. Îi încurcase pașii, îl agățase pentru un pachet de țigări. El a scăpat, îl pusese în cântar, pusese și sufletul și țigările, și vrăjmașul se suise și el, și m-am suit și eu sus lângă sufletel și am tras de partea cea bună și a scăpat. Era sufletel de-al nostru. Ce să caute vrăjmașul? Pentru un pachet de țigări, măi? Doar nu l-a fumat, ci l-a dat și el la cineva. Dar cine fumează, pe el cine-l mai scapă? Dacă numai că s-a folosit de l-a dat, și-l agățase vrăjmașul, dar cine fumează, acela nu se mai numeşte creştin al lui Dumnezeu. O, ce zice acela că face cu bănetul care l-a dat pe fumat? O, câte suflete la vămi, care le cauzează că au fumat!

... Nedespărțit este Dumnezeu de poporul Său. O, dacă cumva nu vă convine acest strigăt de viață curată, nu prindeți ură pe Dumnezeu sau pe trupul acesta sau pe lucrarea lui Dumnezeu s-o dați vânzării, și mai repede legați-vă de gât un pietroi și vă aruncați în mare decât să faceți aceasta. Nu vreți să împliniți, nu vreți, dar nici vânzare să nu iasă de la copiii Mei. Vrei bucurie? Hai! Vrei durerile? Ești liber, dar nici pe Dumnezeu nu-L vinde cu lucrarea Lui; ai grijă de ea și ocrotește-o ca pe tine însuți, că chiar de n-o împlinești, și dacă n-o vinzi, poate vei avea vreun mijloc de scăpare.

16/29 ianuarie 1989

Domnul Își descoperă lucrarea Sa şi pe poporul Său.

... Tată, tată, strigătul Meu va ajunge la suprafață, va ajunge auzit de toată România; veţi vedea cu ochii că îşi face loc să iasă la lumină. Iese Dumnezeu să lucreze lucrarea Sa. O, cât v-am condus neştiuţi de nimeni!

17/30 ianuarie 1989

Fiii familiei Chivulescu cer la Domnul binecuvântare pentru haina preoţiei.

... Dacă te apucă prăpădul, şi nu eşti gata, toate se vor lipi de tine. Păi dacă M-ai dat la spate ce să-ţi fac?

Vrăjmaşul îţi bagă beţe în roate să nu împlineşti fericirea. Păcatul cel greu, acela este care nu te lasă să intri în cer. Poţi să le împlineşti pe toate, dar trebuie să împlineşti şi curăţenia trupului. Mai repede îţi iartă Dumnezeu din celelalte.

Lumea nu ştie ce vrea Dumnezeu. Vreau să ies la bun sfârşit cu această pregătire. Dacă nu vă place această pregătire, nici nu urâţi pe Dumnezeu, că vă faceţi parte de pedeapsă mai rău ca Iuda, pentru că Iuda a vândut un singur om, dar vânzarea de astăzi strică planul lui Dumnezeu, strică pregătirea tuturor.

... Dacă vrei să îmbraci haina de preot, să îmbraci haina de monah. Vreau să te am ca un monah. Vrei? Nu prea vrei. Dar să te găsească venirea Mea acolo unde vrea Dumnezeu. Eu ţi-am dat cuvântul Meu dacă-l vrei. Niciunul dintre voi nu vreţi să îmbrăcaţi haina de monah? De ce nu vrei? Că vrei căsătorie. Dacă vrei căsătorie înseamnă că ieşi din planul lui Dumnezeu. Nu ştiţi nimic, nu vreţi nimic, dar nici pe Dumnezeu nu-L credeţi. Vă dau binecuvântare să-l bucuraţi pe tăticul vostru plecat la cer. El şi-a câştigat viaţa de veci. El doreşte ca toată familia lui să fiţi lângă el în cerul sfânt.

20 ianuarie/2 februarie 1989

Duhul fățărniciei dintre popoare.

... Conducătorul României se crede cel mai iubit de către toate ţările, dar să ştiţi, tată, că au mare ură pe el. Se linguşesc faţă de el, dar în dos au o ură că l-ar mânca şi pe el şi ţara lui.

12/25 februarie 1989

Durerea Domnului pentru Ierusalimul patimilor Sale.

... Nu mai dau binecuvântare pentru drum la Ierusalim, că dacă am dat binecuvântare Mi-am căpătat duşmani. Acolo

e Ierusalimul patimilor Mele. Aproape Mă doare când Îmi aduc aminte de Ierusalimul de acolo. Nici n-aş mai vrea să mai aud de patimile Mele. E locul naşterii, e locul chinurilor Mele, e locul durerilor Mele. Acum clădesc alt Ierusalim mai de preţ, pentru bucurie, nu pentru plâns.

19 februarie/4 martie 1989

Cei ascultători vor fi premianții cerului.

... Dumnezeu întotdeauna iubește pacea și iubirea între toți, și din iubire a întocmit o pregătire a tuturor iubitorilor Săi. Iată, copiilor chemați în pregătirea lui Dumnezeu, dați-vă silința în pasul pregătirii lui Dumnezeu cât se poate de iute.

... Ia-ți calea luminii și a binelui dacă nu-ți place răul. În curând ai să zici așa: *„Ia uite de ce m-a pregătit Dumnezeu!”* Dacă ai ascultat îți va părea bine, dar dacă nu ai ascultat îți va părea rău.

... Câți nu s-au dus în pustie, și Dumnezeu trimitea păsări cerești și le da hrană! Câți nu s-au hrănit cu rădăcini! Acum e momentul să ai o singură poftă, a fericirii. Dacă te aduce Dumnezeu prin dureri nu ai fericirea ca și cei ce-și dau silința ca premianți ai cerului. Cel care are mențiune, ca fotografie de la școală, nu are același loc ca și cei de la premiul întâi. Am hotărât să nu-i las nimic vrăjmașului. Prin dureri trec tot, și nu-i las nimic.

23 februarie/9 martie 1989

Spălarea pământului și ocrotirea celor credincioși.

... Iubitori de Dumnezeu și împlinitori voinței lui Dumnezeu se numesc copiii lui Dumnezeu. Dumnezeu a hotărât pregătirea copiilor Săi pe de o parte, iar pe de altă parte a hotărât spălarea pământului de voile și poftele lui satana.

... Iată, am întocmit minune pentru voi și sufletul Mi l-am dat în toate chinurile, dar tu nicio poftă nu vrei s-o lași. Apropie-te, copilașule, că un moment mai e de pregătit, ca un pas când sari un șanț. S-a umplut pământul de satane, nu mai e loc pe pământ, că se răsfață în toate trupurile de pe pământ. Toți se sfătuiesc, toți zidesc pe pământ fără să se sfătuiască și cu Dumnezeu. În cerul sfânt nimeni nu vrea să zidească pentru suflet.

Nimeni nu mai vrea să zidească pentru suflet. Nici ție nu-ți place ce nu-I place lui Dumnezeu și nici lui Dumnezeu nu-I place de tine.

... Voi ați fost ocrotiți aici, în România, ați stat ca-n cușcă, pentru că e un strigăt al Mamei cerului, care cere ascultarea României, dar tocmai România e în mare parte cu spatele la Dumnezeu, în frunte cu conducătorul ei.

25 februarie/11 martie 1989

Domnul binecuvintează grădiniţa cuvântului.

... O, iată, fiilor, călăuza Mea cerească nu este spre vedere ca să se vadă. Acum este prin cuvânt, că am lăsat cuvânt nou peste voi. Cuvântul Meu să fie auzit de voi, să fie auzit bine şi să se împlinească totul pentru binele tuturor.

Fiilor, în numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, vă dau vouă apa cea vie care vă lipsea. V-o dau să vă adăpaţi cu ea şi să trăiţi prin ea şi întru ea, să vă împuterniciţi prin ea şi întru ea, şi să vă întăriţi întru ea şi prin ea, şi să spulberaţi prin ea pe tot vrăjmaşul; prin ea şi prin puterea călăuzei cereşti. Fiţi binecuvântaţi cu a Preasfintei Treimi binecuvântare şi prin cuvântul şi prin voinţa Preasfintei Treimi!

Ceea ce vă dau acum, este şi va fi tezaur scump, sfânt şi puternic, şi de aceea dau. Dau să se săvârşească de către inimi şi trupuri curate, ca să fie putere spre curăţirea a tot răul şi vrăjmaşul. O, tată, tată, şi bisericuţa este sfântă şi curată, dar slujitorii de astăzi nu mai au teamă ca să slujească în ea cu inimă şi trup curat. O, fiilor! Vai de cei care îndrăznesc de a nu sta în sfinţenie înaintea Mea, că în loc să le fie spre curăţire şi mântuire, le va fi spre osândă pe veci.

Iată porunca Mea cerească: în numele Preasfintei Treimi, rostesc retragerea acestui tinerel din munca pământească în munca duhovnicească. Fiule, să fii cu întărire şi cu ajutor ceresc întru toate. Să fii cu ocrotirea Mea în faţa celor vrăjmaşi. Să fii binecuvântat întru toate şi cu toţi cei de aici. Să fii pentru spulberarea vrăjmaşilor şi a împotrivitorilor şi să lucrezi în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

12/25 martie 1989

Zi de mărturie, tăinuită în cele cereşti. Trâmbiţa Domnului mijloceşte pentru salvarea din iad a preotului Ilie Mirică.

... Cobor şi Mă aciuez în acest trup, că pământul e murdar, e plin de tină şi de păcat, şi pe timp ce trece nu mai aveţi pe unde călca cu piciorul.

... Iată, v-am făcut fotografie să o am în cerul sfânt. Acum nu v-o arăt. Aţi văzut lumina care v-a învăluit? V-am făcut o fotografie. Ştiţi când v-o arăt? Când voi fi îmbrăcat în haina de judecată. Atunci îl trimit pe arhanghelul Mihail să vă aducă în faţa Mea nu pentru a fi judecaţi, ci pentru a vă bucura. Vă voi arăta fotografia de azi, căci azi, prin sfătuirea Preasfintei Treimi, vi s-a făcut sfinţirea şi ungerea peste această casă. Binecuvântată să fie această casă şi această zi. În faţa judecăţii de apoi voi arăta tuturor fotografia aceasta şi pe cei ce M-au căutat şi M-au iubit şi M-au preţuit.

... O, am doar un buchet de slujitori ai bisericuței, un buchet de crini are Tăticul ceresc în această pregătire. Îi prețuiesc, îi binecuvintez și în curând vor fi slujitori ai bisericuței acolo sus. De aceea îi conduc, ca să slujească un picuț cât mai e, cu cea mai scumpă prețuire și iubire. Slujitorii bisericuței care iubesc poporul creștin, cel iubit de Dumnezeu, aceia sunt în legătură strânsă cu Dumnezeu. Cine urăște creștinul e din cei ce M-au pus pe cruce. De la slujitorul bisericuței din acest sat Mi s-a tras Mie, și am fost nevoit să călesc prin moarte acest trupșor, că Mi-au dat-o pe mâna vrăjmașilor și Mi-au dus-o prin balamuc. Puteam s-o scap. Încă nu au chinuit-o cât au vrut, dar am lăsat-o să-și câștige fericirea. O, am trimis îngerașii s-o ia să o ducă și să-l vadă pe acest slujitor. Și ea a zis: *„De ce până acum nu l-au scos?”* Și zicea: *„Scoate-l, Doamne! Din tot sufletul Te rog”*. Și nu M-a lăsat până nu i-am aprobat, și pe ea am trimis-o să-l ia de mână să-l scoată *(Pr. Ilie Mirică, n.r.).*

Minune ca aceasta nu mai este alta pe pământ. Are Dumnezeu fel de fel de minuni pe tot pământul, dar ca aici, unde coboară Însuşi Duhul Celui ce Şi-a întins mâinile pe cruce, nu e. V-am spus că se întocmeşte în tot cerul sfânt o nuntă cerească. Cum într-o familie se pregătesc nişte miri cu mult timp înainte de ziua nunţii, aşa şi Eu te pregătesc pe tine, poporul Meu. Am întins mesele şi am plecat pe pământ după meseni, să-i pregătesc pe voia Mea. Am şi în cer meseni. E plin cerul de meseni, dar nu intră nimeni la nuntă până nu-Mi aduc mesenii Mei de pe pământ.

Fiţi atenţi, nu plătiţi nici răul cu rău, nici binele cu rău.

Fă-i bine celui ce-ţi face rău, nu-i da în cap că ţi-a făcut rău. Eu am plătit răul cu bine şi M-a făcut Dumnezeu Judecătorul şi Lumina lumii. Şi azi ce sunt? Un umil cerşetor pe la inimi. Cobor din cer să vă rog să aveţi milă unul de altul şi de Mine. O, dacă Mi-aţi vedea ranele sângerate!...

20 martie/2 aprilie 1989

Descoperirea vânzătorilor. Proorocie pentru sfârşitul conducătorului României.

... S-a găsit o inimă din locul cel mai de preţ al Meu *(Maria Achim, n.r.)*, şi nu s-a lăsat satan până nu a smuls-o ca să dea pe faţă tot ce lucrează Dumnezeu. S-a scris acolo la dosar, dar dosar s-a făcut pentru ea şi vine la judecată cu el. Dosarul nostru e frunză pe apă. Înfierbântaţi rugăciunile să cocoloşim dosarul. Postul şi rugăciunea te duc la Dumnezeu prin orice spini şi mărăcini.

Anul viitor, prima durere este să îmblânzească inimile răutăţilor şi guriţele clevetitorilor. Stai să treacă anul acesta. Zideşte, aleargă după fel de fel, şi nu gândeşte la sfârşit *(Ceauşescu, n.r.).* A pus cincinal peste anul 2000. Nu ştie el. Cine să-i spună? Şi de-i spune, crede el că nu va ajunge la 2000? Din prima durere a sfârşitului îl pun jos.

25 martie/7 aprilie 1989

Lumea nu gândeşte la Dumnezeu.

... Spun şi Eu la ai Mei, dar lumea nu ştie ce vine peste ea. Se culcă botă, se scoală botă; lume fără Dumnezeu. O, cine Mi-a făcut Mie această durere, de Mi-a pus pe România cu spatele la Mine?

31 martie/13 aprilie 1989

Proorocie pentru dureri peste lume.

... Cine a dărâmat bisericuţele? Cine? Înainte se zideau, o, de asta grăbesc. Am Eu ac de acest cojoc care Mi-a adus pe satan în inima României. O să vedeţi anul viitor ce vine pentru umilirea la o parte din lume. Cine se grăbeşte, nu suferă. Suferă cine este fără Mine. Din anul 1990 încolo, va fi numai pentru durerile sfârşitului, câte una, câte una. Aveţi grijă să nu rămâneţi pentru dureri.

3/16 aprilie 1989

Planul Domnului pentru mersul lucrării cuvântului.

... Acest trup era să fie de mult plecat, dar i-am pus un căpătâi de viaţă, ca să înrolez prin ea ce mai am de înrolat.

7/20 aprilie 1989

Îndemn la viață sfântă. Apropierea durerilor pentru cei ce fac dureri.

... Nu pot să mai rabd păcatul cel greu, Îmi este un cărbune negru și păcatul, și tu, cel ce-l primești. Ți-ai luat soție să trăiești cu ea. Ai trăit până acum în păcat. Acum trăiește și pentru Dumnezeu. A ajuns acest pământ la fel ca Sodoma și Gomora.

... O, să nu fii ca omul lumesc. Să nu fii curvar, fumător, furios, clevetitor. Să fii blând, să fii smerit, să te cunoști după purtarea ta că ești copilul lui Dumnezeu. Câți din cei lumești vin la noi, că zice: *„mă duc la ăla, că e omul lui Dumnezeu”.* Dă dovadă, arată-i că ești om al lui Dumnezeu și dă-i și un cuvânt bun, poate se lipește de acel suflet.

... Vine peste România ceva. Fiți precauți, că nu pentru voi dau dureri. Țărișoara care a adus-o pe România la comunism o voi nimici dacă n-o va întoarce pe România!

9/22 aprilie 1989

Ocrotirea poporului creştin.

... Vă dau de ştire că s-au întins cursele să vă prindă şi nu vreau. V-am ocrotit până acum. Nu vreau să vă las în cursă, căci cursele ce s-au ivit sunt grele. Anul acesta, tată, anul ce vine, vine ceva şi pentru gurile răutăţii şi ale strâmbătăţii. Iată, pentru că ei vor să pună capăt la conducerea Mea cu care vin spre voi, fac prăpăd mare cu cei ce nu Mă lasă să lucrez.

10/23 aprilie 1989

Trezire peste omul lumesc.

... O, lume, lume, ce vei zice când vei vedea că soarele va rămâne un corp întunecos şi nu va mai avea lumina sa? Ce vei zice când vei vedea stelele că pică din cer ca prunele din prun? Cum te va cuprinde frica cea mare şi plânsul amar! Dar n-am ce să-ţi fac. Spatele aduce spatele, că şi când am dat potopul, numai desfrânare era pe pământ.

12/25 aprilie 1989

Îndrăzneala lui satan. Ziua învierii se petrece cu post și rugăciune. Crucea va fi biruinţa.

... Iată, rugămintea Celui ce vă conduce spre lumină vă oprește pasul de a mai pleca, și fiecare inimă care vrea lumina și fericirea veșnică să-și grăbească pregătirea, fiecare la cuibul său. Postul și rugăciunea și viața curată să fie la înălțime. De ce vă dau oprirea? Pentru că vrăjmașul luminii a pus cursă peste tot, ca nimeni să nu mai poată căuta lumina. Păi, nu v-a dat Dumnezeu de știre când l-a auzit pe vrăjmașul grăind că nu va lăsa pe nimeni să câștige lumina? Și cum a fost el aruncat de la lumină la întuneric, toți să fie cu el. Iată necazul cel mare de unde răsare! Din inimile care nu le place pregătirea și mai cu seamă viața curată.

Iată de ce a reușit vrăjmașul să-și împlinească dorul. Măi tată, a prins curaj satana să se încontreze cu Dumnezeu, zice că ori mângâi pe toți, și pe ai lui și pe el, ori pe nimeni. *„Știu că și pe mine mă așteaptă cursa de o mie de ani, dar pun și eu cursă la cei ce le faci pregătirea”.*

Înapoia Mea, satano! Înapoia Mea, satano! Înapoia Mea, satano! La curajul și îndrăzneala ta, ce-oi fi crezând, că a ajuns Dumnezeu la comanda ta? Păi știe Dumnezeu ce face, lucrează după voia Sa, nu după voia ta. Păi dacă ai prins curaj să te răscoli împotriva Mea, împotriva lui Dumnezeu, într-o clipă te-a aruncat în cursa care-ți este pregătită.

... Copiii Mei, iară vă spun cu durere: Ziua învierii Mele cine o respectă, cu post și rugăciune, și nu cu îmbuibări ca lumea. Lăsați lumea să se îmbuibeze în toate poftele, iar voi, copiii Mei, să vă îmbuibați întru dragoste de Dumnezeu și întru legătură strânsă cu fericirea în care veți intra în curând.

... Tată, toţi iubitorii lui satan se pregătesc de arme de tot felul, dar crucea Domnului Iisus Hristos va fi arma biruinţei.

14/27 aprilie 1989

Rănile Domnului sunt proaspete. Cei întâi chemaţi şi sprijiniţi de rugăciunea celor rămaşi cu Domnul. Creştinul să fie ca pomul cu roade.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Scumpii Mei copii, am coborât cuvântul însoțit de rugăminte. Nici Eu nu gândeam, Eu, Dumnezeu, nu gândeam așa ceva: să prindă vrăjmașul satan atâta curaj asupra lui Dumnezeu: De ce nu-i mângâi și pe ai lui și pe el, că dacă nu, pune curse la ai Mei. Îl pun în cursă cât de curând, și pe el tot nu-l mângâi. Îl mângâie cursa în care va intra.

Opresc mângâierea copiilor Mei. Îi pregătesc cu cuvântul cum știu Eu. Este gelozie că mângâi pe-ai Mei și pe ai lui nu. Dar fiecare cursă prinde pe cine pune cursă.

... Am coborât acum, de ziua învierii Mele, dar parcă și acum simt durerile patimilor, parcă acum am înviat, așa proaspete sunt rănile. Când Mi-oi împlini dorința să-Mi strâng ce este al Meu, atunci Mă voi bucura să-Mi aduc mireasa, bisericuța Mea s-o iau de pe acest pământ.

... O să vă vadă ochişorii, când voi face strângerea ce vor zice cei chemaţi întâi. Doi vor fi într-o casă; pe unul îl iau, pe altul îl las. Câtă plângere o să fie când or vedea! Pe Mine Mă doare de acest spate întors, dar pe ei nu îi doare că au întors spatele binelui lor, dar vor striga şi pentru ei, cei ce îi am: *„Doamne, întoarce-i şi pe ei! Dă-le un bici pe spate să simtă usturime şi să se întoarcă de frică“.*

... Poate ai în grădină un măr sau un prun. Eşti mulţumit să-ți facă numai o prună sau un măr? Nu-l tai să pui în loc altceva? Tu vrei prunul încărcat de roade. Așa și Eu, vreau să fii încărcat de fapte bune. Niciun rău nu primi cu niciun mădular de-al tău.

... Cu ce curaj găiește satan lui Dumnezeu: *„Când vei mângâia şi pe ai mei şi pe mine, atunci vei mai mângâia şi pe ai Tăi”.* Și cum să mai rabd pe satan pe pământ, cum să mai țin pământul pentru el, când a prins atâta curaj să stea împotriva lui Dumnezeu? De multe ori îl rabdă Dumnezeu, dar acum nu-l mai poate răbda și nici pământul nu-l mai poate răbda și strigă la Mine să-l spăl. Păi nu auziți că se deschide pământul și înghite pe păcătoși?

18 aprilie/1 mai 1989

Vânzătorul Domnului a fost mereu din cei mai apropiați ucenici.

... Iată, așa precum vrăjmașul satan și-a găsit inimioară pentru a Mă vinde pe Mine chiar din ucenicii Mei iubiți, iată, că și-n momentul de față, tot același vrăjmaș de atunci s-a așezat luntre și punte împotriva lucrării Mele și a găsit inimioară bună pentru el chiar din primii chemați ai Mei, chiar din locul cel mai de preț al Meu. O, ia să-Mi spuneți, de ce a reușit satan să intre aici, de ce? Că acest loc, acest bun prețuit s-a făcut în două părți: o parte s-a ținut și și-a păstrat strâns dragostea de Dumnezeu și de lucrarea Sa și strânși vor fi pe veci lângă sânul lui Dumnezeu.

26 aprilie/9 mai 1989

Anunţarea durerilor. Traiul lumesc în mănăstiri. Plânsul pământului. Milostenia aduce îndestularea celui darnic.

... Anul acesta va fi cum va fi, dar anul viitor va primi pedeapsă. A sfârşitului, că se vor astupa gurile răutăţii. Cine nu crede va vedea.

... Monahii, care ar trebui să fiu sigur de ei, trăiesc tot ca lumea, că lumea vizitează mănăstirile ca să se distreze, aduce mâncare şi băutură şi beau şi mănâncă monahii Mei şi stau cu trupul pe lux, şi au uitat că au un jurământ depus lui Dumnezeu. O, de la mâncare şi băutură vin toate câte sunt rele.

Rugămintea lui Dumnezeu să se împlinească iute, că vine spălarea pământului. Dacă v-ar auzi urechile strigătul pământului, e jale: *„Doamne, Doamne, cum mă mai ţii aşa? Spală-mă mai curând, că nu m-ai zidit să fiu pământul lui satan“.*

... Era o mănăstire care nu sătura săracii, și monahii se grăbeau să plece să ajungă acasă că le era foame și nu a plăcut lui Dumnezeu viața lor. Aveau viață curată, dar au ajuns în foame și s-au sfătuit să plece după hrană să aducă pentru toți. Măicuța cerului le-a ieșit în cale. *„Unde mergeți?” „După hrană.” „Cum se poate ca să ajungeți în foame? De ce n-ați hrănit săracii?”* Au pus capetele jos și le-a zis Măicuța: *„Mergeți înapoi, faceți rugăciune la Dumnezeu să vă ierte acest păcat şi veți avea îndestulare”.* Și așa au făcut și după trei zile au găsit toate pline că n-au mai săvârșit nemilostivirea.

2/15 mai 1989

Pedepsirea împotrivitorilor. Citirea Scripturii. Semnul crucii.

... Peste cei ce au stricat bisericuţele Mele să vezi ce plată vine. Regii au zidit bisericuţe, dar conducătorul de azi le-a dărâmat. Va răspunde la judecată. Am spus: când va aduce pe România la starea la care a fost, scapă şi el de bătaia lui Dumnezeu.

... Se sculase peste bisericuţă cineva să scoată monahiile din mănăstiri *(Iustin patriarhul, n.r.)*, şi iată, i-am dat o suliţă şi l-am dus în pământ.

... Cum se bucură omul în fiecare an ce culege roade cu târna, așa Se bucură și Dumnezeu de tine. V-am dat învățătură, că multe cuvinte nu le înțelegeți cum trebuie și au luat cale greșită ca și cele din Scriptură. Când citești în Scriptură să citești cu cerință: *„Doamne, dă-mi să înțeleg și tălmăcirea, Tu în inimă și în gând, să nu mă despart de Tine.”*

... Toată lupta să vă fie să stați lângă Mine. De ai plecat undeva fă cruce: *„Doamne, hai cu mine să mă duci și să mă întorci cu bine de unde am plecat”.* Îngerașul tău are putere ca și Dumnezeu să te călăuzească.

8/21 mai 1989

Ţinerea sărbătorilor strămoşeşti.

... Hai, de acum încolo, înainte cu împlinirea! Dar, ca să nu vă descoperiţi, ţineţi şi una şi alta în ochii lumii: şi stilul cel nou, dar, cu inima fierbinte, pe cel vechi, românesc, iar pentru ceea ce s-a călcat câtă vreme s-a călcat, răspunde acela care a stricat aşezările, răspunde el, pentru că voi n-aţi ştiut până acum. Eu nu v-am adus la cunoştinţă că M-am temut să nu vă pierd, aşa cum după ce am oprit întinarea Mi-au întors mulţi spatele, dacă v-aş mai fi spus şi aceasta mai din timp aţi fi spus că e prea de tot. Acum, când veacurile sunt gata, ţi-am spus cum pot să te aduc lângă Mine, că iată, postul sfinţilor apostoli pe stilul cel nou e de trei, patru zile, dar pe stilul românesc e de două, trei săptămâni. Mult va răspunde cel ce a schimbat, că iată, înainte de judecată a ajuns la rău, iar la judecată va fi să răspundă pentru atâta omenire pe care a dus-o la întuneric. Dacă vreţi să ţineţi şi stilul cel nou, Eu vi-l trec şi pe acesta pentru ce n-aţi ţinut până acum. Daţi cezarului ce-i al ce-

zarului, ca să nu te descoperi şi să vină împotriva ta, că dacă-i dai şi lui ce ai să-i dai, acoperi ce vrei să-I dai lui Dumnezeu.

29 mai/11 iunie 1989

Legătura cu Dumnezeu e mai de preț decât truda pământească. Prin dureri se câștigă viața cerească. Pentru sfânta Împărtăşanie trebuie mare pregătire şi viață sfântă.

... Pace între toți, iubire duhovnicească și frățească între toți, blândețe din blândețea Mielușelului, cuvinte dulci, părintești, învățăturile cele mai de preț, iar cine le prețuiește și le împlinește niciodată nu va fi pierdut de Dumnezeu. A ajuns momentul ca alergătura cea mai de preț a fiecăruia să fie alergătura cea pentru Dumnezeu. În curând se va vedea cu ce se va alege și cei ce caută pe Dumnezeu și Îl vor, și cei ce fug de Dumnezeu. Poți să alergi să câștigi toată bogăția pământească, nu-ți este de folos, ci să cauți să păstrezi legătura cu Dumnezeu. De ai şti şi numărul de stele, de ai avea deşteptăciune cât de multă, dacă n-ai legătură cu Dumnezeu, degeaba mai trudeşti.

... Am venit mai înainte de spălare cum am venit și înaintea potopului, când am avut numai pe Noe și l-am băgat în corabie și a plutit pe deasupra. Am venit și acum cum am venit și înaintea focului când am trimis trei îngeri de am scos pe Lot. Și acum iarăși am venit să vă scap și pe voi, dar nu oblig, nici n-am să mai rog, că oricât i-aș ruga cu toată rugămintea Mea, mulți Mi-au întors spatele.

... Păziți, tată, câte un cuib unde mai coboară Dumnezeu. Nu dați sfoară, că intră gelozie.

... Dacă te doare ceva și ești ascultătorul Meu și împlinitorul voinței Mele, fac mâna cu tămăduire să-ți iau durerea, dar nu ți-o iau de tot, ca să stai lângă Mine, că viața cerească nu se câștigă dacă nu te doare nimic. Drumul Golgotei e plin de spini, dar nu te speria de ei. Mergi prin ei, de ți-ar rupe hainele. Și Mie Mi-au rupt și firul vieții. Am murit și am înviat. Sunt aici cu Duhul acum. Haideți cu Mine!

... Mă doare că lumea face rând la ușa sfântului altar cum ar face la pâine sau la carne, ca să se împărtăşească, pregătit, nepregătit, omul. Şi răspunde şi cine o ia şi cine o dă. Ai întrebat, părinte, acest popor, dacă e curat cu trupul şi gurița şi cu inima? Păi dacă nu eşti pregătit nu e spre mântuire, e spre osândă. Cu trupul plin de întinare, plin de clevetire şi de ură, iei foc, arde dacă nu eşti pregătit.

13/26 iunie 1989

Domnul îndeamnă la înfrânarea de la carne. Preoţimea nu mai este pe voia lui Dumnezeu.

... Îşi face Domnul cărare prin burniţa lui satan ca să mai sfătuiască pe ai Săi, pe care îi vede cerul sfânt că mai aleargă după Dumnezeu.

... Nu iubiți carnea şi bogăţia pământească. Acestea nu ţin de căldură, că Dumnezeu iubeşte săracul şi aleargă după el. [...] Fugiți de carne ca de foc! Dumnezeu iubește săracul, și iubește pe bogatul care împarte cu săracul. Săracul, oricât ar fi, tot la el găsești și rupe și-ți dă, și de aceea iubește Dumnezeu săracul.

... Fiule, tot ce rosteşte guriţa ta să fie spre spulberarea a tot răul de peste tot. Fereşte-te, tată, că şi Eu te feresc, şi ai mare grijă să-Mi împlineşti ce ţi-am dat.

... Aleargă azi tot tineretul să se facă preoți cu seminar. Aude Tatăl multe, dar oricât ai fi de deştept, nu capătă cel deştept preoția, ci o capătă acela care o cumpără cu bani. Şi preoţimea de azi, unul la o mie dacă intră în cer, că e pe placul buzunarului şi al familiei sale, nu să aducă popor la mântuire şi la lumină.

... Iată, un tinerel s-a supărat pe Mine că nu-i dau voie să se ducă la preoție. Pentru ce să te fac preot, pentru lume? Eu plâng de mila ta, dar tu nu plângi de mila Mea.

20 iunie/3 iulie 1989

Păcăleala vrăjmaşului la Ghelari.

... Toți să știți că îndoiala și cârtirea, cu acestea nu poți ajunge la Domnul. Păi, iubitorule de Dumnezeu, de ce mai faci loc la acestea și la vrăjmaș, că iată vrăjmașul ce face! De aceea trebuie să dai pe față ceva ce Mă râcâie.

Iată cuibul Meu, câțiva cât ia Domnul într-o mână am acolo la Ghelari, și cu drag veneau odinioară și coboram și-i mângâiam. Iată, le-a tras vrăjmașul o păcăleală bună dacă i-au făcut loc de intrare.

Să vă spun cum a încăput. Atâta v-ați lăsat conduși, de atâta v-a orbit mintea și dragostea de Dumnezeu, de ați putut da foc la cele sfinte, că aceasta era povață vrăjmașă. Dacă venea sfârșitul ardea cu focul care venea aici. Trebuia să vă dați seama că e povață vrăjmașă. Iată v-a păcălit. De ce n-a dat ceea ce a spus că vine *(meteorit)*? De ce n-a cutremurat el pământul? Pentru că nu e zidirea lui, și v-a spus ca să vă păcălească, și acum bate din palme că v-a înșelat. Vedeți, tată, unde vă duce neascultarea și cârtirea și îndoiala, și măcar un pic de mândrie? Iată ce v-a făcut vrăjmașul, că ați folosit: *„că o fi, că n-o fi cuvântul lui Dumnezeu, că e sau nu lucrarea de la Dumnezeu”.* Fel de fel ca acestea v-au frământat gândul, în loc să mergeți înainte.

Tată, tată, hai, întăriți pasul, hai să reparăm inimile să-l rușinăm pe satana! Cu tot cuvântul rupt din durerea lui Dumnezeu vă spun să nu mai folosiți pe satana când vă ispitește, ci numai iubirea de Dumnezeu. Vrăjmașul iată, tot începe, că nu sunteți siguri de pas că mergeți cu Dumnezeu, oricât ați striga că sunteți siguri. Păi dacă Dumnezeu te îndeamnă să te ferești de tot răul, ce-ți mai trebuie să-l crezi pe vrăjmașul? Atunci cum începe să nu fii sigur? Atunci dă-ți seama: *„Măi, aici e o piedică a lui satana” și strigă: „Doamne, nu mă lăsa!”*, și atinge fruntea de pământ, că Dumnezeu nu te lasă, dar nici tu nu te lăsa biruit, că de ce te laşi, de ce începe vrăjmaşul.

Uitați-vă că prin toate locurile și inimile bune vrăjmașul scotocește să Mi le dărâme. Vine și cutremurul, dar când vrea Dumnezeu, nu când vrea vrăjmașul. De ce nu a cutremurat el pământul? Numai te-a mințit, că știa că pământul e zidirea Preasfintei Treimi, și nu a lui. Tatăl a zidit cerul și pământul. Vin toate ce trebuie să vină, și de vrei să nu iei parte la ele fii gata în toate.

Deșteptarea, tată, deșteptarea, deșteptați-vă! Oricât ai fi de învățat, nu te crede că ești mare. Fă-te cel mai mic. Oricât ai fi de puternic în credință, nu te încrede, nu folosi semeția și mărirea. Încrede-te că ești cel mai mic, că altfel începe vrăjmașul, și cu orice cui deschide ușa. Umilința, înțelepciunea, smerenia, blândețea, astea să-ți fie în inimă. Pleacă-te, tată, și la un copil.

Acum vă dau o pildă. Dacă Dumnezeu e Dumnezeu și Stăpân pe cer și pe pământ, să folosesc și Eu: *„Nu mai e nimeni ca Mine”.* Nu folosesc că-s Dumnezeu, dar toată grija Eu o am și de cel bun și de cel rău, și nu am pretenție că sunt Dumnezeu.

Ați făcut pe vrăjmașul să bată din palme. Dumnezeu caută în catastiful lui satana în fiecare zi nu pentru ce pune lumea acolo, ci pentru ai Mei ce găsește scris, și nu este ziulică să nu găsesc de-ai Mei. De ce, de ce, măi? Că nu folosiți ascultarea.

... Cuibul de la Ghelari trebuie să-l reparăm, să spulberăm ce a făcut satana acolo. Trebuie întărită legătura. Tată, rugăciunea preotului de acolo trebuie întărită, slujba întărită, fără cârtire, fără îndoială. Legătura strânsă între Dumnezeu și voi, asta vă e legătura cu Dumnezeu, și să o mențineți ca să primiți stabilirea întru toate cele bune.

... O, Dumnezeu a văzut ce voiește satana acolo, dar am lăsat să văd, își împlinește el ce vrea? Eu nu-l lăsam, dar dacă am văzut că nu mai aveți încredere în cuvântul lui Dumnezeu și stăteați la îndoială...

Nu vă cert, dar vă spun unde vă duce neîncrederea. Iată, pe satana l-ați crezut. Bine că ați venit ca să vă dau răspunsul care, de mai folosiți neîncrederea și îndoiala că o fi, că n-o fi, îi dau voie lui satan să facă ce vrea. Ori te lipești de Dumnezeu pentru totdeauna, ori cu satan. A avut curaj la Însuși Dumnezeu când a postit patruzeci de zile și a zis: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu fă din piatră pâine”. „Înapoia mea satano!”* Așa trebuia să spuneți când v-ați sfătuit să dați foc la cele sfinte. Dumnezeu nu voia să ardă cele sfinte chiar de venea sfârșitul. Le ardea focul ce venea. Eu nu vă dau pedeapsă, dar vă spun că nu trebuia. Acolo trebuia să te oprești.

... Inimioară de la Ghelari, fiindcă ai venit atâta cale să vezi ce v-a făcut satan, vedeți, tată. Hai să spulberăm tot. Să fiți convinși că tot ce lucrez este puternic. Nu vă mai duceți cu gândul anapoda, că de aceea reușește satan. Slujiți bisericuța și întăriți rugăciunea în ea și acasă. Nimic fără rugăciune! Dacă ai venit la întrebarea lui Dumnezeu ai făcut bine, ca să vă arăt drumul cel bun. Dacă nu veneai, o, tată, nu aveam cum să vă spun, și nici nu trimiteam, vă lăsam, deși Mă durea. A fost acolo o mână de inimi bune, da ați dat voie lui satan prin neîncredere în ce lucrez Eu, prin nesmerenie și neînțelepciune și ați făcut pe satan să vină să-Mi dea Mie cu sâc: *„Iată ce fac ai Tăi!”* Dar acum nu vă lăsați să vă ducă și la judecată. Eu vă dau cuvântul, hai să reparăm! Prin ce? Prin viață înainte cu Dumnezeu, plină de strigăt şi pregătire fără de cârtire sau zăbavă. Amin.

23 iunie/6 iulie 1989

Iubirea de păcat cheamă mânia peste pământ.

... Am folosit cuvintele cele mai de preţ pentru fiecare, şi unii tot nu se înfricoşează. A făcut satan beţia dulce, s-o folosească toţi, şi femeile. Sunt în stare să prăpădesc pământul pe loc, dar Mă opresc, că n-am îmbrăcat haina mâniei. Până acum sunt tot în haina dulce a milei, dar ferească cerul de mânia care vine. Tineretul e cea mai mare durere pentru Dumnezeu. Toţi ascultă de satana; cu Dumnezeu le e ruşine.

10/23 iulie 1989

Domnul binecuvintează grădina cuvântului.

... Să fie binecuvântat acest locaş; şi trăitorii din el să fie binecuvântaţi; şi toată rugăciunea ce se ridică de aici să fie binecuvântată. Feriţi acest cuib de ochii vrăjmaşi, că Eu Mă odihnesc în acest cuib.

17/30 iulie 1989

Cine stă cu focul în gură, cheamă focul pe pământ.

... Când va veni sfârşitul acestei lumi, se va chinui în dureri şi va striga să vină moartea, şi moartea nu va veni. O, e în stare omul şi noaptea să stea cu pipa în gură, cu focul în gură. Ce durere va fi peste lume! Nicio durere nu este mai mare ca focul. E gata anul cu primele dureri; e gata, e în prag. Vine durerea!

21 iulie/3 august 1989

Poporul Domnului să iasă din mijlocul lumii.

... Tată, fiţi atenţi şi fără îndoială şi fără cârtire ascultaţi această poruncă. Dumnezeu ştie de ce vă dă această poruncă. Cei ce sunteţi ai Mei şi staţi în blocuri, să vă faceţi mutarea din aceste blocuri, că în curând se vor prăbuşi şi se vor face mormane. Blocurile sunt lucrate duminica. În ele se săvârşeşte mare nelegiuire şi multă viaţă fără Dumnezeu. Retrageţi-vă şi ieşiţi din blocuri. Faceţi-vă o căsuţă aşa, după putere, cum credeţi voi că puteţi duce viaţa cu Mine.

23 iulie/5 august 1989

Vânzarea lucrării Domnului.

... O, nu M-a cuprins pe Mine frica de satan, dar vede Dumnezeu că le e frică tuturor copiilor, și la păstori le e frică și de umbra lor, și de aceea v-am oprit de a mai pleca, ca să nu fiți prinși în cursă, că Dumnezeu îi vede pe lucrătorii lui satan mila și gândul și tot adâncul lor, că vor să-i prindă strânși, și mai ales o oiță de-a Mea care Mi-a fost oiță blândă, acum a devenit viperă veninoasă și a dat pe față tot ce lucrează Dumnezeu și cum lucrează și prin cine lucrează, toate cu de-amănuntul le-a spus, dar fiți cuminți și înaintați cu pregătirea, așa cum veți putea împlini binele pe toate căile fără să vă atingeți de vreo spiță de-a lui satan, că luați foc, pentru că s-a mânjit cu lipici, și cine s-a atins de el și de uneltele lui, rămâne ca lipit de el, mai ales de ai Domnului, că asta este voința lui. Vede Dumnezeu tot și știe tot și vă spune. Cu lumea nu mai are treabă, că e pe placul lui. O, și oița care crede că vă vinde pe voi, se vinde pe ea singură pierzării, și dosarul pe care zice că vi l-a făcut, îl rupe Dumnezeu, dar dosarul ei e la satan și merge la judecata de apoi și acolo să vedem ce va răspunde pentru cuvânt cu cuvânt dat pe față. Și-a tăiat craca de sub picioare și va scăpa în adânc ea, nu ce va vinde. Ce e al Meu vine la Mine, la Dumnezeu, că El este Care-i pregătește. O, vânzarea Mea s-a făcut prin cel mai iubit ucenic al Meu, iar vânzarea pregătirii Mele s-a făcut prin oița cea mai blândă și mieroasă, care le mângâia cu cuvântul și am dus-o în locul cel mai de preț al Meu ca să fie aproape, s-o hrănesc mereu, și acum să vândă hrana cerească.

28 iulie/10 august 1989

Domnul ocroteşte ţara română prin rugăciunea poporului creştin. Vreme de strâmtorare ca pe Golgota. Ţinerea duminicii, a Sfintelor Paşti.

... Vezi, tată, ţara ta, că n-a venit nimic peste ea? Am un mănunchi de creştini în ea, şi pentru acest mănunchi de creştini preţuiesc această ţară. Acest pământ românesc a fost apărat cu sânge. Un glas din cer strigă apărarea acestei ţări. Ai să-ţi dai seama, copilul Meu, că pentru tine ca să te pregătesc am ocrotit ţărişoara ta.

... De spun: *„Pregătește-te și fii gata!”*, că vine să arate

Dumnezeu că bunul Său să-l pună deoparte ca să arate la toți pregătirea ta.

... Să strigați fierbinte în miez de noapte: *„Doamne, vreau să vin la Tine!”*

... Sunteți în vârful Golgotei, mai aveți un pas. Și Eu când am fost în vârful Golgotei și mai aveam un pas, simțeam că intram în pământ de povara crucii, dar am dus și acest pas și am scăpat.

... Ia să vrei să asculți, să vezi ce bine este. Fă-te mort pentru lume. Tată, să-ți fie destul munca pentru servici. Acolo trebuie să muncești, că dacă nu mergi nu ai cu ce trăi. Vrei, nu vrei, dacă poți, să nu mai muncești în ziua de odihnă... Știe Dumnezeu și vede totul. Știe Dumnezeu că muncitorul nu s-ar mai duce, dar îl dă afară. De ce spun că nu mai țin pământul? Nu se mai respectă sărbătorile. Înainte vreme se țineau trei zile de Paști.

1/14 august 1989

Taina rugăciunii din grădina cuvântului. Preoții pregătesc prigoană pentru creştini, dar Domnul ocroteşte poporul.

... Feriți acest cuib şi păstraţi-l, că aici se înalţă rugăciuni către Mine. Mulţi preoţi îi văd Eu fără curăţenie. Nu pot să preţuiesc slujbele lor aşa cum preţuiesc rugăciunile de aici. Aici iau rugăciuni din guri curate şi din trupuri curate.

A strigat un preot într-o bisericuţă: *„Pică în osânda bisericii cel ce îndrăzneşte să facă rugăciuni separate“*. O, tu care strigi aşa, tu eşti sub osânda bisericii, că tu eşti cum nu trebuie. Tu după ce slujeşti în biserică te duci acasă şi te apuci de petrecere, de băuturică şi de întinare, dar cei pe care-i am în acest acoperământ slujesc cu mâinile curate, cu inimă curată, şi atunci cum să nu preţuiesc ce am aici?

O, fiilor, păstraţi-Mi cuibul acesta, păstraţi-l acoperit.

14/27 august 1989

Tăinuirea coborârii cuvântului. Înteţirea rugăciunii tainice.

... Am coborât în acest cuib, şi ce am adus este numai pentru ce este aici. Nu voiesc să ştie nimeni de coborârea Mea aici. Mergeţi înainte, tată, cu mare ascundere, cu mare dibăcie, după cum v-am dat învăţătură, că vin mulţi şi scormonesc, dar să nu vă temeţi. Acum e vremea să-ţi faci groapă în pământ şi acolo să te rogi, că rugăciunea ta mai ţine pământul.

În orice vreme grea veţi fi, nu lăsaţi rugăciunea ce v-am dat-o. O, dacă l-aţi vedea pe vrăjmaşul! E în stare să crape, să buşească, să trosnească în clipa rugăciunii ce o faceţi aici, dar Dumnezeu v-o păstrează ascuns pentru că o preţuieşte. Eu am văzut ce se sapă şi ce cursă se pregăteşte. Vrăjmaşul caută acum ca chiţorlanul pe ascuns ca să calce peste cuibul Meu de aici, dar puterea rugăciunilor care se fac aici când dorm şi apele îi taie puterea.

... Tată, ori de câte ori vă va fi dor de cuvântul lui Dumnezeu, cereţi la Mine, şi Eu voi coborî în acest locaş al Meu şi vă voi hrăni.

Acest trup Îmi trebuie să ajung cu el până unde vreau Eu să ajung.

22 august/4 septembrie 1989

Grija pentru rugăciunea de la miezul nopţii.

... Vă dau cuvânt ceresc. Dormiţi ziua, ca să faceţi rugăciune la miezul nopţii când doarme totul. Fiilor, după ce faceţi rugăciunea de seară, odihniţi-vă, iar noaptea sculaţi-vă să-Mi slujiţi. Ce am Eu aici e pus de Mine deoparte. Nu are nimeni ce am Eu aici.

... Vreau să presar, tată, o mână de grâu după spălarea pământului. Mânuşiţa aceasta de grâu trebuie cu mare grijă să o păstrez să nu Mi-o mănânce moliile.

Fără frică întăriţi rugăciunea cea puternică. Prin ea se stinge tot răul. Trebuie să aduc ceva, să pun capăt acestei răutăţi.

30 august/12 septembrie 1989

Păstrarea tainică a grădinii coborârii cuvântului.

... Dacă nu aş fi acoperit acest locaş aţi fi picat toţi în mâna vrăjmaşilor. Ţineţi-Mi-l ascuns, să pot coborî aşa cum ştiu Eu. Doar ai Mei să ştie, cei care ştiu ce lucrez Eu aici, căci ceea ce fac Eu cu voi aici are mare legătură cu cerul, dar ţineţi tainic lucrul Meu cu voi.

... Preoţii nu mai au durere pentru om. Poate să meargă omul în fundul iadului, preotul nu mai are grijă.

... Tată, nu poate pune omul mâna pe miere şi să nu bage în gură. Ori cu împărtăşania, ori cu ţuica. De s-a înfruptat omul din ea, nu e voie să mai ia Trupul şi Sângele Celui ce S-a ţintuit pe cruce. Dar cine să-i mai spună preotului şi omului?

19 septembrie/2 octombrie 1989

Preotul Leonard, din parohia Glodeni ridică prigoană asupra fiilor cuvântului, iar Domnul îi prooroceşte pedeapsă.

... Iată, slujitorul bisericuţei din localitatea de aici se înfoaie împotriva Mea şi a fiilor lucrării Mele, dar Eu îi voi da suferinţă şi i-o voi dubla până va ajunge cu capul la picioare. Eu i-am trimis cuvântul Meu ca să-l ridic şi să-l întăresc, dar el a luat-o pe drumul satanicesc să-Mi facă Mie rău.

... Fiilor, voi nu ştiţi, dar Eu ştiu. Satana râmă prin toate inimile, dar în curând spăl numele lui şi al iubitorilor lui. Staţi lângă Mine şi veţi vedea lucruri mari. Noe când l-am băgat în corabie n-a văzut potopul. Şi cu voi tot aşa fac. Chiar şi cutremurul de vine peste căsuţele voastre, nu vi le dărâmă, că e stânca Mea puternică cu ele. Atunci veţi vedea minunea.

... Fiţi atenţi cu toţii, că vrăjmaşii vor să nimicească tot poporul lui Dumnezeu. Înapoia Mea, satano! Ce cauţi tu unde nu este al tău? Nu-ţi ajunge câţi ai adus pe placul tău?

Fiilor, v-am spus mereu că tot ce fac Eu peste voi este pentru spulberarea vrăjmaşului.

23 septembrie/6 octombrie 1989

Ispitirea celor credincioşi.

... Unde vede satana că am suflete mai bune, acolo se bagă şi el cu scula care-i vine a se potrivi. Nu e vorba de lume, ci e vorba de ai Mei care Mă ascultă.

26 septembrie/9 octombrie 1989

Arhiereul Irineu are trimitere ca întâi-stătător al bisericii româneşti din Ierusalim.

... Să stau de vorbă o clipă cu o inimioară de a Mea, cu Irineu. Aici este cuvântul Tatălui, voinţa Tatălui.

Hai, că ai dorit, şi gata, s-a împlinit, dar dacă nu lucram să dau ajutorul, nu puteai răzbi. Dumnezeu e părintele tău, şi pe unde te-am dus, în cârca Mea te-am purtat şi te-am adus. Acum iar eşti trimis să pleci departe. Am voit să-ţi opresc ple-

carea, dar iată, tot trebuie. O, nu te mâhni, că şi acum te voi purta în cârca Mea.

Mergi acolo, că nu mergi la pieire. Voi căuta să te întăresc, să te sfinţesc şi mai bine prin toate câte vei vedea. Vei vedea locurile sfinte ale patimilor Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Te voi duce în cârca Mea pe orice cale pe unde a fost Dumnezeu îndurerat, şi tot Dumnezeu te va aduce înapoi. Mergi fără frică. Eu tot Mă lupt ca să-ţi opresc plecarea, dar de nu pot răzbi în inimile lor, Eu îţi voi face această cale să-ţi fie cu folos, cu bine întru toate. În tot pasul te voi ocroti de tot răul. Te voi purta ca o mamă care-şi duce fiul în cârca sa. Să nu-ţi piară din gând şi din pas iubirea pentru Dumnezeu. Împlineşte numai binele, şi ajutor să dai unde e nevoie, că vei primi în loc ajutor. Am voit să-ţi dau de plecare mângâierea, să pleci mângâiat. Amin.

28 septembrie/11 octombrie 1989

Povețe pentru purtare plăcută.

... Părintele ceresc vă aduce din cerul sfânt cele mai de preț povețe, cele mai dulci cuvinte. După cum Tatăl e îndurerat până în adânc, ar fi să fie la fel și cuvintele. O parte din copiii Mei când sunt supărați de diferite necazuri, de-i întreabă cineva în momentul acela, îi răspunde tot cu supărare, dar nu e bine. O, niciodată, cât ai fi de supărat de te întreabă cineva ceva sau îți cere ceva, nu răspunde în răspăr, că nu acela ți-a făcut supărarea și nu trebuie răspuns supărat. Răspunde dulce, cuvânt plăcut. Nu arăta supărarea și mâhnirea ta prin cuvinte față de cei ce te întreabă. Dacă tu ești mâhnit de diferite necazuri nu mai mâhni și pe altul cu cuvântul tău, ci caută să-l bucuri prin cuvânt sau prin faptă bună.

... Nu mai judecați pe Dumnezeu, nu vă mai mâhniți de felul cum lucrează Dumnezeu. Nu vă mai faceți fel de fel de gânduri abătute în toate chipurile. Păstrați gândurile înainte spre fericire, pasul și inimile spre împlinire a tot ce se cere. Nu vă mai abateți mâhnindu-vă și ca să mâhniți și pe cei din jurul vostru. Lasă-L pe Dumnezeu să lucreze cum știe El.

... Am aici inimioare ce le-a păcălit vrăjmașul, a reușit de le-a păcălit. Cum a găsit el ușuliță de intrare, deși aici se împlineau multe fapte bune?

Aveți grijă, că unde e omul întărit, sapă până face ușuliță de intrare, mândria a fost prima. Deși multe împlinea, avea și o spiță de mândrie. Prin asta și-a făcut el ușuliță și a tras o păcăleală bună și bate din palme.

N-am avut prin cine să vă dau de veste mai înainte. Tată, când auzi cuvântul dat din durere, tot cu durere să-l ții și tu în inimă, nu-l da la spate. Atâta v-a orbit de mult, de v-a dus să puneți pe foc lucrurile sfinte. Prin o spiță cât vârful de ac a intrat. De ce nu a zguduit el pământul? El a spus că voia să vă păcălească. Acum hai să reparăm. Dar cum? Să nu mai primim nicio ușuliță de-a lui. De mai primim, mai aduce supărări. Aveți grijă să nu mai folosească durerea, și toți din jur feriți-vă și iar feriți-vă să nu reușească. Hai cu toții în unire cu Dumnezeu, să-l păcălim noi. El știe că după spălarea pământului nu va mai fi lăsat.

... O, inimioarelor, hai să repăram ce a făcut satan. Nicio spiță de-a lui să nu încapă. Lucrați și dați cu tămâie să nu aibă loc, și împliniți binele. Nu mai dați voie la nicio îndoială. Păstrați-vă cât mai mici, și de ai împlinit binele și de nu ai împlinit. Să nu se laude nimeni că a făcut ceva. Nicio spiță de mândrie sau de îndoială să nu mai încapă. Deși vă aveam ca pe copiii cei mai buni, dar iată satan! Împuterniciți toate, și postul să fie post. V-am trimis pentru mărturisire.

2/15 octombrie 1989

Domnul grăiește rudeniilor după trup ale trâmbiței Verginica. Poporul creştin să stea sub ocrotirea învăţăturii Domnului.

În numele Dreptului Judecător și al blândului Mielușel, în numele Măicuței cerului și a pământului, în numele a tot cerul sfânt și a toate puterile cerești, un moment grăbit al coborârii rugăminții cerești către cei ce-i mai are în pregătirea Sa. Primul cuvânt, să folosiți pacea. Pace să fie între voi și pacea să vă stăpânească pe toți, pe toți!

... Iată, tată, aveți un Părinte în cer, Care vă duce grija și mila. Nu mai am altă grijă decât să vă adun de pe unde vă am, să vă duc lângă sânul Meu. Nu mai pot de durere. De ce, tată, v-ați făcut grei de nu vă mai pot duce la înălțime? Unde sunt copiii Mei de aici? Au fugit și M-au lăsat singur.

Măi copii, vine prăpădul peste voi și unde vă băgați? De ce v-ați lipit de vrăjmașul tuturor, și cine vă scapă? Am coborât cu Duhul. O, copiii Mei din locul nădejdii Mele, alăturați-vă, că Mă ustură rău spatele vostru. O, ce amar! Aveam doi stâlpi de nădejde și unul nu mai vrea să audă strigarea, e gata să se alipească cu lumea. O, copiii Mei, nu mai am pentru ce coborî aici, doar pentru două, trei sufletele. O, copii, faceți-vă fluturași ușurei care zboară singurei la cer. Faceți-vă gata. Tocmai când să vă duc la cer s-au agățat toate chițibușurile lui satan de voi. O, rănile Mele cât Mă dor de greu! O, satano, vine vremea să-Mi vărs focul pe tine, să vedem, ai putere să te lupți cu Mine? Cum Mă doare pe Mine că Mi-ai atras toată zidirea de pe pământ pe voia ta! Nu mai pot suporta călcâiul tău pe pământul Meu!

O, inimioarelor, inimioarelor care v-ați rătăcit tocmai acum să-I faceți durere lui Dumnezeu, nu vă gândiți că Dumnezeu are cheia pământului și a cerului? Unde vă veți băga? Fii cuminte, pământule, nu mai striga a jale, nu mai Îmi deschide și tu toate rănile Mele, că te voi spăla ca pe o oală nouă, cât ai clipi din ochi te voi spăla și te voi umple de toate bunătățile și va călca pe tine călcâi bun, care se va pregăti pentru Mine.

O, trupușoarelor, care ați fost pline de toate bunătățile, vine focul peste voi! Vine focul, că stați cu el în guriță. În loc de o sfântă cruce și de rugăciune luați focul în gură. Lume, lume, focul te va arde! Lume care faci voia lui satan, nu ți-e milă de tine? Voi, care sunteți pline de tot felul de pofte, trupul va plăti totul. Lume, cum te-a înșelat vrăjmașul să vină focul peste tine! Lume, ai pornit la luptă cu Dumnezeu, și nu mai ești nici pentru tine, nici pentru Mine. Nu te mai întrebi dacă mai ai un sfârșit. Ai ajuns stăpână. Stăpânul a toate îți va trage înapoi tot.

Copiii Mei, hai la luptă, tată, să mai tragem de la satana ceva! Copiii Mei, să nu se lipească de voi nicio poftă de-a lui satan! Faceți-vă ușurei să puteți zbura la cer! Hai, că ați ajuns la ultima treaptă! Hai, că satan a hotărât să nu lase pe nimeni să stăpânească pământul după spălarea sa.

... Am întocmit lucrarea Mea de pe pământ. Cu tot cerul am întocmit-o, cu toată nădejdea, ca toți cei legați de ea să fie şi ai Mei. [...] Ţineţi candela aprinsă, ca să fie şi inima aprinsă, şi ungeţi-vă cu ea, voi, şi corăbiuţa cu care plecaţi. De aceea vă învăţ, că nimeni nu vă mai învaţă de bine. Am lăsat preoţii în locul apostolilor, dar lor le e frică de stăpânirea lui antichrist, că şi pe cel ce mai e pe voia Mea îl atrag.

... Am coborât, că nimeni nu te mai învață de bine. Am

lăsat preoții în locul apostolilor, dar le e frică de stăpânirea lui antichrist, că și pe cel ce mai e voia Mea îl constrânge. Dacă unul din biserică e mai bun, vin la preot cei răi și îl întreabă ce a mărturisit acela, ca să nu fie nimeni mai buni ca ei. Așa că nici mărturisirea nu mai e curată. Cum a lucrat vrăjmașul de demult de a chinuit pe sfinții mucenici, așa vrea și acum pentru voi, vrea să prindă pe ai Mei. Dumnezeu a văzut și a oprit pasul tuturor. Nu Mi-e frică de satan Mie. Mi-e milă de trupul acesta prin care lucrez. Nu vreau să ajungă ca celălalt. [...] Când o duceați pe ultimul drum satan bătea din palme. Mai înainte de a o lua pe cea dintâi am pus pregătire pentru aceasta ca să pot înainta lucrarea Mea. Am scris toată viața lor. Am lucrat cu aceea cu începutul, iar acum lucrez cu aceasta lucrarea sfârșitului și adunarea pentru ocrotire, că pământul se spală.

... De acum încolo o să vedeți fel de fel de semne ale sfârşitului. Aţi pus pasul pe anii sfârşitului. Lucraţi în aşa fel să nu se lipească de voi.

... Dacă cutează cineva să-Mi strice lucrarea Mea, să-Mi strice mila Mea cu voi, parte de milă nu va avea; îşi capătă durere de zece ori mai mare ca a lui Iuda.

16/29 octombrie 1989

Domnul cere rugăciune de ocrotire din gura ucenicilor Lui.

... Copilașii Mei, o mână cât vă mai am, cu dor ați venit să mai auziți, să mai căpătați un pic de hrană cerească. Cu dor coboară și Dumnezeu să v-o dea, dar să vă intre în inimă pentru un timp, că nu se mai știe când se mai poate s-o câștigați. De v-ar vedea ochii sulul de lumină de la cer și până aici unde coborâm! Cu sul de lumină coborâm și nu-i convine lui satan.

... Luați-vă de mână cu toții, și cu inimile și cu pasul și îmbrățișați-vă și gândurile și hai înainte, tată, cu Dumnezeu! Hai la luptă, tată! Înarmează-te cu armele cele puternice. Regele acestei lupte este Iisus, Biruitorul iadului.

... Nu vă lăsați, tată! Hai cu rugăciunea și hai cu crucea înainte, căci s-a vărsat sânge nevinovat pe ea, și e puternică, tată. N-o lăsa lângă vârf, că te prinde prăpădul de la urmă dacă o lași. Cine fuge de Dumnezeu nu mai primește nimic de la Dumnezeu.

... Măi copilule, nu te lăsa de Dumnezeu. Hai la luptă, că Regele luptei este Dumnezeu! M-am dat pradă morții ca să-ți fiu Mântuitorul, și Eu vă feresc pe voi de rău.

... Ceea ce lucrez Eu aici este întocmit de Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt împreună cu tot cerul Său, ca să pună Dumnezeu deoparte o mână de bun al Său.

... Bunul Meu vreau să fie după cuvântul Meu. Dacă-l vezi pe unul mai slab, ajută-l să meargă și el pe drum cu tine, și de nu vrea, nu vrea, dar nu descoperi, tată, taina Mea. Nimeni nu știe ce vine, ca să-Mi ocrotesc ce e al Meu. Și lumea, o parte din ea se va umili. Tu, tată, nu vei putea să zici atunci că n-ai știut. Am venit Eu din cer și ți-am spus.

Copiii Mei, strigaţi şi spuneţi aşa: *„Ocroteşte, Doamne, cuibul acesta al Tău!“* O, fiilor, atât mai preţuiesc, şi locul în care am coborât întâi.

Toată îngerimea şi tot cerul sfânt este cu privirea şi cu urechea la tot ce am dat să se lucreze aici.

Începutul durerilor sfârşitului este anul acesta. Cine aleargă după Dumnezeu va scăpa.

... O, vă dau cuvânt despre slujitorul bisericuței de aici: A început să încordeze vrăjmașul împotriva Mea, dar să vedeți ce încordez Eu pentru el. Am vrut să-i dau bisericuță în cer ca și tatălui său. Tatăl lui a iubit creștinul, dar el Mi i-a iubit până acum, și a încordat acum grumazul împotriva lor. Păi îi dau Eu după ceafă, și ce i-am dat îi dublez. O, iubitorii de creștini nu trebuie să se folosească de miliție și de stat, că și el va fi judecat. Dacă vrei să judeci pe poporul creștin, și tu vei fi judecat de tribunalul ceresc. Nu căutați să vă judecați unul pe altul. Unul e Judecătorul.

... O, vrăjmașul ar căuta să descopere și acest cuib, dar Domnul nu voiește. Vedeți cum intrați și cum ieșiți, că și așa scormone vrăjmașul. Lasă, că cine scormone știe Domnul ce face cu ei. Dacă vine și nu găsește nimic, nu are de ce se agăța. Tată, e scris pe giulgiul cu care am fost înfășurat: unul din familie dacă e pe voia Mea voi avea milă de toată casa aceea.

... Fiți cu mare grijă pentru râmăturile și cercetările ce se fac azi. Citiți, și apoi dați foc, să nu prindă vrăjmașul.

24 octombrie/6 noiembrie 1989

Îndemn la luptă împotriva duhului rău.

... Iată lucrarea cea mare a lui Dumnezeu Ziditorul. Așa cum primii oameni într-o secundă s-au lăsat smulși din binele ceresc fără să știe ei unde ajung și ce pierd și ce câștigă, fără să-și dea seama că satan este înșelătorul, tot așa și în vremea de astăzi, cu ușurință se lasă tot trupul omenesc smuls și înșelat de satan și condus pe voia lui fără să-și dea seama fiecare unde ajunge. Numai atunci când va ajunge în răul care i l-a voit satana, atunci se vede păcălit, dar nu mai are ce face.

... Voi nu-l vedeți. Îl vede Dumnezeu, că merge cu tot omul de braț, și pe copii îi duce de braț să facă numai rele. A lăsat lumea, că e sigur că lumea merge pe placul lui, și a intrat în bunul Meu, în grădina Mea scumpă, să Mi-o strice. Păi nu mai pot răbda, și nu mai răbdați nici voi și hai la luptă să-l dăm afară. Ia auzi ce zice: *„Am să vă fac să nu mai aveți loc nici pe pământ, nici în cerul sfânt”*. Unde gândiți și alergați voi să vă duceți, tată? Vă strig și vă chem și vă îndemn cu milă, dar și cu durere și din tot adâncul bunătății lui Dumnezeu, nu vă lăsați, tată, biruiți, nu vă depărtați, tată, de Dumnezeu tocmai acum!

... Hai la luptă crâncenă cu el, hai, că Regele acestei lupte este Iisus, Biruitorul iadului! Eu cu voi, și voi cu Mine!

4/17 noiembrie 1989

Prigonitorii se vor prinde în însăşi cursa pusă de ei creştinilor.

... Copilaşii Mei, fiii Mei, fiicele Mele, mângâiaţii Mei, luptaţi-vă, tată, singurei şi pregătiţi-vă să fiţi gata! [...] Dumnezeu vede ce cursă a întins satana cu oamenii lui pentru copilaşii Mei. Tată, iar vă dau cuvânt. Să ştiţi că sunteţi urmăriţi pas cu pas, şi copiii şi păstorii şi mâna care Mă serveşte, şi nu vreau să vă văd prinşi, şi de aceea vă dau cuvânt de ştire: fiţi cuminţi şi ascultători şi împlinitori ai voinţei lui Dumnezeu şi împlinitori ai pregătirii. Satana Mă grăbeşte să-Mi împlinesc dorul cât mai degrab, să vă aduc la sânul părintesc. Nu primiţi cu dispreţ acest cuvânt coborât din durere şi milă. Acum se vede dacă iubiţi pe Dumnezeu.

... Întăriţi rugăciunea şi postul să puteţi birui vrăjmaşul, că voi întoarce armele împotriva celor ce vă pândesc.

9/22 noiembrie 1989

Proorocul Ilie lucrează să-i întoarcă pe necredincioşi.

... Vine sfântul Ilie să facă o vizită pe pământul acesta şi ia cu el o părticică din ce-o şti el că trebuie pentru ustu-

rimea şi umilinţa fugiţilor de Dumnezeu. Atunci să-i văd pe cei ce nu le-a plăcut de Dumnezeu.

Stânca Golgotei este stropită cu sânge nevinovat şi este întărită în temelie şi nu se va prăbuşi în veci, şi nici cei ce se vor alipi de ea nu se vor prăbuşi, şi nici nu vor pieri în veci.

Of, e grea crucea, tată. Acum, aproape de vârf toţi o lasă şi fug, tocmai acum când să se aleagă cu bucuria. Dar şi pentru Domnul a fost grea, cădea sub ea, Se scula şi a dus-o până în vârf şi L-a întins pe ea. Dar pentru cine, măi? Pentru cei ce fug de Mine?

O, nu fugiţi de cruce, tată, oricât de grea vi s-ar părea.

15/28 noiembrie 1989

Conducătorul României este prins în însăşi cursa pusă de el.

... Vreau să spulber teama ca pe praf, ca pe cenușă. Îmbărbătarea, încurajarea să meargă înainte zilnic. Zi și noapte Îmi veneau strigătele înflăcărate de pe pământ: *„Vino, Doamne, mai curând că nu mai putem răbda!”*, și nici Dumnezeu nu a mai putut răbda, și iată cu ce am venit, cu făclia să luminez calea, cu libertatea să veniți la Dumnezeu fără frică. Nu vă mai oprește nimeni, nu vă mai închide nimeni, că au intrat ei în locul vostru. Păi nu știți proverbul: *„Cine sapă groapa altuia cade el în ea”*? Vă dau cuvânt dumnezeiesc și părintesc: fiți cuminți încă un timp! Știe Tătucul de ce. Știu că vă e dor. Și Mie Mi-e dor. Mai stați un pic pe loc până oi spulbera bine burnița, până oi limpezi bine valurile înfuriate, pentru că vrăjmașul este înfuriat acum și caută să facă prăpăd.

... Iată ce am adus! Bucurie, în loc de plâns. În loc să plângeţi voi prin temniţe, plâng vrăjmaşii lui Dumnezeu şi ai poporului Meu, că nu Mi-l lăsau să-şi caute mântuirea. [...] Tatăl a spulberat întunericul, burniţa şi furtuna care copleşiseră tot pământul. Iată cum s-a învârtit roata! Cursele care au fost puse pentru voi să vă prindă i-au prins pe ei.

... Iată, copilaşii Mei, a venit vremea să vă spulber bârna de pe feţele umilite şi întristate. A sosit din cer lumina pentru voi. A sosit din cer libertatea pentru voi. V-am spus mereu că dau drumul veninului. V-am spus că M-am umplut de venin până peste pahar. A sosit clipa să vedeţi că n-a minţit Dumnezeu. Iată, acum o să vadă vrăjmaşul că s-a păcălit, căci s-a întors roata. Strigătele voastre şi ale Măicuţei Mele iată ce au adus! Vă spun cu tărie: strigătul Măicuţei Mele şi al vostru, copiii Mei, rugăciunea voastră cea de foc, aceasta a adus bucuria, lumina şi libertatea de astăzi, dar nu a acelora care până mai alaltăieri strigau în gura mare: *„Să trăiască partidul şi conducătorul!“*

O, e greu acum să-i mai aduci la placul lui Dumnezeu pe cei ce s-au învăţat în marele desfrâu şi după placul lumii. Este hotărât Dumnezeu să rămână numai cu bunul Său, numai Dumnezeu şi turma Sa, care va moşteni pământul.

... Mai stați un pic pe loc. Știe numai Dumnezeu de ce, să se spele bine bârna și să se limpezească valurile, că vrăjmașul e înfuriat acum și vrea să facă prăpăd, dar se păcălește amar. El zice că face prăpăd cu ai Mei, dar face tot cu ai lui. Stați un pic cuminți și camuflați și ridicați cu tărie gândul și glasul cu inimile înflăcărate către cer. Întăriți rugăciunile, să deschideți cerul cu strigătul. Iată, a sosit prăznuirea Nașterii Mele, și să păziți în veci aducerea bucuriei și a libertății. Sunteți stăpâni pe soartă acum, și pe munca pe care o munciți. Sunteți liberi acum să vă căutați mântuirea și fericirea nestingheriți și fără frică.

11/24 decembrie 1989

Împlinirea proorociei Domnului pentru sfârşitul tragic al conducătorului României. România este ţara Noului Ierusalim şi scaunul de judecată al Domnului.

... Nu vă mai puteam pregăti, că vă cuprinsese frica. Vă puseseră cursă, și iată ce a făcut Dumnezeu! Acum vedeţi şi vedeţi că este Dumnezeu cu voi. N-a voit Dumnezeu să-l prindă vrăjmaşul pe cel nevinovat, pe cel ce-L iubeşte pe Dumnezeu, şi au fost prinşi cei fără Dumnezeu.

Nu s-au limpezit bine burniţa şi valurile vrăjmăşiei, dar spulber şi limpezesc. Vă dau drumul să aveţi dreptul la cuvânt. V-am spus că l-am luat de ajutor pe proorocul Ilie, care l-a adus la Mine pe Israelul de pe timpul lui Ahab. L-am adus şi aici în ajutor.

Preoţimea era condusă de călăul omenirii, dar acum îşi aşteaptă judecata şi pedeapsa.

Scaunul de judecată va fi în România, pe care o spăl acum. Veţi vedea cu ochii şi adevărul şi dreptatea.

... Un picuţ de timp pe pământ, şi pe urmă veţi fi cu cerul sfânt, adică pe pământ sfânt, că a sosit şi a ieşit la iveală ceea ce cereaţi şi doreaţi. Această rugăciune rostită de Măicuţa Mea şi prin guriţele voastre s-a împlinit, ca România să fie scoasă şi scuturată de murdăria lui satan şi de întunericul ce o copleşise.

Am văzut cursele întinse pentru ca iubitorii Mei să fie prinşi, dar Eu, Domnul, am oprit pasul tuturor şi v-am dat cuvânt să staţi cuminţi şi să înteţiţi rugăciunea, şi iată, am întors roata ca să cadă în groapă cei ce au săpat groapa.

... România, România, ţara Mea sfântă şi iubită! Ce te copleşise, ce te păcălise! Acum este prag de sfârşit de veac. România va deveni Noul Ierusalim şi veţi vedea cu ochii că Dumnezeu a fost şi este cu voi.

... Iată prăznuirea Naşterii Domnului din acest an ce ne-a adus din cerul sfânt pentru poporul iubitor de Dumnezeu: libertatea, bucuria și lumina. De ce a făcut Dumnezeu aceasta, întrebați-vă fiecare? Pentru ca să ne arate la ochișori iubirea Sa cea mare pentru cei ce-L iubesc și-L ascultă, și ca semn că ne vrea pregătirea cât mai degrab, căci ne-a trimis libertatea ca să ne pregătim.

12/25 decembrie 1989

Împlinirea proorociilor.

... Încă mai am de măturat şi de spulberat pe vrăjmaşii Mei şi ai voştri. Strigaţi cu înflăcărare către cer. Lucraţi, că trebuie să lucraţi viu, că din piepturile voastre trebuie să se ceară şi să răsară dreptatea şi să lumineze soarele dreptăţii pe tot pământul, și va veni vremea să nu vă mai pitiți cu lucrarea Mea.

... Zicea că el este Dumnezeu, el şi ai lui, şi zicea că nu mai moare, dar s-a păcălit amar. Îi venea să urle ca un leu turbat când s-a văzut prins şi condamnat la moarte. Aşa voia el iubitorilor de Dumnezeu, şi s-a întors pe el. Am întors, tată, roata pe capul lui. Voia să vă strângă pe voi la beci.

14/27 decembrie 1989

1990

Iată, odată cu sosirea anului nou primiți de la Părintele ceresc binecuvântarea Preasfintei Treimi întru toate și pentru toți și urarea: La mulți ani, copiii Mei de peste tot pământul

pe unde vă am, la mulți ani! La mulți ani cu Dumnezeu înainte! Dumnezeu este cu voi, și voi cu Dumnezeu înainte.

O, iată, cursele pe care le-au pus pentru ai Mei i-au prins pe cei care le-au pus, și frica s-a prefăcut în praf și cenușă.

... Nu trebuie să se uite niciodată că pământul României este musai să fie curat și călcat numai de ce este curat.

22 decembrie 1989/4 ianuarie 1990

Domnul plânge durerea Sa înaintea României.

... Iată, mulți au pierit, și vinovați și nevinovați, dar și cei vinovați și-au spălat vina cu sângele vărsat ca să-și apere glia sfântă.

... O, România, România, de ce, tată, îţi grăiesc cu blândeţe, ca un părinte? Dumnezeu este Părintele tău şi al tuturor. De ce te-ai lăsat înşelată de această tiranie? De ce, tată, te-ai lăsat să te tăvălească în această murdărie? De ce te-ai lăsat condusă pe drumul întunericului, de nu mai voiai să-ţi arunci nici privirea către Dumnezeu? Mai era un pic şi te dădea de râpa fără fund, dar iată, Dumnezeu a sărit ca ars de durere şi Și-a întins mâna Sa puternică şi nu S-a lăsat învins, şi a dat de râpa fără fund răul şi vrăjmăşia ce erau împotriva ta.

24 decembrie 1989/6 ianuarie 1990

... O, în numele Preasfintei Treimi toate bisericuțele României să răsune cu glasurile fierbinți către cer și cu strigăte din inimi fierbinți și curate ale iubitorilor de Dumnezeu, și postul să se îndrăgească pentru a nimici tirania și viclenia satanicească. De când nu s-a mai folosit postul și rugăciunea, de aceea a reușit burnița lui satan să murdărească frumusetea României.

31 decembrie 1989/13 ianuarie 1990

... Rugăciunile tuturor și ale Măicuței Mele au deschis cerul de a coborât lumina pentru toată România, să o scoată din ghearele lui satan și ale vrăjmășiei. O, România, România, cum te păcălise satan de mergeai pe drumul întunericului, tu, țară sfântă și iubită de Dumnezeu! Nici nu mai știi câte bisericuțe ai pierdut de când te-ai unit cu satan. Cum nu-ți era milă de dărâmarea bisericuțelor și nici de tine însăți. Mila și bunătatea lui Dumnezeu a coborât cu lumina și a spulberat întunericul ce te copleșise. O să vă vadă ochii cum o să scuture Dumnezeu România, să curgă tot praful, toată pleava lui satan, să rămână pământul României curat, demn de a-l călca piciorul lui Dumnezeu și cei curați și iubitori ai Săi. Dau cuvântul că toate țările care se alătură de România cu bunătate și cu gând bun și ajutor, îi va bucura această lumină care a coborât pentru România, le va fi și lor de folos și de bucurie și scăpare, iar cine se alătură cu viclenie și cu gând rău, Dumnezeu cunoaște și-i va spulbera ca pe praf și cenușă, ca pe capii răutăților, care adusese întunericul în România.

6/19 ianuarie 1990

Domnul vesteşte încordare în România şi peste preoţii ei, ca plată a prigoanei şi a duşmăniei îndreptate către poporul cuvântului.

... Fiecare om, fiecare gospodină nu poate sta în casă murdară. Scutură tot și curăță. Așa e și Dumnezeu, e casa Sa, e zidirea Sa și trebuie să scuture toată murdăria, să facă totul curat să stați cu drag în casă și să trăiți în veci. Vreți să împliniți să vă faceți curați, și Dumnezeu vă face casa curată, să trăiți în ea în voie bună.

... Cine strigă *„Doamne”*, acela e moștenitor. Cuvântul „Doamne” e străpungător la cer și scăpare a toate. Când oi zice: *„Doamne, ajută-mă”*, Dumnezeu te va ajuta, dar caută să trăiești și tu după cuvântul lui Dumnezeu.

... O, şi preoţimea va intra la murdărie de sânge. Toţi cei care voiau şi primeau conducerea tiranului vor fi băgaţi la curăţire. S-au umplut preoţii de râie. Trebuie curăţaţi. Câţi preoţi nu-i duşmăneau pe cei ce voiau să placă lui Dumnezeu în poporul Meu! [...] Acest bucheţel l-am împletit în anii întunericului pe ascuns. Multe daruri veţi avea de la Mine pentru că aţi ascultat de pregătirea Mea atunci când nu a fost liberă.

... Aud câte un glas: asta nu e legea lui Dumnezeu, că aduce omor. Da, dar se omoară rău pe rău. Nu se iartă ei. Trebuie să piară tot răul, și piere prin mâinile lor. Ce e al Meu nu-l las să facă omor.

... O să vină momentul să răsune văile de glasurile fiilor lui Dumnezeu.

... Se va încorda rău. Vine pe pământ o neînţelegere nemaiîntâlnită. Nu vor reuşi să statornicească libertatea şi dreptatea şi pacea, până nu se va face încordare. Altfel nu se poate. Nu vă fie frică. Dumnezeu e cu voi. Urma ca după congresul lor să vă strângă pe toţi la beci şi să vă nimicească.

14/27 ianuarie 1990

Nepăsarea celor necredincioşi. Păcatele celor desfrânaţi.

... Aud pe mulţi care zic: *„Hrana nu mi-a dat-o Dumnezeu; e pe munca mea“.* Puţin credinciosule, păi dacă Dumnezeu te-ar pune la pat, ai mai putea munci ca să-ţi agoniseşti hrana? Când dai un cuvânt, să te gândeşti, şi să nu mâhneşti pe Dumnezeu sau pe aproapele tău.

... S-a dat acum voie mamelor care nu vor să dea naştere la copii să se ducă să-i dea afară din pântece. Cine a dat această poruncă? E voia lui Dumnezeu? Dacă nu vrei copii, opreşte întinarea. Toţi copiii care se nasc peste planul lui Dumnezeu nu vor trăi, se vor îmbolnăvi de o boală necruţătoare.

Mai e un crâmpei de viaţă. Nici pe aceea să n-o trăieşti curat? Grăiesc pentru cei ce nu înţeleg, nu pentru ai Mei.

... Trebuie să iasă la lumină cântarea *„Cu noi este Dumnezeu“.* La orice rugăciune să cântaţi această cântare. Iese la suprafaţă acest cuvânt: *„Cu noi este Dumnezeu“*, ca să vadă toţi că Dumnezeu e cu poporul Său.

Să tragi cu arma român în român, să te omori român pe român, nu a fost niciodată. Se făcea măcel, se băteau cu turci, cu tătari, dar să te baţi român cu român, n-a fost de când e veacul românesc.

Din adâncul durerilor oftez. Oftaţi şi voi. Am mai fost îndurerat la potop când am nimicit tot omul, că era rău ca şi acum. Nu pot să mai dau potop, că M-am căit şi am zis să nu mai dau potop. Ştie sfântul Ilie ce va fi pentru curăţire.

17/30 ianuarie 1990

... Toate bisericuțele să ridice glasul la Dumnezeu și toate inimile să ridice glas să vină lumina și libertatea deplină așa cum vrea Dumnezeu. Dacă toți pe pământ ar voi pe Dumnezeu ar veni libertatea fără sânge. Toți vor libertatea pe placul lor, dar nu pentru mântuire. Câtă întărâtare, câte izbucniri, câte strigăte, câtă ură! E pământul plin de lume fără Dumnezeu și caută vărsare de sânge.

25 ianuarie/7 februarie 1990

Ţara română este prigonită de cei străini. Domnul voieşte conducător după voia Sa.

... Acum o să vină și prin școli conducători ai copiilor să învețe copiii la rugăciune, să nu înceapă lecțiile până nu încep rugăciunea. Sunt mulți copii care nu vor să audă de Dumnezeu. Toți copiii sunt învățați să se culce fără rugăciune, fără semnul sfintei cruci, fără Dumnezeu, se culcă botă, se scoală botă, n-au avut părinți nici conducători de școli cu Dumnezeu.

... În România va intra o curăţire, aşa cum se face în casa fiecăruia. Cum era România în veacurile trecute, de trăiau toţi după voia lui Dumnezeu! România era ca o casă cu inimi plăcute lui Dumnezeu, dar iată, acum, România este la fel cum ai da o casă la nişte chiriaşi, iar ei au pângărit-o. Toţi ochişorii şi toate inimioarele să ia aminte că toţi cei care lucrează împotriva lui Dumnezeu nu vor mai călca pe acest pământ. România a fost în trecut pe voia lui Dumnezeu, şi acum voiesc să o aduc iar pe voia Mea. Ţărişoarele celelalte, care se vor alătura cu România şi îi vor da ajutor, acelea vor primi ajutor de la Dumnezeu. Cine dintre ţări e cu ură pe România, acelea vor intra şi ele la sânge şi la curăţire.

Dumnezeu vrea să iasă la lumină cu conducerea Sa. Dumnezeu vrea să fie cunoscută pe tot pământul lucrarea Sa. Dumnezeu vrea o inimă şi un gând, un drum şi o lumină pe acest pământ. Cine voieşte pe Dumnezeu, acela va trăi. Cine se împotriveşte, nu va mai putea. Se frământă toţi, care mai de care, să fie la conducere, dar nu vor putea nimic bun, până nu va veni acela care să conducă la lumină.

... Acum, Dumnezeu are un pic de lucru, ca pe ai Săi să-i pregătească, şi pe vrăjmaşul să-l cucerească, şi aceasta se face cu dureri. Vreau să ies la lumină cu conducere dumnezeiască, să fie cunoscută pe tot pământul lucrarea lui Dumnezeu. Până n-o ieşi conducătorul care să conducă pe placul lui Dumnezeu, nu se linişteşte ţara.

Toţi preoţii care slujesc bisericuţele pentru pântece şi pentru bani, niciunul nu va rămâne.

30 ianuarie/12 februarie 1990

... Dumnezeu voieşte viaţă curată în România. Dumnezeu curăţă pământul ţării româneşti. Dumnezeu, cu puţinul Său popor curat, va birui. O, nu Mă voi astâmpăra până nu o voi aduce pe România pe placul şi pe voia Mea. Nu Mă voi astâmpăra până nu-l voi aduce pe conducătorul României, iar el să fie pe voia lui Dumnezeu şi să-Mi scoată poporul român la lumină şi la mântuire. Eu, Domnul Iisus Hristos, cu turma Mea cea mică voi fi biruitor, şi toţi ochii vor vedea.

13/26 februarie 1990

Preotul Leonard din parohia Glodeni-Pucioasa pune la cale gând rău peste ucenicii cuvântului.

... Orice rugăciune pe care o înălţaţi aici, ajunge până la altarul cerului, şi ceea ce lucraţi e de mare preţ la Dumnezeu. Pentru bunul acesta cobor, pentru bunul acesta pierd vremea.

... Până nu va fi la patriarhie conducător pe placul lui Dumnezeu nu e pace. O, fiilor, feriţi-vă de preotul acesta, că în curând fac Eu ce fac cu el, ori îl îmblânzesc pe placul Meu, ori îl scot din altarul bisericii.

... Toţi se bucură de libertate, dar Eu am adus libertatea mântuirii, şi numai acela va trăi, numai acela va birui, numai cel care vrea libertatea mântuirii.

Pământul nu Îmi mai dă pace cu strigătele lui. Strigă la Mine să-l curăţ mai curând, că e plin de jeg şi de râie şi de mâncărime, se scarpină până la sânge. Acest cuvânt e duhovnicesc. Mâncărimea de pe el e jegul lui satan.

... Îmi fac cărare să ies cu cuvântul Meu la lumină. Pentru ce să ţin pământul? Pentru acela care are ură pe Dumnezeu? Aţi văzut, în ziar scrie puţin, puţin despre Dumnezeu. Totul e freamătul lor, e cuvântul lor. Fiecare se face stăpân pe ce are el.

... Preotul care curveşte, dar şi slujeşte slujba, pot Eu să pun slujba aceea? Preoţimea care e cu ură pe poporul lui Dumnezeu, cine-i aude pe cei ce duşmănesc cu inima? Priviţi icoanele cu a doua judecată. Acolo se duc toţi preoţii care întinează darul Meu.

Tineretul de azi nu-L mai vrea pe Dumnezeu. Cea mai mare durere a lui Dumnezeu vine de la tineretul de azi. Tată, strigaţi cu strigăt fierbinte şi cu lacrimi curăţirea României. Strigătele puţinului Meu popor au întors roata, dar trebuie să lucrăm să aducem deplin libertatea, căci vreau să fac cunoscut cuvântul Meu, să-l ştie toată România, dar încetul cu încetul se fabrică oţetul. Cu răbdare şi tăcere se face agurida miere.

Tot ce e în România e ca o apă tulbure şi neagră, cu valuri înspăimântătoare.

20 februarie/5 martie 1990

Plânsul pământului şi făgăduinţa de la Domnul pentru Eden sfânt pe pământ.

... Pământul este zidirea lui Dumnezeu; geme şi nu mai are pace şi astâmpăr: *„O, Doamne, ascultă-mi o întrebare îndurerată: mă vezi cum sunt, şi ce e pe mine? Mult mai zăboveşti? Cum mă mai poţi răbda în starea în care sunt? Grăbeşte, Doamne, mai curând şi ascultă-mi rugămintea! Vezi în ce freamăt mare sunt. Curăţeşte-mă pe placul Tău, fă-mă curat, să mai simt piciorul Tău pe mine. Doamne, sunt zidirea Ta; nu mă lăsa, nu mai pot răbda!“*

Pământule, în curând se va împlini şi voia ta şi a Mea, dar am şi Eu ceva de împlinit. Trebuie să-Mi pregătesc o mânuşiţă dintre cei ce Mă vor, să-i am moştenitori ai tăi după ce te voi curăţa. Te voi îmbogăţi ca pe grădina Edenului, şi o turmă şi un Păstor va fi. Amin.

24 februarie/9 martie 1990

Tradiţia strămoşilor este lege sfântă şi înţeleaptă.

... Dacă cuiva îi moare un animal, nu vrea să fie în pierdere cu el, îi bagă mort cuțitul în gât, se duce la abator și-l pune în vânzare. L-a găsit mort. Cumpără fiecare și nu știe ce cumpără. Lumea, da, s-a spurcat, mănâncă și când nu trebuie. Păsările care le aduc în alimentară doar le sucește gâtul. Șade lumea la cozi... O pasăre din curte dacă i s-a sucit gâtul e mortăciune. Nu mai vrea Dumnezeu să se atingă de carne ce e al Lui. Și păsările din curte mănâncă fel de fel de mortăciuni și scurmă. Lumea după ce că mănâncă și nu se oprește, invidiază și pe cine nu mănâncă.

... Văd o întrebare în voi pentru zilele de marţi şi de joi, între Paşti şi până după duminica tuturor sfinţilor. Vă întrebaţi dacă se lucrează sau nu în aceste două zile. Tată, Eu nu v-aş fi oprit să lucraţi în aceste două zile, dar iată, sfântul prooroc Ilie dă de veste poporului său să nu se atingă de ele, pentru că le-a ales să-şi verse focul pe cei răi, care nu le ţin nici pe aces-

tea şi nu ţin nici sărbătorile bisericii şi merg la coasă şi la sapă şi la cusut şi la spălat. Eu vă dau spor şi ajutor să vă scoateţi paguba de timp pentru zilele acestea; vă dau ajutor în zilele celelalte. Nu vreau să văd un copil de al Meu trăsnit sau în altă durere pentru neascultare. Aţi văzut când îşi lasă sfântul Ilie mânia şi biciul pe cer, nu ştie lumea unde să se bage.

3/16 aprilie 1990

... Despre aceste două zile pe săptămână. Iată, sfântul Ilie este și el acum ceresc și e și puternic și i-am ascultat tot cuvântul și cât a fost pe pământ și îl ascult și acum. Iată-l lângă Mine, acum. *„Nu da, Doamne, voie la cei din conducerea Ta să se atingă de aceste zile, pentru că eu am ales aceste zile acum în vremea de pe urmă pentru pedepsirea celor răi şi lacomi, care nu vor să ţină nici sărbătorile bisericeşti, dar pe aceste două zile. Eu grăiesc să le stric toată munca ce au muncit în aceste zile, iar celor ce le ţin, le dăm spor și ajutorul în celelalte zile, să nu fie în pierdere”.*

28 aprilie/11 mai 1990

Domnul scoate de sub taină lucrarea Sa şi pe poporul Său.

... Toţi se luptă să ajungă la înălţime, dar nimeni nu va învinge. Dumnezeu va scoate la lumină lucrarea Sa, şi atunci vă veţi încrede în cuvântul Meu. Ies la lumină cu acest strigăt, şi mulţi din lume se vor întoarce la Mine. Mă lupt să aduc cuvântul Meu la suprafaţă ca să-l audă şi cei ce nu l-au auzit. Cu durere dau orice cuvânt. Fiilor, vă feresc până va veni libertatea deplină, şi atunci nu ne mai ferim de nimeni.

... Măăă, tot pământul este al Meu, dar Mă doare acest petec de pământ, România, care a fost punctul cel mai de preț. Mi-a murdărit-o satana.

3/16 mai 1990

... Rugaţi-vă pentru coroana română şi spuneţi:

„O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,

Susţine cu a Ta mână coroana română!“

... Tată, să nu ştie nimeni ce fac Eu cu voi aici. E un loc puternic, pe care-l ţin ca pe o făclie. Pomeniţi tot poporul Meu, dar să nu ştie ce faceţi voi pentru el. Ce fac Eu aici cu voi nu e nicăieri. Eu am ales aici trupuri curate, inimi curate şi locaş curat.

... Fiilor, dacă cereţi coroana română, va veni. Cereţi, şi Eu voi împlini, dar cereţi fierbinte, în post şi în rugăciune, că în lume nu mai este post şi rugăciune.

Fiţi deosebiţi de lume şi cu purtarea şi cu mâncarea şi cu portul şi cu inimile. Fiţi cu iubire duhovnicească şi cu mângâiere cerească aşa cum vă iubeşte Dumnezeu, că nu vă daţi seama cât iubeşte Dumnezeu pe poporul Său. E la fel cum pui apă la rădăcina unei flori să înflorească, şi ea creşte şi înfloreşte. Cuvântul Meu să vă fie apă vie, să creşteţi şi să înfloriţi ca o floare nemuritoare, care nu se veştejeşte în veci.

... Faceţi-Mi lumină aprinsă peste toată lumea. Vreau prin voi să ies la capăt, să vadă omenirea ce a făcut Dumnezeu cu o mână de popor.

17/30 mai 1990

... Cine are urechi de auzit, să audă, și cine are inimi de primit, să primească, să se pregătească, iar cine nu vrea, să nu spună că nu a știut sau că nu a auzit ce are Dumnezeu de împlinit, că Dumnezeu Își face datoria și cu chemarea și îndemnarea și învierea puținului Său, dar grăbește și cu împlinirea tot ce are de împlinit. Voi nu știți și nu vedeți, se aprinde pământul acuș, și să nu vă aprindeți și voi. De aceea vă îndemn mereu să fiți gata să vă pot feri, să nu dați loc la nicio scânteie satanicească să se lipească de voi, că vă frige.

... Tăticule, păi vede Dumnezeu câte un gând și aude Dumnezeu câte un cuvânt: Of, că nu ne mai lasă în pace odată să mai facem și ce vrem. Păi fă, tăticule, cele ce vrei, de te supără bunătatea și mila lui Dumnezeu, dar după bunătate și milă vine și mânie mare și nici atunci n-o să-ți placă și o să strigi a disperare după Dumnezeu și nici Dumnezeu nu mai vrea.

... Cât v-am hrănit și cât v-am mângâiat pe furiș să nu ne afle capul răutăților, și tot aflase și vă pusese gând rău, și Dumnezeu nu a răbdat și a întors roata, să nu vă lase pradă și am oprit mângâierea, dar nu am oprit, tată, cuvântul. Hrana cea vie și îndemnul înainte vi le-am dat mereu, nu v-am lăsat lipsiți, dar v-am învățat corconiți și mângâiați.

... Păstorașii Mei, fugiți de descurajarea care v-a cuprins. Vă mai dau iarăși de lucru, să mai duceți iarăși și acest strigăt îndurerat, prin urechile tuturor copiilor Mei pe unde-i am risipiți.

30 mai/12 iunie 1990

Deşteptarea poporului român prin poporul cel credincios Domnului.

... Nu pot să aduc din cer să moştenească pământul. Nu. Ei moştenesc cerul, iar voi dacă veţi moşteni pământul aveţi legătură cu cerul. Cuvântul care spune: *«Fie, Doamne, voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ»*, înseamnă un popor de pe pământ ca şi cel din cer. Nu ştiţi cum va lucra Dumnezeu când va fi înnoirea. Sunteţi datori să fiţi împlinitori, ca să fiţi poporul lui Dumnezeu şi moştenitorii pământului.

... A sosit momentul cuvântului care zice: *„Deşteaptă-te, române, din somnul cel de moarte!“* Fiilor, e coborâtă aici la voi flacăra care va lumina. L-a zidit Dumnezeu pe om şi i-a dat suflare de viaţă. Aşa am dat şi aici început nou şi bun. Am ştiut şi am văzut că e bine. L-am zidit pe om şi i-am dat viaţă. Aşa e şi aici, se lucrează pentru a se da viaţă şi lumină tuturor. Sunt aici cu cuvântul şi cu Duhul, sunt cu voi, şi voi cu Mine. Un popor de pe pământ, ca şi cel din cer; precum în cer aşa şi pe pământ.

... Grăbiţi-vă în toate. Dacă sunteţi pregătiţi cum vă vreau Eu, de voi nu se lipeşte nimic, pentru voi nu vine nicio răvăşire. Aici e flacăra care va lumina. Fiţi cuminţi, căci preoţii care vă urăsc pe voi vor da piept cu Mine. Sfinţii din cer au învins pe pământ cu post şi cu rugăciune.

... Fiilor, să nu afle slujitorii bisericuţei ce faceţi voi aici, că se înrăiesc pe voi. O, slujba lor nu e nici la degetul cel mic faţă de ceea ce se face aici. Ceea ce lucrez Eu aici cu voi este hrană şi libertate şi viaţă pentru toţi ai Mei. Cuvântul pe care-l strigaţi voi către Mine Eu îl scriu în cartea Mea cea mare, e cuiul care prinde legătura cu cerul.

5/18 iunie 1990

Îndemn la răbdare şi la rugăciune.

... Eu sunt un *„Eu“* ceresc şi nu pământesc, şi vă dau cuvânt de mare preţ, căci ce am aici, ce lucrez aici Îmi este Mie de mare preţ, fiilor. Voi strigaţi cu glas înfierbântat şi cu inimi înflăcărate, că acest strigăt străpunge cerul. Aşa cum Eu strig cu cuvântul ceresc la voi, aşa şi voi să strigaţi la cer, că

Eu vă împlinesc ce strigaţi. Tată, nu vă întristaţi şi nu plângeţi de cei ce vă hulesc şi vă duşmănesc.

12/25 iunie 1990

Semnele sfârşitului.

... Ce va zice lumea aceasta când va rămâne soarele ca un corp întunecat şi când vor cădea stelele de pe cer?

19 iunie/2 iulie 1990

Domnul aminteşte şi întăreşte lucrarea unşilor Lui.

... Fiule Nicolae, te-am adus aici. Aici am locul Meu cel preţuit de tot cerul, o scânteie care trebuie să se aprindă mereu aici. Binele ce-l lucrezi de acum are binecuvântarea Mea peste el. Ajută-Mă, că te cer. Nu pentru că n-am putere, dar vreau să lucrez prin dragostea şi iubirea mânuţei Mele de popor ca să pot avea ceea ce am aici ca pe o făclie aprinsă.

De acum încolo să fii cu grija pentru Mine şi să-Mi fii de ajutor aici, pentru flacăra care trebuie să ardă aici.

Fiule Spiridon, îţi face Tatăl chemarea să vii şi tu să fii în acest buchet, să-ţi dau serviciu aici, să fii strâns unit în acest mănunchi. Aici Mă vei ajuta, dar şi Eu te voi ajuta. Vino să fii aici, în cuibul Meu. Ajută-Mă în izbânda cu care trebuie să ajung la capăt.

Fiule cel întâi aici, Iliuţă, îţi dau ajutor ca să aprindem această făclie vie. Iată, am ales ceva de preţ dintre cei din poporul Meu, la care le cunosc inimile şi viaţa. În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, am adăugat să fiţi trei. Aprindeţi, tată, făclia. Sfinţii trei ierarhi, Vasile, Grigorie şi Ioan, îşi lasă mereu mâinile peste voi, alături de mâna Mea. Ei sunt veniţi de la începutul Meu cu Verginica. Lucraţi întreit. Ei sunt cu Verginica, nedespărţiţi, de atunci şi până acum. Lucraţi apa cea vie, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

29 iunie/12 iulie 1990

Domnul încurajează strigarea către cer a celor trei fii unşi ai Săi.

... Cei trei fii unşi, mergeţi înainte cu rugăciunea şi fiţi înţelepţi. Vă dau cuvânt să lucraţi cu pas puternic. Pomeniţi pe vii şi pe morţi, că pomenirea aceasta va fi vie în curând. Pomeniţi-i pe toţi copiii lucrării lui Dumnezeu din poporul Meu. Aveţi grijă să cereţi peste toată forfota aceasta domolire de la Dumnezeu. Binecuvântaţi să fiţi, şi nicio frică să nu aveţi. Lucraţi cu putere, căci hăinuţa pe care v-am dat-o nu o are nimeni.

6/19 iulie 1990

Încurcarea limbilor. Ocrotirea locului ales de Dumnezeu.

... Tată, pe timp ce trece va fi la fel ca la turnul Babilonului. Toate limbile vor să fie ceva, şi nu se mai înţeleg, ca un amnar care scapără mereu să se aprindă.

... Preotul de aici Mi-a hrănit primul trupuşor al lucrării Mele de azi, şi apoi a prins ură pe poporul Meu şi a pus miliţia să cerceteze, dar Eu n-am lăsat. Tată, răutatea lumii e la culme şi trebuie să vă ocrotesc. Acum preotul nici bisericuţa nu o mai iubeşte şi nici slujba nu mai e în stare s-o mai facă.

... Tată, e la fel cum ai avea ceva bun. E ca un pepene pe care-l ţii pitit, şi când Eu l-oi tăia dau la toţi câte o feliuţă, dar atunci când l-oi tăia Eu, căci acest pepene e mare şi e puternic pentru cei ce vor rămâne.

Cine urăşte acest loc nu va rămâne.

7/20 iulie 1990

Cei aşezaţi de Domnul sunt îndemnaţi la rugăciune.

... Tot cerul aşteaptă bunul sfârşit al acestui început. De aceea v-am dat să-i scrieţi pe toţi din toate colţurile şi să fie pomeniţi de voi aici şi să aibă toţi părticică. Cum te duci şi treci pe la miruit, aşa vor lua toţi creştinii Mei din bunul cel de aici.

... Tinerelule, ţi-am dat două nume: numele proorocului Ilie, pe care-l porţi, şi numele sfântului ierarh Ioan, ca să ai putere în ceea ce faci, să ai de la ei putere şi ajutor.

10/23 iulie 1990

Culegerea celor credincioşi.

... Adevăr grăiesc că îi adun deoparte pe cei ce iubesc pe Dumnezeu şi dau foc pământului şi la cei ce nu ascultă.

16/29 iulie 1990

Domnul o cheamă pe Lelica la lucrul scrisului cuvântului Său printr-o minune dumnezeiască.

... Eram în bucătărie, aşezam totul pentru ca să fac curat şi aud deodată ciocănind cineva la uşă, nu era nimeni şi de ciocănit ciocănea mereu. Ce să-mi vadă ochii? Pe masă unde-i locul meu de scris, pixul meu ciocănea de zor în masă, dar fără să văd mâna care ciocănea cu el mereu. M-a cuprins frică şi am început să plâng şi deodată aud glasul Domnului: *„Marie, treci la lucrul tău! Marie, până când să strig după tine, până când Mă laşi? Iată, îţi arăt minune ca să te încredinţez şi pe tine şi pe toţi, că e ceva puternic care lucrează prin tine pentru mântuirea ta şi a tuturor ai Mei, care se vor încredinţa de cuvântul Meu dumnezeiesc”.* [...] Vin în casă iarăşi, găsesc pixul ciocănind în masă mai cu putere şi aud deodată: *„Acolo unde te cheamă este lucrul tău, de acolo iei mântuirea şi fericirea, de acolo ai şi hrană şi pentru trup şi pentru suflet, şi pentru tine şi pentru toţi care caută. Pune mâna şi scrie tot, şi cine te va crede ai Mei vor fi, cine nu, nici Dumnezeu nu-i va cunoaşte când vor striga a disperare după Mine: Doamne, nu mă lăsa! De Mă vei asculta voi face minuni spre bine cu tine şi te vei bucura şi tu şi toţi”.*

... Ceea ce lucrez prin tine este pentru toţi, dar pentru cei ce preţuiesc şi împlinesc şi pentru cei ce Mă ajută să ies la capătul bucuriei. Mâna aceasta pentru mântuire va lucra. Cine o ajută de bine va avea parte. Marie, scrie mereu, să nu zici că ai terminat, şi să Mă laşi, că avem treabă multă, tată, că trebuie să apară alte şi alte inimioare după hrană şi îndrumare, căci cine a preţuit hrana lui Dumnezeu preţuieşte şi îndrumarea, ca nu cumva să greşească ei calea în afară de Dumnezeu.

22 iulie/4 august 1990

Proorocie împlinită: poporul creştin a fost ocrotit.

... Când am văzut că nu se mai poate face nimic, căci voia conducătorul României să facă nimicire peste poporul Meu şi peste locaşul Meu şi al cuvântului Meu, gata, i-am rupt piedica vieţii şi l-am scos afară. Aşa voi face cu toţi duşmanii acestei lucrări.

12/25 august 1990

Chemarea lumii la mântuire. Grija pentru copii.

Lume, lume, întoarce-te la Dumnezeu și cere pe conducătorul care te va lumina și-ți va aduce pacea și bunăstarea ta și a tuturor!

... Prin dragostea lui Dumnezeu are parte și copilul tău, îl ai în veci lângă tine, dar dacă vede Dumnezeu că ții mai mult la copil decât la El, nu ești nici cu Dumnezeu nici cu cerul sfânt. Copilul ți-l ia Dumnezeu și îl duce în bine că e copil, dar tu nu vii la bine. Eu nu zic să nu iubești copilul, dar iubește-l și hrănește-l pe placul lui Dumnezeu ca să-l ai lângă tine pe veci.

13/26 august 1990

Cei credincioşi să fie strâns uniţi pentru a fi aşezaţi moştenitori pe pământul spălat.

... Vă voi alege cum alege cineva grâul de neghină. Neghina e neghină, nu are preț.

Vine oful, vine încheierea veacului. Îmi trebuie şi Mie o mână de popor pentru încheierea veacului.

Poporul Meu, fii strâns unit într-o inimă şi într-un gând. Ascultarea pe care v-o cer este o punte de trecere. Turma aceasta pe care o pregătesc va moşteni pământul după spălare, va fi grădina Edenului. Pe Mine M-au aşteptat piroanele în mâini şi în picioare, dar pe voi vă aşteaptă coroniţa, iar la nunta Mea cu voi, tot cerul.

Niciun iubitor de foc *(fumătorii, n.r.)* să nu creadă că nu i se plăteşte cu focul.

20 august/2 septembrie 1990

Scoaterea de sub taină a lucrării cuvântului.

... Pe timp ce trece voi lucra cu dibăcie să scot fântâna Mea de miere la iveală şi la lumină şi să-i ospătez din ea pe cei care mai vor şi mai preţuiesc.

25 august/7 septembrie 1990

Ocrotirea celor credincioşi. Curăţirea României. Făgăduinţă pentru vremea împlinirilor. Vestirea arhiereului Irineu.

... În Bucureşti se va aprinde primul foc, dar de voi nu se va atinge. O inimă dacă am într-un loc, voi ocroti tot locul.

... Să vedem ce vor răspunde cei ce Mi-au murdărit-o pe România Mea, ţară sfântă şi iubită de Dumnezeu. O, aşa murdărie se spală numai cu foc şi cu sânge. Eu vreau să nu se mai facă vărsare de sânge. Eu vreau, dar oamenii nu vor.

... Pe acest măr, pe care l-am adus la voi îl ţin la copt până va fi bun de mâncat. Când va fi toamna Mea şi s-or coace merele Mele şi strugurii Mei, atunci îi adun pe toţi ai Mei şi le dau fructele Mele coapte.

Uitaţi-vă cum trec zilele. Trebuie să vină acela care Mă vrea pe Mine. O săptămână, o lună, şi cât de mult de va mai fi, să ştiu că a fost el pus pe scaunul României. Dar va veni veacul poporului Meu, şi va fi. Cereţi, că şi Eu cer.

... Cine bea din această fântână, aceia vor fi ai Mei, şi în curând vor vedea toţi ce face Dumnezeu cu ei.

... Nu vreau să dau la nimeni acum din mărul acesta, pentru că nu e copt. Să spunem tuturor că nu e nimic, că degeaba caută, că nu e nimic.

... Şi vine vremea pentru ceea ce am aici să fie cunoscut, să iasă la lumină, dar pe timp ce trece. O să vină vremea să lucraţi şi să strigaţi fără frică. Pe tot poporul îl iubeşte Dumnezeu şi caută să-l hrănească, dar fiecare să stea la rândul lui şi să aştepte hrana cum le-o dă Dumnezeu.

Am aici pe cineva de mare preţ, pe cineva care preţuieşte conducerea Mea, lucrarea Mea, cu toată inima. Iată, îi dau cuvânt şi ajutor puternic, că vreau să-l sui la înălţime, ca să-Mi poată împlini dorinţa Mea prin cuvântul Meu şi să-Mi poată ridica biserica pe piatră. O, de aceea am tăiat Eu firul vieţii celui fără Dumnezeu. Acolo voia el să-l bage pe poporul lui Dumnezeu, şi acolo a intrat el.

26 august/8 septembrie 1990

... Dacă un cuvânt rău ai dat la cineva, gata, s-a supărat. Ferește-te de cuvântul rău și de gândul rău. Gândul și cuvântul rău e mai rău decât câinele rău.

... Momentul este să fiți strânși uniți într-o inimă și un gând. De vedeți unul mai slab, nu-l urâți, nu-l disprețuiți, dați-i ajutorul. Hai cu toții sus, acolo unde vrea Dumnezeu!

... Mulți care se mențin se cred a fi cineva și se supără de cuvântul lui Dumnezeu, că am zis *„tu”*. Eu îți spun tu, dar pe altă parte te rog și vă rog cu fericirea.

... Învățătura părinților care învață copiii să fie fără Dumnezeu, aceea este pentru pierzare. Iată, voința lui Dumnezeu a fost ca să învețe copiii la școală cuvântul lui Dumnezeu. Cu câtă greutate răzbate voința ca să-i spună copilului că este Dumnezeu, când până acum i-a spus că nu este Dumnezeu. Copilul care e învățat fără nicio zi de post și fără rugăciune... e greu.

2/15 septembrie 1990

Anunţarea pedepselor pentru toţi împotrivitorii planului Domnului.

... Mai vin măceluri, pentru că sunt mulţi care stau împotriva împlinirii planului Meu şi a voinţei Mele. Dacă s-ar duce cu mulţimea şi l-ar lua în braţe pe regele lor şi l-ar pune în scaunul lui, aş face minune şi aş opri râul ce dă să curgă, dar sunt mulţi care stau contra, şi vă spun că pe toţi îi nimicesc.

25 septembrie/8 octombrie 1990

Domnul vesteşte din nou misiunea arhiereului Irineu.

... Am ceva scump şi de mare preţ peste voi. Îl păstrez până într-o zi. Am un măr poleit cu aur. Îl ţin la cuptor să se coacă, să se facă bun, să dau câte o fărâmiţă din el, şi miere va fi pentru fiecare.

... Tată, voinţa Mea este să lucrăm în aşa fel ca să ies deasupra cu lucrarea Mea şi să plutească ea deasupra ca untdelemnul şi să fie văzută şi ştiută şi s-o ajut pe România.

România Mea cea sfântă a fost condusă de conducători sfinţi şi viteji, care L-au iubit pe Dumnezeu. Acum a avut parte de conducători care Mi-au murdărit-o. E ca o haină de petrolist mânjită de păcură. Am s-o trec prin foc să se curăţească.

Voiesc, şi trebuie să împlinesc să-l aduc pe conducătorul pe care-L vrea pe Dumnezeu şi să pun conducător peste bisericuţă pe placul Meu. Lumea nu ştie ce grăiesc Eu, dar să ştiţi că va auzi şi va ieşi cuvântul Meu să fie cunoscut. Atunci multă lume va răspunde: *„N-am ştiut, Doamne, că Tu ai lucrat!“*

Iată, stau cu tine de vorbă, fiule slujitor, şi vreau să te pun la înălţime cerească. Voinţa Mea este să fii la înălţime şi pe pământ, să-Mi conduci biserica pe voia Mea.

... Cum este icoana picturii unei biserici cu ctitorii care au zidit-o şi care au venit la cer, aşa veţi fi cu ceea ce lucraţi

aici, cu mărul cel scump pe care vi l-am dat să-l lucraţi şi să gustaţi din el şi să-l păstraţi ascuns. Fiule slujitor care ai fost trimis la Ierusalimul patimilor Mele, de aceea ai mers pe unde ai mers, ca să capeţi ce trebuie să ai şi să ştii, ca să te pun conducător peste tot cultul bisericesc. Dumnezeu a avut voinţa Sa în tot pasul tău. Fiule, să nu Mă scoţi afară din inimioară, să nu te desparţi de lucrarea Mea, că vei fi la înălţime cu ea, dar aşa cum ştie Dumnezeu să lucreze. Eu voiesc să iei locul patriarhului, şi ceea ce voiesc Eu, se va împlini.

... Iată, daţi-vă seama bine că orice uşuliţă de intrare a lui satan este pentru a vă despărți de bunul ce-l aveți sus. Tată, de multe ori, nu o dată v-am spus la toți că o supărare dacă o folosiți pe cineva dintre voi, aceasta este uşulița de intrare. Păi dacă judecați pe cineva că de ce a făcut și a dres, tot uşuliță de intrare, este că folosiți pe *„de ce”* în privința altuia. Fiecare aveți ochi să vedeți la orice trup omenesc numai ce e pe dinafară, dar nu vezi și nu-i cunoști nimic ce-i înăuntru. Dumnezeu cunoaște tot adâncul fiecăruia. Niciodată să nu folosești pe *„de ce”* în privința aproapelui, și să-l judeci pe el că de ce nu e pe placul tău, și folosește pe de ce în privința ta, și zi mai bine așa: De ce să nu fiu eu ascultător și iubitor de Dumnezeu, de ce să nu împlinesc numai binele ce-mi cere Dumnezeu și pregătirea ce mi se cere pentru binele meu? Așa folosești pe de ce. De ce să nu iubești pe aproapele și nu să-l urăști, să-l clevetești. Tată, tată, astea sunt uşulițele de intrare ale vrăjmaşului care vă desparte de tot binele.

27 septembrie/10 octombrie 1990

Proorocie asupra tineretului depărtat de Dumnezeu.

... Se mai lucrează undeva ceea ce se lucrează aici, dar acolo Eu nu M-am dus să-i împuternicesc.

... Tot tineretul care e împotrivă şi nu-l vrea pe conducătorul României pe care-l vrea Dumnezeu, acel tineret va plăti cu sângele vărsat vina aceasta. Tot ce grăieşte Dumnezeu se va împlini.

15/28 octombrie 1990

Îndemn la rugăciune pentru vrăjmaşi. Masa nunţii Mirelui ceresc.

... Adunaţi, tată, toate vreascurile tuturor clevetitorilor şi ale împotrivitorilor şi ale celor ce vă urăsc şi vă grăiesc pe voi de rău, că sunt vreascuri. Puneți-le pe focul pe care-l lucraţi ca să se coacă mărul. Aceasta Îmi este aşteptarea: coacerea mărului.

... Fiţi atenţi la cuvântul ceresc, care aduce de veste că timpul se grăbeşte ca să vină binele pentru cei buni, şi răul pentru cei răi, iar această hrană voi lucra să ajungă la lumină ca să vadă şi cei ce n-au crezut, şi toţi aceştia vor fi spălaţi de pe pământ, căci masa Mirelui e gata, dar mesenii nu sunt gata, şi trebuie să alergăm după ei.

16/29 octombrie 1990

Domnul Îşi arată durerea împiedicării venirii în România a regelui Mihai.

... Prin această pregătire vreau să te deosebesc de lume, să n-ai nimic legat cu lumea, să-ţi fie gândul numai să-L bucuri pe Dumnezeu şi pe aproapele, şi hrana să-ți fie curată, nu cu boldul cărnii. Carnea e pierzare de suflet. Eu nu M-am hrănit cu carne. Tată, păstraţi-vă curaţi.

... Eu, pe pământ cât am stat, am hrănit popoarele şi pe Mine cu peşte. Să ştiţi că nu tot peştele se mănâncă.

... Dacă Eu sunt Fiul lui Dumnezeu şi am avut pregătirea, trebuie să treci şi tu această pregătire; nu prin chinul prin care am trecut Eu, ci prin viaţă sfântă, ca Mine.

... A venit şi regele României să vadă şi el România, şi a pus mâna pe el să-l aresteze. Dar cine a pus mâna pe el îl voi băga în arestare. Stai, că vine poporul lui Dumnezeu şi le va pune capăt. Vine aceea pe care am luat-o de pe pământ. Vine Verginica, trâmbiţa lui Dumnezeu; vine într-o mână cu sabia şi într-o mână cu pecetea.

12/25 decembrie 1990

Domnul întăreşte binecuvântarea celor trei fii unşi. Promisiune pentru ieşirea deasupra a cuvântului tainic.

... Cei trei fii unşi de Mine, v-am dat cuvânt să lucraţi cu putere. Lucraţi cu cuvânt curat, cu inimi curate, cu glasuri curate şi binecuvântate. Binecuvântaţi să fiţi!

... Acest cuvânt dumnezeiesc îl va asculta şi regele şi patriarhia. Lucrez cu tact, şi va veni la putere acela pe care l-au întors înapoi şi nu l-au lăsat să intre să aprindă o lumânare la mormântul neamului său. Era cât pe aici să-l bage şi la închisoare. De acum încolo, toţi cei buni vor primi semne spre bine, iar cei răi, semne spre rău. Toţi caută semne ca să se încreadă, şi vor vedea că semne le dau, semne spre spaimă, semne spre usturimea celor ce vor semne, iar cu voi voi lucra semne de întărire ca să întăriţi inimile şi pasul şi să mergeţi înainte cu Mine şi cu ceea ce lucraţi, ca să răzbească lumina şi bucuria cea veşnică peste cei ce vor lua calea luminii. Rămâneţi împuterniciţi şi încredinţaţi, căci suntem lângă vârf.

... O, România, România, cum te păcălise satan, de mergeai pe drumul întunericului, tu, ţară sfântă şi iubită de Dumnezeu! Nici nu ştii câte bisericuţe ai pierdut de când te-ai unit cu satan. Am să scutur pământul României de toată pleava lui satan şi am să-l fac curat şi vrednic.

... România, România, te întreabă Dumnezeu, de ce plângi? Ce te-a cuprins? Tată, te-au cuprins durerile lui Dumnezeu. O, România, de ce nu ţi-ai dat seama că tu ai fost ţară sfântă şi iubită de Dumnezeu? Sângele de român e scump şi preţuit de Dumnezeu.

... Am un dor și vreau să Mi se împlinească cât de curând: să stau de vorbă îndeaproape cu ce este al Meu. Aș voi să câștig tot ce am zidit, ca să fie al Meu. De aceea vreau să arăt că nu trece nimeni peste puterea lui Dumnezeu și de aceea am întors roata pentru cei ce au vrut răul și întunericul zidirii Mele. S-a întors roata pe capul lor și s-au ales ei cu ceea ce au vrut să facă zidirii lui Dumnezeu. Să răsară soarele dreptății și să lumineze și să o curățesc pe România de tot gunoiul lui satan, dar lucrez cu mare greutate și durere că sunt mulți care nu vor.

17/30 decembrie 1990

1991

Vestirea Noului Ierusalim în chip văzut pe pământul român.

... Şi voi aduce Noul Ierusalim şi Noul Canaan, şi toţi vor trăi viaţă fericită sub conducere dumnezeiască. Veţi vedea mari minuni, veţi vedea îngeri şi feţe cereşti dând slavă Preasfintei Treimi, împreună cu cei curaţi de pe pământ.

23 decembrie 1990/5 ianuarie 1991

Poporul şovăitor îndurerează pe Domnul.

... Poporule al Meu, copiii Mei fără minte şi corconiţi, cum vreţi să fiu Părinte bun şi cu milă, să vă fac pregătirea pentru sânul fericirii? M-aţi bucurat numai atunci, de M-aţi făcut să vă scriu în cartea Mea. Un pic de iubire făţarnică Mi-aţi dat atunci. Şi acum când M-am hotărât cu tot cerul să vă fac fericiţi, v-aţi întors cu vrăjmăşie şi cu ură pe binele vostru. Dumnezeu Şi-a arătat iubirea Sa faţă de popor, dar tu, poporule, cu ce-Mi plăteşti?

O, tată, tată, cu durere grăiesc către cei ce-Mi fac dureri.

17/30 ianuarie 1991

România va trece prin dureri.

... Iată ce s-a întâmplat în locul Ierusalimului Meu cel vechi, unde a fost locul cel sfânt, unde a fost lumea care M-a pus pe cruce! O, dacă aş fi coborât acum acolo, şi acum M-ar fi pus pe cruce din nou. De aceea am venit aici la voi.

Fiilor, strigă toţi terminarea şi liniştirea răului, dar să vedeţi că se începe încăierarea şi în celelalte ţări. O iau roată, roată, şi pe România o las la mijloc, dar de nu-l va primi pe regele ei, care trebuie să vină pe voia lui Dumnezeu, o voi trece şi pe România prin dureri, prin sânge şi măcel. Ce am aici, nu se lipeşte nimic de ce am Eu aici.

24 ianuarie/6 februarie 1991

Îndemn la rugăciune pentru izbăvire.

... Strigaţi cu inimi fierbinţi să se limpezească bine bur-niţa, să vină soarele dreptăţii şi al libertăţii, să vină mângâierea şi să vă puteţi pregăti fără frică, să vină conducătorul pe care-l vrea Dumnezeu.

19 februarie/4 martie 1991

Se aşteaptă popor pregătit cu post şi rugăciune. Îndemnuri către preoţi, să poarte chipul Domnului, păr lung şi barbă, ca şi Domnul lor.

... O, poporul Meu, poporul Meu, în loc de miel te-ai făcut mișel. Pentru ce te-am îmbrățișat și mângâiat și binecuvântat?

... Dacă ar şti poporul Meu ce am pregătit Eu pentru el, nu i-ar mai trebui nimic; ar sta într-o veghe până M-ar vedea venind. Eu sunt Cel ce am întins mâinile pe cruce. În Duh sunt. Hrana Mea a fost mai mult postul. Cine ştia când Mă răzbea foamea? Aveam mulţime de popor. care se ţinea după Mine şi pe cel mai înalt munte. Dacă Eu nu mâncam o săptămână, nu mâncau nici ei. Tare aş vrea să am şi acum aşa popor!

... Am aici un cuibuşor de copii cu care lucrez ceva scump. Cuvântul Meu lucrează peste ei. Am cu ei o inimioară de slujitor pe care l-am purtat pe cârca Mea. N-a voit mărire pământească, dar i-am spus să Mă ajute. O, fiule Irineu, te voi face şi mai mare.

... Am dat cuvânt la toţi preoţii să-şi lase părul lung şi barbă şi să scoată scaunele din biserică. Măicuţa Mea are răni în genunchi, şi tu stai două ore în biserică şi îţi pui pernuţă sub genunchi.

... Aceasta este lucrarea dumnezeiască. Cine o cunoaşte şi nu crede în ea, Eu nu ştiu ce va răspunde acela când voi ieşi cu lucrarea Mea ca s-o ştie toată România.

20 aprilie/3 mai 1991

Vestirea zidirii chivotului Sfintei Sfintelor.

... Copilaşii Mei, lucraţi cu îmbărbătare şi nădejde. Eu sunt cu voi şi între voi. Fiţi cu inimile înflăcărate de iubire dumnezeiască şi nu daţi voie la niciun gram satanicesc să vă strice liniştea. Eu voi lucra rapid şi voi ieşi la lumină şi la văzul tuturor cu viaţa şi cu munca voastră împroşcată şi batjocorită şi pândită. Va pune Dumnezeu stăvilar şi oprire la toate, şi toţi cei ce au batjocorit vor face ochii mari şi se vor căi şi vor ajunge cu frunţile la degetele picioarelor şi vor vedea ce face Dumnezeu cu voi. Voi lucra pentru voi Eu, Cel ce grăiesc. Voi lucra cu putere şi cu grabă să ridicăm locaş de închinăciune şi de rugăciune.

2/15 iunie 1991

Maica Domnului, ocrotitoare peste România.

... Românie, Românie, ţară iubită de Dumnezeu, eşti iubită, şi de aceea am pus-o pe Măicuţa Mea ocrotitoarea ta, dar eşti plină de lume rea, care a trăit o viaţă fără Dumnezeu, şi în curând voi începe curăţirea şi voi rade pământul de tot gunoiul lui satan, să rămână pământul curat, moştenit de cei curaţi.

10/23 iulie 1991

Întărire peste ucenici şi vestire pentru curăţirea pământului.

... Copiilor, haideţi la masă cu Dumnezeu! Voi să nu vă lăsaţi înşelaţi de ispitele lumii. Este gata să intre pământul la tuns şi să fie ras de toată murdăria comunistă.

1/14 octombrie 1991

Domnul anunţă izbăvirea poporului şi slava lui.

... Fii atent, copilul Meu, că în curând nu vei mai avea împotrivitori, şi toţi te vor îmbrăţişa. Veţi vedea curând că Dumnezeu va ieşi la lumină, iar cei ce Mi-au întors spatele se vor căi.

8/21 noiembrie 1991

România, ţara sfântă, ţara slavei Noului Ierusalim va respecta sărbătorile pe strămoşeşte.

... Pe timp ce trece, ce este al Meu se va bucura pe veci, iar toţi cei ce se aşează împotrivă, şi nu le convine pregătirea pe voia lui Dumnezeu, nici pe pământul României nu vor mai sta. Se va spăla totul. România va fi țară sfântă, va fi Noul Ierusalim. În România va străluci scaunul de judecată. Voi lucra ca în toată România să se respecte sărbătorile pe calendarul românesc. Sunteţi români şi nu germani. Nu ştie nimeni, decât Dumnezeu, că acela care a făcut această schimbare este în focul iadului. De atâta timp, de la această schimbare şi până acum, toate sărbătorile româneşti se calcă în picioare şi sunt ţinute pe stilul nou, dar nici acelea nu se mai ţin.

10/23 decembrie 1991

1992

... Toți vor pieri și se vor spulbera ca pleava-n vânt și va rămâne România țară sfântă și curată și moștenită de cei curați.

5/18 ianuarie 1992

Anunţarea luminii locaşului Noului Ierusalim peste mulţi. Îmblânzirea sau pedepsirea împotrivitorilor.

... Să se ştie că locaşul sfânt al Noului Ierusalim va trezi multe suflete la lumină şi la înviere, şi de aceea s-au aşezat mulţi împotriva lucrării Mele, dar împotrivirea lor va fi ca frunza pe apă. Voi face semne şi dureri pe fiecare cap al împotrivitorilor. Nu voi mai fi bun cu cei răi. Nu vă fie teamă. Eu sunt Iisus Biruitorul.

3/16 februarie 1992

Trâmbița Verginica povățuiește păstorii la lucru duhovnicesc în poporul cuvântului.

Măi Daniele, caută, mămică, și pune pe hârtie și arată poporului meu această proorocie împlinită, cu care s-au proorocit aceste cuvinte: *„Creștine, tată, învredniceşte-te să intri cu această lucrare, căci dacă nu vei fi vrednic de această casă, vei voi să intri și nu vei putea, căci la poartă va sta arhanghelul Mihail cu sabia în mână și nu te va lăsa să mai intri atunci”.* Iubiții mei păstori, arătați poporului meu împlinirile proorociei acestei lucrări. Daniele, spune cu blândeţe, dar spune creştinului să nu mai mintă, pentru că minciuna creştinului ascunde greşeala şi rămâne creştinul cu păcat asupra capului lui. Spune-le la toţi să nu mai mintă ca să-şi ascundă greşalele şi neorânduiala pe care o săvârşeşte creştinul, că mulţi creştini fac multe şi mărunte, fac din capul lor, şi când Domnul voieşte să-i scoale din greşeală ei ascund greşeala şi zic că nu-i aşa. Am spus să faceți așa și dacă veți vedea că nu se poate această învățătură, depărtați de la voi pe acela și dați-i vreme de căință și de mustrare de inimă, că dacă țineți în brațe pe cel necurat prin cuvinte, vă întinează și mâinile voastre unul ca acela. Acesta este un fel de medicament pe care vi-l dau eu vouă pentru vindecarea poporului meu care voiește să se lase vindecat. Judecați cu adâncime fiecare pricină, că vine creștinul și la Domnul cu necurățiile și cu murdării, dar la voi, măi mămică. Tăiați răul din inima creștinului și puneți duhul înțelepciunii peste acest popor bolnav. În casa Domnului vor fi multe locașuri precum este scris, căci aici nu vor putea intra cei ce au hulit această rază cerească, dar trebuie vindecat poporul acesta, căci sunt atâtea minuni de împlinit și de așezat în jurul acestei înălțimi cerești, și va fi poporul nostru cu Domnul și va fi în locașurile Domnului, dar nu bolnav și nu neascultător, ci sănătos trebuie să fie, și umilit trebuie să-și plece capul sub această viță nouă, sub acest vin nou. Să nu mai mintă creștinul nici cu limba, nici cu mintea, nici cu inima, nici cu fapta, căci scris este: *„În curțile Domnului nu va intra nimic pângărit, nimic dedat cu spurcăciunea și cu minciuna, ci numai cei scrișI în cartea vieții Mielului”.*

Păstorii mei, spuneți la popor că viața nu este o minciună, și dacă este minciună în viață, aceea nu este viață și este minciună, și nu este întru Domnul viața cea cu minciună.

Surioara mea, iubita mea, Lelica mea cea necăjită, uită-te și tu bine la creștinii care vin la tine. Îți voi da putere să le citești pe față cele ce au înăuntru creștinii mei, căci minciuna și îngăduința răului, sau fățărnicia nu-și vor mai găsi loc pe pământ, nici în cer. Fii tare cu inima, să fim tari cu toții, căci Dumnezeu vine cu cele sfinte pe pământ. Nu te descuraja de suferințele pe care le porți de la cei fără de Dumnezeu, căci fericită vei fi după suferință. Mai e un pic, și Domnul va fi peste toate și va fi lumină și curățenie pe pământ. Amin.

10/23 februarie 1992

Îndemn pentru aducerea regelui Mihai şi duh de pocăinţă peste cârmuirea bisericii lumii.

... Şi până nu va veni acela care va lucra pe voia lui Dumnezeu şi o va aduce pe România la lumină, nu Mă voi astâmpăra.

... Of, sinedriule de acum, Eu, Dumnezeu, te-am ținut la cârma țării și a bisericii Mele, dar te-am ținut ca să fii al lui Dumnezeu pe veci, dar nu să te așezi împotrivă. Vrei să fii ca sinedriul care M-a pus pe cruce în Ierusalimul cel vechi? Eu, Dumnezeu Iisus Hristos, am coborât lucrarea Noului Ierusalim între cer și pământ pentru a scoate la lumină tot ce e la întuneric, și viii și morții cei din iad, și v-ați așezat împotriva Mea, împotriva binelui. Să se știe că România va fi țară sfântă și va fi grădina Măicuței Mele.

12/25 februarie 1992

Milostenia să fie dată la cei credincioşi.

... Nu daţi milă beţivilor, curvarilor, fumătorilor şi celor ce-L hulesc pe Dumnezeu prin fărădelegi. Daţi milă şi celor din lume, dar numai celor care mai ascultă şi mai primesc cuvântul lui Dumnezeu.

19 iunie/2 iulie 1992

Domnul dă gând bun celor buni.

... Dumnezeu nu dă celor răi gândul şi îndemnul cel bun, pentru că le cunoaşte inimile neprimitoare şi neîmplinitoare. Dumnezeu dă celor buni gândul bun, căci îi cunoaşte.

24 iunie/7 iulie 1992

Necredinţa mai-marilor bisericii lumii.

... O, de aş slobozi şi mort din mormânt să vină să spună, lumea nu l-ar crede şi ar tăbărî pe el. Vă spun cuvânt, că dacă aş coborî acum pe pământ, ar tăbărî lumea şi preoţii pe Mine şi M-ar pune pe cruce din nou. Le cunosc tot adâncul, şi altă cale n-am cu această lume, decât să grăbesc curăţirea pământului.

20 iulie/2 august 1992

... Cine nu primeşte viaţa pe care o cere Dumnezeu, şi nici chipul după asemănarea Mea, pe acela nu-l voi cunoaşte că este al Meu, şi nu va avea parte de Mine şi de casa Tatălui Meu.

... Dumnezeu nu a căutat scriitor iscusit şi învăţat. Eu caut la inimi simple şi cu umilinţă şi cu smerenie şi cu ascultare.

2/15 august 1992

Omul lumesc şi omul duhovnicesc.

... Ce este al Meu nu trebuie să se frământe să priceapă ceea ce vine. Lăsaţi lumea să se priceapă pentru ceea ce vine, iar cel ce este al Meu, să se priceapă la ceea ce are de împlinit.

21 august/3 septembrie 1992

Dorul de viață veșnică.

... O, vă aude mama Gigi glasul și vede și gândurile: *„Mi-e dor de mama Gigi, ce aș vrea s-o visez!”* Of, inimioarelor mele și surioara mea, nici nu mai gândiți și nici nu mai

grăiți de alt dor, decât de dorul de a vă pregăti cât mai degrab și dorul cel mai arzător de a ne vedea moștenitori ai fericirii și ai vieții și în lumina veșnică. Asta-i bucuria cea veșnică, asta-i bucuria cea mare, pentru aceasta să alergați cu sufletul la gură pe viață și pe moarte.

22 septembrie/5 octombrie 1992

Îndemn la hrană curată, fără carne, pentru pregătirea venirii mântuirii pe pământ.

... Iată, anunţ lumea. Cine are urechi de auzit, să audă: Cine nu se desparte de carne în viaţa pământească, nu va avea parte de sânul dumnezeiesc şi nu va intra la masa cerească, întinsă în aşteptarea moştenitorilor, căci a venit vremea pregătirii începutului şi sfârşitului.

24 septembrie/7 octombrie 1992

Pământul va fi moștenit de cei curați.

... Şi mai grăieşte Dumnezeu despre episcopul lumii din cetatea Târgovişte. N-a fost al Meu, nu M-a ajutat pe Mine cu nimic. Nu M-a ascultat cu nimic, nu M-a cunoscut, nu M-a primit cu nimic. N-a primit. Am fost luat în batjocură pentru el. A aplecat urechea la planurile şi bârfele lumeşti. A fost episcopul lumii, a fost oaie îmbrăcată în piele de lup. Ar fi mâncat oile lui Dumnezeu, aşa ură are el pe oile Mele, pe poporul Meu cel sfânt. Râde de Mine, râde de poporul Meu. O, dar Eu vă spun: râde de el; de el şi de turma lui, căci turma Mea e a Mea.

Pământul este zidirea Mea, a lui Dumnezeu, și voia Mea și a tot cerul este să fie călcat și moștenit numai de ce este curat. Nu voi mai cruța nimic ce este în afară de Dumnezeu, de voia lui Dumnezeu. Afară vor sta. Cum Dumnezeu nu are loc în inimile lor, nici Dumnezeu nu va avea loc pentru ei, adevăr grăiește Dumnezeu.

1/14 octombrie 1992

1993

Dorul Domnului.

... Am coborât lucrare dumnezeiască între cer și pământ ca să-Mi câștig o mână de popor pentru încheierea veacului acesta. O, ar fi fost bucuria cât de aici până la cer dacă aș fi câștigat toată zidirea, toată suflarea s-o aduc la fericire, nu numai o mână de popor.

20 decembrie 1992/2 ianuarie 1993

Binecuvântarea Domnului nu se șterge, iar omul rămâne dator cu iubirea.

... Nu uitați că sunteți mângâiați, sărutați și binecuvântați cândva pentru totdeauna, și dacă ați primit acestea ați primit din iubire părintească, și iubirea lui Dumnezeu nu se șterge și nu piere în veac, dar se cade să fie și El iubit de iubitorii Săi. Cei ce au primit acestea și Mi-au întors spatele și au călcat în picioare ce le-am dat, vor răspunde cu durere și plâns, că și lui Dumnezeu I-au făcut durere.

19 ianuarie/1 februarie 1993

Stârpirea nelegiuirilor.

... Am să dau o zguduire să pice ca poamele din pom toate construcţiile nelegiuiţilor în care se face nelegiuire. Voi arăta Eu, Domnul, că Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul.

2/15 februarie 1993

Îndemn la viață curată.

... Păstrați-vă viața curată, fiți demni de bucuria cea veșnică, nu vă murdăriți viața cu niciun virus satanicesc tocmai acum.

10/23 februarie 1993

Rănile Domnului de la păcatele omului și proorocie despre curățirea pământului.

... Fără suferință nimeni nu va fi al Meu. Și Eu sunt și astăzi plin de rane și dureri. Dacă aș pune pe cineva numai o părticică din durerile Mele n-ar putea suporta niciun ceas, dar pe Dumnezeu nu-L întreabă nimeni: *„Mai poți, Doamne, suporta atâtea dureri și rane?”* Parcă și acum aș fi pe cruce, dar acum vor să-Mi pună și Duhul, o, dar hora până aici a fost, și e gata. Atunci am lăsat trupul pentru planul Tatălui Meu, dar Duhul nu Mi-l las. Nu ajung ei să facă ce vor cu Duhul Meu. A sosit momentul să fac Eu ce vreau cu ei. E gata curățirea pământului, de ei și de tălpășița vrăjmașului.

17 februarie/2 martie 1993

Lucrarea ucenicilor pentru biruinţă cerească.

Voi arăta semne şi minuni prin voi, că veţi fi flacără de foc şi armă cu două tăişuri, cu care voi cuceri tot pământul. Nu vă temeţi de nimic, că sunteţi clădiţi pe stânca Golgotei, care nu se va prăbuşi în veci. Dar stânca nelegiuirii e gata să se prăbuşească, să se prefacă în praf şi în cenuşă.

14/27 iunie 1993

Preoţimea fără roade trebuie trezită. Îmbărbătarea arhiereului Irineu.

... Aţi intrat în războiul de ţesut, să vă ţeseţi hăinuţe care vă trebuie de intrare, dar să ţeseţi cu mare atenţie, să fie curată cămăşuţa, fără nicio pată, şi să ştiţi că Dumnezeu este croitorul, nu altul. El le croieşte şi le coase pe măsura fiecăruia. Duhovniceşte grăieşte Dumnezeu.

... Fiți atenți la cuvântul lui Dumnezeu. Această deosebire de lume este și va fi hăinuța care vă trebuie. V-am dat la fiecare război de țesut să vă țeseți hăinuța de intrare.

... Această preoțime de astăzi este vrednică de tăiere şi de ardere în foc, ca smochinul fără roade. Cei ce n-au suferit pe pământ vor avea de suferit în veci.

... Irineu, nume mare şi plăcut lui Dumnezeu! Numele şi viaţa ta sunt scrise în cartea Mea. Nu te teme de praful nelegiuirii. Nu te teme de necredincioşi.

1/14 iulie 1993

Cei din urmă lucrează cu cei dintâi. Ţinuta din biserici a lumii şi preoţilor ei cheamă pedeapsa.

... Am nişte copii mititei, care M-au ascultat în urmă şi le-am făcut pregătirea cu cei dintâi, şi aşa lucrează cerul pe

pământ, şi pământul cu cerul în vremea zilelor voastre, copiii Mei cei mititei, cei care aţi fost din cei veniţi în urmă.

... Vă dau cuvânt de ştire că voi coborî îngeri din cer cu făclie aprinsă şi va pune foc la toate capetele goale ale femeilor, că nu se mai ştie care e femeie şi care e fecioară. Şi preoţimea care nu conduce poporul spre mântuire va arde în uşa altarului şi le va ieşi sufletul prin flăcări.

7/20 iulie 1993

Poporul Noului Ierusalim, ales pentru curăţirea pământului.

... Nu te teme, Noule Ierusalime! Dacă nu te iubesc vecinii te iubesc străinii, căci slava lui Dumnezeu va fi în tine, şi tu vei fi curăţirea şi cucerirea. Nimeni nu ştie minunile şi semnele pe care le voi face aici.

... Grăiesc către iubitorii Mei: alegeţi-vă, tată, şi deosebiţi-vă, că veţi fi aleşii Mei şi iubiţii Mei, că iubirea de Dumnezeu vă alege singură.

14/27 iulie 1993

Binecuvântarea Domnului peste lucrătorii Lui.

... Binecuvântați și slăviți toți moștenitorii Mei cerești! Binecuvântată să fie trâmbița Mea cerească, patroana Noului Ierusalim! Binecuvântată să fie și trâmbița pământească. Tot în slujba cerească este și ea și am multe de lucrat cu ea.

12/25 august 1993

Lumea va fi curăţată cu mânie de păcatul lăcomiei.

... Dar o să vedeţi cu ochii că lumii întregi îi voi face curăţire forţată, că nu va mai vedea şi nu va mai avea cărnică şi mâncărică bună, porc de tăiat şi pasăre de ouat şi de tăiat, şi văcuţă să mulgă. Şi peştii din ape vor pieri, până şi toate vieţuitoarele care se târăsc pe pământ.

5/18 septembrie 1993

Îndemn pentru ţinuta portului creştinesc şi pentru hrană curată.

... Dacă nu vă găsesc deosebiţi de lume întru toate, dacă nu vă găsesc întru chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, nu vă pot cunoaşte că sunteţi ai Mei.

... Poporule, te strig la fericire şi te rog cu cuvântul dulce, de Părinte, şi orice ţi-aş spune, nu-ţi place de Mine, nu-ţi place să fii ca Mine, să-ţi laşi părul şi mustaţa şi barba, să mănânci ce mănânc şi Eu cu tot cerul Meu. Acum este ultimul timp al veacului de pe urmă; s-a ajuns la capăt, şi trebuie să trăieşti cum au trăit cei din primul veac, să mănânci legume din grădina ta şi fructe din pomii tăi. Aşa se trăieşte acum, dacă vrei să trăieşti în veci, dacă vrei să te trec puntea şi uşuliţa cea strâmtă.

28 septembrie/11 octombrie 1993

Durerea Domnului de la cel răzvrătit.

... Of, câtă durere Mi-ai adus, creștine, câtă bârfă, câtă batjocură, mai rău ca de la un păgân. Nu ai avut milă nici de Dumnezeu, Care ți-a binecuvântat casa cândva și te-a mângâiat pe tine și pe toată casa ta, ba v-a și sărutat ca un părinte bun, că am crezut că o să fiți copiii Mei. Te-am ajutat în toate, să-ți faci ogradă și gospodărie pe plac, te-am ținut sănătos de muncă și ajutor să-ți faci toate pe plac. Dar tu ce faci pe placul Meu? Tu cu ce Mă ajuți pe Mine, ca să te aducă Domnul în ograda Sa, cu spatele care Mi l-ai întors fără milă? Nu te-ai gândit atunci când te uneai cu cei răi și vă ieșea numai bârfe și batjocură din inimă și din gură pentru lucrarea Mea.

29 septembrie/12 octombrie 1993

Și va fi o turmă și un Păstor.

... O, Noule Ierusalime, iar îți grăiește Dumnezeu. În tine este prețuirea și iubirea Mea, în tine voi coborî cu slava Mea și e gata să se deschidă porțile să intre Împăratul slavei, e gata să vie bucuria, e gata. Numai voi, turmulița Mea cea mică, numai voi sunteți iubirea Mea, numai voi sunteți alifia rănilor Mele, numai voi sunteți primirea Mea, numai voi sunteți prețuirea și ascultarea, dar numai voi veți fi moștenirea Mea. Așa cum și Eu am ascultat de Tatăl și M-a luat lângă El, așa și voi prin viața care o duceți veți fi laolaltă cu tot cerul, și va fi o turmă și un păstor.

... Voi uni cerul cu pământul și voi face ceva și voi coborî cu toată slava Mea acolo unde a grăit și s-a zidit ceva scump și sfânt și prețuit de Dumnezeu, acolo voi coborî cu toată slava Mea, pentru că acolo se primește, se împlinește și se prețuiește cuvântul și voia lui Dumnezeu. Copilașii Mei, odoarele Mele, nu mai știu cu ce cuvânt mai dulce să vă grăiesc ca să vă mențin pe voia Mea. Păi luați aminte, că v-am dat de știre obrăznicia lui satan, și ce voiește el să facă cu bunul Meu.

... Nu te teme, Noule Ierusalime de nimic, că în tine și cu tine este slava cerului care se va uni cu tine acuși, acuși. Binecuvântat să fie tot cerul și tot bunul ce-l are Dumnezeu pe pământ!

1/14 octombrie 1993

Îndemn la vieţuire creştinească, aidoma creştinilor bisericii primare. Spălarea pământului şi izbăvirea cerlor sfinți.

... Creștinii Mei adevărați sunt copiii Mei adevărați pe voia Mea. Viața de acum, din veacul de pe urmă, să fie ca a celor din primul veac, și hrana acelora era legume din grădina ta și fructe din pomii tăi. Nu te mânia, nu te supăra de viața și hrana care ți-o cer Eu, că este în binele tău și al tuturor și vă face stăpâni pe bunătățile cerești, care le voi coborî pe pământ după ce îl voi curăța.

... Vă grăiesc cu durere, daţi-vă bine seama că acum e acum, s-a ajuns la capăt între viaţă şi moarte şi între întuneric şi lumină. Aşa cum din potopul lui Noe nu a rămas nimic, decât Noe cu familia lui şi cu ce a fost în corabie, şi din Sodoma şi Gomora nu a rămas nimic decât Lot cu familia lui, nici acum nu va rămâne nimic, decât ce este al Meu. De ce vă grăiesc mereu alipiţi-vă de Mine să rămâneţi lângă Mine în veci.

2/15 octombrie 1993

Domnul zădărnicește uneltirile satanei.

... Prin cuvânt este și va fi pregătirea și alegerea, și tot prin cuvânt veți rămâne veșnic stăpâni pe fericire, că prin cuvânt v-a fost conducerea și pregătirea. Copilașii Mei, iată, tată, încă o veste, nu M-aș îndura să vă dau această ştire, dar este musai să ştiţi, dar să vă și feriţi și să nu primiți această obrăznicie a lui satan. Iată ce gândește și grăiește: *„Iarăși mă ocup de acest puțin și bun la care ții așa de mult, și am să-l fac să se mânie pe viața care o duce și pe hrana care o*

mănâncă”. O, înapoia Mea, satano, că nu ai nici putere și nici timp să treci peste voia Mea, că e gata curățirea ta de pe pământ, nu mai ai tu timp să-ți faci tu voile tale, că M-ai scos din toate răbdările și trebuie să-Mi vărs focul tot pe tine. Nu vei mai face tu ce faci acum pe pământ. Șterge-voi murdăria ta de pe pământ, și a celor ce te-au iubit și te-au ascultat pe tine, și-ți voi plăti Eu toată amărăciunea ce Mi-ai făcut-o în veacul acesta. Te voi încuia și-ți voi zăvorî ușile iadului. Acolo să stai încuiat cât timp ai făcut pe pământ numai amărăciune lui Dumnezeu. Acum această amărăciune îți va veni ție de hac.

14/27 octombrie 1993

Sfântul Ilie îi va întoarce pe cei ce au părăsit izvorul cuvântului.

... Păstorule Daniel și cumnățica mea, unde vă sunt copiii? Pe ce căi au apucat-o? Mai vin ei înapoi? Nu mai vin. Eu văd și știu tot adâncul lor și tot gândul că nu mai vin, că nu știu ce vine peste ei. Iată, Domnul i-a dat în seama sfântului Ilie să-i aducă el cu ce o voi el, cu biciul, cu trăsnetul, pe toți care au fost ai Domnului și au fugit de El.

24 octombrie/6 noiembrie 1993

Ascultarea de Domnul aduce izbăvirea împlinitorilor. Îndemn la hrană curată, de post.

... Lăsaţi-vă conduşi de Dumnezeu. Fiilor, zahărul este spurcat. Îl spurcă producătorii, nu-l lasă curat cum îl scot din semințele din care se fabrică. Îl amestecă cu tot felul de oase pe care le adună de pe fața pământului, de la tot felul de animale. Păi de ce v-am dat oprirea de la toate? Ca să vă ţin curaţi, fiilor, curaţi pentru Mine şi pentru veacul ce vine.

Încep veacul cu voi. Legumele din grădină şi fructele din pom şi pâinea, aceasta să vă fie hrana vieţii de vreţi să fiţi ai Mei. De vreţi să fiţi fiii fericirii cu Mine, munciţi aşa un moment, că e gata. Această hrană e curată. Ea vă face uşuliţă la masa bunătăţilor, la viaţa şi lumina cea neapropiată.

... Vă spun Eu, Care văd, că nici uleiul nu-l lasă curat cum îl scoate din fabricație până nu-l amestecă cu fel de fel de grăsimi ca să-l facă mai gustos la mâncare pentru trupul lumii de azi, care caută numai plăcerile trupești, dar de suflet nimeni nu gândește că și el trebuie alimentat cu hrană curată și sfântă, ca să se învețe la sfințenia de unde este insuflat. Dar trupul fiecăruia, prin viața pe care o trăiește fără Dumnezeu îi face sufletului amărăciune veșnică.

2/15 noiembrie 1993

Lipsa vieţii mântuitoare aduce plată după faptă.

... Of, dacă aţi şti şi aţi vedea locul şi osânda celor ce au dus pe România pe calea pierzării, de nu mai am ce alege din această lume! Nu se mai poate aduce la starea cea bună, aşa de grea este pentru această lume viaţa mântuirii. Parcă le-aş pune în spinare o piatră de moară şi nu se mai pot mişca cu ea.

29 noiembrie/12 decembrie 1993

Vestire pentru chemarea puișorilor la Domnul.

... Puținul Meu de pe pământ, puișorii Mei care-i mai am pe pământul plin de murdăria satanei, puișorii Mei, e gata să vă strângă cloșca la sânul ei, e gata să vă adune de pe unde sunteți risipiți, e gata trâmbița cerească să sune adunarea. Nădejdea puternică în Dumnezeu, în Părintele luminii și al vieții, că și Dumnezeu are nădejde puternică în puținul Său care este pentru încheierea veacului.

7/20 decembrie 1993

1994

Faptele desfrânării cheamă foc din cer pentru curăţirea pământului.

... Pe uşuliţa cea strâmtă nu vor încăpea cei cu viaţa lumii de azi. Viaţa lumii de azi e ca aceea a Sodomei şi a Gomorei, şi din pricina aceasta nu va mai avea Dumnezeu cu ce curăţi pământul, decât cu foc şi cu pucioasă din cer. Aceeaşi curăţire va fi şi pentru pământul de azi şi pentru murdăria de pe el.

27 ianuarie/9 februarie 1994

Durerea Domnului pentru necredinţa celor nepăsători.

... Orice trup care nu are pregătirea pe care o cere Dumnezeu va rămâne pradă focului cel mistuitor. Adevăr grăieşte Dumnezeu, şi Dumnezeu grăieşte aici din mare durere, şi cine crede, să creadă că se vor împlini, iar neîncrezătorii şi bârfitorii vor rămâne pradă focului cel mistuitor, pentru că pământul acesta este la fel cu cel al Sodomei şi al Gomorei, plin de murdăria satanicească, şi nu se poate curăţa decât prin foc mistuitor, să ardă tot, să rămână pământul curat ca o oală nouă.

14/27 februarie 1994

Înnoirea pământului şi biruirea lui satana.

... Adevărul grăiesc că e gata să se înlocuiască ştiinţa pământească cu ştiinţa cerească. E gata să se înlocuiască pământul murdar cu pământul curat. E gata căderea şi pieirea lui satana, cu tot ce este al lui. E gata împlinirea voii lui Dumnezeu și stăpânirea lui Dumnezeu peste tot ce este curat! Aşa voieşte Dumnezeu: cum e cerul, şi pământul, curat şi sfânt.

... Nimic din ce este al Meu nu voi lăsa pradă nimănui, dar să vă ardă ca o flacără de foc inimile de dorul iubirii de Dumnezeu și al fericirii veșnice.

... O, Tată, niciun dor nu este mai arzător pentru Dumnezeu ca acesta: să-Mi văd iubitorul Meu laolaltă cu cei din cer. De acest dor să vă ardă inimile la toți care sunteți ai Mei, iar acest dor se va împlini cu mare grabă.

28 martie/10 aprilie 1994

Preoţii au vină pentru nepăzirea celor sfinte.

... O, fierbe în clocot această lume fără viață, și acest clocot grăbește pieirea ei. Duhovnicește grăiește Însuși Dumnezeu.

... Of, tot ei care s-au înfruptat din plăcerile lor, tot ei dau năvală și acum în biserici. Of, vai vouă, preoților de azi care nu mai prețuiți sfintele taine și le dați nelegiuiților de azi care trăiesc în nelegiuire și desfrâu! Aceștia nu trebuie să se atingă nici de anafură și nici de nimic din sfințenia dumnezeiască, fiindcă e foc care arde pe cei ce se ating cu nevrednicie de cele sfinte.

O, vai vouă, nelegiuiților care nu primiți pe Dumnezeu și nu trăiți viața după voia Sa și alergați la preoți să vă înfruptați cu nevrednicie din sfințenia Mea, care în loc să vă fie pentru mântuire vă este foc care vă arde! Cum vrei, nele-

giuitule, să te mântuiești dacă nu trăiești viața pe care o cere Dumnezeu? Amar vouă!

18 aprilie/1 mai 1994

Viaţa veşnică şi lucrătoare pe pământ a sfintei Virginia.

... Cuvântul ceresc grăieşte aşa: Tot cel ce trăieşte şi primeşte şi împlineşte şi preţuieşte lucrarea Mea dumnezeiască, să ştie şi să creadă că tezaur de mare preţ este pentru Mine şi pentru tot cerul Meu, şi cu mare plată şi cu mare bucurie va fi plătit acest tezaur.

... Vă voi învălui cu puteri dumnezeiești și voi pune strajă cerească între voi și vrăjmaș, ca să vă pot păstra un pic, cât mai am să-Mi împlinesc durerile dumnezeiești. Of, acest vrăjmaș înrăit a copleșit tot pământul, dar e gata să-și ia plata cât de rapid.

... Acum va ieşi la iveală ce a avut Însuşi Dumnezeul Cel viu acolo unde a trăit ea, iar ea va trăi în veci, pentru că a fost şi este şi va fi prooroc al Domnului, prin care s-a lucrat şi se lucrează şi astăzi lucrarea mântuirii. [...] Verginica a fost şi este şi astăzi şi în veac trâmbiţa lucrării lui Dumnezeu, lucrarea mântuirii, dar trâmbiţa Domnului va avea grijă şi milă de cei ce au primit şi au preţuit lucrarea Domnului, şi pe aceia îi va scoate la lumină, iar pe cei ce n-au primit lucrarea nu-i va cunoaşte.

16/29 mai 1994

Durerea Domnului pentru lipsa de sfinţenie din mănăstiri.

... Cel mai mare amar şi cea mai grea durere Îi fac lui Dumnezeu monahii din România, care erau bucuria şi nădejdea cerului.

... O, inimioarele din mănăstirile de astăzi nu mai au deosebire de lume decât cu hăinuţa, dar viaţa, purtarea şi hrana sunt ca şi lumea. Of, ce vrăjmaşi vede Dumnezeu în mănăstiri! Niciun fel de umilinţă sau de smerenie nu mai vezi.

12/25 iunie 1994

Încurajarea arhiereului Irineu. Proorocie pentru regele Mihai. Lumina Noului Ierusalim.

... Irineu, copilul Meu, nu te pierde, tată. Nu te pierde nici cu firea, nici cu viaţa, nici cu nădejdea. Tu eşti al Meu, eşti unsul lui Dumnezeu, şi îl va scoate Dumnezeu la lumină şi pe regele Mihai. Ca o flacără de foc este de înflăcărată grija lui Dumnezeu ca să-i scoată la lumină pe cei ce au pus piatra de temelie Noului Ierusalim, tezaurului lui Dumnezeu.

5/18 iulie 1994

... Creștine, fii aproape, nu veni din obligație, ci vino din dragostea ta, căci Domnul S-a uitat în inimile acestui popor și a văzut că unii nu simt nevoia de a se hrăni, și vin la adunările Domnului numai din obligație și nu de foamea de a se hrăni, ci mai mult de a ști, căci unii întreabă: Ce mai e nou? dar din cele ce sunt vechi nu au împlinit.

24 iulie/6 august 1994

1995

Sortarea celor necredincioși. Povețe pentru viață creștină.

Eu cânt poporului Meu, Eu cânt cu îngerașii Mei care au fost la nașterea Mea. Eu M-am născut din Dumnezeu mai înainte de toți vecii. Pace vouă, celor de la ieslea Mea! Iată cer nou și pământ nou, ieslea care a grăit prin prooroci. Stați înaintea Mea ca să pot și Eu sta înaintea poporului Meu. Lumea aduce daruri lumii, dar Eu aduc daruri vouă, că voi sunteți poporul Meu. Eu M-am născut în paie și rostesc bunăvoire peste poporul Meu. La glasul arhanghelului cântă îngerii din ceruri pe pământ, și precum magii care au căutat vorbirea Mea, așa și tu, poporul Meu, caută venirea Mea pe pământ.

Ierusalime, M-am pogorât din cer pe pământ ca să te înviez pe tine, poporul Meu. Iată, am făcut o sită și voi cerne pe toți și va rămâne ce este curat. Verginica a fost trâmbița lui Dumnezeu. Eu M-am născut din om în chip minunat prin ușile închise. Eu am făcut pe om din lut și am luat carne din om și am făcut femeia prin cuvânt. Prin cuvânt am scos pe Cel din pântecele Fecioarei, Cel Care S-a născut astăzi pe pământ, Dumnezeu. Dreptul Iosif nu a cunoscut pe Fecioara Maria până nu a fost înștiințat de îngerul Meu. Nici creștinii nu știu să înțeleagă nașterea Mea, și iată, creștine, trebuie să citești, și caută să fii cu Mine, că va fi să stai în lucrarea Mea și de aceea am făcut o sită ca să cern cu ea mereu, să rămână bob curat, că Eu, Domnul, M-am săturat de duhul iscodirii, Eu v-am rugat pe voi, lucrători ai poporului Meu, lucrați și nu mai băgați pe cei care nu se lasă lucrați de Mine. Ierusalime, poporul Meu, sunteți neputernici și sterpi. Fiilor lucrători care lucrați peste poporul Meu, aveți darul Meu în voi. Ierusalime, am în tine fii răzvrătiți, care tulbură pe fiii Mei și nu vreau să mai am mere putrede între voi. Poporul Meu va fi deosebit de toată lumea de pe pământ și de aceea vreau să vă sortez ca să rămână grâu curat, ca să fac pâine curată. Poporul Meu va fi ales bob cu bob, de aceea îți spun: lasă-te născut din Mine ca să-Mi fii Mie pâine curată, că Eu te hrănesc pe tine, poporul Meu. Când aud cuvinte de răzvrătire, atunci voi folosi sita ca să te cern și că te-ai strecurat în poporul Meu ca să țipi la Mine cu duhul tău iscoditor, care este în tine. Poporul Meu, această lucrare este un hotar. Stai cu Mine și să nu mai știi cele de pe pământ, și vorbește, tată, cu apostolii, vorbește cu Mine, vorbește, tată, cu cerul sfânt. Cu omul de la început am vorbit altceva. Eu vreau și tu să te întorci în lumină. Vreau să aduc cerul pe pământ.

E sărbătoare de naștere astăzi pe pământ și vreau să te hrănești din cuvântul Meu. La început a fost facere, iar la sfârșit naștere. Cerul cântă pentru poporul Meu de șapte mii de ani și vestește cuvântul Meu. Lumea zice la mulți ani! dar Eu aduc pace peste voi. Ierusalime, tu ești fiul Meu. Eu sunt întru Tatăl, și voi să fiți întru Mine. Eu v-am iertat păcatul vostru mereu și am spus să nu mai fie moarte după naștere. La botezul Meu a venit Duhul Sfânt peste Mine și au văzut toți care erau cu Mine. Lasă-te altoit de Mine, căci când altoiești un pom îi tai toate crengile vechi, că dacă mai rămâne din cele vechi face putregai, adică dacă nu împlinește toate cele ce-ți dă Domnul. Nu orice pom face roade bune de mâncat. Fă-te

pom Mie bun, ca să-ți dau hrană mestecată ca la un prunc, căci pruncul mănâncă ce-i dai tu. Creștine, nu mai vorbi din lume și cu lumea, că te murdărești cu acestea, și vorbește, creștine, ca din cer. Fiilor, odihniți-vă unul în altul, și între voi să fie pace și naștere veșnică. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1994/7 ianuarie 1995

Grăirea Maicii Domnului, pilda vieții ei sfinte alături de ocrotitorul ei, Iosif.

... Iată ce grăiește Măicuța Mea: Cine-mi urmează pe urmele mele și trăiește viața și evlavia care am trăit-o eu pe pământ, nu voi lăsa pe vrăjmașul să aibă putere asupra lor. Eu am iubit pe Iosif pe care mi l-a dat voința lui Dumnezeu de logodnic și ocrotitor. Aici nu a fost nimic trupesc, ci totul sufletesc, pentru că traiul nostru împreună a fost un triumf al curăției și al fecioriei. Lumea întreagă n-a văzut niciodată o minune ca aceasta, feciorelnica noastră căsătorie săvârșită numai de pronia lui Dumnezeu. Dumnezeu a voit să-mi asigure cinstea mea și de aceea Fiul Său S-a zămislit în sânul meu. Mi l-a dat pe dreptul Iosif de ocrotitor și păzitor. Noi am fost ca doi crini pururea curați. Și precum a fost în noi totdeauna adevărată sfințenie, în noi a fost la fel și întreaga feciorie. Iosif mi-a fost foarte credincios, deși văzându-mă însărcinată, a voit să mă lase, n-a voit totuși să mă necinstească. El încă nu știa că am devenit Maica lui Dumnezeu, dar un înger din cer i-a descoperit îndată. M-a condus cu credință în Egipt și a locuit cu mine totdeauna în Nazaret. El a fost cel dintâi care împreună cu mine s-a închinat Mântuitorului lumii cu mare evlavie a inimii sale în grajdul din Betleem. Mi-a câștigat pâinea prin munca mâinilor sale și prin sudoarea feții sale și m-a hrănit pe mine și pe Fiul meu dumnezeiesc pentru că el a fost purtătorul nostru de grijă.

Iosif al meu a fost foarte virtuos și nu a greșit în nimic, precum se cuvine sfinților. Smerenia, curăția, blândețea l-au făcut cel mai asemănător cu mine și cel mai aproape de mine în toate darurile lui. De te uiți la moartea lui, îl vei vedea că a trecut în cea mai dulce liniște. Fiul meu și eu i-am fost alături până când și-a dat sufletul în cea mai mare și mai desăvârșită liniște. Eu îi ștergeam cu mâinile mele sudorile de moarte, și Iisus al meu îi închise ochii ca într-un somn dulce. Acum este cu noi în slava cea cerească și ajută foarte mult în viață și în moarte pe cei ce-l iubesc pe el.

Fiule, dacă ai vedea tronul lui în cer și dacă l-ai vedea înălțat în slavă deasupra îngerilor, nu trebuie să te îndoiești de ajutorul lui. Dacă vei fi evlavios pentru a dobândi o viață bună, plăcută Domnului, repetă mereu: Iisuse, Maria și Iosif, fiți lângă mine cu milă și ajutor în toată vremea vieții mele. De vrei să ai pentru mine o dragoste deplină trebuie să-l iubești mereu și pe Iosif al meu. Urmează-mă pe mine!

14/27 februarie 1995

1998

Curățirea pământului de fărădelegi.

... Viața lumii de astăzi este la fel ca a Sodomei și a Gomorei. Nu a avut Dumnezeu cu ce curăța pământul atunci, decât cu foc și pucioasă căzute din cer. Aceeași curățire va fi și pentru pământul de azi, și pentru murdăria de pe el, rapid va arde, la fel ca o hârtie. Niciun pic de milă nu mai am pentru corpurile fărădelegii și fără milă de rănile Mele. Cine nu crede ce grăiesc Eu, Dumnezeu, aici rămâne de văzut.

19 august/1 septembrie 1998